

MYÖHEMPIEN AIKOJEN PYHIEN JEESUKSEN KRISTUKSEN KIRKKO • MARRASKUU 2017

Liahona

Yleiskonferenssipuheet

© MARK MISSMAN JA MARK MABRY, KOPIOINTI KIELLETTY

"Kuinka tulemme Hänen luokseen? Viime huhtikuussa presidentti Russell M. Nelson ja vanhin M. Russell Ballard kannustivat meitä tutkimaan julistusta 'Elävä Kristus' pyrkiessämme oppimaan Vapahtajasta. --

Kun olen tutkinut Jeesuksen Kristuksen elämää ja opetuksia keskittyneemmin ja sitoutuen opettelemaan ulkoa julistuksen 'Elävä Kristus', kiitollisuuteni ja rakkauteni Vapahtajaamme kohtaan on lisääntynyt. Tuon innoitetun julistuksen jokainen virke sisältää saarnan ja on lisännyt ymmärrystäni Hänen jumalallisista rooleistaan ja palvelutehtävästään maan päällä. Se, mitä olen oppinut ja tuntenut tänä tutkimisen ja mietiskelyn aikana, vahvistaa, että Jeesus todellakin 'on maailman valkeus, elämä ja toivo'."

Jean B. Bingham, Apuyhdistyksen ylijohtaja, "Jotta teidän ilonne tulisi täydelliseksi", s. 85.

*Uskon silmin,
Mark Missman ja
Mark Mabry*

Yleinen naisten kokous

- 6 **Sytyttäkää valonne**
Sharon Eubank
- 10 **Jumalassa pysyminen ja sortuman korjaaminen**
Neill F. Marriott
- 13 **Mittaamattoman arvokkaita**
Joy D. Jones
- 16 **Kolme siskoa**
Presidentti Dieter F. Uchtdorf

Lauantain aamukokous

- 21 **Kaipausta kotiin**
Presidentti Dieter F. Uchtdorf
- 25 **Edessämme olevat tarpeet**
Bonnie L. Oscarson
- 28 **Suunnitelma ja julistus**
Vanhin Dallin H. Oaks
- 32 **"Minulla on työ sinulle"**
Vanhin John C. Pingree jr.
- 36 **Elävä leipä, joka on tullut taivaasta**
Vanhin D. Todd Christofferson
- 40 **Olkaa siis täydellisiä - lopulta**
Vanhin Jeffrey R. Holland

Lauantain iltapäiväkokous

- 43 **Kirkon virkailijoiden hyväksyminen**
Presidentti Henry B. Eyring
- 44 **Hengellinen pimennys**
Vanhin Gary E. Stevenson
- 48 **Parannus on aina myönteinen asia**
Stephen W. Owen
- 51 **Arki ikuinen**
Vanhin Quentin L. Cook
- 55 **Jumalallisen suunnitelman mukaan**
Vanhin Ronald A. Rasband
- 58 **Lesken sydän**
Vanhin O. Vincent Haleck
- 60 **Mormonin kirja - millaista elämäsi olisi ilman sitä?**
Presidentti Russell M. Nelson

Yleinen pappesuskokous

- 64 **Pappesus ja Vapahtajan sovittava voima**
Vanhin Dale G. Renlund
- 68 **Totuus kaikesta**
Vanhin David F. Evans
- 75 **Herran ja perheen luottamuksen ansaitseminen**
Vanhin Richard J. Maynes
- 78 **Taivaallisen valon kantajat**
Presidentti Dieter F. Uchtdorf
- 81 **Herra johtaa kirkkoaan**
Presidentti Henry B. Eyring

Sunnuntain aamukokous

- 85 **Jotta teidän ilonne tulisi täydelliseksi**
Jean B. Bingham
- 88 **Onko ihmeiden aika lakannut?**
Vanhin Donald L. Hallstrom
- 90 **Suuret ja kalliit lupaukset**
Vanhin David A. Bednar
- 94 **Kääntykää Herran puoleen**
Piispa W. Christopher Waddell
- 97 **Herra, anna minulle näkö silmiini**
Vanhin W. Craig Zwick
- 100 **Älkää pelätkö tehdä hyvää**
Presidentti Henry B. Eyring

Sunnuntain iltapäiväkokous

- 104 **Taival jatkuu!**
Vanhin M. Russell Ballard
- 107 **Jumalan vakuuttava todistus: Mormonin kirja**
Tad R. Callister
- 110 **Erossa mutta silti yhtä**
Vanhin Joni L. Koch
- 112 **Luotammeko me Häneen? Vaikea on hyvää**
Vanhin Stanley G. Ellis
- 115 **Välttämättömiä totuuksia - meidän täytyy toimia**
Vanhin Adilson de Paula Parrella
- 117 **Etsikää parhaista kirjoista**
Vanhin Ian S. Arderne
- 119 **Rakastakaa toisianne niin kuin Hän on rakastanut meitä**
Vanhin José L. Alonso
- 122 **Herran ääni**
Vanhin Neil L. Andersen
- 72 **Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon johtavat auktoriteetit ja johtavat virkailijat**
- 127 **Konferenssikertomusten hakemisto**
- 128 **Kirkon uutisia**
- 137 **Tule ja seuraa minua - Melkisedekin pappesus ja Apuohdistus**

187. puolivuotiskonferenssi

Lauantai-ilta, 23. syyskuuta 2017, yleinen naisten kokous

Kokouksen johtaja: Jean B. Bingham.

Alkurukous: Megumi Yamaguchi.

Loppurukous: Leslie P. Layton.

Musiikki: Apuyhdistyksen kuoro Park Cityn seudun vaarnoista Utahissa, johtajana Jane Fjeldsted, urkurina Bonnie Goodliffe. Laulut: "Let Zion in Her Beauty Rise", *Hymns*, 41, sovitus Kasen, julkaisija Jackman; "Sing Praise to Him", *Hymns*, 70, sovitus Fjeldsted ja Goodliffe, "Voiko milloinkaan nuoremme", *MAP-lauluja*, 168; "We Have Partaken of Thy Love", *Hymns*, 155, sovitus Fjeldsted ja Goodliffe.

Lauantaiaamu, 30. syyskuuta 2017, yleinen kokous

Kokouksen johtaja: presidentti Henry B. Eyring.

Alkurukous: vanhin Larry R. Lawrence.

Loppurukous: vanhin Massimo De Feo.

Musiikki: tabernaakkeliukuoro, johtajina Mack Wilberg ja Ryan Murphy, urkureina Richard Elliott ja Andrew Unsworth. Laulut: "Te lapset Kuninkaan", *MAP-lauluja*, 71; "Arise, O God, and Shine", *Hymns*, 265, sovitus Wilberg, julkaisija Oxford University Press; "Herra, suo siunaus", *MAP-lauluja*, 9, sovitus Wilberg; "Laella kukkulan", *MAP-lauluja*, 4; "Jumala on rakkaus", *MAP-lauluja*, 45, sovitus Murphy, "Uskoa joka askeleella", Dayley, julkaisija Jackman.

Lauantai-iltapäivä, 30. syyskuuta 2017, yleinen kokous

Kokouksen johtaja: presidentti

Dieter F. Uchtdorf.

Alkurukous: vanhin Lawrence E. Corbridge.

Loppurukous: vanhin Allan F. Packer.

Musiikki: nuorten kuoro Midvalen ja Sandyn vaarnoista Utahista, johtajana Leah Tarrant, urkurina Linda Margetts. Laulut: "Herran lapset saapukaa", *MAP-lauluja*, 27, sovitus Wilberg, julkaisija Deseret Book; sikermä, sovitus Sally DeFord: "Kuin Jeesus mä olla tahdon", *Lasten laulukirja*, s. 40–41; "Hän antoi Poikansa", *Lasten laulukirja*, s. 20–21; "On päivänpaiste sielussain", *MAP-lauluja*, 148; "On Herra Kuningas!", *MAP-lauluja*, 29, sovitus Kasen, julkaisija Jackman.

Lauantai-ilta, 30. syyskuuta 2017, yleinen pappeuskokous

Kokouksen johtaja: presidentti Henry B. Eyring.

Alkurukous: vanhin Kevin W. Pearson.

Loppurukous: vanhin Rafael E. Pino.

Musiikki: isien ja poikien kuoro Cachen piirikunnan vaarnoista Utahissa, johtajana Geoffrey Anderson, urkurina Clay Christiansen. Laulut: "On maailmassa tarpeen hän", *MAP-lauluja*, 166, sovitus Dalton, julkaisija LDS Music Source; "Oi rauhan, levon hetkinen", *MAP-lauluja*, 88, sovitus Kasen, julkaisija Jackman; "Niin varma on perustus", *MAP-lauluja*, 43; "Alati rukoilen puolestasi", *MAP-lauluja*, 12, sovitus Kasen, julkaisija Jackman.

Sunnuntaiamu, 1. lokakuuta 2017, yleinen kokous

Kokouksen johtaja: presidentti

Dieter F. Uchtdorf.

Alkurukous: vanhin Michael T. Ringwood.

Loppurukous: vanhin José A. Teixeira.

Musiikki: tabernaakkeliukuoro, johtajana Mack Wilberg, urkureina Andrew Unsworth ja Clay Christiansen. Laulut: "Kiitos nyt Herran", *MAP-lauluja*, 37; "Press Forward, Saints", *Hymns*, 81, sovitus Wilberg; "Consider the Lilies", Hoffman, sovitus Lyon, julkaisija Sonos; "Kansat, te kuulkaa", *MAP-lauluja*, 172, sovitus Wilberg; "Kiitetty Jumalal!", *MAP-lauluja*, 40; "Rakastaa laumaansa Paimen", *MAP-lauluja*, 143, sovitus Wilberg, julkaisematon; "Uskon Kristukseen", *MAP-lauluja*, 80, sovitus Wilberg, julkaisija Jackman.

Sunnuntai-iltapäivä, 1. lokakuuta 2017, yleinen kokous

Kokouksen johtaja: presidentti Henry B. Eyring.

Alkurukous: vanhin Joseph W. Sitati.

Loppurukous: vanhin Evan A. Schmutz.

Musiikki: tabernaakkeliukuoro, johtajina Mack Wilberg ja Ryan Murphy, urkureina Bonnie Goodliffe ja Linda Margetts. Laulut: "Kuningas kuningasten", *MAP-lauluja*, 28, sovitus Murphy, julkaisematon; "Tänään olenko hyvää mä tehnyt lain", *MAP-lauluja*, 144, sovitus Zabriskie, julkaisija LDS Music Source; "Me riemuiten ootamme", *MAP-lauluja*, 3; "Jos Vapahtaja seisoi vierelläin", De Ford, sovitus Cardon; "Israel, Israel, Luoja kutsuu", *MAP-lauluja*, 6, sovitus Wilberg.

Konferenssi puheet saatavana

Yleiskonferenssi puheet ovat saatavana verkossa monilla kielillä. Mene sivustolle conference.lds.org ja valitse kieli. Puheet ovat saatavana myös evankeliumiaiheisen kirjaston mobiilisovelluksena. Tietoa siitä, miten yleiskonferenssi on saatavana vammaisille jäsenille tarkoitetuissa formaateissa, on sivustolla disability.lds.org.

Kotiopetus- ja kotikäntiöpetussanomaksi

Valitkaa kotiopetus- ja kotikäntiöpetussanomaksi jokin sellainen puhe, joka parhaiten vastaa niiden tarpeita, joiden luona käynte.

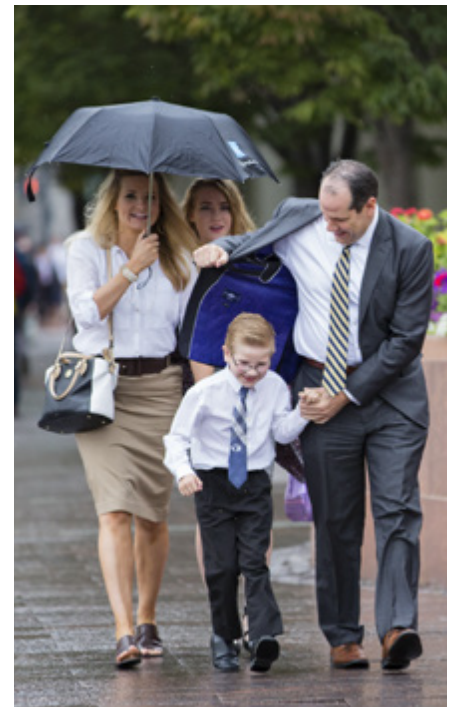
Kannessa

Edessä: valokuva Leslie Nilsson.

Takana: valokuva Craig Dimond.

Konferenssin valokuvat

Valokuvia Salt Lake Cityssä ottivat Cody Bell, Janae Bingham, Mason Coberly, Randy Collier, Weston Colton, Craig Dimond, Ashlee Larson, Leslie Nilsson, Matt Reier ja Dave Ward.

**MARRASKUU 2017, 69. VUOSIKERTA, NUMERO 11
LIAHONA 14451 130**

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon kansainvälinen julkaisu

Ensimmäinen presidenttikunta: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Kahdentoista apostolin koorumi: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund

Vastaava päätoimittaja: Hugo E. Martinez

Vastaavat apulaispäätoimittajat: Randall K. Bennett, Carol F. McConkie

Neuvojat: Brian K. Ashton, Bonnie H. Cordon, LeGrand R. Curtis jr., Edward Dube, Sharon Eubank, Donald L. Hallstrom, Douglas D. Holmes, Erich W. Kopschke

Toiminnanjohtaja: Richard I. Heaton

Kirkon lehtien johtaja: Allan R. Loyborg

Liiketoiminnan johtaja: Garff Cannon

Päätoimittaja: Adam C. Olson

Apulaispäätoimittaja: Ryan Carr

Julkaisuavustaja: Debbie Bacon

Toimittajat: Maryssa Dennis, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Jon Ryan Jensen, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Sally Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Anne Selu, Marissa Widdison

Vastaava taiteellinen johtaja: J. Scott Knudsen

Taiteellinen johtaja: Tadd R. Peterson

Suunnittelu: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, C. Kimball Bott, Thomas Child, David Green, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Emily Chieko Remington, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Aineettoman omaisuuden koordinaattori:

Collette Nebeker Aune

Tuotantopäällikkö: Jane Ann Peters

Tuotanto: Ira Glen Adair, Julie Burdett, Thomas G. Cronin,

Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Derek Richardson

Painatuksen valmistelu: Joshua Dennis, Ammon Harris

Painatusjohtaja: Steven T. Lewis

Levikkijohtaja: Troy K. Vellinga

Kotimaansivut: Timo Lehto

Sähköposti: timppa.lehto@gmail.com

Jakelu:

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

MSR Filialen

Sveagatan 8 A, 44132 Alingsås, Sverige

Tilaukset:

Tilaukset ja osoitteenmuutokset tehdään asiakaspalveluun:

Puhelinnumero: +46 (0) 8500 655 20

Sähköposti: rcstockholm@ldschurch.org

Verkkotilaukset: store.lds.org

Vuositilauksinta: 9,20 €

Toimittakaa käsikirjoitukset ja tiedustelut verkossa osoitteessa liahona.lds.org tai postitse osoitteella *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA tai sähköpostitse osoitteeseen liahona@ldschurch.org.

Liahona (Mormonin kirjan sana, joka tarkoittaa 'kompassia' tai 'suunnannäyttäjää') ilmestyy albanian, armenian, bulgarian, cebun, englannin, espanjan, fidžin, hollannin, indonesian, islannin, italian, japanin, khmerin, kiinan (sekä tavallisin että yksinkertaistettu kirjoitusmerkein), kiribatian, korean, kreikan, kroatian, latvian, liettuan, malagasian, marshallin, mongolin, norjan, portugalil, puolan, ranskan, romanian, ruotsin, saksan, samoan, sloveenin, suahilin, suomen, tagalogin, tahitil, tanskan, thain, tongan, tšekin, ukrainan, unkarin, urduun, venäjän, vietnamin ja viron kielellä. (Ilmestymiskerrat vaihtelevat kielittäin.)

© 2017 Intellectual Reserve, Inc. Kaikki oikeudet pidätetään.

Printed in the United States of America.

Tekijänoikeustiedot: Ellei toisin ole mainittu, voit kopioida aineistoa *Liahonasta* henkilökohtaiseen ei-kaupalliseen käyttöön (kuten kirkon tehtäviin). Tämä oikeus voidaan kumota milloin tahansa. Kuva-aineistoa ei kuitenkaan saa kopioida, mikäli se kielletään kuvituksen lähdemerkinnässä. Tekijänoikeutta koskevat kysymykset tulee lähettää osoitteeseen: Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA, tai sähköpostiosoitteeseen cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

November 2017 Vol. 69 No. 11. LIAHONA (USPS 311-480)

Finnish (ISSN 1522-9181) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Puhujahakemisto

Alonso, José L., 119
Andersen, Neil L., 122
Ardern, Ian S., 117
Ballard, M. Russell, 104
Bednar, David A., 90
Bingham, Jean B., 85
Callister, Tad R., 107
Christofferson, D. Todd, 36
Cook, Quentin L., 51
Ellis, Stanley G., 112
Eubank, Sharon, 6
Evans, David F., 68
Eyring, Henry B., 43, 81, 100
Haleck, O. Vincent, 58
Hallstrom, Donald L., 88
Holland, Jeffrey R., 40
Jones, Joy D., 13
Koch, Joni L., 110
Marriott, Neill F., 10
Maynes, Richard J., 75
Nelson, Russell M., 60
Oaks, Dallin H., 28
Oscarson, Bonnie L., 25
Owen, Stephen W., 48
Parrella, Adilson de Paula, 115
Pingree, John C., jr., 32
Rasband, Ronald A., 55
Renlund, Dale G., 64
Stevenson, Gary E., 44
Uchtdorf, Dieter F., 16, 21, 78
Waddell, W. Christopher, 94
Zwick, W. Craig, 97

Aihehakemisto

Aaronin pappeus, 64
Anteeksianto, 48, 51, 119
Apuyhdistys, 6
Armo, 36, 40
Arvosteleminen, 97, 110
Avoliitto, 75
Hengellisyys, 55
Henkilökohtainen arvo, 13, 40
Ihmeet, 88
Ilmoitus, 81, 122
Ilo, 6, 16, 21, 85
Isyys, 75
Isä Jumala, 10, 40, 115
Jeesus Kristus, 10, 13, 16, 21, 36, 40, 48, 51, 60, 64, 78, 81, 85, 94, 97, 100, 107, 112, 115, 119, 122
Johdatus, 55
Joseph Smith, 107, 115, 122
Jumalallinen luonne, 13, 16, 55, 90
Jumaluus, 112
Kelvollisuus, 13
Kiitollisuus, 58
Kirkon johtajat, 81, 122
Kirkon tehtävät, 81
Kommunikointi, 6
Koti, 21, 90
Kristuksen valo, 21, 78
Kymmenykset, 112
Kyyvyt, 32
Kärsivällisyys, 68, 117
Kääntäminen, 13, 58, 60, 115, 117
Lepopäivä, 90, 117
Liitot, 64, 68, 90
Luottamus, 75, 94, 112
Lähetystyö, 48, 51, 60
Media, 44
Melkisedekin pappeus, 64
Mormonin kirja, 60, 68, 100, 107, 117
Naiset, 6
Näkökulma, 40, 44, 97

Nöyryys, 44, 51
Opetuslapseus, 16, 21
Palveleminen, 21, 25, 32, 36, 78, 100, 119
Pappeus, 64
Parannus, 6, 36, 48
Parantuminen, 78, 85, 88, 94, 97
Pelastussuunnitelma, 28, 88, 112, 115
Pelko, 10, 100
Perhe, 25, 28, 75, 115
Piispat, 81
Pioneerit, 104, 112
Profeetat, 115, 122
Pyhien kirjoitusten tutkiminen, 60, 117
Pyhittäytyminen, 58
Pyhyys, 36
Pyhä Henki, 13
Rakkaus, 10, 25, 100, 119
Rauha, 13, 75, 85
Rohkeus, 100
Sakramentti, 36, 97
Sovitus, 10, 13, 36, 40, 48, 64, 85, 88, 94
Tahdonvapaus, 55, 94
Temppelit, 58, 68, 90
Todistus, 68, 78, 85, 100, 107
Toimitukset, 90
Toivo, 94
Totuus, 68, 78
Turva, 44
Työ, 32
Uhri, 58, 112
Usko, 68, 81, 85, 88, 100, 104, 112, 117
Vaativuus, 51
Vastoinkäymiset, 21, 32, 44, 85, 88, 94, 97, 100, 112
Vilpittömyys, 75
Ykseys, 110
Yleiskonferenssi, 122
Ylpeys, 10, 44, 51

Kohokohtia 187. puolivuotiskonferenssista

*Herra, suo siunaus
Voima ja lohdutus
Profeetalle.*

*Sanansa innoita,
Mieltämme kosketa,
Että hän ohjata
Vois kulkumme.*

(”Herra, suo siunaus”,
MAP-lauluja, 9, laulettiin
lauantain aamukokouksessa)

Yli 50 vuoden ajan presidentti Thomas S. Monsonin koskettavat omakohtaiset kertomukset ja voimallinen todistus Jeesuksesta Kristuksesta ovat olleet osa yleiskonferenssia. Heikkenevän terveytensä vuoksi sekä presidentti Monson että vanhin Robert D. Hales kahdentoista apostolin koorumista olivat havaittavasti poissa konferenssista.

Poissa mutta eivät unohdettuina.

Vaikka presidentti Monson seurasi konferenssia kotonaan ja vanhin Hales kuoli rauhallisesti sairaalassa juuri ennen viimeistä kokousta, he kumpikin olivat ajatuksissamme rukoillessamme heidän puolestaan, ja lisäksi heidän vaikutuksensa kävi ilmi puheissa.

Presidentti Monsonia lainasi yli kymmenen puhujaa, muun muassa presidentti Russell M. Nelson (ks. s. 60), joka viittasi etenkin presidentti Monsonin viime konferenssissa esittämään kutsuun rukoillen tutkia ja pohtia Mormonin kirjaa joka päivä¹.

Vanhin Neil L. Andersen, konferenssin viimeinen puhuja (ks. s. 122), lainasi puhetta, jonka vanhin Hales oli valmistanut konferenssiin mutta jota ei pystynyt pitämään: ”Kun päätämme uskoa, olemme valmistautuneet

olemaan Jumalan luona”, vanhin Hales kirjoitti. Vanhin Hales todella oli päättänyt uskoa.

Vaikka presidentti Monson ja vanhin Hales olivat poissa eivätkä seisseet puhujakorokkeella, niin heidän läsnäolonsa tuntui silti ja heillä oli tärkeä osa siinä, että konferenssista tuli merkityksellinen monelle.

*Alati rukoilen puolestasi
Ja pyydän siunaamaan profeettani.
Vaikk varjot vuosien otsalles saa,
Heijastus taiwainen sen kirkastaa,
Heijastus taiwainen sen kirkastaa.*
(”Alati rukoilen puolestasi”, *MAP-lauluja*, 12, laulettiin yleisessä pappeuskokouksessa) ■

VIITE

1. Ks. Thomas S. Monson, ”Mormonin kirjan voima”, *Liahona*, toukokuu 2017, s. 87.

Sharon Eubank

ensimmäinen neuvonantaja Apuyhdistyksen ylimmässä johtokunnassa

Sytyttäkää valonne

Profeetat kutsuvat meitä, sisareni. Aiotteko olla vanhurskaita? Aiotteko ilmaista uskonne selväsanaisesti? Sytyttättekö te valonne?

Ette ehkä tiedä tätä, mutta presidentti Monson ja minä olemme kaksosia. Samana päivänä – ja samana hetkenä – kun synnyin Pohjois-Kaliforniassa, 36-vuotias Thomas S. Monson hyväksyttiin uusimmaksi apostoliksi. Rakastan erityistä, henkilökohtaista sidettäni Jumalan profeettaan, presidentti Monsoniin.

Profeetat puhuvat naisista.¹ Kulette joitakin heidän sanoistaan tässä kokouksessa. Omaa puhettani varten palaan miltei 40 vuotta taaksepäin eräiseen merkittävään profetiaan, jonka kirjoitti presidentti Spencer W. Kimball. Syyskuussa 1979 tämän maailmanlaajuisen kirkon naiset olivat kokoontuneet omaan yleiseen kokoukseensa vasta toista kertaa. Presidentti Kimball oli valmistellut puheensa, mutta kun konferenssipäivä koitti, hän oli sairaalassa. Niinpä hän pyysi vaimoaan Camilla Eyring Kimballia lukemaan hänen puheensa hänen puolestaan.²

Sisar Kimball luki profeetan sanat, jotka tähdensivät kirkon naisten vaikutusta maailman hyviin naisiin ennen Vapahtajan toista tulemistä. Puheen loppupuolella kirkon naisille esitettiin sävähdyttävä tehtävä, josta olemme puhuneet aina siitä lähtien.

Lainaan hieman presidentti Kimballin sanoja:

”Lopuksi, rakkaat sisaret, saanen sanoa teille jotakin, mitä ei ole sanottu aiemmin tai ei ainakaan aivan samalla tavoin. Suuri osa siitä merkittävästä kasvusta, jota kirkossa tapahtuu viimeisinä aikoina, tapahtuu siitä syystä, että kirkkoon tulee suurin joukoin maailmasta hyviä naisia –. Tätä tapahtuu siinä määrin kuin kirkossa olevien naisten elämässä on vanhurskautta ja selväsanaisuutta, ja siinä määrin kuin heitä pidetään muista maailmassa elävistä naisista erottuvina ja erilaisina – myönteisellä tavalla.

Niiden maailmassa olevien tosi sankarittarien joukossa, jotka tulevat kirkkoon, on naisia, jotka ovat mieluummin

Syyskuussa 1979 Camilla Eyring Kimball luki presidentti Spencer W. Kimballin puheen hänen puolestaan.

vanhurskaita kuin itsekkäitä. Näissä tosi sankarittarissa on todellista nöyryyttä, minkä ansiosta he pitävät nuhteettomuutta suuremmissa arvossa kuin huomattavaa asemaa. – –

Kirkon naiset ovat viimeisinä päivinä esimerkkinsä ansiosta *merkittävä voima* sekä kirkon lukumääräisessä että hengellisessä kasvussa.”³

Kuinka profeetallinen tämä lausunto onkaan! Yhteenvetona:

- Juuri naisten hyvät suhteet saavat aikaan suuren osan siitä merkittävästä kasvusta, jota kirkossa tapahtuu tulevina vuosina.
- Ystävyyssuhteet, joita Apuyhdistyksen naiset, nuoret naiset ja Alkeisyhdistyksen tytöt luovat muiden uskontojen ja kirkkojen vilpittömien, uskollisten ja hurskaiden naisten ja tyttöjen kanssa, tulevat olemaan *merkittävänä voimana* siinä, kuinka kirkko kasvaa viimeisinä päivinä.
- Presidentti Kimball kutsui näitä muista taustoista tulevia naisia ”sankarittariksi”, jotka ovat mieluummin vanhurskaita kuin itsekkäitä ja jotka osoittavat meille, että nuhteettomuus on arvokkaampaa kuin huomattava asema.

Olen tavannut hyvin monia näistä hyvistä naisista, kun teen työtäni eri puolilla maailmaa. Heidän ystävyytensä on minulle kallisarvoista. Tekin tunneta heitä ystäviinne ja naapurienne keskuudessa. Kenties he ovat tällä hetkellä kirkon jäseniä tai kenties eivät, mutta meitä yhdistää ystävyys, joka on hyvin tärkeää. No, kuinka huolehdimme omasta osuudestamme? Mitä meidän tulee tehdä? Presidentti Kimball mainitsee viisi asiaa:

Ensimmäiseksi – olkaa vanhurskaita. Vanhurskaus ei tarkoita sitä, että on täydellinen tai ettei koskaan tee

virheitä. Se tarkoittaa sitä, että luomme sisäisen yhteyden Jumalaan, teemme parannusta synneistämme ja virheitämme sekä autamme auliisti muita.

Parannusta tehneet naiset muuttavat historian kulkua. Minulla on ystävä, joka joutui pienenä auto-onnettomuuteen ja sen seurauksena tuli riippuvaiseksi kipulääkkeistä. Myöhemmin hänen vanhempansa erosivat. Lyhyen suhteen tuloksena ystäväni tuli raskaaksi, ja hänen riippuvuutensa jatkuivat. Mutta eräänä iltana hän katsoi elämänsä kaaosta ja sekasortoa ja ajatteli: ”Nyt riittää.” Hän huusi avukseen Vapahtajaa Jeesusta Kristusta. Hän sanoi oppineensa, että Jeesus Kristus on jopa vahvempi kuin hänen kamalat olosuhteensa ja että hän saattoi luottaa Vapahtajan voimaan kulkiessaan parannuksen tietä.

Tulemalla takaisin Herran luo ja kulkemalla Hänen tietään ystäväni muutti oman historiansa, pienen poikansa historian ja uuden aviomiehensä historian kulkua. Ystäväni on vanhurskas. Hänen sydämensä on avoinna muille, jotka ovat tehneet virheitä ja haluavat muuttua. Ja aivan kuten me kaikki, hänkään ei ole täydellinen, mutta hän tietää, kuinka tehdä parannusta ja jatkaa yrittämistä.

Toiseksi – olkaa selväsanaisia.

Selväsanaisuus tarkoittaa sitä, että ilmaisee selkeästi, mitä ajattelee jostakin ja miksi. Aiemmin tänä vuonna Facebookin uutissyötteenäni oli julkaisu, jossa väheksyttiin kristinuskoa. Luin sen ja ärsyynyin hieman, mutta sivuutin sen olankohautuksella. Mutta eräs tuttava, joka ei ole kirkkomme jäsen, vastasi siihen omalla kommentillaan. Hän kirjoitti: ”[Tämä] on täysin vastoin sitä, mitä Jeesus puolusti. Hän oli – – radikaali omana aikanaan, koska – – Hän yhdenvertaisti maailman. – – Hän – – [puhui] porton kanssa, [hän

söi veronkantajien] kanssa – –, osoitti – – ystävällisyyttä avuttomille naisille ja lapsille [ja] esitti meille kertomuksen laupiaasta samarialaisesta. – – Tästä – – seuraa, että – – todelliset kristityt pyrkivät olemaan KAIKKEIN rakastavimpia ihmisiä maailmassa.” Kun luin tämän, ajattelin mielessäni: ”Miksen itse kirjoittanut tuota?”

Meidän jokaisen tulee olla parempia siinä, että selväsanaisesti ilmaiseemme syyt siihen, miksi uskomme. Mitä te ajattelette Jeesuksesta Kristuksesta? Miksi te pysytte kirkossa? Miksi te uskotte Mormonin kirjan olevan pyhä kirja? Mistä te löydätte rauhaa? Miksi sillä on merkitystä, että profeetalla on jotakin sanottavana vuonna 2017? Kuinka te tiedätte, että hän on tosi profeetta? Käyttäkää omaa ääntänne ja vaikutusmahdollisuksianne ilmais-taksenne, mitä tiedätte ja ajattelette – sosiaalisessa mediassa, hiljaisissa keskusteluissa ystävienne kanssa, juttellessanne lastenlastenne kanssa. Kertokaa muille, miksi uskotte, miltä se tuntuu, oletteko koskaan epäilleet, kuinka selvisitte siitä, ja mitä Jeesus Kristus merkitsee teille. Kuten apostoli Pietari sanoi: ”Älkää – – pelätkö – –, vaan pyhittäkää Herra Kristus sydämes-sänne ja olkaa aina valmiit antamaan vastaus jokaiselle, joka kysyy, mihin teidän toivonne perustuu.”⁴

Kolmanneksi – olkaa erilaisia.

Saanan kertoa, mitä tapahtui tänä vuonna heinäkuussa Panama City Beachissä Floridassa.⁵ Myöhään

iltapäivällä Roberta Ursrey näki kahden nuoren poikansa huutavan apua meressä 90 metrin päässä rannasta. He olivat joutuneet voimakkaaseen merivirtaan, joka vei heitä kauemmas merelle. Eräs lähellä oleva pariskunta yritti pelastaa poikia, mutta hekin joutuivat merivirran vietäviksi. Niinpä Ursreyn perheen jäseniä syöksyi pelastamaan kamppailevia uimareita, ja pian ristiaallokoon vietävinä oli jo yhdeksän ihmistä.

Saatavilla ei ollut köysiä. Ei hengenpelastajaa. Poliisi lähetti matkaan pelastusaluksen, mutta ihmiset olivat kamppailleet meressä parikymmentä minuuttia, ja he olivat uupuneita ja vaipumassa upoksiin. Sivustakatsojien joukossa rannalla oli Jessica Mae Simmons. Hänen miehensä sai ajatuksen muodostaa ketjun ihmisistä. He huusivat ihmisiä rannalta avukseen, ja kymmenet ihmiset pujottivat kätensä käsikoukkuun ja marssivat mereen. Jessica kirjoitti: ”[Oli] suorastaan ihmeellistä nähdä ihmisten – eri etnisiin ryhmiin kuuluvien miesten ja naisten – ryhtyvän toimeen auttaakseen AIVAN tuntemattomia!”⁶ 80 ihmisen ketju kurottautui kohti uimareita. Katsokaa tätä kuvaa siitä uskomattomasta hetkestä.

Kaikki rannalla olevat tulivat ajatelleeksi vain perinteisiä ratkaisumalleja, ja he lamaantuivat. Mutta yksi aviopari, sekunnin murto-osassa, tuli ajatelleeksi erilaista ratkaisua. Keksiminen ja luovuus ovat hengellisiä lahjoja. Liittomme pitäminen saattaa tehdä meistä

erilaisia kuin muut kulttuurissamme ja yhteiskunnassamme, mutta se antaa meille väylän innoitukseen, jotta osaamme ajatella erilaisia ratkaisumalleja, erilaisia suhtautumistapoja, erilaisia sovelluksia. Emme tule aina sopimaan maailman joukkoon, mutta erilaisuus myönteisin tavoin voi olla pelastusköytenä muille, jotka kamppailevat.

Neljänneksi – olkaa muista erottuvia. Muista erottuminen tarkoittaa sitä, että jonkin voi tunnistaa hyvin selkeästi. Saanen palata kertomukseen Jessica Mae Simmonsista rannalla. Kun se ihmisketju kurottautui kohti uimareita, Jessica Mae tiesi voivansa auttaa. Hän sanoi: ”Pystyn helposti pidättelemään hengitystäni – ja uimaan olympialtaan edestakaisin päästä päähän! [Tiesin, kuinka päästä pois ristiäallokosta.] Tiesin, että pystyisin saamaan [jokaisen uimarin] ihmisketjun luo.”⁷ Hän ja hänen miehensä ottivat lainelaudat ja uivat ketjun suuntaisesti, kunnes he ja eräs muu pelastaja pääsivät uimarien luo, ja sitten he kuljettivat uimarit yksi kerrallaan ketjun luo, jolloin ketjun ihmiset autoivat heidät rannalle turvaan. Jessicalla oli muista erottuva taito: hän osasi uida ristiäallockoa vastaan.

Palautetun evankeliumin voi tunnistaa hyvin selkeästi. Mutta meidän täytyy erottua siinä, kuinka noudatamme sitä. Aivan kuten Jessica harjoitteli uimista, meidän tulee harjoitella elämistä evankeliumin mukaan ennen kuin tulee hätätilanne, jotta olemme pelottomia ja kyllin vahvoja auttamaan, kun virtaus vie muita kauemmas.

Ja viimein viidenneksi – tehkää kohdat yhdestä neljään myönteisellä tavalla. Onnellisuus ei tarkoita sitä, että läiskäisemme kasvoillemme tekohymyn riippumatta siitä, mitä tapahtuu. Mutta se kylläkin tarkoittaa sitä, että pidämme Jumalan lait sekä vahvistamme ja kohotamme muita.⁸ Kun

vahvistamme muita, kun kohotamme muiden taakkoja, se siunaa elämäämme tavoilla, joita koettelemuksemme eivät voi viedä pois. Olen laittanut presidentti Gordon B. Hinckleyn erään lainauksen paikkaan, josta näen sen joka päivä. Hän sanoi: ”Pessimismille tai kyynisyydelle ei – – rakenneta. Kun säilytetään optimismi ja tehdään työtä uskossa, niin tuloksia alkaa näkyä.”⁹

Yksi esimerkki tästä onnellisesta, myönteisestä hengestä on eräs tuntemani 13-vuotias tyttö nimeltä Elsa, jonka perhe on muuttamassa Baton Rougeen Louisianaan, 2 900 kilometrin päähän hänen ystävistään. Kun on 13-vuotias, ei ole kovinkaan helppoa muuttaa uudelle paikkakunnalle. Muutto ymmärrettävästi arvelutti Elsaa, joten hänen isänsä antoi hänelle siunauksen. Juuri siunauksen antamisen hetkellä Elsan äidin puhelimesta kuului viestiäni. Nuoret naiset, jotka asuvat Louisianassa, olivat lähettäneet tämän kuvan ja viestin: ”Muuatathan meidän seurakuntaamme!”¹⁰

Nämä nuoret naiset olivat toiveikkaita sen suhteen, että he pitäisivät Elsasta, vaikka eivät olleet edes tavanneet häntä. Heidän innokkuutensa valoi Elsaan toiveikkautta tulevan muuton suhteen

ja vastasi hänen rukoukseensa siitä, sujuisiko kaikki hyvin.

Onnellisuudesta ja toiveikkauudesta virtaa voimaa, joka ei siunaa yksinomaan meitä – se vahvistaa kaikkia lähipiirissämme olevia. Jokainen pieni asia, jonka te teette valaaksenne todellista onnellisuutta muihin, osoittaa, että te jo kannatte presidentti Kimballin syyttämää soitua.

Olin 15-vuotias siihen aikaan, kun presidentti Kimballin puhe pidettiin. Me, jotka olemme yli 40-vuotiaita, olemme aina siitä päivästä asti kantaneet tätä presidentti Kimballin antamaa vastuuta. Nyt katson 8-vuotiaita, 15-vuotiaita, 20-vuotiaita ja 35-vuotiaita ja ojennan tämän soihdun teille. Te olette tämän kirkon tulevia johtajia, ja teidän tehtävänänne on kantaa tätä valoa eteenpäin ja olla tämän profetian täyttymys. Me, jotka olemme yli 40-vuotiaita, pujotamme käsivartemme teidän käsikoukkuunne ja tunnemme teidän voimanne ja tarmonne. Me tarvitsemme teitä.

Kuunnelkaa tätä pyhien kirjoitusten kohtaa, joka on jakeissa OL 49:26–28. Se on ehkä kirjoitettu erilaisissa olosuhteissa, mutta tänä iltana toivon, että otatte sen Pyhän Hengen kautta

80 vapaaehtoisen muodostama ihmisketju kurkottautuu pelastamaan uimareita, jotka ovat joutuneet ristiäallockoon.

henkilökohtaisena kutsunanne tähän pyhään työhön.

”Katso, minä sanon teille: Lähtekää maailmaan, kuten minä olen teitä käsenyt; tehkää parannus kaikista synneistänne; pyytäkää, niin te saatte, kolkuttakaa, niin teille avataan.

Katso, minä kuljen teidän edellänne ja seuraan suojananne; ja minä olen teidän keskellänne, ettekä te joudu häpeään.

Katso, minä olen Jeesus Kristus ja minä tulen pian.”¹¹

Vetoan teihin jokaiseen, että saatatte itsenne asemaan, jossa voitte tuntea sen runsaan rakkauden, jota Jumala tuntee teitä kohtaan. Te ette voi saattaa itseänne sen rakkauden ulottumattomiin. Kun tunnette Hänen rakkautensa, kun rakastatte Häntä, te teette parannuksen ja pidätte Hänen käskynsä. Kun pidätte Hänen käskynsä, Hän voi käyttää teitä työssään. Hänen työnään ja kirkkautenaan on naisten ja miesten korotus ja iankaikkinen elämä.

Profeetat kutsuvat meitä, sisareni. Aiotteko olla vanhurskaita? Aiotteko ilmaista uskonne selväsanaisesti? Pystyttekö kestäämään sen, että olette muista erottuvia ja erilaisia? Vetäkö teidän onnellisuutenne koettelemuksistanne huolimatta puoleensa muita, jotka ovat hyviä ja jaloja ja jotka tarvitsevat teidän ystävyyttänne? Sytyttetekö te valonne? Todistan, että Herra Jeesus Kristus kulkee meidän edellämme ja on meidän keskellämme.

Päätän meidän hyvin rakkaan profeettamme Thomas S. Monsonin sanoihin: ”Rakkaat sisareni, tämä on teidän päivänne ja teidän aikanne.”¹² Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Presidentti Brigham Young: ”Perustakoot [sisaret] naisten Apuyhdistyksiä eri seurakunnissa. Keskuudessamme on monia kyvykkäitä naisia, ja me toivomme heiltä apua tässä asiassa. Jotkut saattavat ajatella, että tämä on vähäpätöinen asia, mutta se ei ole,

ja saatte nähdä, että sisarista tulee liikkeen kantava voima.” (Julkaisussa *Tyttäriä minun valtakunnassani – Apuyhdistyksen historiaa ja työtä*, 2011, s. 45.)

Presidentti Lorenzo Snow: ”Te olette aina olleet pappeudenhaltijoiden rinnalla valmiina – – tekemään osanne auttaaksenne Jumalan valtakunnan asioiden edistämiseksi, ja kun te olette olleet mukana tässä työssä, tulette aivan varmasti jakamaan voiton työstä sekä korotuksen ja kirkkauden, jotka Herra antaa uskollisille lapsilleen” (ks. julkaisussa *Tyttäriä minun valtakunnassani – Apuyhdistyksen historiaa ja työtä*, s. 7.)

Presidentti Spencer W. Kimball: ”Tässä [Apuyhdistyksen] järjestössä on voima, jota ei vielä ole täysin käytetty hyväksi Siionin kotien vahvistamiseksi ja Jumalan valtakunnan rakentamiseksi – eikä sitä käytetä, ennen kuin sekä sisaret että pappeus saavat näkemys Apuyhdistyksestä” (julkaisussa *Tyttäriä minun valtakunnassani – Apuyhdistyksen historiaa ja työtä*, s. 150).

Presidentti Howard W. Hunter: ”Meillä on suuri tarve kutsua kirkon naiset seisomaan johtavien veljien rinnalla ja puolesta tukkimassa meitä ympäröivää pahuuden tulvaa ja viemässä eteenpäin Vapahtajamme työtä. – – Pyydämme teitä hartaasti tekemään voimallisella vaikutuksellanne hyvää vahvistaen perheitämme, kirkkoamme ja yhteiskuntaamme.” (Julkaisussa *Tyttäriä minun valtakunnassani – Apuyhdistyksen historiaa ja työtä*, s. 165.)

Presidentti Gordon B. Hinckley: ”Tämän kirkon naisissa on voimaa ja suurta kyvykkyyttä. Heissä on johtajuutta ja määrätietoisuutta, tiettyä itsenäisyyden henkeä ja samalla suurta tyytyväisyyttä siitä, että he ovat osa tätä Herran valtakuntaa ja työskentelevät käsi kädessä pappeudenhaltijoiden kanssa sen edistämiseksi.” (Ks. julkaisussa *Tyttäriä minun valtakunnassani – Apuyhdistyksen historiaa ja työtä*, s. 151.)

Presidentti Thomas S. Monson lainasi Belle Smith Spaffordia, Apuyhdistyksen 9. ylijohtajaa: ”Naisilla ei ole milloinkaan ollut suurempaa vaikutusta kuin nykypäivän maailmassa. Mahdollisuuksien ovet eivät ole milloinkaan avautuneet heille avonaisemmiksi. Tämä on kutsuvaa, jännittävää, haasteellista ja vaativaa aikaa naisille. Se on hyvin palkitsevaa aikaa, jos säilytämme tasapainomme, opimme elämän todelliset arvot ja päätämme viisaasti, mitä asioita pidämme tärkeinä.” (*A Woman's Reach*, 1974, s. 21.) Rakkaat sisareni, tämä on teidän päivänne ja teidän aikanne.” (Ks. ”Apuyhdistyksen suuri voima”, *Valkeus*, tammikuu 1998, s. 99.)

Presidentti Russell M. Nelson: ”Vetoan tänään sisariini Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkossa, että te astutte esiin! Ottakaa ansaittu ja välttämätön paikkanne kodissanne, yhteisössänne ja Jumalan valtakunnassa – enemmän kuin olette koskaan aiemmin tehneet. Vetoan teihin, että täyttätte presidentti Kimballin profetian. Ja lupaan teille Jeesuksen Kristuksen nimessä, että kun teette niin, Pyhä Henki laajentaa vaikutuksenne ennennäkemättömällä tavalla!” (”Vetoomus sisarilleni”, *Liahona*, marraskuu 2015, s. 97.)

2. Katso video siitä, kun sisar Camilla Kimball lukee presidentti Spencer W. Kimballin puheen, [englannin kielellä] sivustolla conference.lds.org; ks. myös Spencer W. Kimball, ”Vanhurskaiden naisten tehtävä”, *Valkeus*, toukokuu 1980, s. 169–173.
3. Ks. Spencer W. Kimball, ”Vanhurskaiden naisten tehtävä”, *Valkeus*, toukokuu 1980, s. 173.
4. 1. Piet. 3:14–15.
5. Ks. McKinley Corbley, ”80 Beachgoers Form Human Chain to Save Family Being Dragged Out to Sea by Riptide”, 12. heinäkuuta 2017, goodnewsnetwork.org.
6. Jessica Mae Simmons, Corbleyn artikkelissa ”80 Beachgoers Form Human Chain to Save Family Being Dragged Out to Sea by Riptide”.
7. Simmons, Corbleyn artikkelissa ”80 Beachgoers Form Human Chain to Save Family Being Dragged Out to Sea by Riptide”.
8. Ks. Alma 41:10; 34:28; OL 38:27; Luuk. 16:19–25.
9. *Kirkon presidenttien opetuksia: Gordon B. Hinckley*, 2016, s. 73.
10. Viesti Virginia Pearcen perheeltä.
11. OL 49:26–28.
12. Thomas S. Monson, ”Apuyhdistyksen suuri voima”, s. 99.

Neill F. Marriott

toinen neuvonantaja Nuorten Naisten
ylimmässä johtokunnassa

Jumalassa pysyminen ja sortuman korjaaminen

Kristuksella on voima tuoda meidät rakastavaan yhteyteen Isän ja toinen toisemme kanssa.

Meidän tulee jatkuvasti syventää tietoaamme taivaallisesta Isästä ja kuuliaisuuttamme Häntä kohtaan. Suhteemme Häneen on iankaikkinen. Me olemme Hänen rakkaita lapsiaan, eikä se seikka muutu. Kuinka aiomme koko sydämeistämme ottaa vastaan Hänen kutsunsa lähestyä Häntä ja siten päästä osalliseksi niistä siunauksista, joita Hän haluaa antaa meille tässä elämässä ja tulevassa maailmassa?

Herra sanoi muinaiselle Israelille, ja Hän sanoo meille: ”Minä olen sinua aina rakastanut, – – siksi vedän sinua luokseni uskollisesti.”¹ Hän puhuu kuin Isä puhuisi sanoessaan meille myös: ”Sinä pysyt minussa ja minä sinussa; vaella siis minun kanssani.”² Luotammeko Häneen kylliksi pysyäksemme Hänessä ja vaeltaaksemme Hänen kanssaan?

Olemme täällä tämän maan päällä oppimassa ja kasvamassa, ja tärkeintä oppimista ja kasvua tulee liittoyhteydetämme taivaalliseen Isään ja Jeesukseen Kristukseen. Uskollisesta suhteestamme Heihin kumpuaa jumalista tietoa, rakkautta, voimaa ja kykyä palvella.

”Meidän velvollisuutenamme on oppia kaikki, mitä Jumala on ilmoittanut itsestään.”³ Meidän täytyy

ymmärtää, että Isä Jumala ohjasi Poikansa Jeesuksen Kristuksen luomaan maapallon *meidän kasvuksemme*, että taivaallinen Isä antoi Poikansa maksamaan oikeudenmukaisuuden vaatimukset *meidän pelastukseksimme* ja että Isän pappeuden voima ja Pojan tosi kirkko välttämättömine toimituksineen palautettiin *meidän siunaukseksimme*. Tunneteko, kuinka syvällisenä rakkaus on läsnä niissä valmisteluissa, joita He

ovat tehneet meidän iloksemme ja kasvuksemme? Meidän tulee tietää, että taivaallisen Isän pelastussuunnitelma on, että me noudatamme evankeliumin lakeja ja toimituksia sekä saavutamme iankaikkisen elämän ja että siten meistä tulee Jumalan kaltaisia.⁴ Tämä on se todellinen ja kestävä onni, jota taivaallinen Isä tarjoaa meille. Ei ole mitään muuta todellista ja kestävä onnea.

Haasteemme voivat vetää meitä pois tältä onnellisuuden reitiltä. Voimme menettää luottavaisen yhteytemme Jumalaan, jos koettelemukset saavat meidät pois tolaltamme sen sijaan että ne saisivat meidät polvillemme.

Tämä yksinkertainen säepari kutsuu meitä arvioimaan tärkeysjärjestystämme:

*Toisilla asioilla on väliä, toisilla taas ei. Jotkin asiat kestävät, mutta suurin osa ei.*⁵

Sisaret, millä asioilla on väliä teille? Mitkä asiat ovat kestäviä teille? Isälle kestävä arvo on sillä, että me opimme Hänestä, nöyryimme ja

kasvamme kuuliaisuudessa Häntä kohtaan maanpäällisten kokemusten kautta. Hän haluaa meidän vaihtavan itsekkyytemme palvelemiseksi, pelkomme uskoksi. Nämä kestävät asiat voivat koetella meitä läpikotaisin.

Juuri nyt – kuolevaisuuden rajoituksinemme – Isä pyytää meitä rakastamaan, kun rakastaminen on mitä vaikeinta, palvelemaan, kun palveleminen on hankalaa, antamaan anteeksi, kun anteeksi-antaminen panee sielun lujille. Kuinka? Kuinka onnistumme siinä? Me pyydämme vilpittömästi taivaalliselta Isältä apua Hänen Poikansa nimessä ja teemme asioita Hänen tavallaan emmekä ylpeänä puolusta omaa tahtoamme.

Tunnistin oman ylpeyteni, kun presidentti Ezra Taft Benson puhui astian puhdistamisesta sisältä.⁶ Kuvittelin itseni kannuksi. Kuinka minä saisin ylpeyden jäännökset pois kannustani? Se, että omin päin pakotamme itsemme nöyrymään ja yritämme saada itsemme rakastamaan muita, on väkinäistä ja onttoa eikä se yksinkertaisesti toimi. Syntimme ja ylpeytemme luovat meidän ja kaiken rakkauden lähteen – taivaallisen Isämme – välille sortuman, kuilun.

Ainoastaan Vapahtajan sovitus voi puhdistaa meidät synneistämme ja kuroa umpeen sen kuilun eli sortuman.

Haluamme taivaallisen Isämme rakkauden ja johdatuksen käsivarsien ympäröivän meidät, ja niinpä asetamme Hänen tahtonsa ensimmäiseksi ja särkynein sydämin anomme, että Kristus kaataa kannuamme puhdistavaa vettä. Alkuun sitä saattaa tulla pisara kerrallaan, mutta kun etsimme, pyydämme ja olemme kuuliaisia, sitä alkaa virrata runsaasti. Tämä elävä vesi alkaa täyttää meidät, ja kun olemme ääriämme myöten täynnä Hänen rakkauttaan, voimme kaataa sielumme kannusta sen sisältöä muille, jotka janoavat parantumista, toivoa ja yhteenkuuluvuutta. Kun sisäinen kannumme

puhdistuu, meidän maanpäälliset ihmissuhteemme alkavat parantua.

Henkilökohtaisten halujen uhraaminen on välttämätöntä, jotta tehtäisiin tilaa Jumalan iankaikkisille suunnitelmille. Vapahtaja, joka puhuu Isän puolesta, pyytää meitä: ”Lähestykää minua, niin minä lähestyn teitä”⁷. Se, että lähestyy Isää, voi tarkoittaa sitä, että oppii Hänen totuuttaan pyhien kirjoitusten välityksellä, noudattaa profeettojen neuvoja ja pyrkii tekemään Hänen tahtonsa täydellisemmin.

Ymmärrämmekö me, että Kristuksella on voima tuoda meidät rakastavaan yhteyteen Isän ja toinen toisemme kanssa? Pyhän Hengen voimalla Hän voi antaa meille ihmissuhteissa tarvittavaa näkemystä.

Eräs Alkeisyhdistyksen opettaja kertoi minulle voimallisen esimerkin 11-vuotiaiden poikien luokastaan. Yksi pojista, jota kutsun Jimmyksi, oli luokassa yhteistyöhaluton erakko. Eräänä sunnuntaina opettaja sai innoitusta jättää oppiainehensa pitämättä ja kertoa, miksi hän rakasti Jimmyä. Opettaja kertoi olevansa kiittollinen tästä nuoresta miehestä ja uskovansa häneen. Sitten opettaja pyysi luokan jäseniä kertomaan Jimmylle jonkin asian, jota he

arvostivat hänessä. Kun luokan jäsenet yksitellen kertoivat Jimmylle, miksi tämä oli heille erityinen, Jimmy painoi päänsä ja kyyneliä alkoi vierähdä hänen poskilleen. Tämä opettaja ja Alkeisyhdistysluokka rakensivat sillan Jimmyn yksinäiseen sydämeen. Yksinkertainen rakkaus vilpittömästi ilmaistuna antaa muille toivoa ja arvoa. Nimitän tätä ”sortuman eli kuilun korjaamiseksi”.

Kenties meidän elämämme rakastavassa kuolevaisuutta edeltävässä maailmassa istutti meihin kaipuun todelliseen, kestäväan rakkauteen täällä maan päällä. Meidät on jumalallisesti suunniteltu antamaan rakkautta ja saamaan rakkautta, ja syvintä rakkautta koemme silloin, kun olemme yhtä Jumalan kanssa. Mormonin kirja kehottaa meitä tekemään sovinnon Jumalan kanssa Kristuksen sovituksen kautta.⁸

Jesaja puhui niistä, jotka elävät uskollisesti paaston lain mukaan, ja siten heistä tulee sortuneen muurin korjaajia omille jälkeläisilleen. He ovat niitä, jotka Jesajan lupauksen mukaan rakentavat raunioituneet asumukset.⁹ Samalla tavoin Vapahtaja korjasi sortuman eli etäisyyden meidän ja taivaallisen Isän välillä. Suuren sovitusuhriensa avulla Hän suo meille keinon päästä

osallisiksi Jumalan rakastavasta voimasta ja sitten pystymme korjaamaan ”raunioituneet asumukset” omassa henkilökohtaisessa elämässämme. Kahden ihmisen välisen tunneperäisen etäisyyden parantumiseen tarvitaan sitä, että otamme vastaan Jumalan rakkauden sekä uhraamme omat luontaiset itsekkäät ja pelokkaat taipumuksemme.

Yhtenä mieleen painuneena iltana eräs sukulainen ja minä olimme eri mieltä eräästä poliittisesta kysymyksestä. Muiden sukulaisten kuullen hän teki ytimekkäästi ja perusteellisesti selvää esittämistäni kommenteista osoittaen minun olevan väärässä. Tunsin olevani typerä ja tietämätön – ja luultavasti olinkin. Kun sinä iltana polvistuin rukoukseen, kiiruhdin selittämään taivaalliselle Isälle, kuinka vaikea tämä sukulainen oli! Jatkoin vuodastustani. Kenties pysähdyin valituksesani, ja Pyhä Henki ehti kiinnittämään huomioni, koska yllätyksekseni kuulin itseni sanovan seuraavaksi: ”Luultavasti haluat minun rakastavan häntä.” Rakastavan häntä? Jatkoin rukoustani tähän tapaan: ”Kuinka voin rakastaa häntä? En usko edes pitäväni hänestä.

Sydämeni on kovettunut, tunteitani on loukattu. En pysty siihen.”

Sitten – varmasti Hengen avulla – sain uuden ajatuksen sanoessani: ”Mutta Sinä rakastat häntä, taivaallinen Isä. Antaisitko minulle osan Sinun rakkautestasi häntä kohtaan – jotta minäkin voin rakastaa häntä?” Katkerat tunteeni pehmenivät, sydämeni alkoi muuttua, ja aloin nähdä tämän henkilön eri tavalla. Aloin aistia hänen todellisen arvonsa, jonka taivaallinen Isä näki. Jesaja kirjoittaa: ”Herra sitoo kansansa haavat ja parantaa sen ruhjeet ja vammat.”¹⁰

Ajan mittaan meidän välillämme ollut kuilu kuroutui suloisesti umpeen. Mutta vaikka hän ei olisikaan hyväksynyt muuttunutta sydäntäni, niin olin silti oppinut, että jos pyydämme apua taivaalliselta Isältä, Hän auttaa meitä rakastamaan niitäkin, joita saatamme pitää mahdottomina rakastaa. Vapahtajan sovitus välittää jatkuvana virtana rakkautta Isältämme taivaassa. Meidän täytyy päättää pysyä tässä rakkaudessa, jotta meillä voisi olla rakkautta kaikkia kohtaan.

Kun annamme sydämemme Isälle ja Pojalle, me muutamme maailmaamme

– vaikka ympärillämme olevat olosuhteet eivät muuttuisikaan. Me lähestymme taivaallista Isää ja tunnemme Hänen hyväksyvän lempeästi meidän pyrkimyksemme olla todellisia Kristuksen opetuslapsia. Meidän arvostelukykymme, luottamuksemme ja uskomme kasvavat.

Mormon kehottaa meitä rukoilemaan koko sydämemme voimalla tätä rakkautta, niin sitä suodaan meille sen lähteestä – taivaalliselta Isältä.¹¹ Vasta silloin meistä voi tulla sortuman korjajia maanpäällisissä suhteissamme.

Isämme ääretön rakkaus ulottuu meihin ja tuo meidät takaisin Hänen kirkkauteensa ja iloonsa. Hän antoi ainosyntyisen Poikansa, Jeesuksen Kristuksen, korjaamaan sen sortuman, joka ammottaa leveänä meidän ja Hänen välillään. Paluu Isän luo taivaassa on kestävän rakkauden ja iankaikkisen tarkoituksen ydin. Meidän täytyy päästä yhteyteen Hänen kanssaan nyt oppiaksemme, millä on todella merkitystä, rakastaaksemme Hänen tavallaan ja kasvaaksemme Hänen kaltaiseksi. Todistan, että meidän uskollisella suhteellamme taivaallisen Isän ja Vapahtajan kanssa on Heille ja meille iankaikkinen merkitys. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Jer. 31:3.
2. Moos. 6:34.
3. Bruce R. McConkie, ”The Mystery of Godliness”, Brigham Youngin yliopiston takkavalkeailta, 6. tammikuuta 1985, s. 1, speeches.byu.edu.
4. Ks. Bruce R. McConkie, ”The Mystery of Godliness”, s. 4.
5. Kirjoittaja tuntematon.
6. Ks. Ezra Taft Benson, ”Astian puhdistaminen sisältä”, *Valkeus*, 1986, konferenssiraportti 156. vuosikonferenssista, s. 3–5.
7. OL 88:63.
8. Ks. MK Jaak. 4:11.
9. Ks. Jes. 58:12.
10. Jes. 30:26.
11. Ks. Moroni 7:48.

Joy D. Jones
Alkeisyhdistyksen ylijohtaja

Mittaamattoman arvokkaita

Voimme usein nauttia Pyhän Hengen suloisista kuiskauksista, jotka vahvistavat todellisen hengellisen arvomme.

Käydessäni Sierra Leonessa Länsi-Afrikassa osallistuin erääseen kokoukseen, jota johti Mariamaniminen vaaran Alkeisyhdistyksen johtohenkilö. Hän johti kokousta niin rakastavasti, kauniisti ja varmasti, että oli helppo olettaa hänen olleen kirkon jäsen jo pitkään. Mariama oli kuitenkin varsin uusi käännyttäminen.

Mariamman nuorempi sisko liittyi kirkkoon ja kutsui hänet mukaansa erääseen kirkon oppiluokkaan. Luokan sanoma teki Mariamaan syvän vaikutuksen. Oppiaine käsitteli siveyden lakia. Mariama pyysi lähetyssaarnaajaa opettamaan hänelle lisää, ja pian hän sai todistuksen profeetta Joseph Smithistä. Hänet kastettiin vuonna 2014, ja hänen tyttärensä kastettiin viime kuussa. Kuvitelkaa: ne kaksi perusopetusta, jotka johtivat Mariaman kääntymykseen, olivat siveyden laki ja profeetta Joseph Smith – kaksi asiaa, joita maailma pitää usein epäolennaisina, vanhentuneina tai hankalina. Mutta Mariama lausui todistuksensa, että hän oli kuin yöperhonen, jota valo veti puoleensa. Hän sanoi: ”Kun löysin evankeliumin, löysin itseni.” Jumalalliset periaatteet auttoivat häntä

ymmärtämään oman arvonsa. Hänen arvonsa Jumalan tyttärenä ilmoitettiin hänelle Pyhän Hengen välityksellä.

Tutustutaanpa nyt Singhin sisaruksiin Intiasta. Renu, äärimmäisenä oikealla, oli viidestä siskosta ensimmäinen, joka liittyi kirkkoon. Hän kertoi ajatuksistaan näin:

”Ennen kuin aloin tutkia kirkkoa, en oikeastaan tuntenut olevani kovin eriytyneen. Olin vain yksi monista

Mariama, kuvassa tyttärensä kanssa, huomasi oman arvonsa saatuaan kuulla jumalallisista periaatteista.

ihmisistä, eivätkä yhteiskuntani ja kulttuurini oikeastaan opettaneet minulle, että minulla olisi mitään arvoa yksilönä. Kun opin evankeliumia ja sain tietää olevani taivaallisen Isämme tytär, se muutti minut. Yhtäkkiä tunsin olevani hyvin erityinen – Jumala oli tosiaankin luonut minut ja oli luonut sieluni ja elämäni, joilla on arvo ja tarkoitus.

Ennen kuin minulla oli elämänsäni evankeliumi, yritin aina todistaa muille olevani tärkeä. Mutta kun opin sen totuuden, että olen Jumalan tytär, minun ei tarvinnut todistaa mitään kenellekään. Tiesin olevani erityinen. – – Älä koskaan ajattele olevasi mitätön.”

Presidentti Thomas S. Monson on sanonut sen täydellisesti lainatessaan näitä sanoja: ”Sielun arvo on sen kyky tulla Jumalan kaltaiseksi.”¹

Minulla oli äskettäin siunaus tavata vielä eräs nuori nainen, joka ymmärtää tämän saman totuuden. Hänen nimensä on Taiana. Tapasin hänet Alkeisyhdistyksen lastensairaalaissa Salt Lake Cityssä. Taiana oli lukion toisella luokalla, kun hänellä todettiin syöpä.

Se, että Taiana sai tietää olevansa Jumalan tytär, antoi hänelle rauhaa ja rohkeutta kohdata koettelemuksensa.

Hän taisteli urheasti puolitoista vuotta ennen kuin hän menehtyi vain muutama viikko sitten. Taiana oli täynnä valoa ja rakkautta. Hänet tunnettiin tarttuvasta hymystään ja tunnusmerkistään ”peukut pystyyn”. Kun muut kysyivät: ”Miksi juuri sinä, Taiana?” hän vastasi: ”Miksen sitten minä?” Taiana pyrki tulemaan Vapahtajansa kaltaiseksi, jota hän rakasti niin syvästi. Tapaamistemme aikana opin, että Taiana ymmärsi oman jumalallisen arvonsa. Tieto siitä, että hän on Jumalan tytär, antoi hänelle rauhaa ja rohkeutta kohdata ylivoimaiselta tuntuva koettelemuksensa omalla myönteisellä tavallaan.

Mariama, Renu ja Taiana opettavat meille, että Henki vahvistaa meille jokaiselle henkilökohtaisesti meidän jumalallisen arvomme. Se, että todella tiedät olevasi Jumalan tytär, vaikuttaa elämäsi jokaiseen puoleen ja opastaa sinua palvellessasi joka päivä. Presidentti Spencer W. Kimball selitti tätä näillä loistavilla sanoilla:

”Jumala on Isänne. Hän rakastaa teitä. Hän ja äitinne taivaassa arvostavat teitä mittaamattomasti. – – Te olette ainutlaatuisia. Olette yksilöitä, luotuja

iankaikkisesta älystä, mikä antaa teille oikeuden iankaikkiseen elämään.

Älköön mielessänne olko minkäänlaista epäilystä omasta arvostanne yksilönä. Evankeliumin suunnitelman koko tarkoitus on tarjota jokaiselle teistä tilaisuus ylittää täysiin mahdollisuuksiinne, jotka ovat iankaikkinen edistyminen ja mahdollisuus tulla jumalaksi.”²

Saanen tähdentää tarvetta tehdä ero kahden ratkaisevan tärkeän sanan välillä: *arvo* ja *kelvollisuus*. Ne ovat kaksi eri asiaa. Hengellinen *arvo* tarkoittaa sitä, että arvostamme itseämme siten kuin taivaallinen Isä arvostaa meitä, ei kuten maailma arvottaa meitä. Meidän arvomme määräytyi jo ennen kuin edes tulimme tämän maan päälle. ”Jumalan rakkaus on ääretöntä ja kestää ikuisesti.”³

Sen sijaan *kelvollisuus* saavutetaan olemalla kuuliainen. Jos teemme syntiä, olemme vähemmän kelvollisia, mutta emme koskaan vähemmän arvokkaita! Me jatkamme parannuskentekoa ja pyrimme olemaan Jeesuksen kaltaisia arvomme pysyessä entisellään. Kuten presidentti Brigham Young on opettanut: ”Vähäisin, kehnoinkin henki tällä

hetkellä maan päällä – – on määrätömän arvokas.”⁴ Tapahtuipa mitä tahansa, me olemme aina arvokkaita taivaallisen Isämme silmissä.

Kuinka moni meistä tästä suurenmoisesta totuudesta huolimatta kamppailee aika ajoin omaa itseämme koskevien kielteisten ajatusten tai tuntemusten kanssa? Minä ainakin. Se on helppo ansa. Saatana on kaikkien valheiden isä, varsinkin mitä tulee vääristelyyn meidän omasta jumalallisesta luonteestamme ja tarkoituksestamme. Itsemme vähätteleminen ei palvele meitä suotuisasti. Sen sijaan se pidättelee meitä. Kuten meille on usein opetettu: ”Kukaan ei voi saada meitä tuntemaan alemmuudentunnetta ilman omaa suostumustamme.”⁵ Voimme lakata vertaamasta omaa huonointamme jonkun muun parhaimpaan. ”Vertaileminen varastaa ilon.”⁶

Sitä vastoin Herra vakuuttaa meille, että kun meillä on hyveellisiä ajatuksia, Hän siunaa meitä luottamuksella, myös sillä luottamuksella, että tiedämme, keitä me todella olemme. Koskaan ei ole ollut tärkeämpää aikaa ottaa varteen Hänen sanansa. ”Hyve kaunistakoon ajatuksiasi lakkaamatta”, Hän sanoi. ”Silloin sinun luottamuksesi vahvistuu Jumalan edessä ja Pyhä Henki on kumppanisi alati.”⁷

Herra ilmoitti profeetta Joseph Smithille tämän lisätotisuuden: ”Se, joka saa Jumalalta, pitääköön sitä Jumalalta tulleen; ja hän riemuitkoon, että Jumala pitää häntä arvollisena saamaan.”⁸ Kun tunnemme Hengen, kuten tässä jakeessa selitetään, me ymmärrämme, että tuntemuksemme tulevat taivaalliselta Isältämme. Tunnustamme Hänet ja kiitämme Häntä Hänen siunatessaan meitä. Sitten riemuitsemme siitä, että meitä pidetään arvollisina saamaan nuo siunaukset.

Kuvitelkaa, että eräänä aamuna luette pyhiä kirjoituksia ja Henki

Evankeliumin ansiosta Renu Singh (äärimmäisenä oikealla) sai tietää arvonsa Jumalan tyttärenä ja liittyi kirkkoon ensimmäisenä viidestä siskosta.

kuiskaa teille lempeästi, että se, mitä luette, on totta. Voitteko tunnistaa Hengen ja olla onnellisia siitä, että olette tunteneet Hänen rakkautensa ja olleet arvollisia saamaan sen?

Äidit, te ehkä polvistutte nelivuotiaanne viereen, kun hän pitää oman iltarukouksensa. Kuunnellessanne teidät valtaa tunne. Tunnette lämpöä ja rauhaa. Tunne on lyhytaikainen, mutta huomaatte, että sillä hetkellä teitä pidetään arvollisena saamaan se. Saamme elämässämme ehkä harvoin, jos koskaan, valtavia Hengen ilmenemisiä, mutta voimme usein nauttia Pyhän Hengen suloisista kuiskauksista, jotka vahvistavat todellisen hengellisen arvomme.

Herra selitti meidän arvomme ja Hänen suuren sovitusuhrinsa välistä yhteyttä, kun Hän sanoi:

”Muistakaa, että sielujen arvo on suuri Jumalan silmissä;

sillä katso, Herra, teidän Lunastajanne, kärsi kuoleman lihassa; ja niin hän kärsi kaikkien ihmisten tuskan, jotta kaikki ihmiset voisivat tehdä parannuksen ja tulla hänen luoksensa.”⁹

Sisaret, sen ansiosta, mitä Hän on tehnyt meidän hyväksemme, ”meidät liitetään Häneen rakastavin sitein”¹⁰. Hän on sanonut: ”Minun Isäni lähetti minut, jotta minut korotettaisiin ristille ja jotta minä sen jälkeen, kun minut oli korotettu ristille, voisin vetää kaikki ihmiset luokseni.”¹¹

Myös kuningas Benjamin selitti tätä yhdistävää sidettä Vapahtajaamme: ”Ja katso, hän on kärsivä koetuksia ja ruumiin tuskaa, nälkää, janoa ja uupumusta, jopa enemmän kuin ihminen voi kärsiä kuolematta; sillä katso, veri tihkuu jokaisesta huokosesta, niin suuri on oleva hänen piinansa hänen kansansa jumalattomuuden ja iljetysten tähden.”¹² Tuo kärsimys ja tuon kärsimyksen seuraukset täyttävät sydämemme rakkaudella ja

kiitollisuudella. Vanhin Paul E. Koelliker on opettanut: ”Kun poistamme häiriötekijät, jotka vetävät meitä maailmaa kohti, ja käytämme tahdonvapauttamme etsiäksemme Häntä, me avaaamme sydämemme taivaalliselle voimalle, joka vie meitä Häntä kohti.”¹³ Jos rakkaus, jota tunnemme Vapahtajaa ja sitä kohtaan, mitä Hän on tehnyt meidän hyväksemme, on suurempaa kuin se aika ja huomio, jota annamme heikkouksille, itseluottamuksen puutteelle tai huonoille totumuksille, niin Hän auttaa meitä voittamaan ne asiat, jotka aiheuttavat kärsimystä elämässämme. Hän pelastaa meidät itseltämme.

Saanan tähdentää uudelleen: jos maailman vetovoima on voimakkaampi kuin meidän uskomme ja luottamuksemme Vapahtajaan, niin maailman vetovoima pääsee joka kerta voitolle. Jos päätämme keskittyä kielteisiin ajatuksiimme ja epäilyksiimme omasta arvostamme sen sijaan että seuraisimme tarkasti Vapahtajaa, meidän käy aiempaa vaikeammaksi tuntea Pyhän Hengen vaikutelmia.

Sisaret, älkäämme hämmentykö sen suhteen, keitä me olemme! Vaikka usein onkin helpompaa olla hengellisesti passiivinen kuin ponnistella hengellisesti muistaaksemme jumalallisen identiteettimme ja omaksuaksemme

sen, niin meillä ei ole varaa sellaiseen periksi antamiseen näinä myöhempinä aikoina. Me sisaret, olkaamme ”[uskollisia] Kristuksessa – [ja] nostakoon Kristus [meitä], ja pysykööt hänen kärsimyksensä ja kuolemansa – ja hänen armonsa ja pitkämielisyytensä ja hänen kirkkautensa ja iankaikkisen elämän toivo [mielessämme] ikuisesti”¹⁴. Kun Vapahtaja nostaa meidät korkeammalle maaperälle, pystymme näkemään selvemmin paitsi sen, keitä olemme, myös sen, että olemme lähempänä Häntä kuin olemme koskaan arvanneetkaan. Jeesusken Kristuksen pyhässä nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Thomas S. Monson, ”Pyhä pappeuden luottamustehtävämme”, *Liahona*, toukokuu 2006, s. 56.
2. Ks. ”Sisarten etuoikeudet ja velvollisuudet”, *Valkeus*, huhtikuu 1979, s. 182.
3. D. Todd Christofferson, ”Pysykää minun rakkaudessaani”, *Liahona*, marraskuu 2016, s. 48.
4. Brigham Young, ”Remarks”, *Deseret News*, 6. maaliskuuta 1861, s. 2.
5. Pidetään Eleanor Rooseveltin ajatuksena.
6. Pidetään Theodore Rooseveltin ajatuksena.
7. OL 121:45–46.
8. OL 50:34.
9. OL 18:10–11.
10. ”Our Savior’s Love”, *Hymns*, 113.
11. 3. Nefi 27:14.
12. Moosia 3:7.
13. Paul E. Koelliker, ”Hän rakastaa meitä todella”, *Liahona*, toukokuu 2012, s. 18.
14. Moroni 9:25.

Presidentti Dieter F. Uchtdorf

toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa

Kolme siskoa

Me olemme vastuussa omasta opetuslapseudestamme, ja sillä on hyvin vähän - jos mitään - tekemistä sen kanssa, kuinka muut kohtelevat meitä.

Rakkaat sisaret, rakkaat ystävät, on merkittävää ja suurenmoista aloittaa yleiskonferenssi maailmanlaajuisella sisarten kokouksella. Kuvitelkaapa: kaikenikäisiä sisaria kaikenlaisista taustoista, kansallisuuksista ja kielistä yhdistyneinä uskossa ja rakkaudessa Herraan Jeesukseen Kristukseen.

Kun meillä hiljattain oli tapaaminen rakkaan profeettamme, presidentti Thomas S. Monsonin kanssa, hän ilmaisi meille, kuinka paljon hän rakastaa Herraa. Ja tiedän, että presidentti Monson on hyvin kiitollinen teidän rakkaudestanne, teidän rukouksistanne ja teidän omistautumisestanne Herralle.

Kauan sitten eräässä kaukaisessa maassa asui perhe, jossa oli kolme siskoa.

Ensimmäinen sisko oli **suruinen**. Hänen mielestään mikään hänessä aina päästä varpaisiin ei näyttänyt kyllin hyvältä. Kun hän puhui, hänen sanansa kuulostivat toisinaan kömpelöiltä, ja ihmiset nauroivat. Kun joku arvosteli häntä tai ”unohti” kutsua hänet johonkin, hän tavallisesti punastui, lähti pois ja meni johonkin salaiseen paikkaan, jossa hän sitten huokaisi suruisena ja ihmetteli, miksi elämä oli käynyt niin ankeaksi ja ilottomaksi.

Toinen sisko oli **vihainen**. Hän piti itseään hyvin älykkäänä, mutta aina oli

joku muu, joka sai koulussa paremman arvosanan kokeissa. Hän näki itsensä hauskana, herttaisena, hienona ja hurmaavana. Mutta aina tuntui löytyvän joku, joka oli hauskempi, herttaisempi, hienompi tai hurmaavampi.

Hän ei ollut koskaan ensimmäisenä missään, ja sitä hän ei voinut sietää. Ei elämän pitänyt olla tällaista!

Toisinaan hän ryöpytti muita, ja näytti siltä, että hän oli aina raivon partaalla milloin mistäkin syystä.

Tämä ei tietenkään tehnyt hänestä yhtään miellyttävämpää tai suosittomempää. Toisinaan hän puri hammasta,

puristi kätensä nyrkkiin ja ajatteli: ”Elämä on niin epäreilua!”

Sitten oli kolmas sisko. Toisin kuin suruinen siskonsa ja vihainen siskonsa hän oli – no, **iloinen**. Eikä hän ollut sitä sen vuoksi, että hän olisi ollut älykkäämpi tai kauniimpi tai kyvykkäämpi kuin muut siskonsa. Ei, toisinaan ihmiset välttelivät häntäkin tai olivat hänestä piittaamatta. Toisinaan he pilkkasivat hänen vaatteitaan tai hänen sanojaan. Toisinaan he puhuivat hänestä ilkeyksiä. Mutta hän ei antanut minkään sellaisen liiemmästi häiritä itseään.

Tämä sisko rakasti laulamista. Hän ei laulanut aina aivan nuotilleen, ja ihmiset naureskelivat hänelle, mutta se ei pysäyttänyt häntä. Hänellä oli tapana sanoa: ”En aio antaa muiden ihmisten ja heidän mielipiteidensä estää minua laulamasta!”

Ja sekös, että tämä kolmas sisko jatkoi laulamistaan, vasta saikin ensimmäisen siskon suruiseksi ja toisen siskon vihaiseksi.

Monet vuodet vierivät, ja lopulta kunkin siskon aika maan päällä tuli päätökseen.

Ensimmäinen sisko, joka huomasi kerta toisensa jälkeen, ettei elämästä puuttunut pettymyksiä, kuoli lopulta *suruisena*.

Toinen, joka löysi joka päivä jotakin uutta inhoamisen aihetta, kuoli *vihaisena*.

Ja kolmas sisko, joka vietti elämänsä laulaen lauluaan kaikin voimin luottavainen hymy kasvoillaan, kuoli *iloisena*.

Elämä ei tietenkään ole koskaan niin yksinkertaista, eivätkä ihmiset ole koskaan niin yksiuotteisia kuin tämän kertomuksen kolme sisko. Mutta näiden kaltaiset äärimmäisetkin esimerkit voivat opettaa meille jotakin itsestämme. Jos olette samanlaisia kuin useimmat meistä, saatatte tunnistaa itsessänne jonkin piirteen yhdessä, kahdessa tai kenties kaikissa näistä kolmesta siskosta. Katsotaanpa kutakin tarkemmin.

Uhri

Ensimmäinen sisko näki itsensä uhrina – henkilönä, joka oli toiminnan kohteena.¹ Tuntui siltä, että yksi toisensa jälkeen hänelle tapahtui aina vain asioita, jotka saivat hänen olonsa kurjaksi. Suhtautuessaan elämään tällä tavalla hän antoi muille määräysvallan siihen, miltä hänestä tuntui ja kuinka hän toimi. Kun me teemme näin, niin meitä heittelee jokainen mielipiteen tuuli – ja nykyään aina läsnä olevan sosiaalisen median myötä nuo tuulet puhaltavat hirmumyrskyn voimakkuudella.

Rakkaat sisaret, miksi luovuttaisitte oman onnellisuutenne jollekulle tai joillekulle, jotka tuskin ollenkaan välittävät teistä – tai onnellisuudestanne?

Jos huomaatte kantavanne huolta siitä, mitä muut ihmiset sanovat teistä, saanen ehdottaa tätä vastalääkettä: muistakaa, keitä te olette. Muistakaa, että kuulutte Jumalan valtakunnan

kuninkaalliseen huoneeseen, että olette koko maailmankaikkeutta hallitsevien taivaallisten vanhempien tyttäriä.

Teillä on Jumalan hengellinen DNA. Teillä on ainutlaatuisia lahjoja, jotka ovat peräisin teidän hengellisestä luomisestanne ja jotka kehittyivät kuolevaisuutta edeltävän elämänne mittaamattomana ajanjaksona. Teidän Isänne on armollinen ja ikuinen taivaan Isämme, Herra Sebaot, Hän, joka on luonut maailmankaikkeuden, levittänyt kiertävät tähdet kaikkialle avaruuden äärettömään laajuuteen ja sijoittanut planeetat määrätyille kiertoradoilleen.

Te olette Hänen käsissään.

Oikein hyvissä käsissä.

Rakastavissa käsissä.

Huolehtivissa käsissä.

Eikä mikään, mitä kukaan koskaan sanoo teistä, voi muuttaa sitä. Heidän sanansa ovat merkityksettömiä verrattuna siihen, mitä Jumala on sanonut teistä.

Te olette Hänen kallisarvoisia lapsiaan.

Hän rakastaa teitä.

Silloinkin kun kompastelette, silloinkin kun käännytte pois Jumalan luota, Hän rakastaa teitä. Mikäli tunnette olevanne hukassa, hylättyjä tai unohdettuja – älkää pelätkö. Hyvä paimen löytää teidät. Hän nostaa teidät hartioilleen. Ja Hän kantaa teidät kotiin.²

Rakkaat sisareni, annattehan näiden jumalallisten totuuksien painua syvälle sydämeenne. Ja tulette huomaamaan,

että on monia syitä, joiden vuoksi ei pidä olla surullinen, sillä teillä on toteuttavana iankaikkinen päämäärä.

Rakas maailman Vapahtaja antoi henkensä, jotta te voisitte päättää toteuttaa tämän päämäärän. Olette ottaneet Hänen nimensä päällenne. Olette Hänen opetuslapsiaan. Ja Hänen avullaan voitte pukeutua iankaikkisen kirkkauden viittaan.

Vihoittelija

Toinen sisko oli suuttunut koko maailmalle. Suruisen siskon tavoin hänestikin tuntui, että kaikki ongelmat hänen elämässään johtuivat jostakusta toisesta. Hän syytti perhettään, ystäviään, pomoaan ja työtovereitaan, poliisia, naapureita, kirkon johtajia, senhetkisiä muotivirtauksia, jopa auringonpurkauksien voimakkuutta ja pelkkää huonoa onnea. Ja hän ryöpytti heitä kaikkia.

Hän ei pitänyt itseään ilkeänä ihmisenä. Päinvastoin – hän tunsu vain puolustavansa itseään. Hän uskoi, että kaikkien muiden motiivina oli itsekkyyys, pikkumaisuus ja viha. Häntä puolestaan motivoivat hyvät aiheet – oikeudenmukaisuus, nuhteettomuus ja rakkaus.

Valitettavasti vihaisen siskon ajattelutapa on aivan liian yleinen. Tämä huomattiin eräässä äskettäin tutkimuksessa, jossa tarkasteltiin vastakkain olevien ryhmittymien välisiä ristiriitatilanteita. Tutkimuksessa haastateltiin palestiinalaisia ja israelilaisia Lähi-idässä sekä republikaaneja ja

demokraatteja Yhdysvalloissa. Tutkijat saivat selville, että ”kumpikin osapuoli tunsu, että heidän omaa ryhmäänsä motivoi enemmän rakkaus kuin viha, mutta kysyttäessä, miksi vastapuoli [oli] mukana ristiriitatilanteessa, [he] mainitsivat [toisen] ryhmän motivoivaksi tekijäksi vihan”³.

Toisin sanoen kumpikin ryhmä piti itseään ”hyviksinä” – reiluinä, ystävällisinä ja rehellisinä. Sen sijaan vastapuolen he näkivät ”pahiksina” – tietämättöminä, epärehellisinä, jopa pahoinä.

Sinä vuonna, kun synnyin, maailma oli keskellä kauheaa sotaa, joka toi maailmaan tuskallista murhetta ja riuduttavaa surua. Tämän sodan aiheutti oma kansakuntani – ryhmä ihmisiä, jotka pitivät tiettyjä muita ryhmiä pahoinä ja kannustivat vihaan heitä kohtaan.

He vaiensivat ne, joista eivät pitäneet. He esittivät heidät häpeällisinä ja pahoinä. He pitivät heitä vähempiarvoisinä – jopa vailla ihmisarvoa. Kun jonkin ihmisryhmän arvoa poljetaan, on todennäköisempää, että sitä vastustavat vihapuheet ja väkivallanteot oikeutetaan.

Minua puistattaa, kun ajattelen, mitä tapahtui 1900-luvun Saksassa.

Kun joku vastustaa meitä tai on eri mieltä kanssamme, on houkuttelevaa olettaa, että heissä täytyy olla jotakin viallä. Ja sen jälkeen on hyvin helppo liittää motiiveista pahimmat heidän sanoihinsa ja tekoihinsa.

Totta kai meidän täytyy aina puolustaa sitä, mikä on oikein, ja on aikoja, jolloin meidän täytyy kohottaa äänemme sen puolesta. Siitä huolimatta, kun teemme niin suuttumus tai viha sydämessämme – kun ryöpytämme muita loukataksemme heitä tai häpäistäksemme tai vaientaaksemme heidät – on varsin mahdollista, ettemme tee sitä vanhurskaudessa.

Mitä Vapahtaja opetti?

”Minä sanon teille: Rakastakaa vihamiehiänne, siunatkaa niitä, jotka teitä kiroavat, tehkää hyvää niille, jotka teitä vihaavat, ja rukoilkaa niiden puolesta, jotka vahingoittavat teitä ja vainoavat teitä;

että olisitte taivaallisen Isänne lapsia.”⁴

Tämä on Vapahtajan tapa. Se on ensimmäinen askel niiden muurien murtamiseksi, jotka luovat maailmaan niin paljon suuttumusta, vihaa, jakaantumista ja väkivaltaa.

Saatatte sanoa: ”Olisin kyllä halukas rakastamaan vihollisiani – kunhan he vain olisivat halukkaita tekemään samoin.”

Mutta eihän sillä oikeastaan ole väliä, eihän? Me olemme vastuussa omasta opetuslapseudestamme, ja sillä on hyvin vähän – jos mitään – tekemistä sen kanssa, kuinka muut kohtelevat meitä. Ilmiselvästi toivomme, että he ovat vastavuoroisesti ymmärtäväisiä ja hyväntahtoisia, mutta meidän rakkautemme *heitä* kohtaan ei riipu heidän tunteistaan *meitä* kohtaan.

Kenties meidän pyrkimyksemme rakastaa vihollisiamme pehmitää heidän sydämensä ja vaikuttaa heihin hyvällä tavalla. Kenties niin ei käy. Mutta se ei muuta meidän

sitoumustamme seurata Jeesusta Kristusta.

Niinpä Jeesuksen Kristuksen kirkon jäsenenä me rakastamme vihollisiamme.

Me voitamme suuttumuksen tai vihan.

Me täytämme sydämemme rakkauksella kaikkia Jumalan lapsia kohtaan.

Me pyrimme siunaamaan muita ja palvelemaan muita – niitäkin, jotka saattavat vahingoittaa meitä ja vainota meitä.⁵

Aito opetuslapsi

Kolmas sisko edustaa Jeesuksen Kristuksen aitoa opetuslasta. Hän teki jotakin, mikä voi olla äärimmäisen vaikeaa: hän luotti Jumalaan jopa pilkan-teosta ja vaikeuksista huolimatta. Jotenkin hän säilytti uskonsa ja toivonsa ympärillään olevasta halveksunnasta ja kyynisyydestä huolimatta. Hän eli iloiten – ei siksi, että hänen olosuhteensa olisivat olleet iloiset, vaan koska *hän* oli iloinen.

Yksikään meistä ei selviä elämän matkasta ilman vastuksia. Kun niin monet voimat pyrkivät vetämään meitä pois päin, kuinka pidämme katsemme kiinnittyneenä uskollisille luvattuun ihanaan onneen?

Uskon, että vastaus löytyy unesta,

jonka eräs profeetta näki tuhansia vuosia sitten. Tämän profeetan nimi on Lehi, ja hänen unensa on tallennettuna kallisarvoisessa ja suurenmoisessa Mormonin kirjassa.

Unessaan Lehi näki valtavan kentän, ja siellä oli ihmeellinen puu, joka oli sanoin kuvaamattoman kaunis. Hän näki myös isoja ihmisryhmiä, jotka olivat kulkemassa puuta kohti. He halusivat maistaa puun suurenmoista hedelmää. He tunsivat ja luottivat sen antavan heille suurta onnea ja kestäväää rauhaa.

Puun luo johti kapea polku, ja sen vierellä oli rautakaide, joka auttoi heitä pysymään polulla. Mutta siellä oli myös pimeyden sumu, joka peitti näkyvistä sekä polun että puun. Ja kenties sitäkin vaarallisempia olivat ne äänekkään naurun ja pilkan äänet, joita kantautui lähellä olevasta suuresta ja avarasta rakennuksesta. Mikä järkyttävää, tämä ilkkuminen sai jopa jotkut niistä ihmisistä, jotka olivat päässeet puun luo ja maistaneet ihmeellistä hedelmää, alkamaan tuntea häpeää ja harhailemaan pois.⁶

Ehkäpä he alkoivat epäillä sitä, ettei puu oikeastaan ollutkaan niin kaunis kuin he olivat kerran ajatelleet. Ehkäpä he alkoivat kyseenalaistaa sen todellisuutta, mitä he olivat kokeneet.

Kenties he ajattelivat, että jos he kääntyisivät pois puun luota, elämä olisi helpompaa. Kenties heitä ei enää pilkattaisi tai heille ei enää naurettaisi.

Ja heitä pilkkaavat ihmiset näyttivät itse asiassa varsin onnellisilta ja heillä näytti olevan hauskaa. Ehkäpä siis, jos he jättäisivät puun, heidät toivotettaisiin tervetulleiksi suuren ja avaran rakennuksen väkijoukkoon ja heitä ylistettäisiin heidän arvostelukyvystään, älykkyydestään ja oppineisuudestaan.

Pysykää polulla

Rakkaat sisaret, rakkaat ystävät, jos huomaatte, että teidän on vaikeaa

pitää kiinni rautakaiteesta ja kulkea vakaasti kohti pelastusta, jos muiden – varmoilta tuntuvien – nauru ja pilkan-teko saavat teidät horjumaan, jos kysymykset, jotka ovat jääneet vaille vastausta, tai opit, joita ette vielä ymmärrä, vaivaavat teitä, jos petty-mykset saavat olonne murheelliseksi, kehotan teitä muistamaan Lehin unen.

Pysytelkää polulla!

Älkää koskaan päästäkö irti rautakaiteesta – Jumalan sanasta!

Ja kun joku yrittää saada teidät tuntemaan häpeää siitä, että olette osallisina Jumalan rakkaudesta, älkää piitako heistä.

Älkää koskaan unohtako, että te olette Jumalan lapsia. Hän lahjat rikkaat suo, jos tahtoaan vain seuraatte ain, te palaatte Isän luo!⁷

Lupaukset maailman ylistyksestä ja hyväksymisestä ovat epäluotettavia, epätosia ja epätyytyttäviä. Jumalan lupaukset ovat varmoja, tosia ja iloisia – nyt ja aina.

Kehotan teitä pohtimaan uskontoa ja uskoa korkeammasta näkökulmasta. Mikään, mitä suuri ja avara rakennus tarjoaa, ei ole verrattavissa Jeesuksen Kristuksen evankeliumin mukaan elämisen tuomaan hedelmään.

Todellakin, ”mitä silmä ei ole nähnyt eikä korva kuullut, mitä ihminen ei ole voinut sydämessään aavistaa, [sen]

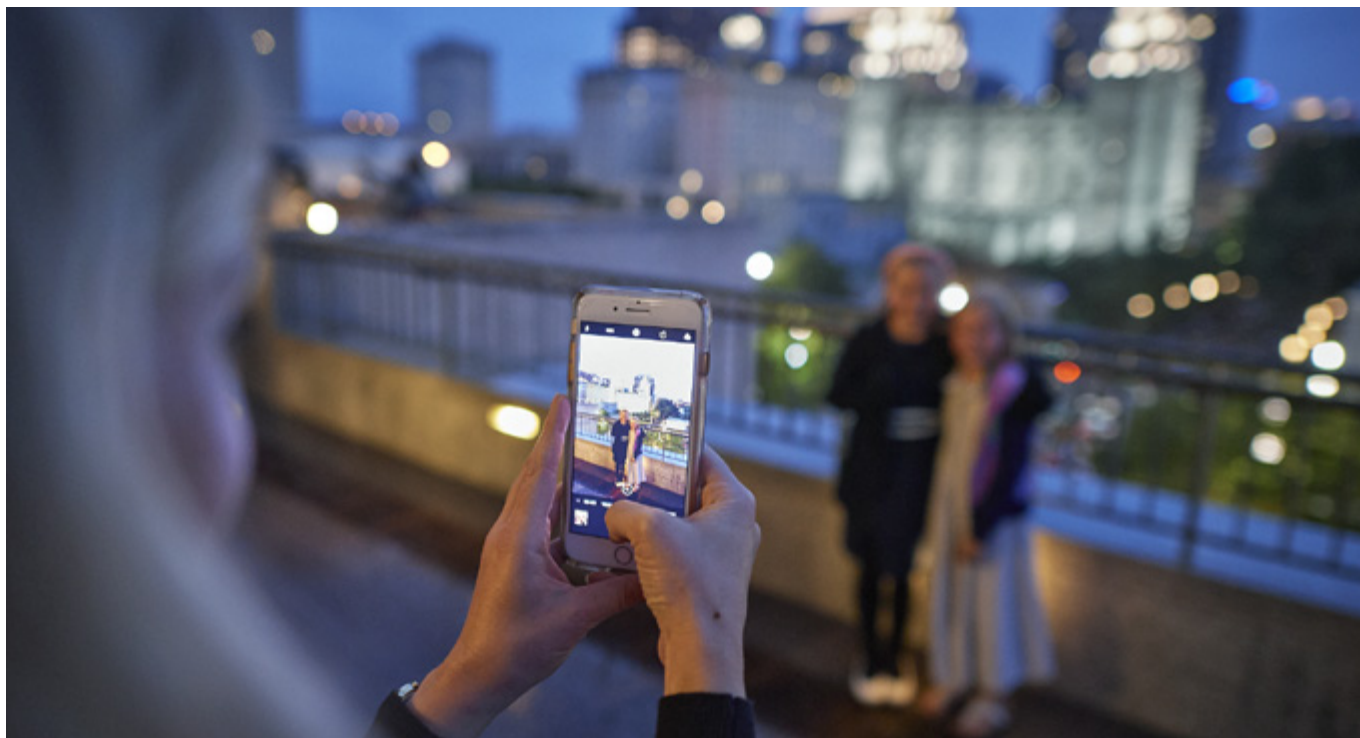
Jumala on valmistanut niille, jotka häntä rakastavat”⁸.

Olen omakohtaisesti oppinut, että opetuslapseuden polku Jeesuksen Kristuksen evankeliumissa on tie iloon. Se on tie turvaan ja rauhaan. Se on tie totuuteen.

Todistan, että Pyhän Hengen lahjan ja voiman avulla te voitte oppia tämän omalla kohdallanne.

Sillä välin, jos polku käy teille vaikeaksi, toivon, että löydätte turvapaikan ja voimaa kirkon suurenmoisista apujärjestöistä: Alkeisyhdistyksestä, Nuorista Naisista ja Apuyhdistyksestä. Ne ovat kuin polun varrella olevia levähdyspaikkoja, missä voitte uudistaa luottamuksenne ja uskonne edessä olevaan matkaan. Ne ovat turvallinen koti, jossa voitte tuntea yhteenkuuluvuutta ja saada kannustusta sisariltanne ja opetuslapsitoveriltanne.

Se, mitä opitte Alkeisyhdistyksessä, valmistaa teitä niihin lisätotuuksiin, joita opitte ollessanne nuoria naisia. Se opetuslapseuden polku, jota kuljette Nuorten Naisten luokissanne, johtaa Apuyhdistyksen toveruuteen ja sisaruuteen. Matkan varrella kunkin askelen myötä teille annetaan lisää mahdollisuuksia ilmaista rakkauttanne muita kohtaan osoittamalla uskoa, myötätuntoa, laupeutta ja hyveellisyyttä sekä palvelemalla.

Tämän opetuslapseuden polun valitseminen johtaa mittaamattomaan onneen ja jumalallinen luonteenne saa täyttymyksen.

Se ei ole helppoa. Se vaatii teiltä aivan parhaanne – kaiken älykyytenne, luovuutenne, uskonne, nuhteettomuutenne, vahvuutenne, päättäväisyytenne ja rakkautenne. Mutta jonakin päivänä te katsotte taaksepäin ponnistelujanne, ja voi, kuinka kiitollisia olettekaan siitä, että pysyitte vahvana, että uskoitte ja että ette poikenneet polulta.

Ponnistelkaa eteenpäin

Elämässä saattaa olla monia asioita, jotka eivät ole hallittavissanne. Mutta viime kädessä teillä on voima valita sekä päämääränne että monia kokemuksistanne matkan varrella. Elämässä vaikuttavat tekemänne valinnat, eivät niinkään teillä olevat kyvyt.⁹

Ette saa antaa olosuhteiden tehdä teistä surullisia.

Ette saa antaa niiden tehdä teistä vihaisia.

Voitte riemuita siitä, että olette Jumalan tyttäriä. Voitte löytää ilon ja onnen Jumalan armosta ja Jeesuksen Kristuksen rakkaudesta.

Voitte olla iloisia.

Kehotan teitä täyttämään sydämenne kiitollisuudella Jumalan runsaasta ja rajattomasta hyvyydestä. Rakkaat sisareni, te pystytte tähän! Rukoilen koko sieluni kiintymyksellä, että päätätte ponnistella eteenpäin kohti elämän puuta. Rukoilen, että päätätte kohottaa äänenne ja tehdä elämästänne loistavan ylistyssinfonian riemuiten siitä, mitä Jumalan rakkaus, Hänen kirkkonsa ihmeet ja Jeesuksen Kristuksen evankeliumi voivat tuoda maailmaan.

Todellisen opetuslapseuden laulu saattaa joistakuista kuulostaa epävireiseltä tai jopa hieman liian äänekkäältä. Niin on ollut aikojen alusta asti.

Mutta taivaalliselle Isällemme ja niille, jotka rakastavat ja kunnioittavat Häntä, se on mitä kallisarvoisin ja kaunein laulu – lunastavan rakkauden sekä Jumalan ja lähimmäisten palvelemisen ylevä ja pyhittävä laulu.¹⁰

Jätän teille Herran apostolina siunaukseni, että saatte voimaa ja rohkeutta kukoistaa riemullisesti Jumalan tyttärinä astellessanne iloisina joka päivä opetuslapseuden loistavaa polkua. Jeesuksen Kristuksen pyhässä nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Ks. 2. Nefi 2:14, 26.
2. Ks. Luuk. 15:4–6.
3. Boston College, "Study Finds Intractable Conflicts Stem from Misunderstanding of Motivation", *Science Daily*, 4. marraskuuta 2014, sciencedaily.com.
4. 3. Nefi 12:44–45.
5. Ks. 3. Nefi 12:44.
6. Ks. 1. Nefi 8.
7. Ks. "Oon lapsi Jumalan", *Lasten laulukirja*, s. 2–3.
8. 1. Kor. 2:9.
9. Ks. "The Most Inspirational Book Quotes of All Time", pegasuspublishers.com/blog.
10. Ks. Alma 5:26.

Presidentti Dieter F. Uchtdorf

toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa

Kaipausta kotiin

Käännä sielusi kohti valoa. Aloita oma ihmeellinen matkasi kotiin. Kun teet niin, elämästäsi tulee parempaa, onnellisempaa ja merkityksellisempää.

Kun äskettäin tapasimme presidentti Thomas S. Monsonin, hän ilmaisi hyvin vakaasti ja onnellisen näköisenä, kuinka paljon hän rakastaa Herraa ja kuinka hän tietää, että Herra rakastaa häntä. Rakkaat veljeni ja sisareni, tiedän, että presidentti Monson on hyvin kiitollinen teidän rakkaudestanne, teidän rukouksistanne ja teidän omistautumisestanne Herralle ja Hänen suurenmoiselle evankeliumilleen.

Ihmekoira Bobbie

Lähes vuosisata sitten eräs perhe Oregonin osavaltiosta Yhdysvalloista oli lomalla Indianan osavaltiossa – noin 3 200 kilometrin päässä kotoa – kun heidän rakas koiransa Bobbie katosi. Häätäntynyt perhe etsi koiraa kaikkialta mutta turhaan. Bobbiea ei löytynyt mistään.

Murtuneena perhe lähti kotimatalle jokaisen kilometrin viedessä heitä kauemmas lemmikistään, johon he olivat syvästi kiintyneet.

Puoli vuotta myöhemmin perhe ällistyi löytäessään Bobbien kynnykseltään Oregonissa. ”Se oli likainen, luiseva, aivan näännyksissä – [ja se] näytti kulkeneen koko matkan – – ihan yksin.”¹ Bobbien tarina vangitsi

ihmisten mielikuvituksen kaikkialla Yhdysvalloissa, ja lemmikki tultiin tuntemaan Ihmekoira Bobbieena.

Bobbie ei ole ainoa eläin, joka on hämmäntänyt tiedemiehiä hämmästyttävällä suuntavaistollaan ja taidollaan löytää kotiin. Jotkin monarkkiperhosparvet lentävät lähes 5 000 kilometriä joka vuosi seuduille, joilla ne selviytyvät paremmin. Merinahkakilpikonnat matkaavat yli Tyynenmeren Indoneasiasta Kalifornian rannikolle. Ryhävalaat uivat Pohjois- ja Etelänavan kylmistä vesistä kohti päiväntasaajaa ja takaisin. Kenties vieläkin uskomattompia

ovat lapintiirit, jotka lentävät joka vuosi noin 97 000 kilometrin matkan pohjoiselta napapiiriltä Etelänapamantereelle ja takaisin.

Kun tiedemiehet tutkivat tätä kiehtovaa käyttäytymistä, he esittivät seuraavanlaisia kysymyksiä: ”Mistä ne tietävät, minne mennä?” ja ”Kuinka kukin seuraava sukupolvi oppii tämän käyttäytymistavan?”

Lukiessani tästä eläinten voimakaasta vaistosta en voi olla miettimättä: ”Onko mahdollista, että ihmisillä on samanlainen kaipaus – sanotaan vaikka sisäinen ohjausjärjestelmä – joka vetää heitä kohti *taivaallista kotiaan*?”

Uskon, että jokainen mies, nainen ja lapsi on jossakin vaiheessa elämäänsä tuntenut taivaan kutsun. Syvällä sisälämmellä on kaipaus kurkottaa jollakin tavoin verhon tuolle puolen ja halata taivaallisia vanhempiamme, jotka keran tunsimme ja joita rakastimme.

Jotkut saattavat tukahduttaa tuon kaipauksen ja turruttaa sielunsa sen kutsulle. Mutta ne, jotka eivät sammuta tätä itsessään olevaa valoa, voivat lähteä uskomattomalle matkalle – ihmeelliselle vaellukselle kohti taivaallisia seutuja.

Jumala kutsuu sinua

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon ylevä sanoma on, että Jumala on Isämme, että Hän välittää meistä ja että on olemassa keino palata Hänen luokseen.

Jumala kutsuu sinua.

Jumala tuntee jokaisen ajatuksesi, sinun murheesi ja suurimmat toiveesi. Jumala tietää ne monet kerrat, jolloin olet etsinyt Häntä. Ne monet kerrat, kun olet tuntenut rajatonta iloa. Ne monet kerrat, kun olet itkenyt yksinäisyydessä. Ne monet kerrat, kun olet tuntenut toivottomuutta, hämmennystä tai vihaa.

Silti, olipa tapahtunut mitä tahansa – olitpa horjunut, epäonnistunut, tunsitpa itsesi särkyneeksi, katkeraksi, petetyksi tai lyödyksi – tiedä, ettet ole yksin. Jumala kutsuu sinua yhä.

Vapahtaja ojentaa sinulle kätensä. Ja kuten Hän sanoi niille kalastajille, jotka kauan sitten seisoivat Galileanjärven rannoilla, Hän sanoo sinulle ääretömässä rakkaudessaan: ”Tule – – ja seuraa minua.”²

Jos kuuntelet Häntä, Hän puhuu sinulle juuri tänään.

Kun vaellat opetuslapsuuden polkua – kun etenet kohti taivaallista Isää – sisimmässäsi on jotakin, mikä vahvistaa sinulle, että olet kuullut Vapahtajan kutsun ja suunnannut sydämesi kohti valoa. Se kertoo sinulle, että olet oikealla polulla ja että olet palauttamassa kotiin.

Ajan alusta asti Jumalan profeetat ovat kehottaneet oman aikansa ihmisiä tottelemaan Herraa Jumalaansa, noudattamaan Hänen käskyjään ja säädöksiään ja palaamaan taas Herran luo koko sydämeästään ja sielustaan³.

Pyhissä kirjoituksissa meille opetetaan lukematon määrä syitä siihen, miksi meidän tulee tehdä näin.

Saamen tänään esittää kaksi syytä, joiden vuoksi meidän tulee kääntyä Herran puoleen.

Ensiksi, elämästäsi tulee parempaa.

Toiseksi, Jumala käyttää sinua tehdäkseen muiden elämästä parempaa.

Elämästäsi tulee parempaa

Todistan, että kun lähdemme tuolle uskomattomalle matkalle, joka johtaa Jumalan luo, tai jatkamme sitä, elämästämme tulee parempaa.

Se ei tarkoita, että elämämme on vailla surua. Me kaikki tunnemme Kristuksen uskollisia seuraajia, jotka kärsivät murhenäytelmiä ja epäoikeudenmukaisuutta – Jeesus Kristus itse kärsi enemmän kuin kukaan. Aivan kuten Jumala ”antaa [auringon] nousta niin hyvälle kuin pahoille”, Hän antaa myös vastoinkäymisten koetella niin hurskaita kuin jumalattomia.⁴ Itse asiassa joskus näyttää siltä, että elämämme on vaikeampaa, koska me yritämme elää uskomme mukaan.

Ei, Vapahtajan seuraaminen ei poista kaikkia koettelemuksiasi. Se poistaa kuitenkin esteet sinun ja sen avun väliltä, jota taivaallinen Isäsi haluaa antaa sinulle. Jumala on kanssasi. Hän ohjaa askeliasi. Hän kulkee vierelläsi ja jopa kantaa sinua, kun tarvitset sitä eniten.

Koet Hengen yleviä hedelmiä: rakkautta, iloa, rauhaa, kärsivällisyyttä, ystävällisyyttä, hyvyttä ja uskollisuutta.⁵

Nämä hengelliset hedelmät eivät ole tulosta maallisesta vauraudesta, menestyksestä tai hyvästä onnesta. Ne koituvat siitä, että seuraa Vapahtajaa, ja ne voivat olla uskollisia seuralaisiamme jopa synkimpien myrskyjen keskellä.

Kuolevaisen elämän kuohut ja myllerrykset voivat uhata ja pelästyttää, mutta Jumala ympäröi rauhallaan ne, jotka kääntävät sydämensä Hänen puoleensa. Heidän ilonsa ei vähene. Heitä ei hylätä eikä unohdeta.

”Älä jätä elämäsi oman ymmärryksesi varaan”, pyhissä kirjoituksissa opetetaan, ”vaan turvaa koko sydämestäsi Herraan. Missä kuljetkin, pidä hänet mielessäsi, hän viitoittaa sinulle oikean tien.”⁶

Ne, jotka kuulevat sisäistä kutsua ja etsivät Herraa, ne, jotka rukoilevat, uskovat ja vaeltavat polkua, jonka Vapahtaja on valmistanut – vaikka he toisinaan kompastuvatkin polulla –

saavat lohdullisen vakuutuksen, että ”kaikki yhdessä koituu [heidän parhaakseen]”⁷.

Sillä Jumala ”virvoittaa väsyneen ja antaa heikolle voimaa”⁸.

Sillä ”vaikka hurskas seitsemästi kaatuisi, hän nousee jälleen”⁹.

Ja hyvydessään Herra kysyy:

Haluatko kokea kestävää iloa?

Kaipaatko sydämeesi tunnetta rauhasta, ”joka ylittää kaiken ymmärryksen”¹⁰?

Käännä silloin sielusi kohti valoa.

Aloita oma ihmeellinen matkasi kotiin.

Kun teet niin, elämästäsi tulee parempaa, onnellisempaa ja merkityksellisempää.

Jumala käyttää sinua

Matkallasi takaisin taivaallisen Isän luo tajuat pian, ettei tässä matkassa ole kyse vain siitä, että keskityt omaan elämääsi. Ei, tämä polku johtaa väistämättä sinut tulemaan siunaukseksi muiden Jumalan lasten – veljiesi ja sisartesi – elämässä. Ja kiinnostavaa tässä matkassa on, että kun palvelet Jumalaa ja kun hoi-vaat ja autat lähimmäisiäsi, näet suurta edistystä omassa elämässäsi tavoilla, joita et pystyisi koskaan kuvittelemaan.

Ehkäpä et pidä itseäsi kovinkaan hyödyllisenä. Ehkäpä et pidä itseäsi siunauksena toisten elämässä. Usein kun katsomme itseämme, näemme vain rajoituksemme ja puutteemme. Saatamme ajatella, että meidän täytyy olla jotakin ”enemmän”, jotta Jumala voi käyttää meitä – älykkäämpiä, varakkaampia, karismaattisempia, lahjakkaampia, hengellisempiä. Siunauksia ei tule niinkään paljon kykyjesi vuoksi kuin valintojesi vuoksi. Ja maailman-kaikkeuden Jumala toimii sinussa ja sinun kauttasi voimistaen nöyrät pyrkimyksesi Hänen tarkoitustensa toteuttamiseksi.

Hänen työnsä on aina edennyt tätä tärkeää periaatetta noudattaen: ”Pie-nestä lähtee se, mikä on suurta.”¹¹

Kirjoittaessaan Korintin pyhille apostoli Paavali huomautti, ettei moniakaan heistä pidettäisi viisaina maailman mittapuiden mukaan. Mutta sillä ei ollut merkitystä, koska ”mikä maailmassa on heikkoa, sen Jumala valitsi saattaakseen häpeään sen, mikä on voimakasta”¹².

Jumalan työn historia on täynnä ihmisiä, jotka ovat pitäneet itseään riit-tämättöminä. Mutta he ovat palvelleet nöyrästi luottaen Jumalan armoon ja Hänen lupaukseensa: ”Heidän käsivar-tensa on oleva minun käsivarteni, ja minä olen heidän – – kilpenään; – – ja he taistelevat miehuullisesti minun puolestani; ja – – minä varjelen heitä.”¹³

Tänä kuluneena kesänä perheel-lämme oli hieno tilaisuus käydä joilla-kin kirkon varhais historian tapahtuma-paikoilla Yhdysvaltain itäosissa. Tietyllä tavalla me elimme uudelleen tuon ajan historiaa. Ihmiset, joista olin lukenut todella paljon – sellaiset kuin Martin

Harris, Oliver Cowdery ja Thomas B. Marsh – tulivat minulle todellisemmiksi, kun kuljimme siellä, missä he olivat kulkeneet, ja pohdimme heidän teke-miään uhrauksia Jumalan valtakunnan rakentamiseksi.

Heillä oli monia suurenmoisia omi-naisuuksia, joiden ansiosta he antoi-vat merkittävän panoksen Jeesusken Kristuksen kirkon palautukseen. Mutta he olivat myös inhimillisiä, heikkoja ja erehtyväisiä – aivan kuten sinä ja minä olemme. Jotkut huomasivat olevansa erimielisiä profeetta Joseph Smithin kanssa ja jäivät pois kirkosta. Myöhemmin monet näistä samoista ihmisistä kokivat sydämenmuutoksen, nöyrytyivät, etsivät jälleen kerran pyhien yhteyttä ja löysivät sen.

Meillä saattaa olla taipumus tuomita nämä veljet ja muita heidän kaltaisiaan jäseniä. Saatamme sanoa: ”Minä en olisi koskaan hylännyt profeetta Josephia.”

Vaikka se voi olla totta, me emme todella tiedä, millaista oli elää siihen aikaan, niissä olosuhteissa. Ei, he eivät olleet täydellisiä, mutta kuinka

rohkaisevaa onkaan tietää, että Jumala pystyi silti käyttämään heitä. Hän tiesi heidän vahvuutensa ja heikkoutensa, ja Hän antoi heille poikkeuksellisen tilaisuuden tuoda säkeen tai sävelen palautuksen suurenmoiseen hymniin.

Kuinka rohkaisevaa onkaan tietää, että vaikka *me* olemme epätäydellisiä, niin jos sydämemme on kääntynyt Jumalaan, Hän on antelias ja hyvä ja käyttää meitä tarkoituksiinsa.

Ne, jotka rakastavat ja palvelevat Jumalaa ja lähimmäisiään ja nöyrästi ja aktiivisesti osallistuvat Hänen työhönsä, näkevät elämässään ja rakastamiensa ihmisten elämässä tapahtuvan ihmeellisiä asioita.

Suljetuilta vaikuttaneita ovia avautuu.

Enkeleitä kulkee heidän edellään valmistamassa tietä.

Olipa asemasi yhteisössasi tai kirkossa mikä tahansa, Jumala käyttää sinua, jos olet halukas siihen. Hän vahvistaa vanhurskaita halujasi ja muuttaa kylvämäsi myötätuntoiset teot yltäkyläiseksi hyvyyden sadoksi.

Me emme voi päästä sinne automaattiohjauksella

Me kaikki, jokainen meistä, olemme vieraita ja muukalaisia¹⁴ tässä maailmassa. Monella tapaa me olemme kaukana kotoa. Mutta se ei tarkoita,

että meidän täytyisi tuntea olevamme eksyksissä tai yksin.

Rakas Isämme taivaassa on antanut meille Kristuksen valon. Ja syvällä meissä jokaisessa taivaallinen värähdys kehottaa meitä kääntämään katseemme ja sydämemme Hänen puoleensa, kun teemme pyhiinvaellusmatkaamme takaisin selestiseen kotiiimme.

Se vaatii ponnistelua. Et voi päästä sinne pyrkimättä oppimaan Hänestä, ymmärtämättä Hänen käskyjään, noudattamatta niitä vilpittömästi ja astumatta eteenpäin askel kerrallaan.

Ei, elämä ei ole itseohjautuva auto. Se ei ole automaattiohjauksessa oleva lentokone.

Et voi vain ajelehtia elämän vesissä ja luottaa siihen, että virta veisi sinut sinne, missä sitten toivotkin olevasi jonakin päivänä. Opetuslapseus edellyttää halukkuuttamme uida tarvittaessa vastavirtaan.

Kukaan toinen ei ole vastuussa henkilökohtaisesta matkastasi. Vapahtaja auttaa sinua ja valmistaa tien edelläsi, mutta Hänen seuraamistaan ja Hänen käskyjensä pitämistä koskevan sitoumuksen on tultava sinulta. Se on sinun yksinomaisen kuormasi, sinun yksinomaisen etuoikeutesi.

Tämä on sinun suuri seikkailusi.

Otathan varteen Vapahtajasi kutsun. Seuraa Häntä.

Herra on perustanut Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon auttaakseen sinua tässä sitoumuksessa palvella Jumalaa ja lähimmäisiä. Sen tarkoituksena on kannustaa, opettaa, kohottaa ja innoittaa. Tämä suurenmoinen kirkko tuo sinulle tilaisuuksia osoittaa myötätuntoa, auttaa muita sekä uudistaa ja pitää pyhiä liittoja. Sen tarkoituksena on siunata elämäsi ja tehdä kodistasi, yhteisöstäsi ja kansakunnastasi parempi.

Tule, liity joukkoomme ja turvaa Herraan. Anna kykysi Hänen suurenmoiseen työhönsä. Auta, kannusta, paranna ja tue kaikkia, jotka haluavat tuntea kaipauksen taivaalliseen kotiiimme ja toimia sen mukaan. Liittykäämme yhteen tällä loistavalla pyhiinvaellusmatkalla taivaallisille seuduille.

Evankeliumi on ylimalinallinen toivon, onnen ja ilon sanoma. Se on tie, joka johtaa meidät kotiin.

Kun me itse kukin otamme evankeliumin omaksemme uskossa ja teoissa joka päivä ja joka tunti, me pääsemme hieman lähemmäksi Jumalaamme. Elämästämme tulee parempaa ja Herra käyttää meitä merkittävien tavoitteen lähellämme olevia ja toteutukseen iankaikkisia tarkoituksiaan. Tästä todistan ja jätän teille siunaukseni Jeesuksen Kristuksen pyhässä nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Ks. Susan Stelljes, "Bobbie the Wonder Dog", *The Oregon Encyclopedia*, oregonencyclopedia.org.
2. Luuk. 18:22; ks. myös Matt. 4:19.
3. Ks. 5. Moos. 30:10.
4. Matt. 5:45.
5. Ks. Gal. 5:22.
6. Sananl. 3:5–6.
7. OL 90:24.
8. Jes. 40:29.
9. Sananl. 24:16.
10. Fil. 4:7.
11. OL 64:33.
12. 1. Kor. 1:27.
13. OL 35:14.
14. Ks. Hepr. 11:13; 1. Piet. 2:11.

Bonnie L. Oscarson
Nuorten Naisten ylijohtaja

Edessämme olevat tarpeet

Jotkin merkittävimmistä tarpeista, mitä voimme täyttää, löytyvät omasta perheestämme, ystäviemme keskuudesta, seurakunnastamme ja asuinpaikkakunnaltamme.

Viime aikoina olemme nähneet suuren määrän luonnonkatastrofeja Meksikossa, Yhdysvalloissa, Aasiassa, Karibianmerellä ja Afrikassa. Se on tuonut esiin parhaan ihmisissä, kun tuhannet ovat ryhtyneet auttamaan niitä, jotka ovat vaarassa tai hädässä tai ovat kärsineet menetyksiä. Olen ollut innoissani nähdessäni Texasissa ja Floridassa nuoria naisia, jotka monien muiden tavoin ovat pukeneet ylleen keltaiset Helping Hands -T-paidat ja ovat äskeisten hurrikaanien jälkeen olleet auttamassa rojun siivoamista taloista. Monet tuhannet muut lähtisivät iloiten paikkoihin, missä avuntarve on suurin, elleivät ne olisi niin kaukana. Sen sijaan olette antaneet runsaita lahjoituksia lievittääksenne kärsimystä. Anteliaisuutenne ja myötätuntonne on innoittavaa ja Kristuksen kaltaista.

Tänään haluan mainita erään palvelamisen puolen, jonka tunnen olevan tärkeä kaikille – asuimme missä tahansa. Niille meistä, jotka ovat seuranneet uutisia äskeisistä tapahtumista ja ovat tunteneet avuttomuutta, koska eivät ole tienneet, mitä tehdä, vastaus saattaa itse asiassa olla aivan nenämme edessä.

Vapahtaja opetti: ”Sillä se, joka tahtoo pelastaa elämänsä, kadottaa sen, mutta joka sen minun tähteni kadottaa, on sen pelastava.”¹ Presidentti Thomas S. Monson on sanonut tästä pyhien kirjoitusten kohdasta: ”Uskon Vapahtajan sanovan meille, että ellemme kadota itseämme palvelemalla muita, omalla elämällämme on vain vähän tarkoitusta. Ne, jotka elävät vain itselleen, ennen

pitkää näivettyvät ja kuvaannollisesti kadottavat elämänsä, kun taas ne, jotka kadottavat itsensä palvelemalla muita, kasvavat ja kukoistavat – ja itse asiassa pelastavat elämänsä.”²

Elämme kulttuurissa, jossa yhä enemmän keskitymme kädessämme olevaan pieneen näyttöön emmekä niihin ihmisiin, jotka ovat ympärillämme. Olemme korvanneet tekstiviesteillä ja tviiteillä sen, että todella katsoisimme jotakuta silmiin ja hymyilisimme, tai mikä vielä harvinaisempaa, keskustelisimme kasvokkain. Olemme usein kiinnostuneempia siitä, kuinka monta seuraajaa ja tykkäystä meillä on, kuin kätemme kietomisesta ystävän ympärille sekä rakkauden, huolenpidon ja konkreettisen kiinnostuksen osoittamisesta. Niin hämmästyttävää kuin nykyajan tekniikka voikin olla Jeesuksen Kristuksen evankeliumin sanoman levittämisessä ja auttaessaan meitä pysymään yhteydessä perheeseen ja ystäviin, niin jos emme ole valppaita siinä, kuinka käytämme henkilökohtaisia laitteitamme, mekin voimme alkaa kääntyä sisäänpäin ja unohtaa, että

evankeliumin mukaisen elämän ydin on palveleminen.

Rakastan valtavasti niitä teistä, jotka ovat teini-ikäisiä ja nuoria aikuisia, ja uskoni teihin on suuri. Olen nähnyt ja tuntenut halunne palvella ja vaikuttaa maailmassa. Uskon, että useimpien jäsenten mielestä palveleminen on keskeisellä sijalla heidän liitoissaan ja opetuslapsuudessaan. Mutta uskon myös, että toisinaan on helppoa hukata joitakin suurimmista tilaisuuksista palvella muita, koska huomiomme on muualla tai koska etsimme kunnianhimoisia tapoja muuttaa maailmaa emmekä näe, että jotkin merkittävimmistä tarpeista, mitä voimme täyttää, löytyvät omasta perheestämme, ystäviemme keskuudesta, seurakunnastamme ja asuinpaikkakunnaltamme. Meitä koskettaa se, kun näemme toisella puolella maailmaa olevien kärsimyksen ja suuret tarpeet, mutta emme ehkä huomaa, että aivan vieressämme luokassa istuu henkilö, joka tarvitsee ystävyystämme.

Sisar Linda K. Burton kertoi eräästä vaaran Apuyhdistyksen johtajasta, joka yhteistyössä muiden kanssa keräsi 1990-luvulla tilkkutäkkejä hädänalaisille. ”Hän ja hänen tyttärensä ajoivat tilkkutäkkejä täynnä olevan kuorma-auton Lontoosta Kosovoon. Kotimatalla hän sai selkeän hengellisen vaikutelman, joka tunkeutui syväälle hänen sydämeensä. Tuo vaikutelma oli

seuraava: ”Se, mitä olet tehnyt, on erittäin hyvä asia. Mene nyt kotiin, kävele kadun yli ja palvele naapuriasi!”³

Mitä hyötyä on pelastaa maailma, jos laiminlyömmme niiden tarpeita, jotka ovat lähimpänä meitä, ja niiden, joita rakastamme eniten? Kuinka paljon arvoa on sillä, että hoitaa maailmaa kuntoon, jos ihmiset ympärillämme ovat luhistumassa emmekä me huomaa sitä? Taivaallinen Isä on kenties sijoittanut niitä, jotka tarvitsevat meitä, lähimmäksi meitä tietäen, että me olemme sopivimpia vastaamaan heidän tarpeisiinsa.

Jokainen voi löytää tapoja palvella Kristuksen kaltaisella tavalla. Neuvonantajani, sisar Carol F. McConkie, kertoi minulle hiljattain 10-vuotiaasta lapsenlapsestaan Sarahista, joka tajutessaan, että hänen äitinsä oli kipeänä, päätti itsekseen olla avuksi. Hän herätti pikkusiskonsa, auttoi tätä pukeutumaan, harjaamaan hampaat, kampaamaan tukan ja syömään aamupalaa, jotta äiti voisi levätä. Hän teki vaihikka tämän yksinkertaisen palveluksen kenenkään pyytämättä, koska hän näki tarpeen ja halusi auttaa. Sen lisäksi että Sarah oli siunauksena äidilleen, olen varma, että hän itsekin tunsi iloa tietäessään, että oli keventänyt rakastamansa ihmisen kuormaa ja samalla vahvistanut suhdettaan siskoonsa. Presidentti James E. Faust on sanonut: ”Toisten palveleminen voi alkaa miltei missä iässä tahansa. – – Palvelutyön ei tarvitse tapahtua suuressa mittakaavassa, ja se on ylevintä oman perheen keskuudessa.”⁴

Ymmärrättekö te lapset, kuinka paljon vanhemmillenne ja perheenjäsenillenne merkitsee se, että etsitte tapoja palvella kotona? Niille teistä, jotka ovat teini-ikäisiä ja etsivät tapoja muuttaa maailmaa, perheen jäsenten vahvistamisen ja palvelemisen tulisi olla tärkeysjärjestyksenne kärjessä. Ystävällisyyden ja kiinnostuksen osoittaminen

sisaruksillenne ja vanhemmillenne luosaltaan ykseyden ilmapiiriä ja kutsuu Hengen kotiin. Maailman muuttaminen alkaa oman perheen vahvistamisella.

Toinen alue, jolle voimme keskittää palvelemistamme, voi olla seurakuntaperheestämme. Toisinaan lapsillamme oli tapana esittää meille kysymys: ”Miksi minun pitää mennä toimintailtaan? En vain saa siitä kovinkaan paljon irti.”

Jos minulla oli hyvä äitihetki, vastasin yleensä: ”Mikä saa sinut ajattelemaan, että menet toimintailtaan sen vuoksi, mitä *sinä* saat siitä irti?”

Nuoret ystäväni, voin taata, että jokaisessa kirkon kokouksessa, johon osallistutte, on aina joku, joka on yksinäinen, jolla on haasteita ja joka tarvitsee ystävää tai joka tuntee, ettei hän kuulu joukkoon. Te voitte tuoda jotakin tärkeää jokaiseen kokoukseen tai toimintaan, ja Herra haluaa teidän katsovan ympärillenne ikätovereitanne ja sitten palvelevan kuten Hän palvelisi.

Vanhin D. Todd Christofferson on opettanut: ”Yksi tärkeä syy siihen, että Herralla on kirkko, on luoda pyhien yhteisö, jossa tuetaan toinen toista sillä ’kaidalla ja kapealla polulla, joka johtaa iankaikkiseen elämään.’” Hän jatkaa sanomalla: ”Tämä uskonto ei keskity vain ihmiseen itseensä, vaan meidät kaikki on kutsuttu palvelemaan. Me olemme Kristuksen ruumiin silminä, käsinä, päinä, jalkoina ja muina jäseninä.”⁵

On totta, että me käymme viikoittaisissa kirkon kokouksissamme osallistuaksemme toimituksiin, oppiaksemme oppia ja saadaksemme innoitusta, mutta yksi hyvin tärkeä syy kirkossa käymiseen on, että seurakuntaperheenä ja Vapahtajan Jeesuksen Kristuksen opetuslapsina me huolehdimme toisistamme, kannustamme toisiamme ja etsimme tapoja palvella ja vahvistaa toisiamme. Me emme ole vain sen saajia

ja ottajia, mitä kirkossa on tarjolla, vaan meidän pitää olla antajia ja tarjoajia. Nuoret naiset ja nuoret miehet, kun seuraavan kerran olette toimintaillassa, niin sen sijaan että otatte puhelimenne nähdäkseenne, mitä ystävänne tekevät, pysähtykää, katsokaa ympärillenne ja kysykää itseltänne: ”Kuka tarvitsee minua tänään?” Te saatatte olla avain siihen, että joku ikätoverinne tavoitetaan ja hänen elämänsä kosketetaan tai että ystävää, joka hiljaisesti kamppailee, rohkaistaan.

Pyytäkää taivaallista Isäanne näyttämään teille ympärillänne niitä, jotka tarvitsevat apuanne, ja innoittamaan teitä siinä, kuinka voitte parhaiten palvella heitä. Muistakaa, että Vapahtaja palveli useimmiten yhtä ihmistä kerrallaan.

Pojanpoikamme Ethan on 17-vuotias. Minua liikutti tänä kesänä, kun hän kertoi minulle, että äitinsä esimerkin innoittamana hän rukoilee joka päivä tilaisuutta palvella jotakuta. Kun vietin aikaa hänen perheensä kanssa, havainnoin, kuinka Ethan kohtelee veljeään ja siskojaan kärsivällisesti, rakastavasti ja ystävällisesti, on avulias vanhemmilleen ja etsii tapoja auttaa muita. Minuun tekee vaikutuksen se, kuinka tietoinen hän on ihmisistä ympärillään ja halustaan palvella heitä. Hän on esimerkki minulle. Se, että toimimme niin kuin Ethan – pyytäen Herraa auttamaan meitä löytämään tapoja palvella – sallii Hengen avata silmämme näkemään ympärillämme olevia tarpeita, näkemään sen ”yhden”, joka tarvitsee meitä sinä päivänä, ja tietämään, kuinka voimme palvella häntä.

Perheenne ja seurakuntalaistenne palvelemisen lisäksi etsikää tilaisuuksia palvella naapurustossanne ja asuinpaikkakunnallanne. Vaikka meitä toisinaan kutsutaan auttamaan jonkin suuren katastrofin tapahduttua, niin meitä kannustetaan etsimään päivittäin

tilaisuuksia omalla alueellamme kohottaa ja auttaa apua tarvitsevia. Eräs vyöhykkeenjohtaja, joka palvelee maassa, jossa on monia ajallisia haasteita, opetti minulle äskettäin, että missä hyvänsä asuinkin, paras tapa auttaa hädänalaisia muissa osissa maailmaa on maksaa runsas paastouhri, lahjoittaa rahaa kirkon humanitaarisen avun rahastoon ja etsiä tapoja palvella omalla asuinpaikkakunnallaan olevia. Kuvitelkaapa vain, kuinka maailma tulisi siunatuksi, jos jokainen noudattaisi tätä neuvoa!

Veljet ja sisaret ja erityisesti nuoret, kun pyritte tulemaan enemmän Vapahtajan Jeesuksen Kristuksen kaltaisiksi ja elätte liittojenne mukaan, teitä siunataan jatkuvasti halulla lievittää kärsimystä ja auttaa niitä, jotka ovat vähempiosaisia. Muistakaa, että jotkin suurimmista tarpeista saattavat olla aivan silmienne edessä. Aloittakaa palvelemisenne omassa kodissanne

ja oman perheenne keskuudessa. Ne ovat ihmissuhteita, jotka voivat olla iankaikkisia. Silloinkin – ja ehkäpä etenkin silloin – kun perhetilanteenne on vähemmän täydellinen, voitte löytää tapoja palvella, kohottaa ja vahvistaa. Aloittakaa sieltä, missä olette, rakastakaa läheisiänne sellaisina kuin he ovat ja valmistautukaa sitä perhettä varten, jollaisen haluatte saada tulevaisuudessa.

Rukoilkaa apua siihen, että huomaisitte seurakuntaperheessänne ne, jotka tarvitsevat rakkautta ja kannustusta. Sen sijaan että menisitte kirkkoon kysyen ”Mitä tulen saamaan tästä kokouksesta?”, kysykää: ”Kuka tarvitsee minua tänään? Mitä minulla on annettavana?”

Kun siunaatte perhettänne ja seurakuntanne jäseniä, etsikää tapoja siunata niitä, jotka ovat asuinpaikkakunnallanne. Olipa teillä aikaa laajamittaiseen palvelemiseen tai voittepa palvella vain muutaman tunnin kuukaudessa, pyrki- myksenne siunaavat ihmisten elämää ja ne siunaavat myös teitä tavoilla, joita ette pysty edes kuvittelemaan.

Presidentti Spencer W. Kimball on opettanut: ”Jumala huomaa meidät, ja Hän valvoo meitä. Mutta tavallisesti Hän täyttää tarpeemme jonkun toisen henkilön välityksellä.”⁶ Rukoilen, että ymmärtäisimme sen etuoikeuden ja siunauksen, joka meillä on osallistua taivaallisen Isämme työn toteuttamiseen täyttäes- sämme Hänen lastensa tarpeita. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Luuk. 9:24.
2. Thomas S. Monson, ”Mitä minä olen tehnyt jonkun hyväksi tänään?”, *Liahona*, marraskuu 2009, s. 85.
3. Ks. Linda K. Burton, ”Minä olin koditon”, *Liahona*, toukokuu 2016, s. 15.
4. James E. Faust, ”Naisena oleminen – korkein kunniasija”, *Liahona*, heinäkuu 2000, s. 117–118.
5. D. Todd Christofferson, ”Miksi kirkko”, *Liahona*, marraskuu 2015, s. 108–109.
6. *Kirkon presidenttien opetuksia: Spencer W. Kimball*, 2006, s. 88.

Vanhin Dallin H. Oaks
kahdentoista apostolin koorumista

Suunnitelma ja julistus

Perhejulistuksessa Herra tähdentää uudelleen niitä evankeliumin totuuksia, joita tarvitsemme tueksemme selviytyäksemme nykyisistä perheeseen kohdistuvista haasteista.

Kuten perhejulistuksestamme käy ilmi, Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäsenillä on siunauksenaan ainutlaatuinen oppi ja erilaisia tapoja tarkastella maailmaa. Me osallistumme moniin maailmallisiin toimitoihin ja jopa kunnostaudumme niissä, mutta olemme osallistumatta toisiin asioihin pyrkiessämme noudattamaan Jeesuksen Kristuksen ja Hänen muinaisten ja nykyisten apostoliensa opetuksia.

Samalla tavoin Jeesuksen varhaiset apostolit käyttivät kirjoituksiinsa usein mielikuvaa ”maailmasta” edustamassa evankeliumin opetusten vastustusta. ”Älkää mukautuko tämän maailman menoon” (Room. 12:2), apostoli Paavali opetti, sillä ”tämän maailman viisaus on – Jumalan silmissä hulluutta” (1. Kor. 3:19). Ja ”pitäkää varanne”, hän varoitti, ”ettei kukaan houkuttele teitä harhaan – opeilla, jotka nojautuvat ihmisten perinnäisiin käsityksiin ja maailman alkuvoimiin

eivätkä Kristukseen” (Kol. 2:8). Apostoli Jaakob opetti, että ”rakkaus maailmaan on vihaa Jumalaa kohtaan[.] Joka tahtoo olla maailman ystävä, asettuu Jumalan viholliseksi.” (Jaak. 4:4.)

Mormonin kirjassa käytetään usein tätä mielikuvaa ”maailman” vastustuksesta. Nefi profetoi niiden lopullisesta hävityksestä, ”jotka perustetaan suosion saavuttamiseksi maailman silmissä, ja [niiden], jotka etsivät – sitä, mikä on maailmasta” (1. Nefi 22:23; ks. myös 2. Nefi 9:30). Alma tuomitsi ne, jotka ”pöyhkeilevät – maailman turhuuksilla” (Alma 31:27). Lehin uni osoittaa, että ne, jotka pyrkivät seuraamaan rautakaidetta, Jumalan sanaa, kohtaavat maailman vastustuksen. Lehin näkemät ”suuren ja avaran rakennuksen” asukkaat ”pilkkasivat” ja ”osoittelivat ivan sormella” heitä (1. Nefi 8:26–27, 33). Näyssään, jossa tätä unta tulkittiin, Nefi sai tietää, että tämä pilkka ja vastustus oli peräisin maan ihmispaljouksista, maailmasta ja sen viisaudesta sekä maailman ylpeydestä (ks. 1. Nefi 11:34–36).

Mitä tarkoittavat nämä pyhiin kirjoituksiin sisältyvät varoitukset ja käskyt

I Eräässä vertauksessa Jeesus kertoi niistä, jotka kuulevat sanan mutta se ei tuota satoa, koska ”tämän maailman huolet ja rikkauden viettelys tukahduttavat sen” (Matt. 13:22). Myöhemmin Jeesus oikaisi Pietaria siitä, etteivät tämän ajatukset ”ole Jumalasta vaan ihmisestä”, julistaen: ”Mitä hyödyttää ihmistä, jos hän voittaa omakseen koko maailman mutta menettää sielunsa?” (Matt. 16:23, 26.) Viimeisissä opetuksissaan kuolevaisuudessa Hän sanoi apostoleilleen: ”Jos te kuuluisitte tähän maailmaan, se rakastaisi teitä, omiaan. Mutta te ette kuulu maailmaan – ja siksi maailma vihaa teitä.” (Joh. 15:19; ks. myös Joh. 17:14, 16.)

olla olematta ”maailmasta” tai nykyajan käsky ”hylätä maailma” (ks. OL 53:2)? Presidentti Thomas S. Monson on tiivistänyt nämä opetukset seuraavasti: ”Meidän on oltava valppaita maailmassa, joka on siirtynyt hyvin kauaksi siitä, mikä on hengellistä. On välttämätöntä, että me hylkäämme kaiken sellaisen, mikä ei ole tasovaatimustemme mukaista, kieltäytyen samalla luopumasta siitä, mitä haluamme eniten: iankaikkisesta elämästä Jumalan valtakunnassa.”¹

Jumala loi tämän maailman suunnitelmansa mukaan tarjotakseen henkilönsilleen paikan kuolevaisuuden kokemiseen välttämättömänä askeleena kohti kirkkauksia, joita Hän toivoo kaikille lapsilleen. Vaikka valtakunta ja kirkkauksia on monia, taivaallisen Isämme suurin toive lapsilleen on se, mitä presidentti Monson kutsui iankaikkiseksi elämäksi Jumalan valtakunnassa eli saada korotus perheenä. Se on enemmän kuin pelastus. Presidentti Russell M. Nelson on muistuttanut meille: ”Jumalan iankaikkisessa suunnitelmassa pelastus on yksilöllinen asia, [mutta] korotus on perheen asia.”²

Jeesuksen Kristuksen palautettu evankeliumi ja innoitettu perhejulistus, josta puhun jäljempänä, ovat välttämättömiä opetuksia, jotka ohjaavat kuolevaisuudessa tehtävää valmistautumista korotukseen. Vaikka meidän täytyykin elää rappeutuvassa maailmassa siihen kuuluvine avioliittolakeineen ja muine perinteineen, niin niiden, jotka pyrkivät korotukseen, täytyy tehdä henkilökohtaisia valintoja perhe-elämässä Herran tavan mukaan aina silloin kun se eroaa maailman tavasta.

Tässä kuolevaisessa elämässä meillä ei ole muistoa siitä, mitä tapahtui ennen syntymäämme, ja me koemme nyt vastustusta. Me kasvamme ja kypsytymme hengellisesti päättämällä noudattaa

Jumalan käskyjä oikea valinta toisensa perään. Näihin sisältyvät liitot ja toimitukset sekä parannuksen tekeminen silloin kun valintamme ovat vääriä. Jos meiltä sen sijaan puuttuu usko Jumalan suunnitelmaan emmekä ole kuuliaisia sille tai tietoisesti pidättäydymme sen edellyttämistä teoista, me luovumme tuosta kasvusta ja kypsymisestä. Mormonin kirjassa opetetaan: ”Tämä elämä on ihmisille aika valmistautua kohtaamaan Jumala” (Alma 34:32).

II

Myöhempien aikojen pyhillä, jotka ymmärtävät Jumalan pelastussuunnitelman, on ainutlaatuisen maailmankatsomus, joka auttaa heitä ymmärtämään syyn Jumalan käskyihin, Hänen vaatimiansa toimitusten muuttumattomuuden ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen perustavaa laatua olevan roolin. Vapahtajamme sovitus lunastaa meidät kuolemasta, ja parannuksentekomme ehdolla se pelastaa meidät synnistä. Tällaisen maailmankatsomuksen ansiosta myöhempien aikojen pyhillä on heille ominaisia prioriteetteja ja käytäntöjä ja heitä siunataan voimalla kestää kuolevaisen elämän turhautumia ja tuskia.

Väistämättä niiden teot, jotka pyrkivät noudattamaan Jumalan pelastussuunnitelmaa, voivat aiheuttaa väärinymmärrystä tai jopa ristiriitaa niiden sukulaisten tai ystävien kanssa, jotka eivät usko sen periaatteisiin. Tällainen ristiriita

syntyy aina. Jokainen sukupolvi, joka on pyrkinyt noudattamaan Jumalan suunnitelmaa, on kokenut haasteita. Muinoin profeetta Jesaja antoi voimaa israelilaisille, joita hän kutsui niiksi, ”jotka [tuntevat] oikeuden, – – joilla on minun lakini [sydämessään]”. Heille hän sanoi: ”Älkää pelätkö ihmisten pilkkaa, älkää säikkykö heidän herjauksiaan!” (Jes. 51:7; ks. myös 2. Nefi 8:7.) Mutta mikä ikinä sitten onkaan synnä ristiriitaa niiden kanssa, jotka eivät ymmärrä Jumalan suunnitelmaa tai eivät usko siihen, niin niitä, jotka tosiaan ymmärtävät, käsketään aina valitsemaan Herran tapa maailman tavan sijaan.

III

Se evankeliumin suunnitelma, jota jokaisen perheen tulee noudattaa valmistautuakseen iankaikkiseen elämään ja korotukseen, on esitetty kirkon vuonna 1995 julkaisemassa asiakirjassa ”Perhe – julistus maailmalle”.³ Sen julistukset ovat tietenkin selvästi erilaisia kuin jotkin nykyiset lait, käytännöt ja kannatus maailmassa, jossa elämme. Omana aikanamme selvimpiä eroja ovat avoliitto, samaa sukupuolta olevien välinen avoliitto ja lasten kasvattaminen sellaisissa suhteissa. Ne, jotka eivät usko korotukseen eivätkä tavoittele sitä ja joita maailman tavat eniten houkuttelevat, pitävät tätä perhejulistusta vain lausuntona menettelytavasta, joka pitäisi muuttua. Sen sijaan

myöhempien aikojen pyhät vahvistavat, että perhejulistuksessa määritellään sellaiset perhesuhteet, joissa tärkein osa iankaikkista kehitystämme voi tapahtua.

Olemme nähneet, kuinka nopeasti ja lisääntyvässä määrin avioliitto ja samaa sukupuolta olevien välinen avioliitto ovat tulleet yleisesti hyväksytyiksi. Niiden kannatus mediassa, niitä koskeva kasvatus ja jopa ammatilliset vaatimukset tuovat vaikeita haasteita myöhempien aikojen pyhille. Meidän täytyy yrittää saada tasapainoon kilpailevat vaatimukset evankeliumin lain noudattamisesta omassa elämässämme ja opetuksessamme, vaikka pyrimmekin osoittamaan rakkautta kaikkia kohtaan.⁴ Tehdessämme niin me toisinaan kohtaamme sen, mitä Jesaja kutsui ihmisten pilkaksi, mutta meidän ei tarvitse pelätä sitä.

Kääntymyksen kokeneet myöhempien aikojen pyhät uskovat, että lähes neljännesvuosisata sitten annetussa perhejulistuksessa, joka nykyään on käännetty lukuisille kielille, Herra tähdentää uudelleen niitä evankeliumin totuuksia, joita tarvitsemme tueksemme selviytyäksemme nykyisistä perheeseen kohdistuvista haasteista. Kaksi esimerkkiä tästä ovat samaa sukupuolta olevien välinen avioliitto ja avioliitto. Vain 20 vuotta perhejulistuksen jälkeen Yhdysvaltain korkein oikeus hyväksyi samaa sukupuolta olevien välisen avioliiton

kumoten ne tuhannet vuodet, jolloin avioliitto rajoittui mieheen ja naiseen. Niiden lasten järkyttävä prosenttiosuus, jotka Yhdysvalloissa syntyvät äideille, jotka eivät ole naimisissa lapsen isän kanssa, on kasvanut maltillisemmin: 5 prosenttia vuonna 1960⁵, 32 prosenttia vuonna 1995⁶ ja nyt 40 prosenttia⁷.

IV

Perhejulistus alkaa vakuuttamalla, ”että avioliitto miehen ja naisen välillä on Jumalan säätämä ja että perhe on keskeisellä sijalla Luojan suunnitelmassa Hänen lastensa iankaikkiseksi päämääräksi”. Siinä vahvistetaan myös, että ”sukupuoli on yksilön kuolevaisuutta edeltävän, kuolevaisuuden aikaisen ja iankaikkisen identiteetin ja tarkoituksen oleellinen ominaisuus”. Edelleen siinä julistetaan ”Jumalan määränneen, että pyhiä lisääntymisen voimia tulee käyttää ainoastaan miehen ja naisen kesken, jotka on laillisesti vihitty aviomieheksi ja vaimoksi”.

Julistuksessa vahvistetaan aviomiehen ja vaimon jatkuva velvollisuus lisääntyä ja täyttää maa sekä heidän vakava velvollisuutensa rakastaa toisiaan ja lapsiaan ja huolehtia heistä: ”Lapsilla on oikeus syntyä avioliitossa ja saada kasvatuksensa sellaiselta isältä ja äidiltä, jotka pitävät avioliittolupaukset kunniaissa olemalla täysin uskollisia.” Se varoittaa vakavasti puolison ja jälkeläisten kaltoinkohtelusta ja vahvistaa,

että ”perhe-elämän onni saavutetaan todennäköisimmin silloin, kun sen perustana ovat Herran Jeesuksen Kristuksen opetukset”. Lopuksi siinä kutsutaan edistämään sellaisia virallisia ”toimia, joiden tarkoituksena on ylläpitää ja vahvistaa perhettä yhteiskunnan perusyksikkönä”.

Kirkon presidentti ja 14 muuta Herran apostolia julkaisivat nämä tärkeät opilliset lausunnot vuonna 1995. Yhtenä enää seitsemästä edelleen elävästä silloisesta apostolista tunnen olevani velvoitettu kertomaan, mikä johti perhejulistukseen, kaikkien niiden tiedoksi, jotka miettivät sitä.

Kirkon johtajat saivat yli 23 vuotta sitten innoituksen huomata, että perhejulistusta tarvitaan. Se oli yllätys joillekulle, joiden mielestä avioliittoa ja perhettä koskevat opilliset totuudet ymmärrettiin hyvin ilman että niitä ilmaistaisiin uudelleen.⁸ Siitä huolimatta tunsimme vahvistuksen ja ryhdyimme työhön. Kahdentoista apostolin koorumin jäsenet toivat esiin aiheita ja keskustelivat niistä lähes vuoden ajan. Sanavaihtoja ehdotettiin, tarkasteltiin ja muokattiin. Pyysimme jatkuvasti rukouksessa Herralta innoitusta siihen, mitä meidän pitäisi sanoa ja kuinka meidän pitäisi sanoa se. Me kaikki opimme ”rivin rivin päälle, käskyn käskyn päälle”, kuten Herra on luvannut (OL 98:12).

Tämän ilmoituksellisen prosessin kuluessa ehdotettu teksti esitettiin ensimmäiselle presidenttikunnalle, joka valvoo kirkon opetuksia ja oppia ja hyväksyy ne. Kun presidenttikunta oli tehnyt lisää muutoksia, kirkon presidentti Gordon B. Hinckley julkisti perhejulistuksen. Naisten kokouksessa 23. syyskuuta 1995 hän esitteli julistuksen näillä sanoilla: ”Koska on niin paljon virheellisiä päätelmiä, joita tarjotaan totuutena, niin paljon petosta normien ja arvojen suhteen, niin paljon

houkutus ja viettelyksiä sortua pikkuhiljaa maailman paheisiin, olemme tunteneet tarvetta varoittaa ja varoittaa ennalta.”⁹

Todistan, että perhejulistus on lausunto iankaikkisesta totuudesta, Herran tahdosta iankaikkista elämää tavoittelevia lapsiaan varten. Se on ollut kirkon opetuksen ja käytännön pohjana kuluneet 22 vuotta ja tulee olemaan jatkossakin. Pitäkää sitä sellaisena, opettakaa sitä, eläkää sen mukaan, niin teitä siunataan ponnistellessanne eteenpäin kohti iankaikkista elämää.

Neljäkymmentä vuotta sitten presidentti Ezra Taft Benson opetti, että ”jokaisella sukupolvella on omat koetuksensa ja mahdollisuutensa osoittaa arvonsa”¹⁰. Uskon, että asenteemme

perhejulistusta kohtaan ja sen käyttäminen on yksi noista tämän sukupolven koetuksista. Rukoilen, että kaikki myöhempien aikojen pyhät pysyvät lujina tuossa koetuksessa.

Päätän presidentti Gordon B. Hinckleyn opetuksiin, jotka hän lausui kaksi vuotta perhejulistuksen antamisen jälkeen. Hän sanoi: ”Näen erittäin epävarmassa maailmassa suurenmoisen tulevaisuuden. Jos me pidämme kiinni arvoistamme, jos me rakennamme perinnöllemme, jos me vaellamme kuuliaisuudessa Herran edessä, jos me yksinkertaisesti elämme evankeliumin mukaan, meitä siunataan suurenmoisella ja ihmeellisellä tavalla. Meitä kunnioitetaan Jumalan valittuna kansana, joka on löytänyt erityisen onnen salaisuuden.”¹¹

Todistan perhejulistuksen olevan totta ja iankaikkisen tärkeää, sillä Herra Jeesus Kristus ilmoitti sen apostoleilleen Jumalan lasten korotukseksi (ks. OL 131:1–4). Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Thomas S. Monson, ”Seisokaa pyhissä paikoissa”, *Liahona*, marraskuu 2011, s. 83.
2. Ks. Russell M. Nelson, ”Pelastus ja korotus”, *Liahona*, toukokuu 2008, s. 10.
3. Ks. ”Perhe – julistus maailmalle”, *Liahona*, marraskuu 2010, s. 129.
4. Ks. Dallin H. Oaks, ”Rakkaus ja laki”, *Liahona*, marraskuu 2009, s. 26–29.
5. Ks. ”Disastrous’ Illegitimacy Trends”, *Washington Times*, 1. joulukuuta 2006, washingtontimes.com.
6. Ks. Stephanie J. Ventura ja muut, ”Report of Final Natality Statistics, 1996”, *Monthly Vital Statistics Report*, 30. kesäkuuta 1998, s. 9.
7. Ks. Brady E. Hamilton ja muut, ”Births: Provisional Data for 2016”, *Vital Statistics Rapid Release*, kesäkuu 2017, s. 10.
8. Nuorten Naisten ylijohtajamme ilmaisi asian hyvin 20 vuotta myöhemmin: ”Vähänpä ymmärsimme silloin, kuinka todella kipeästi tarvitsimme näitä perustavaa laatua olevia vakuutuksia nykyajan maailmassa mittapuiksi, joilla voisimme arvioida jokaista maailmallisten dogmien uutta tuulta, joka puhaltaa meitä kohti mediasta, internetistä, oppineiden taholta, televisiosta, elokuvista ja jopa lainlaatijoilta. Perhejulistuksesta on tullut kriteerimme arvioidessamme maailman filosofoita, ja minä todistan, että tässä lausunnossa esitetyt periaatteet ovat yhtä tosia tänään kuin ne olivat silloin kun Jumalan profeetta antoi ne meille lähes 20 vuotta sitten.” (Bonnie L. Oscarson, ”Perhejulistuksen puolustajia”, *Liahona*, toukokuu 2015, s. 14–15.)
9. Ks. Gordon B. Hinckley, ”Pysykää lujina maailman houkutus vastaan”, *Valkeus*, tammikuu 1996, s. 100.
10. Ezra Taft Benson, ”Our Obligation and Challenge”, puhe alue-edustajien seminaarissa, 30. syyskuuta 1977, s. 2; lainattuna artikkelissa David A. Bednar, ”Herran puolella: Siionin leirikunnan antamia opetuksia”, *Liahona*, heinäkuu 2017, s. 19.
11. *Kirkon presidenttien opetuksia: Gordon B. Hinckley*, 2016, s. 192; ks. myös Gordon B. Hinckley, ”Katsokaa tulevaisuuteen”, *Valkeus*, tammikuu 1998, s. 71.

Vanhin John C. Pingree jr.
seitsemänkymmenen koorumista

”Minulla on työ sinulle”

Jokaisella meistä on merkittävä rooli Jumalan työn edistämisessä.

Herra julisti Moosekselle: ”Minulla on työ sinulle” (Moos. 1:6). Oletko koskaan miettinyt, onko taivaallisella Isällä työ sinulle? Onko tärkeitä asioita, jotka Hän on valmistanut sinut – ja nimenomaan sinut – toteuttamaan? Todistan, että vastaus on kyllä!

Ajatelkaa Girish Ghimirea, joka syntyi ja varttui Nepalissa. Kun hän oli teini-ikäinen, hän opiskeli Kiinassa, jossa eräs luokkatoveri kertoi hänelle Jeesuksen Kristuksen evankeliumista. Ennen pitkää Girish tuli Brigham Youngin yliopistoon suorittamaan jatko-opintoja ja tutustui tulevaan vaimoonsa. He asettuivat Suolajärven laaksoon ja adoptoivat kaksi lasta Nepalista.

Vuosia myöhemmin, kun yli 1 500 pakolaista leireiltä Nepalista sijoitettiin Utahiin¹, Girish tunsinnoitusta auttaa. Koska Girish puhui sujuvasti nepalin kieltä ja ymmärsi nepalilaista kulttuuria, hän toimi tulkkina, opettajana ja valmentajana. Asetuttuaan asumaan Utahiin muutamat nepalilaiset pakolaiset osoittivat kiinnostusta evankeliumiin. Perustettiin nepalinkielinen seurakunta, ja Girish palveli myöhemmin sen johtajana. Hän oli myös tärkeänä apuna Mormonin kirjan kääntämisessä nepaliksi.

Näettekö, kuinka taivaallinen Isä valmisti ja käytti Girishää?

Jumalalla on työ meille jokaiselle

Veljet ja sisaret, Jumalalla on tärkeä työ meille jokaiselle. Puhuessaan sisarille mutta opettaessaan totuuksia, jotka koskevat meitä kaikkia, presidentti Spencer W. Kimball opetti: ”Ennen kuin tulimme [maan päälle, meille] annettiin tiettyjä tehtäviä – –. Vaikka emme nyt muistakaan yksityiskohtia, se ei muuta niiden asioiden suurenmoista todellisuutta, joihin kerran olemme suostuneet.”² Mikä ylevöittävä totuus! Taivaallisella Isällämme on tiettyjä ja merkittäviä asioita teille ja minulle toteutettaviksi (ks. Ef. 2:10).

Näitä jumalallisia tehtäviä ei ole varattu harvoille etuoikeutetuille vaan meille kaikille – sukupuolesta, iästä, etnisestä taustasta, kansallisuudesta, tulotasosta, yhteiskunnallisesta asemasta tai kirkon tehtävästä riippumatta. Jokaisella meistä on merkittävä rooli Jumalan työn edistämisessä (ks. Moos. 1:39).

Jotkut meistä epäilevät, voiko taivaallinen Isä käyttää *meitä* tärkeän panoksen antamiseen. Mutta muistakaa, että Hän on aina käyttänyt tavallisia ihmisiä saadakseen aikaan epätavallisia asioita (ks. 1. Kor. 1:27–28; OL 35:13; 124:1). Me olemme ”vapaita toimimaan”, ja meissä ”on voima” ”saada aikaan paljon vanhurskautta” (OL 58:27–28).³

Presidentti Russell M. Nelson on selittänyt:

”Herralla on mielessään enemmän teitä varten kuin teillä on mielessä itseänne varten! Teidät on varattu ja säästetty tätä aikaa ja paikkaa varten. – –

Herra haluaa teidän muuttavan maailmaa. Kun hyväksytte Hänen teitä koskevan tahtonsa ja noudatatte sitä, huomaatte saavanne aikaan mahdottomalta tuntuvia asioita!”⁴

Kuinka siis opimme ymmärtämään ja tekemään sen työn, jonka Jumala haluaa meidän tekävän? Saanen esittää neljä periaatetta, joista on apua.

Keskittykää muihin

Ensiksi, keskittykää muihin. Voimme seurata Kristusta, joka ”kulki ympäri maata [ja] teki hyvää” (Ap. t. 10:38; ks. myös 2. Nefi 26:24).

Palattuani kokoaikaisesta lähetystyöstä kaipasin sitä päivittäistä tarkoituksellisuutta, josta olin nauttinut. Selvästikin minun tuli pitää liittoni, hankkia koulutus, perustaa perhe ja ansaita elanto. Mutta mietin, oliko jotakin enemmän tai jopa jotakin erityistä, mitä Herra halusi minun tekävän. Pohdittuani asiaa useita kuukausia eteeni tuli tämä jae: ”Jos sinä haluat, sinä saat olla välikappaleena paljon hyvän tekemiseksi tämän sukupolven aikana” (OL 11:8). Henki auttoi minua ymmärtämään, että jumalallisten tehtävien ensisijainen tarkoitus on olla muille siunaukseksi ja saada aikaan paljon hyvää.

Me voimme pohtia elämämme ratkaisevia päätöksiä – kuten mitä opiskella, mitä tehdä työksemme tai missä asua – ajatellen muiden auttamista.

Eräs perhe muutti uuteen kaupunkiin. Sen sijaan että he olisivat etsineet kodin varakkaalta alueelta, he tunsivat innoitusta asettua alueelle, jossa oli huomattavia sosiaalisia ja taloudellisia tarpeita. Vuosien kuluessa Herra on tehnyt työtä heidän kauttaan tukeakseen monia ihmisiä ja vahvistaakseen heidän seurakuntaansa ja vaarnaansa.

Eräs lääketieteen ammattilainen piti normaalia lääkärin vastaanottoa mutta tunsu, että häntä ohjattiin varautumaan yksi päivä viikosta maksuttoman hoidon tarjoamiseen henkilöille, joilla ei ollut sairausvakuutusta. Koska tämä mies ja hänen vaimonsa olivat halukkaita siunaamaan muita, Herra antoi

heille keinon tukea satoja apua tarvitsevia potilaita samalla kun he kasvattivat suuren perheen.

Löytäkää hengellisiä lahjoja ja kehittäkää niitä

Toiseksi, löytäkää hengellisiä lahjoja ja kehittäkää niitä. Taivaallinen Isä on antanut meille näitä lahjoja auttaakseen meitä huomaamaan ja tekemään sen työn, joka Hänellä on meille, sekä nauttimaan siitä.

Jotkut meistä miettivät: ”Onko minulla *yhtiään* lahjaa?” Jälleen vastaus on kyllä! ”*Jokaiselle* ihmiselle on annettu lahja Jumalan Hengen kautta – –, jotta kaikki siten hyötyisivät” (OL 46:11–12, kursivointi lisätty).⁵ Pyhiin kirjoituksiin on tallennettu joukko hengellisiä lahjoja (ks. 1. Kor. 12:1–11, 31; Moroni 10:8–18; OL 46:8–26), mutta niitä on myös monia muita.⁶ Niitä saataviksi on, että on myötätuntoinen, toiveikas, tulee hyvin toimeen ihmisten kanssa, organisoi tehokkaasti, puhuu tai kirjoittaa vakuuttavasti, opettaa selkeästi ja on ahkera.

Kuinka me siis opimme tuntemaan lahjamme? Voimme käyttää apuna patriarkallista siunausta, kysyä niiltä, jotka tuntevat meidät parhaiten, ja havainnoida itse, missä olemme luonnostaan hyviä ja mistä nautimme. Mikä tärkeintä, voimme kysyä Jumalalta (ks. Jaak. 1:5; OL 112:10). Hän tuntee lahjamme, koska Hän on antanut ne meille (ks. OL 46:26).

Kun löydämme lahjamme, meillä on vastuu kehittää niitä (ks. Matt. 25:14–30). Edes Jeesus Kristus ei ”aluksi saanut täyteydestä vaan [kehittyi] armosta armoon” (OL 93:13).

Eräs nuori mies teki kuvituksia edistääkseen uskonnollisia arvoja. Suosikkini on kuva Vapahtajasta, ja kopio siitä on kotimme seinällä. Tämä veli kehitti ja käytti taiteellisia lahjojaan. Tekemällä työtä hänen kauttaan taivaallinen Isä on innoittanut muita vahvistamaan opetuslapsuuttaan.

Toisinaan meistä tuntuu, ettei meillä ole mitään erityisen tärkeitä lahjoja. Yhtenä päivänä eräs lannistunut sisar kysyi anoen: ”Herra, mikä on

henkilökohtainen palvelutehtäväni?” Herra vastasi: ”Huomaa muut.” Se on hengellinen lahja! Siitä lähtien hän on kokenut iloa huomattessaan ne, jotka yleensä unohdetaan, ja Jumala on tehnyt työtä hänen kauttaan monien siunaukseksi. Vaikka jotkin hengellisistä lahjoistamme eivät ehkä ole huomattavia maailman mittapuiden mukaan, ne ovat välttämättömiä Jumalalle ja Hänen työlleen.⁷

Hyödyntäkää vastoinkäymisiä

Kolmanneksi, hyödyntäkää vastoinkäymisiä. Koettelemuksemme auttavat meitä huomaamaan, mikä työ taivaallisella Isällä on meille, ja valmistautumaan siihen. Alma selitti: ”Paljon ahdistuksen jälkeen Herra – – [teki] minut välineeksi käsissään” (Moosia 23:10).⁸ Vapahtajan tavoin, joka sovitushrinsa ansiosta voi auttaa meitä (ks. Alma 7:11–12), me voimme käyttää vaikeista kokemuksista hankkimaamme tietoa kohottaaksemme, vahvistaaksemme ja siunataksemme muita.

Kun eräs menestynyt henkilöstöjohtaja irtisanottiin, hän luki patriarkallista siunaustaan ja tunsu innoitusta perustaa yrityksen auttaakseen muita

ammattilaisia löytämään työpaikan. (Hän auttoi myös minua löytämään töitä, kun perheemme palasi lähetystyöpalveluksesta.) Herra käytti hänen koettelemustaan astinlautana muiden siunaamiseksi ja antoi samalla hänelle itselleen merkityksellisemmän työn.

Erään nuorenparin vauva syntyi kuolleena. Särkynein sydämin he päättivät kunnioittaa tyttärensä muistoa tarjoamalla neuvoja ja aineellista tukea samanlaisessa tilanteessa oleville vanhemmille. Herra on tehnyt työtä tämän avioparin kautta, koska heidän erityisosaamisenaan on vastoinkäymisissä kehittynyt myötätunto.

Luottakaa Jumalaan

Ja neljänneksi, luottakaa Jumalaan. Kun kysymme Häneltä uskossa ja vakain aikein, Hän ilmoittaa meille jumalalliset tehtävämmme.⁹ Kun saamme selville nuo tehtävät, Hän auttaa meitä suorittamaan ne. ”Kaikki on läsnä [Hänen silmiensä] edessä” (OL 38:2; ks. myös Abr. 2:8), ja oikeaan aikaan Hän avaa ovet, joita tarvitsemme (ks. Ilm. 3:8). Hän jopa lähetti Poikansa Jeesuksen Kristuksen, jotta me voimme tukeutua Häneen ja saada voimaa, joka

ylittää luonnolliset kykymme (ks. Fil. 4:13; Alma 26:12).

Eräs veli, joka oli huolissaan paikallishallinnon päätöksistä, tunsu innoitusta asettua ehdokkaaksi julkiseen virkaan. Siitä huolimatta, että vaalikampanjointi tuntui ylivoimaiselta, hän osoitti uskoa ja kokosi tarvittavat varat ehdokkuuttaan varten. Hän ei lopulta voittanut mutta tunsu, että Herra oli antanut hänelle opastusta ja voimaa nostaa esiin aiheita, jotka olivat yhteisölle tärkeitä.

Eräs yksinhuoltajaäiti, joka kasvatti kehitysvammaisia lapsia, epäili sitä, pystyisikö hän vastaamaan riittävässä määrin perheensä tarpeisiin. Vaikka se on ollut vaikeaa, hän tuntee Herran vahvistaneen häntä niin, että hän on voinut hoitaa tärkeintä tehtäväänsä onnistuneesti.

Varoituksen sana

Samaan aikaan kun Jumala auttaa meitä suorittamaan jumalallisia tehtäviämme, vastustaja tekee työtä suunnatakseen huomiomme pois merkityksellisestä elämästä saadakseen meidät luopumaan siitä.

Synti on kenties suurin kompastuskivemme, sillä se heikentää herkkyyttämme kuulla Pyhää Henkeä ja rajoittaa mahdollisuuksiimme käyttää hengellistä voimaa. Suorittaaksemme työn, joka taivaallisella Isällä on meille, meidän täytyy pyrkiä olemaan puhtaita (ks. 3. Nefi 8:1). Elämmekö me sillä tavalla, että Jumala voi tehdä työtä kauttamme?

Saatana pyrkii myös suuntaamaan huomiomme vähemmän tärkeisiin asioihin. Herra varoitti erästä varhaista kirkon johtajaa: ”Sinun mielesi on ollut enemmän siinä, mikä on maasta, kuin siinä, mikä on minusta – – ja palvelutyöstä, johon sinut on kutsuttu” (OL 30:2). Olemmeko me niin keskittyneitä maailmallisiin asioihin, että meidät ohjataan pois jumalallisista tehtävistämme?

Lisäksi Saatana lannistaa meitä riittämättömyyden tunteilla. Hän saa työmme vaikuttamaan liian vaikealta tai pelottavalta. Me voimme kuitenkin luottaa Jumalaan! Hän rakastaa meitä. Hän haluaa meidän onnistuvan. Herra kulkee meidän edellämme, on meidän kanssamme eikä jätä meitä (ks. 5. Moos. 31:8; ks. myös Ps. 32:8; Sananl. 3:5–6; Matt. 19:26; OL 78:18).

Saatana voi myös taivutella meitä pitämään omaa työtämme vähempiarvoisena kuin muille annettu työ. Mutta jokainen Jumalalta saatu tehtävä on tärkeä, ja me koemme tyydytystä, kun iloitsemme ”siitä, mitä Herra on [meidän] käskenyt tehdä” (Alma 29:9).

Kun Jumala tekee työtä meidän kauttamme, vastustaja saattaa houkutellessa meitä ottamaan kunnian mahdollisista saavutuksista. Voimme kuitenkin noudattaa Vapahtajan esimerkkiä nöyryydestä torjumalla henkilökohtaisen ylityksen ja ylistämällä Isää (ks. Matt. 5:16; Moos. 4:2). Kun eräs toimittaja yritti antaa tunnustusta Äiti Teresalle hänen elämäntehtävästään auttaa köyhiä, tämä tokaisi: ”Se on [Jumalan] työtä. Minä olen kuin – kynä Hänen kädessään. – Hän tekee ajatustyön. Hän tekee kirjoitustyön. Kynällä ei ole mitään tekemistä sen kanssa. Kynän tehtävänä on ainoastaan antautua käytettäväksi.”¹⁰

Yhteenveto

Rakkaat veljeni ja sisareni, kehotan meitä jokaista ”[antamaan itsemme] Jumalalle – vanhurskauden aseiksi” (Room. 6:13). Itsensä antamiseen sisältyy se, että annamme Hänen tietää, että haluamme olla hyödyksi etsien Hänen ohjaustaan ja käyttäen Hänen voimaansa.

Kuten aina, me voimme katsoa Jeesukseen Kristukseen, täydelliseen esimerkkiimme. Kuolevaisuutta edeltävässä elämässä taivaallinen Isä kysyi: ”Kenet minä lähetän?”

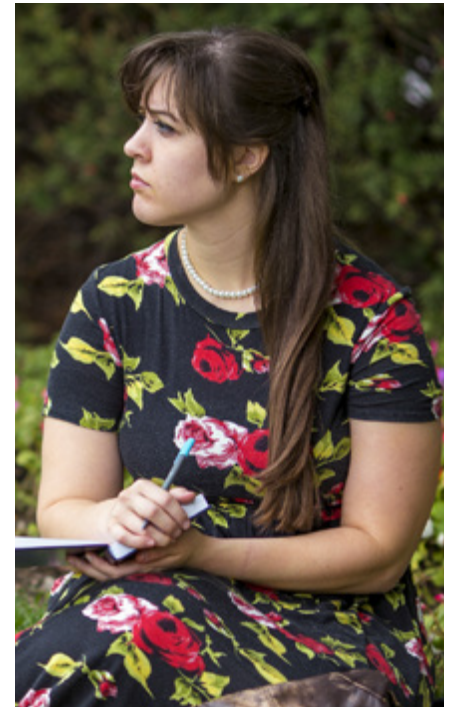
Ja Jeesus vastasi: ”Tässä olen, lähetä minut.” (Abr. 3:27; ks. myös Jes. 6:8.)

Jeesus Kristus hyväksyi ennalta asetetun tehtävänsä Vapahtajanamme ja Lunastajanamme, valmistautui sitä varten ja suoritti sen. Hän teki Isän tahdon (ks. Joh. 5:30; 6:38; 3. Nefi 27:13) ja täytti jumalalliset tehtävänsä.

Kun noudatamme Kristuksen esimerkkiä ja annamme itsemme Jumalalle, todistan, että Hän käyttää myös meitä työnsä edistämiseen ja muiden siunaamiseen. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Ks. Refugee Processing Center, ”Admissions and Arrivals”, ireports.wrapsnet.org/Interactive-Reporting.
2. Spencer W. Kimball, ”Vanhurskaiden naisten tehtävä”, *Valkeus*, toukokuu 1980, s. 173.
3. Presidentti Gordon B. Hinckley on kannustanut: ”Uskokaa itseenne. Uskokaa kykyenne tehdä suuria – asioita. – Te olette Jumalan lapsia, äärettömän kyvykkäitä.” (*Kirkon presidenttien opetuksia: Gordon B. Hinckley*, 2016, s. 80–81.)
4. Russell M. Nelson, *Accomplishing the Impossible: What God Does, What We Can Do*, 2015, s. 147.
5. Presidentti Dieter F. Uchtdorf on huomauttanut: ”Taivaallinen Isämme näkee todelliset kykymme. Hän tietää meistä sellaisia, mitä me emme tiedä itsestämme. Hän kehottaa meitä täyttämään elämämme aikana luomisemme määrän – .
Päätäkäämme seurata Vapahtajaa ja tehdä ututterasti työtä, jotta meistä tulisi sellainen ihminen, jollaiseksi meidät on tarkoitettu. Kuunnelkaamme ja noudattakaamme Pyhän Hengen kehotuksia. Kun teemme niin, taivaallinen Isä ilmoittaa meille asioita, joita emme koskaan tienneet itsestämme. Hän valaisee polun edessämme ja avaa silmämme näkemään kykymme, joista emme tienneet tai joita emme kenties kuvitelleet meillä olevan.” (”Katumisista ja päätöksistä”, *Liahona*, marraskuu 2012, s. 22–23.)
6. Vanhin Bruce R. McConkie on selittänyt: ”Hengellisiä lahjoja on lukematon määrä ja äärettömän monia lajeja. Ilmoitetussa sanassa mainitut ovat vain esimerkkejä rajattomasta vuodatuksesta jumalallista armoa, jota laupias Jumala antaa niille,

jotka rakastavat ja palvelevat Häntä.” (*A New Witness for the Articles of Faith*, 1985, s. 371.)

7. Vanhin Marvin J. Ashton on opettanut: ”Haluan mainita sieltä täältä muutamia lahjoja, jotka eivät aina ole ilmeisiä tai huomattavia mutta ovat hyvin tärkeitä. Sinunkin lahjasi saattavat olla tällaisia – eivät kovinkaan ilmeisiä mutta silti todellisia ja arvokkaita.
Mainitkaamme joitakin tällaisia vähemmän näkyviä lahjoja: pyytämisen lahja, kuuntelemisen lahja, lahja kuulla ja käyttää hiljaista, vienoa ääntä, lahja pystyä itkemään, riidan välttämisen lahja, sopuisuuden lahja, lahja välttää tyhjää hokemista, lahja etsiä vanhurskautta, lahja olla tuomitsematta, lahja etsiä johdatusta Jumalalta, opetuslapseuden lahja, muista välittämisen lahja, pohdiskelemisen lahja, rukoilemisen lahja, voimallisen todistamisen lahja ja Pyhän Hengen vastaanottamisen lahja.” (Ks. ”Lahjat ovat moninaiset”, *Valkeus*, tammikuu 1988, s. 17.)
8. Paavali neuvoi myös: ”[Jumala] rohkaisee meitä kaikissa ahdingoissamme, niin että me häneltä saamme lohdutuksen voimalla jaksamme lohduttaa muita ahdingossa olevia” (2. Kor. 1:4).
9. Vanhin Richard G. Scott on selittänyt: ”Jumalalla on erityinen suunnitelma elämääne varten. Hän ilmoittaa osia tuosta suunnitelmasta teille, kun te pyritte siihen uskossa ja jatkuvassa kuuliaisuudessa.” (Ks. ”Kuinka elää hyvin keskellä lisääntyvää pahuutta”, *Liahona*, toukokuu 2004, s. 102.)
10. Äiti Teresa, julkaisussa Edward W. Desmond, ”Interview with Mother Teresa: A Pencil in the Hand of God”, *Time*, 4. joulukuuta 1989, time.com.

Vanhin D. Todd Christofferson
kahdentoista apostolin koorumista

Elävä leipä, joka on tullut taivaasta

Jos haluamme pysyä Kristuksessa ja Hänen pysyvän meissä, niin me tavoittelemme pyhyyttä.

Päivä sen jälkeen kun Jeesus oli ihmeellisellä tavalla ruokkinut viisi tuhatta Galileassa vain viidellä ohraleivällä ja kahdella pienellä kalalla¹, Hän puhui jälleen ihmisille Kapernaumissa. Vapahtaja huomasi, etteivät monet olleet niinkään kiinnostuneita Hänen opetuksistaan kuin he olivat siitä, että he tulisivat taas ruokituksi.² Sen vuoksi Hän yritti saada heidät vakuuttuneiksi siitä, että suunnattomasti arvokkaampaa on se ruoka, ”joka antaa ikuisen elämän. Sitä teille antaa Ihmisen Poika.”³ Jeesus julisti:

”Minä olen elämän leipä.

Teidän isänne söivät autiomaassa mannaa, ja silti he ovat kuolleet.

Mutta tämä leipä tulee taivaasta, ja se, joka tätä syö, ei kuole.

Minä olen tämä elävä leipä, joka on tullut taivaasta, ja se, joka syö tätä leipää, elää ikuisesti. Leipä, jonka minä annan, on minun ruumiini. Minä annan sen, että maailma saisi elää.”⁴

Vapahtajan tavoittelema tarkoitus jäi täysin pimentoon Hänen kuulijoiltaan, jotka ymmärsivät Hänen sanansa ainoastaan kirjaimellisesti. Kavahtaen tuota ajatusta he ihmettelivät: ”Kuinka tuo mies voisi antaa ruumiinsa meidän

syötäväksemme?”⁵ Jeesus tähdensi tarkoitustaan lisää:

”Totisesti, totisesti: ellette te syö Ihmisen Pojan lihaa ja juo hänen vertaan, teillä ei ole elämää.

Mutta sillä, joka syö minun lihani ja juo minun vereni, on ikuinen elämä, ja viimeisenä päivänä minä herätän hänet.

Minun lihani on todellinen ruoka, minun vereni on todellinen juoma.”⁶

Sitten Hän ilmaisi tämän kielikuvansa syvällisen merkityksen:

”Joka syö minun lihani ja juo minun vereni, pysyy minussa, ja minä pysyn hänessä.

Isä, joka elää, on minut lähettänyt, ja niin kuin minä saan elämäni

Isältä, niin saa minulta elämän se, joka minua syö.”⁷

Vieläkään Jeesuksen kuulijat eivät käsittäneet, mitä Hän tarkoitti, ja ”tämän kuultuaan monet – – sanoivat: ’Sietämätöntä puhetta. Kuka voi kuunnella tuollaista?’ [Ja] monet Jeesuksen opetuslapset vetäytyivät tämän jälkeen joukosta eivätkä enää kulkeneet hänen mukanaan.”⁸

Hänen lihansa syöminen ja Hänen verensä juominen on huomiota herättävä tapa ilmaista, kuinka täysin meidän täytyy tuoda Vapahtaja elämäämme – omaan olemukseemme – että olisimme yhtä. Miten se tapahtuu?

Ensiksi, me ymmärrämme, että uhraamalla lihansa ja verensä Jeesus sovitti syntimme ja voitti sekä fyysisen että hengellisen kuoleman.⁹ Selvästikin me siis syömmme Hänen lihaansa ja juomme Hänen vertaan, kun otamme Häneltä vastaan Hänen sovituksensa voiman ja siunaukset.

Kristuksen oppi ilmaisee, mitä meidän täytyy tehdä ottaaksemme vastaan sovittavan armon. Meidän tulee uskoa Kristukseen, tehdä parannus ja mennä kasteelle sekä ottaa vastaan Pyhä Henki, ”ja silloin tulee teidän syntienne anteeksianto tulen ja Pyhän Hengen kautta”¹⁰. Tämä on portti, josta pääsemme osallisiksi Vapahtajan sovittavasta armosta sekä sille kaidalle ja kapealle polulle, joka johtaa Hänen valtakuntaansa.

”Ja nyt, jos te ponnistlette eteenpäin kestiten itseänne Kristuksen sanalla ja kestätte loppuun asti, katso, näin sanoo Isä: Te saatte iankaikkisen elämän.

– – Katso, tämä on Kristuksen oppi ja ainoa ja tosi oppi Isältä ja Pojalta ja Pyhältä Hengeltä, jotka ovat yksi Jumala, ilman loppua.”¹¹

Herran aterian sakramenttiin sisältyvää vertauskuvallisuutta on

suurenmoista pohtia. Leipä ja vesi edustavat Hänen lihaansa ja vertansa – Hänen, joka on elämän leipä ja elävä vesi¹² – muistuttaen meitä koskettavasti siitä hinnasta, jonka Hän maksoi lunastakseen meidät. Kun leipä murretaan, muistamme Vapahtajan rikki revityn lihan. Vanhin Dallin H. Oaks huomautti kerran, että ”koska jokainen leipäpala murretaan ja revitään, se on ainutlaatuinen, aivan kuten ainutlaatuisia ovat ne ihmiset, jotka nauttivat sitä. Meillä kaikilla on erilaisia syntejä, joista on tehtävä parannus. Meillä kaikilla on erilaisia tarpeita, joihin tarvitsemme vahvistusta Herran Jeesuksen Kristuksen sovituksen avulla, Hänen, jota muistamme tässä toimituksessa.”¹³

Juodessamme veden ajattelemme verta, jonka Hän vuodatti Getsemanessa ja ristillä, ja sen pyhittävää voimaa.¹⁴ Kun tiedämme, ettei ”mikään epäpuhdas voi päästä hänen valtakuntaansa”, päättämme vakaasti olla niiden joukossa, ”jotka ovat pesseet vaatteensa [Vapahtajan veressä], uskonsa tähden ja parannuksensa tähden kaikista synneistään ja uskollisuutensa tähden loppuun asti”¹⁵.

Olen puhunut Vapahtajan sovittavan armon vastaanottamisesta, jotta se poistaisi syntimme ja noiden syntien tahran meissä. Mutta sillä, että kuvaanollisesti syömmme Hänen lihaansa ja juomme Hänen vertansa, on muikin tarkoitus, ja se on Kristuksen ominaisuuksien ja luonteen sisäistäminen, luonnollisen ihmisen riisuminen ja pyhäksi tuleminen ”Kristuksen, Herran sovituksen kautta”¹⁶. Kun nautimme sakramenttileivän ja -veden joka viikko, meidän kannattaisi miettiä, kuinka täysin ja kokonaisvaltaisesti meidän täytyy sisällyttää elämäämme ja olemukseemme Hänen luonteensa ja mallinsa synnittömästä elämästä. Jeesus ei olisi voinut sovittaa muiden syntejä, ellei Hän itse olisi ollut synnitön. Koska

oikeudenmukaisuudella ei ollut vaatimuksia Häneen nähden, Hän saattoi tarjoutua meidän sijastamme tyydyttämään oikeudenmukaisuuden ja sitten tarjota armoa. Muistaessamme Hänen sovitusuhrinsa ja kunnioittaessamme sitä meidän tulee myös tarkastella Hänen synnitöntä elämäänsä.

Tämä tuo mieleen, että meidän tulee ponnistella ankarasti. Emme voi tyytyä siihen, että pysymme sellaisina kuin olemme, vaan meidän täytyy jatkuvasti edetä kohti ”Kristuksen täyteyttä vastaavaa kypsyyttä”¹⁷. Mormonin kirjan kuningas Lamonin isän tavoin meidän täytyy olla halukkaita luopumaan kaikista synneistämme¹⁸ ja keskittyä siihen, mitä Herra odottaa meiltä yksilöinä ja yhdessä.

Jokin aika sitten eräs ystävä kertoi minulle kokemuksesta, joka hänellä oli hänen palvellessaan lähetysjohtajana. Hän oli joutunut leikkaukseen, josta toipuminen vei useita viikkoja. Toipuessaan hän käytti aikaa pyhien kirjoitusten tutkimiseen. Hänen pohtiessaan yhtenä iltapäivänä Vapahtajan sanoja luvussa 3. Nefi 27 hän vaipui uneen. Seuraavaksi hän kertoi:

”Näin unta, jossa minulle näytettiin havainnollinen, kattava kuvaus elämästäni. Minulle näytettiin syntini,

huonot valintani, tilanteet – –, jolloin olin kohdellut ihmisiä kärsimättömästi, sekä niiden hyvien asioiden tekemättä jättäminen, joita minun olisi pitänyt sanoa tai tehdä. – – Kokonaisvaltainen – – [katsaus] elämästäni näytettiin minulle vain muutamassa minuutissa mutta se tuntui paljon pidemmältä. Heräsin pelästyneenä ja – – lankesin heti polvilleni vuoteen viereen ja aloin rukoilla, pyytää anteeksiantoa vuodattaen sydämeni tunteita tavalla, jota en ollut koskaan aiemmin tehnyt.

Ennen tuota unta en ollut tiennyt, että minulla oli niin suuri tarve tehdä parannusta. Vikani ja heikkouteni kävivät äkkiä minulle niin päivänselviksi, että kuilu sen henkilön välillä, joka olin, ja Jumalan pyhyiden ja hyvyyden välillä tuntui miljoonien kilometrien mittaiselta. Rukouksessani sinä myöhäisenä iltapäivänä ilmaisin syvimmän kiitollisuuteni taivaalliselle Isälle ja Vapahtajalle koko sydämeistäni siitä, mitä He olivat tehneet hyväkseni, ja suhteista, joita vaalin vaimooni ja lapsiini. Ollessani polvillani tunsin myös Jumalan rakkauden ja armon, joka oli kelvottomuuden tunteistani huolimatta hyvin kouriintuntuvaa. – –

Voin sanoa, etten sen päivän jälkeen ole ollut sama ihminen. – – Sydämeni

muuttui. – – Sen seurauksena olen saanut lisää myötätuntoa muita kohtaan, oppinut rakastamaan enemmän, ja siihen on yhdistynyt tunne kiireestä saarnata evankeliumia. – – Paremmin kuin koskaan aiemmin pystyin samaistumaan niihin uskon, toivon ja parannuksen lahjan sanomiin, joita on Mormonin kirjassa.”¹⁹

On tärkeää huomata, että tämän hyvän miehen sama havainnollinen ilmoitus synneistään ja puutteistaan ei lannistanut häntä eikä johtanut häntä epätoivoon. Niin, hän järkyttyi ja tunsu katumusta. Hän tunsu voimakasta tarvetta tehdä parannusta. Hän oli joutunut nöyrytykseen, mutta hän tunsu kiittävyyttä, rauhaa ja toivoa – todellista toivoa – Jeesuksen Kristuksen ansiosta, joka on se ”elävä leipä, joka on tullut taivaasta”²⁰.

Ystäväni puhui kuilusta, jonka hän näki unessaan oman elämänsä ja Jumalan pyhyiden välillä. *Pyhyys* on oikea sana. Se, että syö Kristuksen lihaa ja juo Hänen vertansa, tarkoittaa pyhyteen pyrkimistä. Jumala on antanut käskyn: ”Olkaa pyhät, sillä minä olen pyhä.”²¹

Henok on neuvonut meitä: ”Opeta lapsillesi, että kaikkien ihmisten kaikkialla on tehtävä parannus, tai he eivät voi mitenkään periä Jumalan

valtakuntaa, sillä mikään saastainen ei voi asua siellä eli asua hänen edessä; sillä, Aadamin kielellä, Pyhyden Ihminen on hänen nimensä, ja hänen Ainosyntyisensä nimi on Ihmisen Poika, nimittäin Jeesus Kristus.”²² Kun olin poikana, mietin, miksi Uudessa testamentissa Jeesuksesta käytetään usein nimitystä Ihmisen Poika (ja Hän käyttää sitä itsekin), kun Hän todellisuudessa on Jumalan Poika, mutta Henokin sanat selventävät, että nämä viittaukset ovat itse asiassa tunnustus Hänen jumalallisuudestaan ja pyhydestään – Hän on Pyhyden Ihminen, Isän Jumalan, Poika.

Jos haluamme pysyä Kristuksessa ja Hänen pysyvän meissä²³, niin me tavoittelemme pyhyttä sekä ruumiissa että hengessä.²⁴ Me tavoittelemme sitä temppelissä, johon on kaiverrettu sanat: ”Herralle pyhitetty”. Me tavoittelemme sitä avioliitossamme, perheessämme ja kodissamme. Me tavoittelemme sitä joka viikko, kun pidämme Herran pyhää päivää ilon päivänä.²⁵ Me tavoittelemme sitä myös arkielämän yksityiskohdissa: puheessamme, pukeutumisessamme, ajatuksissamme. Kuten presidentti Thomas S. Monson on sanonut: ”Me olemme kaiken sen tuotosta, mitä luemme, katsomme, kuulemme ja ajattelemme.”²⁶ Me tavoittelemme

pyhyttä, kun otamme kantaaksemme ristimme joka päivä.”²⁷

Sisar Carol F. McConkie on huomauttanut: ”Ymmärrämme, että on lukuisia koetuksia, kiusauksia ja kärsimyksiä, jotka voisivat vetää meidät pois kaikesta siitä, mikä on hyveellistä ja kiitettävää Jumalan edessä. Mutta kokemuksemme kuolevaisuudessa tarjoavat meille tilaisuuden valita pyhyden. Useimmiten juuri ne uhraukset, joita teemme pitääksemme liittomme, pyhittävät meidät ja tekevät meidät pyhiksi.”²⁸ Ja tekemiemme uhrausten rinnalle lisäksi myös tekemämme palvelutyön.

Tiedämme, että kun olemme lähimmäistemme palveluksessa, olemme pelkästään Jumalamme palveluksessa²⁹. Ja Herra muistuttaa meille, että sellainen palveleminen on keskeistä Hänen elämässään ja luonteessaan, sillä ”ei Ihmisen Poikakaan tullut palveltavaksi, vaan palvelemaan ja antamaan henkensä lunnaksi kaikkien puolesta”³⁰. Presidentti Marion G. Romney on viisaasti selittänyt: ”Palveleminen ei ole taakka, jota pitää kestää täällä maan päällä, jotta voisi ansaita oikeuden asua selestisessä valtakunnassa. Palveleminen on se lanka, josta kudotaan korotettu elämä selestisessä valtakunnassa.”³¹

Sakarja profetoi, että Herran tuhatvuotisen valtakauden aikaan jopa ”hevosten kulkusissa [on] kirjoitus: ’Herralle pyhitetty.’”³² Tuossa hengessä pioneeripyhät näissä laaksoissa kiinnittivät tuon muistutuksen ”Herralle pyhitetty” näennäisen tavallisiin ja arkipäiväisiin paikkoihin kuten myös niihin, jotka liittyvät suoremmin uskonnolliseen elämään. Se kaiverrettiin sakramenttialjoihin ja -lautasiin ja painettiin seitsenkymmenten asettamistodistuksiin ja Apuyhdistyksen julisteeseen. Sanat ”Herralle pyhitetty” näkyivät myös Siionin osuustoiminnallisen

kauppaliikkeen eli ZCMI:n tavaratalon näyteikkunoissa. Se löytyi vasaran kärjestä ja eräästä rummusta. Sanat ”Herralte pyhitetty” kaiverrettiin presidentti Brigham Youngin kodin metallisiin ovennuppeihin. Nämä viittaukset pyhyteen ilmeisen epätavallisissa tai odottamattomissa paikoissa voivat tuntua omituisilta, mutta ne antavat vain ymmärtää, kuinka laajalle ulottuvaa ja jatkuvaa keskittymisemme pyhyteen pitää olla.

Vapahtajan lihan syöminen ja Hänen verensä juominen tarkoittaa sitä, että poistamme elämästämme kaiken sellaisen, mikä ei ole sopusoinnussa Kristuksen kaltaisen luonteen kanssa, ja teemme Hänen ominaisuuksistaan omiamme. Tämä on parannuksenteon laajempi merkitys: ei vain kääntyä pois menneistä synneistä vaan myös jatkokossa ”kääntää sydämensä ja tahtonsa Jumalaa”³³. Kuten tapahtui ystävälleni unessa, jossa hän sai ilmoitusta, Jumala näyttää meille vikamme ja heikkouksemme, mutta Hän auttaa meitä myös tekemään heikkouksista vahvuuksia³⁴. Jos vilpittömästi kysymme: ”Mitä [minulta] vielä puuttuu?”³⁵, Hän ei jätä meitä arvailemaan vaan rakkaudessa vastaa meille meidän onnemme tähden. Ja Hän antaa meille toivoa.

Se on vaativa ponnistus, ja se olisi suunnattoman pelottava, jos pyrkimyksessämme pyhyteen olisimme yksin.

Loistava totuus on, ettemme ole yksin. Meillä on Jumalan rakkaus, Kristuksen armo, Pyhän Hengen lohtu ja johdatus sekä muiden pyhien, Kristuksen ruumiin jäsenten, toveruus ja kannustus. Älkäämme tyytykö siihen, missä olemme, mutta älkäämme myöskään lannistuko. Eräs yksinkertainen mutta syvällinen kirkon laulu kehottaa meitä:

*Pyhän äärellä viivy kesken maailman
kiireiden,
vietä aikaasi salassa kanssa Jeesuksen.
Kun Jeesusta etsit, kaltaisekseen tulet
myös,
sen ystäväis huomaavat nähdessään
sun työs.*³⁶

Todistan Jeesuksesta Kristuksesta, ”[elävästä leivästä], joka on tullut taivaasta”³⁷, ja siitä, että niillä, jotka syövät Hänen lihaansa ja juovat Hänen vertansa, ”on ikuinen elämä”³⁸. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Ks. Joh. 6:9.
2. Ks. Joh. 6:26.
3. Joh. 6:27.
4. Joh. 6:48–51.
5. Joh. 6:52.
6. Joh. 6:53–55.
7. Joh. 6:56–57.
8. Joh. 6:60, 66. Tässä tilanteessa Vapahtaja kysyi kahdeltatoista apostoliltaan: ”Aiotteko tekin lähteä?” (Joh. 6:67.) Vastatessaan kahdentoista puolesta päättävistä uskoa osoittaen Pietari sanoi:

”Herra, kenen luo me menisimme? Sinulla on ikuisen elämän sanat. Me uskomme ja tiedämme, että sinä olet Jumalan Pyhä.” (Joh. 6:68–69.) En tiedä, ymmärsivätkö Pietari ja hänen apostoliveljensä sillä hetkellä, mitä Herra opetti, yhtään sen paremmin kuin opetuslapset, jotka olivat nyt hylkäämässä Mestarin, mutta Pietari tiesi Hengen antaman varman todistuksen johdosta, että Jeesus oli Kristus, elävän Jumalan Poika (ks. myös Matt. 16:15–17) ja että pelastusta ei saisi mistään muualta. Sen vuoksi hän oli kaikesta huolimatta täysin sitoutunut seuraamaan Jeesusta. Jos hänellä oli kysymyksiä, ne voitaisiin ratkaista aikanaan, mutta häntä ei saisi luopumaan uskollisuudestaan Jumalan Pojalle – mikä antaa hienon esimerkin meille kaikille.

9. Ks. Luuk. 22:44; Hepr. 13:12; Moosia 3:7; 15:7–8; Alma 7:13; OL 19:18; 38:4; 45:4–5.
10. 2. Nefi 31:17.
11. 2. Nefi 31:20–21.
12. Ks. Joh. 4:10.
13. Dallin H. Oaks, ”Introductory Message”, uusien lähetysohjaajien seminaarissa pidetty puhe, 25. kesäkuuta 2017, s. 2.
14. Ks. Moos. 6:60.
15. 3. Nefi 27:19; ks. myös Moroni 10:32–33.
16. Moosia 3:19.
17. Ks. Ef. 4:13.
18. Ks. Alma 22:18.
19. Henkilökohtainen kirjeenvaihto.
20. Joh. 6:51.
21. 1. Piet. 1:16.
22. Moos. 6:57.
23. Ks. Joh. 6:56.
24. Ks. Room. 12:1.
25. Ks. Jes. 58:13.
26. *Teachings of Thomas S. Monson*, toim. Lynne F. Cannegieter, 2011, s. 267.
27. Ks. PKO, JSR Matt. 16:25–26; Luuk. 9:23; 14:27–30; JST Luke 14:27–28 (MAP-laitoksen englanninkielinen Raamattu, Luke 14:27, alaviite b); JST Luke 14:31 (MAP-laitoksen englanninkielinen Raamattu, Luke 14:30, alaviite a).
28. Carol F. McConkie, ”Pyhyiden kauneus”, *Liahona*, toukokuu 2017, s. 10.
29. Ks. Moosia 2:17.
30. Mark. 10:45; ks. myös Alma 34:28.
31. Marion G. Romney, ”Omavaraisuuden selestinen luonne”, *Liahona*, maaliskuu 2009, s. 19.
32. Sak. 14:20.
33. PKO, ”Parannus”.
34. Ks. Et. 12:27.
35. Matt. 19:20.
36. William D. Longstaff, ”Take Time to Be Holy”, *The United Methodist Hymnal*, 1989, nro 395.
37. Joh. 6:51.
38. Joh. 6:54.

Vanhin Jeffrey R. Holland
kahdentoista apostolin koorumista

Olkaa siis täydellisiä – lopulta

Jos olemme sinnikkäitä, niin jossakin vaiheessa iankaikkisuutta jalostumisemme tulee viimeistellyksi ja valmiiksi.

Pyhät kirjoitukset on kirjoitettu siunaamaan ja rohkaisemaan meitä, ja varmasti ne sen tekevätkin. Kiitämme taivasta jokaisesta luvusta ja jakeesta, jotka meille on koskaan annettu. Mutta oletteko huomanneet, että toisinaan siellä on jokin kohta, joka muistuttaa meille, että me *olemme* hie-man epätäydellisiä? Esimerkiksi vuori-saarna alkaa rauhoittavalla, lempeällä autuaaksijulistuksella, mutta sitä seuraavissa jakeissa meille sanotaan – muun muassa – ettemme saa tappaa mutta myös ettemme saa edes olla vihaisia. Meille sanotaan, ettemme saa tehdä aviorikosta mutta myös ettei meillä saa edes olla epäpuhtaita ajatuksia. Niille, jotka pyytävät, meidän tulee antaa paitamme ja sitten antaa myös viittamme. Meidän tulee rakastaa vihollisiamme, siunata niitä, jotka vainoavat meitä, ja tehdä hyvää niille, jotka vihaavat meitä.¹

Jos tämä on aamun pyhien kirjoitusten tutkimisaiheen ja luettuanne vain näinkin pitkälle olette melko varmoja siitä, ettette saa hyviä arvosanoja evankeliumin koulutodistukseenne, niin viimeinen käsky tuossa ketjussa varmistaa sen: ”Olkaa siis täydellisiä, niin kuin teidän taivaallinen Isänne on

täydellinen.”² Tuon viimeisen käskyn luettuanne haluamme mennä takaisin sänkyyn ja vetää peiton päämme yli. Moiset selestiset tavoitteet näyttävät meistä saavuttamattomilta. Mutta eihän Herra varmaankaan antaisi meille ikinä sellaista käskyä, jonka hän tietäisi meille mahdottomaksi noudattaa. Katsotaan siis, mihin tämä pulmatilanne meidät vie.

Kaikkialla kirkossa kuulen monien kamppailevan tämän asian kanssa: ”Minä en vain ole tarpeeksi hyvä.”

”Tunnen riittämättömyyttä.” ”En koskaan täyty vaatimuksia.” Kuulen tätä teini-ikäisiltä. Kuulen sitä lähetyssaarnaajilta. Kuulen sitä uusilta käännyneisiltä. Kuulen sitä koko ikänsä kirkkoon kuuluneilta jäseniltä. Eräs oivaltava myöhempien aikojen pyhä, sisar Darla Isackson, on huomauttanut, että jotenkin Saatana on onnistunut saamaan käskyt ja liitot näyttämään kirouksilta ja tuomioilta. Joidenkuiden kohdalla hän on kääntänyt evankeliumin ihanteet ja innoituksen itseinhoksi ja surkeudeksi.³

Se, mitä nyt sanon, ei millään tavoin kiistä tai vähättele mitään käskyä, jonka Jumala on milloinkaan meille antanut. Uskon Hänen täydellisyyteensä, ja tiedän, että me olemme Hänen hengellisiä poikiaan ja tyttäriään, joilla on jumalalliset mahdollisuudet tulla sellaisiksi kuin Hän on. Tiedän myös, ettei meidän Jumalan lapsina pitäisi halventaa tai mustamallata itseämme, aivan kuin itsemme ruoskiminen tekisi meistä jotenkin sen henkilön, jollaiseksi Jumala haluaa meidän tulevan. Ei! Kun sydämesämme on aina aulius tehdä parannusta ja halu olla yhä vanhurskaampi, toivoisin, että pyrkisimme kukin kehittymään tavalla, johon ei kuulu vatsahaavaa tai anoreksiaa, masentumista tai itsetuntomme murskaamista. Se *ei* ole sitä, mitä Herra haluaa Alkeisyhdistyksen lapsille tai kenellekään muulle, joka laulaa vilpittömästi: ”Kuin Jeesus mä olla tahdon”⁴.

Sijoittaakseni tämän ongelman oikeaan asiayhteyteen saanen muistuttaa meitä kaikkia siitä, että me elämme langenneessa maailmassa ja toistaiseksi me olemme langennut kansa. Me olemme *telestisessä* valtakunnassa, ja sen alkukirjaimena on *t* eikä *s*. Kuten presidentti Russell M. Nelson on opettanut, täällä kuolevaisuudessa olemme yhä matkalla ”kohti täydellisyyttä”.⁵

Niinpä uskon, ettei Jeesus tarkoitanut tätä aihetta koskevaa saarnaansa sanalliseksi vasaraksi, jolla paukutamme itseämme puutteidemme vuoksi. Ei, uskon Hänen tarkoittaneen sen kunianosoitukseksi sille, kuka ja mikä Jumala, iankaikkinen Isä, on ja mitä me voimme saavuttaa Hänen kanssaan iankaikkisuudessa. Joka tapauksessa olen kiitollinen tiedosta, että vaikka *minä* olen epätäydellinen, niin ainakin Jumala on täydellinen – että ainakin Hän esimerkiksi pystyy rakastamaan vihollisiaan, koska liian usein sen ”luonnollisen ihmisen”⁶ vuoksi, joka meissä on, te ja minä olemme toisinaan tuo vihollinen. Kuinka kiitollinen olenkaan, että ainakin Jumala voi siunata niitä, jotka vahingoittavat Häntä, koska haluamatta tai aikomatta tehdä niin toisinaan me *kaikki* vahingoitamme Häntä. Olen kiitollinen siitä, että Jumala on armollinen ja on rauhantekijä, koska minä tarvitsen armollisuutta ja maailma tarvitsee rauhaa. Tietenkin kaiken sen, mitä sanomme Isän hyveistä, sanomme myös Hänen ainosyntyisestä Pojastaan, joka eli ja kuoli saavuttaakseen saman täydellisyyden.

Kiirehdin sanomaan, että keskittyminen Isän ja Pojan saavutuksiin omien epäonnistumistemme sijaan ei anna meille vähäisintäkään oikeutusta elää kurittomasti tai alentaa tasovaatimuk-siamme. Ei, evankeliumia on opetettu alusta asti pyhien täydelliseksi tekemiseksi, kunnes meistä tulee täydellisiä ihmisiä ja me ”saavutamme – – Kristuksen täyteyttä vastaavan kypsyyden”⁷. Ehdotan yksinkertaisesti, että jonkin pyhien kirjoitusten kohdan tai käskyn ainakin yksi tarkoitus voi olla muistutus meille siitä, kuinka kerrassaan loistava Kristuksen täyteyttä vastaava tila⁸ todella on, ja että se herättäisi meissä enemmän rakkautta ja ihailua Häntä kohtaan ja enemmän halua olla Hänen kaltaisensa.

”Niin, tulkaa Kristuksen luokse ja tulkaa täydellisiksi hänessä”, Moroni pyytää. ”[Rakastakaa] Jumalaa koko väkevyydestänne, mielestänne ja voimastanne, silloin – – *te hänen armostaan voitte olla täydellisiä Kristuksessa.*”⁹ Ainoa toivomme todellisesta täydellisyydestä on saada se lahjana tai-vaasta – me emme pysty ”ansaitsemaan” sitä. Näin Kristuksen armo tarjoaa meille paitsi pelastuksen surusta, synnistä ja kuolemasta, myös pelastuksen alituisesta itsemme arvostelemisesta.

Saamen käyttöä yhtä Vapahtajan ver-tausta ilmaistakseni tämän hieman eri tavalla. Eräs palvelija oli kuninkaalleen velkaa 10 000 talenttia. Kun kuningas kuuli palvelijan pyytävän kärsivälli-syyttä ja armeliaisuutta, hänen ”tuli sääli palvelijaansa, ja hän – – antoi velan anteeksi”. Mutta sitten tuo sama pal-velija ei suostunut antamaan anteeksi toiselle palvelijalle, joka oli hänelle velkaa 100 denaaria. Kuultuaan tämän kuningas harmitteli sille, jolle hän oli antanut anteeksi: ”Eikö sinunkin olisi pitänyt armahtaa työtoveriasi, niin kuin minä armahdin sinua?”¹⁰

Tutkijoiden keskuudessa on jonkin verran erimielisyyttä tässä mainit-tujen summien rahallisesta arvosta – ja pahoittelen vertausta Yhdys-valtain rahan – mutta ajatellaan

laskutoimituksen helpottamiseksi, että se pienempi, 100 denaarin velka, jota ei annettu anteeksi, oli nykyajassa esimerkiksi 100 dollaria. Silloin 10 000 talentin velka, joka annettiin niin auliisti anteeksi, olisi ollut lähes mil-jardi dollaria – tai enemmän!

Henkilökohtaisena velkana se on tähtitieteellinen luku – meille kerras-saan käsittämätön. (Kukaan ei pysty shoppailemaan niin paljon!) No, tämän vertauksen tarkoituksiin sen *pitääkin* olla käsittämätön. Sen *pitääkin* olla käsityskykymme ulottumattomissa puhumattakaan siitä, että se on takai-sinmaksukykyimme ulottumattomissa. Se johtuu siitä, ettei tämä ole kertomus kahdesta palvelijasta, jotka riitelevät Uuden testamentin aikaan. Se on ker-tomus meistä, langenneesta ihmiskun-nasta, jotka kaikki olemme kuolevaisia velallisia, rikkojia ja vankeja. Jokainen meistä on velallinen, ja tuomiona oli vankeus meille jokaiselle. Ja vankeuteen me kaikki olisimme jääneet, ellei olisi Kuninkaan armoa, Hänen, joka vapaut-taa meidät, koska Hän rakastaa meitä ja on liikuttunut ”säälistä meitä kohtaan”¹¹.

Jeesus käyttää tässä vertauksessa käsittämätöntä rahamäärää, koska Hänen sovituksensa on käsittämätön lahja, joka on maksettu käsittämättö-mällä hinnalla. Sitä minun nähdäkseni

Jeesus ainakin osittain tarkoittaa käskyllään olla täydellinen. Emme kenties pysty vielä osoittamaan 10 000 talentin täydellisyyttä, jonka Isä ja Poika ovat saavuttaneet, mutta Heiltä *ei* ole liikaa pyytää, että olisimme hieman enemmän Jumalan kaltaisia pienissä asioissa, että puhuisimme ja toimisimme, rakastaisimme ja antaisimme anteeksi, tekisimme parannusta ja edistyisimme ainakin 100 denaarin täydellisyydellä, minkä voimme selvästikin kykyjemme rajoissa tehdä.

Veljeni ja sisareni, Jeesusta lukuun ottamatta tällä maallisella matkallamme ei ole ollut virheetömiä suorituksia, joten ollessamme kuolevaisuudessa pyrkikäämme kehittymään vakaasti vailla pakkomielletä siitä, mitä käyttäytymistieteilijät kutsuvat ”myrkylliseksi perfektionismiksi”¹². Meidän tulee välttää tuota jälkimmäistä kohtuutonta odotusta itsemme, muiden ja – saattaisiin lisätä – niiden kohdalla, jotka on kutsuttu palvelemaan kirkossa. Myöhempien aikojen pyhille se tarkoittaa *jokaista*, sillä meidät kaikki on kutsuttu palvelemaan jossakin.

Tähän liittyen Leo Tolstoi kirjoitti kerran papista, jota yksi hänen seurakuntalaisistaan arvosteli siitä, ettei tämä elänyt niin päättäväisesti kuin papin pitäisi, ja teki sen johtopäätöksen, että niiden periaatteiden, joita

erehtyväinen saarnaaja opetti, täytyi siis myös olla erheellisiä.

Vastauksena tuohon arvosteluun pappi sanoo: ”Katsokaa elämääni nyt ja verratkaa sitä aiempaan elämääni. Näette, että yritän elää julistamani totuuden mukaan.” Koska pappi ei pysty elämään opettamiensa korkeiden ihanteiden mukaan, hän myöntää epäonnistuneensa. Mutta hän huudahtaa:

”Arvostelkaa minua [jos haluatte], sillä teen sitä itsekin, mutta [älkää] arvostelko – – sitä polkua, jota seuraan. – – Jos tunnen tien kotiin [mutta] kuljen sitä juopuneena, onko se yhtään vähemmän oikea tie vain siksi, että minä hoipertelen puolelta toiselle?

– – Älkää vahingoniloisesti huutako: ’Katsokaa häntä! – – Tuolla hän [rämpii] suohon!’ Ei, älkää olko vahingoniloisia vaan antakaa – – apuanne [jokaiselle, joka yrittää kulkea takaisin Jumalan luo johtavaa tietä].”¹³

Veljet ja sisaret, meistä jokainen tavoittelee enemmän Kristuksen kaltaista elämää kuin mitä usein onnistumme elämään. Jos myönnämme sen rehellisesti ja yritämme kehittyä, emme ole tekopyhiä vaan olemme inhimillisiä. Emmehän anna omien kuolevaisten mielettömyksiemme ja jopa parhaimpien lähellämme olevien miesten ja naisten väistämättömien puutteiden tehdä meistä kyynisiä evankeliumin totuuksille, kirkon totuudellisuudelle, tulevaisuudentoivollemme tai todellisen jumalisuuden mahdollisuudelle. Jos olemme sinnikkäitä, niin jossakin vaiheessa iankaikkisuutta jalostumisemme tulee viimeistellyksi ja valmiiksi – ja sitä Uudessa testamentissa tarkoitetaan *täydellisyydellä*¹⁴.

Todistan tuosta ylevästä määränpäästä, jonka on tehnyt meille mahdolliseksi Herran Jeesuksen Kristuksen sovitus. Hän itsekin edistyi ”armosta

armoon”¹⁵, kunnes sai kuolemattomuudessaan¹⁶ selestisen kirkkauden täyteyden¹⁷. Todistan, että tänä hetkenä ja joka hetki Hän naulojen arpeuttamine käsineen tarjoaa meille sitä samaa armoa pitäen meistä kiinni ja kannustaen meitä, kieltäytyen päästämästä meistä irti, kunnes olemme turvallisesti kotona taivaallisten vanhempien syleilyssä. Sellaista täydellistä hetkeä kohti ponnistelen edelleen, vaikkakin kömpelösti. Sellaisesta täydellisestä lahjasta kiitän edelleen, vaikkakin riittämättömästi. Teen niin itse Täydellisyyden nimessä, Hänen, joka ei ole koskaan ollut kömpelö eikä riittämätön vaan joka rakastaa meitä kaikkia sellaisina kuin olemme, Herran Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Ks. Matt. 5:1–47.
2. Matt. 5:48.
3. Ks. Darla Isackson, ”Satan’s Counterfeit Gospel of Perfectionism”, *Meridian Magazine*, 1. kesäkuuta 2016, ldsmag.com.
4. ”Kuin Jeesus mä olla tahdon”, *Lasten laulukirja*, s. 40–41.
5. Ks. Russell M. Nelson, ”Kohti täydellisyyttä”, *Valkeus*, tammikuu 1996, s. 86–87.
6. Ks. Moosia 3:19.
7. Ef. 4:12–13.
8. Ks. Ef. 4:13.
9. Moroni 10:32, kursivointi lisätty.
10. Ks. Matt. 18:24–33.
11. OL 121:4.
12. Ks. Joanna Benson ja Lara Jackson, ”Nobody’s Perfect: A Look at Toxic Perfectionism and Depression”, *Millennial Star*, 21. maaliskuuta 2013, millennialstar.org.
13. ”The New Way”, *Leo Tolstoy: Spiritual Writings*, toim. Charles E. Moore, 2006, s. 81–82.
14. Valaiseva tutkielma Uudessa testamentissa käytetystä kreikankielisestä *täydellisyyttä* tarkoittavasta sanasta (”teleios”) on presidentti Russell M. Nelsonin lokakuun 1995 yleiskonferenssipuheessa ”Kohti täydellisyyttä” (*Valkeus*, tammikuu 1996, s. 86–87).
15. OL 93:13.
16. Ks. Luuk. 13:32, kuningas Jaakon englanninkielinen raamatunkäännös.
17. Ks. OL 93:13.

Presidentti Henry B. Eyring
ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa

Kirkon virkailijoiden hyväksyminen

Veljet ja sisaret, esitän nyt hyväksyttäväksenne kirkon johtavat auktoriteetit, vyöhykeseitsenkymmenet ja apujärjestöjen ylimmät johtokunnat.

Ehdotetaan, että hyväksymme Thomas Spencer Monsonin profeetaksi, näkijäksi ja ilmoituksensaajaksi sekä Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon presidentiksi, Henry Bennion Eyringin ensimmäiseksi neuvonantajaksi ensimmäisessä presidenttikunnassa ja Dieter Friedrich Uchtdorfin toiseksi neuvonantajaksi ensimmäisessä presidenttikunnassa.

Ne, jotka hyväksyvät ehdotuksen, voivat osoittaa sen.

Jos joku vastustaa ehdotusta, hän voi osoittaa sen.

Ehdotetaan, että hyväksymme Russell Marion Nelsonin kahdentoista apostolin koorumin presidentiksi ja seuraavat jäseniksi tähän koorumiin: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson ja Dale G. Renlund.

Niitä, jotka hyväksyvät ehdotuksen, pyydetään osoittamaan se.

Jos joku on vastaan, hän voi osoittaa sen.

Ehdotetaan, että hyväksymme neuvonantajat ensimmäisessä presidenttikunnassa ja kahdentoista apostolin koorumin jäsenet profeetoiksi, näkijöiksi ja ilmoituksensaajiksi.

Kaikkia, jotka hyväksyvät ehdotuksen, pyydetään osoittamaan se.

Vastaan olevat, mikäli heitä on, osoittakoot samoin.

Vanhimmat Donald L. Hallstrom ja Richard J. Maynes on vapautettu palvelutehtävästään seitsemänkymmenen johtokunnan jäseninä.

Kaikki, jotka haluavat osoittaa kiitollisuutta näille veljille siitä palvelutyöstä, jota he ovat tehneet, voivat tehdä sen nostamalla kätensä.

Esitetään, että annamme hyväksyntämme vanhimille Juan A. Uceda ja Patrick Kearon, jotka on kutsuttu palvelemaan seitsemänkymmenen johtokunnan jäseninä.

Ne, jotka haluavat tukea näitä veljiä heidän uusissa tehtävissään, osoittakoot sen.

Mahdolliset vastaan olevat voivat osoittaa sen samoin.

Ehdotetaan, että vapautamme kiitoksin vanhimmat Stanley G. Ellis, Larry R. Lawrence ja W. Craig Zwick omistautuneesta palvelustaan johtavana auktoriteettina palvelevan seitsenkymmenen tehtävässä ja nimitämme heidät täysinpalvelleiksi johtaviksi auktoriteeteiksi.

Kaikkia, jotka haluavat ilmaista kanssamme kiitollisuutta näille veljille heidän merkittävästä palveluksestaan, pyydetään osoittamaan se.

Ehdotetaan, että vapautamme seuraavat vyöhykeseitsenkymmenet: Pedro U. Adduru, Detlef H. Adler, Angel H. Alarcon, Winsor Balderrama, Robert M. Call, Christopher Charles, Gene R. Chidester, Ralph L. Dewsnup, Ángel A. Duarte, Peter F. Evans, Francisco D. N. Granja, Yuriy A. Gushchin, Clifford T. Herbertson, Aniefiok Udo Inyon, Luiz M. Leal, Alejandro Lopez, L. Jean Claude Mabaya, Declan O. Madu, Alexander T. Mestre, Jared R. Ocampo, Andrew M. O’Riordan, Jesús A. Ortiz, Abenir V.

Pajaro, Siu Hong Pon, Robert C. Rhien, Jorge Luis Romeu, Jorge L. Saldívar, Ciro Schmeil, Alin Spannaus, Moroni B. Torgan, Steven L. Toronto ja Ricardo Valladares.

Kaikkia, jotka haluavat yhtyä kiittolisuuden ilmaukseen heidän erinomaisesta palveluksestaan, pyydetään osoittamaan se.

Ehdotetaan, että hyväksymme Torben Engbjergin palvelemaan vyöhykeseitsenkymmenenä.

Kaikkia, jotka hyväksyvät ehdotuksen, pyydetään osoittamaan se.

Mahdolliset vastaan ovat.

Ehdotetaan, että hyväksymme muut johtavat auktoriteetit, vyöhykeseitsenkymmenet ja apujärjestöjen ylimmät johtokunnat nykyisessä kokoonpanossaan.

Kaikkia, jotka hyväksyvät ehdotuksen, pyydetään osoittamaan se.

Vastaan ovat, mikäli heitä on, osoittakoot samoin.

Niiden, jotka ovat vastustaneet jotakin tehtyä ehdotusta, tulee olla yhteydessä vaarnanjohtajaansa.

Veljet ja sisaret, olemme kiittollisia jatkuvasta uskostanne ja rukouksistanne kirkon johtajien hyväksi. ■

Vanhin Gary E. Stevenson

kahdentoista apostolin koorumista

Hengellinen pimennys

Älkää antako elämän häiriötekijöiden pimentää taivaan valoa.

Tänä vuonna 21. elokuuta tapahtui kaksi harvinaista asiaa, jotka kiinnittivät ihmisten huomion eri puolilla maailmaa. Ensimmäisenä oli rakkaan profeettamme, presidentti Thomas S. Monsonin, 90-vuotispäivän juhla. Olin sillä hetkellä Tyynenmeren vyöhykkeellä hoitamassa kirkon tehtävääni, ja minua sykkähdytti, että Australian, Vanuatun, Uuden-Seelannin ja Ranskan Polynesian pyhät paitsi olivat tietoisia hänen henkilökohtaisesta virstanpylväästään myös riemuitsivat saadessaan juhlistaa sitä. Tunsin olevani onnekas saadesani olla paikalla heidän ilmaistessaan lämpimästi uskoaan ja rakkauttaan tätä suurta miestä kohtaan. Kuinka

innoittavaa onkaan nähdä, millainen yhteys myöhempien aikojen pyhillä on profeettaansa.

Presidentti Monson, joka oli tietenkin tietoinen niistä, jotka halusivat toivottaa hänelle hyvää syntymäpäivää, kuvasi ihanteellista syntymäpäivälahjaa: ”Etsi joku, jolla on vaikeaa tai joka on sairas tai yksinäinen, ja tee jotakin hänen hyväkseen. Se on kaikki, mitä pyydän.”¹ Me rakastamme sinua ja tuemme sinua, presidentti Monson.

Auringonpimennys

Se toinen harvinainen ja taivaallinen tapahtuma, joka tapahtui samana päivänä ja vangitsi miljoonien huomion maailmanlaajuisesti, oli täydellinen auringonpimennys. Tämä oli ensimmäinen kerta 99 vuoteen, kun vastaavanlainen auringonpimennys näkyi läpi koko Yhdysvaltojen.² Oletteko koskaan nähneet auringonpimennystä? Kenties voisin kuvailla sitä hieman yksityiskohtaisemmin.

Täydellinen auringonpimennys syntyy, kun kuu liikkuu maapallon ja auringon väliin ja peittää miltei kaiken auringon pinnalta säteilevän valon.³ Se tosiseikka, että näin voi tapahtua, on minusta ihme. Jos kuvittelee auringon tavallisen polkupyörän renkaan kokoiseksi, niin kuu olisi vastaavasti tuskin pikkukiven kokoinen.

Kuinka on mahdollista, että meidän lämpömme, valomme ja elämämme nimenomainen lähde voisi jäädä niin hyvin jonkin suhteelliselta kooltaan vähäpätöisen asian peittoon?

Vaikka aurinko on 400 kertaa suurempi kuin kuu, se on myös 400 kertaa kauempana maapallosta.⁴ Maapallon perspektiivistä katsottuna tämä geometria saa auringon ja kuun näyttämään samankokoisilta. Kun nämä kaksi ovat juuri oikeassa linjassa, kuu näyttää peittävän koko auringon. Ystäväni ja sukulaiseni, jotka olivat täydellisen auringonpimennyksen vyöhykkeellä, kuvailivat, kuinka valo vaihtui pimeydeksi, tähdet tulivat näkyviin ja linnut lakkasivat laulamasta. Ilma muuttui viileäksi, sillä auringonpimennyksen aikana lämpötila voi laskea yli 11 Celsius-astetta.⁵

He kuvailivat ihmetystä, hämmästyttä ja jopa huolta, koska he tiesivät auringonpimennyksen tuovan mukanaan tiettyjä vaaroja. He kaikki kuitenkin huolehtivat varotoimenpiteistä, jottei silmiin tule auringonpimennyksen aikana pysyviä vammoja tai "aurionpimennyssokeutta". He pystyivät olemaan turvassa, koska he käyttivät laseja, joissa oli erityiset suodatinlinssit, jotka suojasivat heidän silmiään mahdollisilta vaurioilta.

Vertaus

Samalla tavoin kuin hyvin pieni kuu voi peittää mahtavan auringon estäen sen valon ja lämmön, samoin *hengellinen* pimennys voi tapahtua, kun annamme vähäisten ja hankalien esteiden – niiden, joita kohtaamme päivittäisessä elämässämme – päästä niin lähelle, että ne peittävät Jeesuksen Kristuksen valon ja Hänen evankeliuminsa suuruuden, kirkkauden ja lämmön.

Vanhin Neal A. Maxwell laajensi tätä vertausta sanoessaan: "Jokin niinkin pieni kuin oma peukalo – kun sitä pitää hyvin lähellä silmää – voi estää ihmistä näkemästä isoa aurinkoa. Silti aurinko on yhä omalla paikallaan. Ihminen tuottaa sokeuden itselleen. Kun tuomme muita asioita liian lähelle asettaen ne etusijalle, me hämäämme näkemystämme taivaasta."⁶

Kukaan meistä ei tietenkään halua tietoisesti hämärtää näkemystään taivaasta tai antaa hengellisen pimennyksen tapahtua elämässämme. Saanen kertoa joitakin ajatuksia, jotka voivat auttaa meitä ehkäisemään hengellistä pimennystä, niin ettei se aiheuta meille pysyvää hengellistä vauriota.

Evankeliumin lasit: säilytä evankeliumin näkemys

Muistattekko, kun kuvailin erityisiä laseja, jotka suojaavat auringonpimennystä katselevia silmävammoilta tai jopa auringonpimennyssokeudelta? Hengellisen pimennyksen katseleminen Hengen suojaavan ja pehmentävän linssin läpi tarjoaa evankeliumin näkemys, joka suojelee meitä hengellisesti sokeudelta.

Ajatellaanpa muutamia esimerkkejä. Kun profeettojen sanat ovat sydämessämme ja Pyhä Henki on neuvonantajamme, voimme katsella osittain peitossa olevaa taivaallista valoa "evankeliumin lasien" läpi ja välttyä hengellisen pimennyksen aiheuttamalta vauriolta.

Kuinka sitten panemme evankeliumin lasit silmille? Tässä on muutamia esimerkkejä: Evankeliumin lasimme kertovat meille, että Herra haluaa meidän nauttivan sakramentin joka viikko ja että Hän haluaa meidän tutkivan pyhiä kirjoituksia ja rukoilevan päivittäin. Ne myös kertovat meille, että Saatana houkuttelee meitä olemaan tekemättä niin. Tiedämme, että hänen

toimintasuunnitelmansa pyrkii häiriötekijöiden ja maailmallisin houkutusin ottamaan pois tahdonvapautemme. Myös Jobin aikaan oli niitä, jotka kenties kokivat hengellisen pimennyksen, ja heitä kuvailtiin näin: "Keskellä kirkasta päivää heidät yllättää pimeys, he hapuilevat kuin yöllä, vaikka on keskipäivä."⁷

Veljet ja sisaret, kun puhun näkemisestä evankeliumin lasien läpi, tiedättehän, etten ehdota, että jättäisimme kohtaamamme haasteet myöntämättä tai käsittelemättä tai että kulkisimme autuaan tietämättöminä ansoista tai pahuudesta, joita vastustaja on asettanut eteemme. En puhu silmalappujen käyttämisestä – vaan juuri päinvastoin. Ehdotan, että tarkastelemme haasteita evankeliumin linssin läpi. Vanhin Dallin H. Oaks on huomauttanut, että "näkemys on kykyä nähdä kaikki oleellinen tieto merkityksellisessä suhteessa"⁸. Evankeliumin näkemys laajentaa näkökykyämme kohti iankaikkista näköalaa.

Kun panette silmillenne evankeliumin lasit, te pystytte paremmin avartamaan näköalaa sekä tarkentamaan ja näkemään sen, kuinka suhtautua tärkeinä pitämiinne asioihin, ongelmiinne, kiusauksiinne ja jopa virheisiinne. Te näette kirkkaamman valon, jota ette pystyisi näkemään ilman niitä.

Ironista kyllä, kielteiset asiat eivät ole ainoita, jotka voivat synnyttää elämässämme hengellisen pimennyksen. Usein ihailtavat tai myönteiset pyrkimykset, joille omistaudumme, voivat päästä niin lähelle, että ne peittävät näkyvistä evankeliumin valon ja tuovat pimeyden. Näitä vaaroja tai häiriötekijöitä voivat olla koulutus ja vauraus, voima ja vaikutusvalta, kunnianhimo, jopa kyvyt ja lahjat.

Presidentti Dieter F. Uchtdorf on opettanut: "Mistä tahansa hyveestä,

kun se viedään äärimmäisyyteen, voi tulla pahe. – – Jossakin vaiheessa merkkipaaluista voi tulla myllynkiviä ja kunnianhimoisista tavoitteista kahleita kaulaamme.”⁹

Saanan antaa yksityiskohtaisempia esimerkkejä, jotka voisivat saada meidät välttämään hengellisen pimennyksen omalla kohdallamme.

Sosiaalinen media

Muutamia kuukausia sitten puhuin BYU:n naisten konferenssissa.¹⁰ Kuvailin, kuinka tekniikka, kuten sosiaalinen media, edistää Vapahtajaa koskevan tiedon levittämistä jokaisen kansakunnan, suvun, kielen ja kansan keskuuteen.¹¹ Tähän tekniikkaan sisältyvät kirkon verkkosivustot kuten lds.org ja mormon.org, mobiilisovellukset kuten Evankeliumi-aiheinen kirjasto, Mormon Channel, LDS Tools ja Family Tree sekä sosiaalisen median alustat kuten Facebook, Instagram, Twitter ja Pinterest. Nämä sosiaalisen median alustat ovat tuottaneet satoja miljoonia tykkäyksiä, jakamisia, katseluja, uudelleen tviittauksia ja Pin-lisäyksiä ja niistä on tullut hyvin vaikuttavia ja tehokkaita kerrottaessa evankeliumista perheelle, suvulle, ystäville ja tuttaville.

Tämän tekniikan avulla ja asianmukaisesta käytöstä huolimatta siihen liittyy vaaroja, jotka liian lähelle päästettyinä voivat synnyttää elämässämme hengellisen pimennyksen ja mahdollisesti peittää evankeliumin kirkkauden ja lämmön.

Sosiaalisen median, mobiilisovellusten ja pelien käyttö voi viedä kohutuuttomasti aikaa ja vähentää kasvokkain tapahtuvaa kanssakäymistä. Tämä henkilökohtaisen keskustelun häviäminen voi vaikuttaa avioliittoihin, syrjäyttää arvokkaat hengelliset tottumukset ja tukahduttaa sosiaalisten taitojen kehittämisen, varsinkin nuorten keskuudessa.

Kaksi muutakin vaaraa, jotka liittyvät sosiaaliseen mediaan, ovat idealisoitu todellisuus ja heikentävä vertailu.

Monilla (ellei useimmilla) valokuvilla, joita julkaistaan sosiaalisessa mediassa, on taipumus kuvata elämää parhaimmillaan – usein epärealistisesti. Olemme kaikki nähneet kauniita kuvia sisustuksesta, suurenmoisista lomakohteista, hymyileviä selfie-kuvia, kuvia taidokkaasti valmistetuista aterioista ja täydelliseltä näyttävistä vartaloista.

Esimerkiksi tässä on kuva, jonka saatatte nähdä jonkun sosiaalisen median tilillä. Se ei kuitenkaan välitä aivan *koko* kuvaa siitä, mitä *oikeasti* tapahtuu tosielämässä.

Se, että vertaamme omaa keskinkertaiselta näyttävää elämäämme muiden hyvin muokattuun, täydellisesti sommiteltuun elämään, niin kuin sitä sosiaalisessa mediassa kuvataan, saattaa herättää meissä lannistumisen, kateuden ja jopa epäonnistumisen tuntemuksia.

Eräs henkilö, joka on jakanut lukuisia omia päivityksiä, sanoi – kenties vain osittain piloillaan: ”Miksi olla onnellinen, ellei siitä aio julkaista päivitystä?”¹²

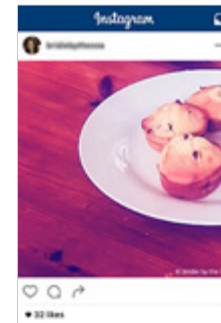
Kuten sisar Bonnie L. Oscarson muistutti meitä tänä aamuna, menestys elämässä ei perustu siihen, kuinka monta tykkäystä saamme tai kuinka monta sosiaalisen median kaveria tai seuraajaa meillä on. Sen sijaan se liittyy merkitykselliseen kanssakäymiseen muiden kanssa ja valon lisäämiseen heidän elämässään.

Toivon mukaan voimme oppia olemaan aidompia, löytämään enemmän huumoria ja kokemaan vähemmän lannistumista, kun eteemme tulee kuvia, joissa saatetaan kuvata idealisoitua todellisuutta ja jotka liian usein johtavat heikentävään vertailuun.

Vertaileminen ei ilmeisesti ole vain meidän aikamme tunnus vaan

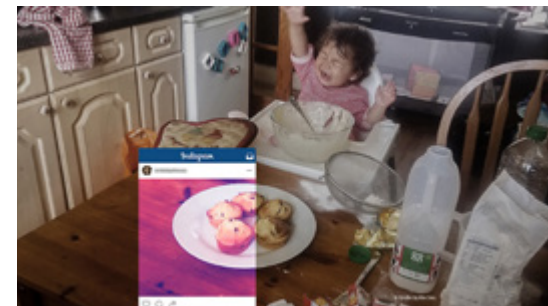
myös menneiden aikojen. Apostoli Paavali varoitti oman aikansa ihmisiä, että he ovat ymmärtämättömiä, kun he suosittelevat itseään ja vertaavat itseään muihin¹³.

Kun tekniikkaa voi käyttää niin monin asianmukaisin ja innoitetuin tavoin, käyttäkäämme sitä opettaaksemme, innoittaaksemme ja kohottaaksemme itseämme sekä kannustaaksemme muita yltämään parhaimpaansa – eikä kuvaamaan idealisoitua virtuaali-itseämme. Lisäksi opettakaamme nousevaa sukupolvea ja näyttäkäämme sille esimerkkiä tekniikan vanhurskaasta käytöstä sekä varoittakaamme sitä tekniikan käyttöön liittyvistä vaaroista ja sen tuhoisasta käytöstä. Se, että katselemme sosiaalista mediaa evankeliumin linssin läpi, voi ehkäistä sitä muodostumasta hengelliseksi pimennykseksi omassa elämässämme.

Ylpeys

Tarkastelkaamme nyt ikivanhaa ylpeyden kompastuskiveä. Ylpeyden vastakohta on nöyryys, joka on ”halukkuutta alistua Herran

Sosiaalisessa mediassa julkaistu kuva ei antanut kokonaisnäkemyksiä siitä, mikä tilanne itse asiassa oli tosi elämässä.

tahtoon”.¹⁴ Kun olemme ylpeitä, meillä on taipumus ottaa kunnia itsellemme sen sijaan että antaisimme sen muille kuten Herralle. Ylpeys on usein kilpailevaa. Se on taipumusta pyrkiä hankkimaan lisää ja kuvitella olevamme parempia kuin muut. Ylpeys johtaa usein suuttumuksen ja vihamielisyyden tunteisiin. Se saa ihmisen kantamaan kaunaa tai kieltäytymään antamasta anteeksi. Ylpeys voidaan kuitenkin tukahduttaa Kristuksen kaltaisella nöyryyden ominaisuudella.

Nöyryys edistää ja ylpeys haittaa ihmissuhteita myös ydinperheessä ja rakkaiden kesken – varsinkin ydinperheessä ja rakkaiden kesken, myös aviomiehen ja vaimon välillä.

Monia vuosia sitten eräs suuren vähittäismyyntiliikkeen johtaja soitti minulle puhuakseen yrityksestään, jota yksi sen kilpailijoista oli ostamassa. Hän ja lukuisat muut keskustoimiston henkilöstöstä olivat äärimmäisen huolissaan siitä, että he saattaisivat menettää työpaikkansa. Tietäessään, että tunsin hyvin ostavan yrityksen johtoportaan väkeä, hän kysyi, olisinko halukas sekä esittelemään hänet heille että antamaan vahvan suosituksen hänen puolestaan ja jopa järjestämään hänelle tapaamisen. Sitten hän lopetti näihin lausahduksiin: ”Tiedäthän, mitä sanotaan? ’Sävyisät hukkuvat!’”

Ymmärsin, että hän tarkoitti kommenttinsa mitä todennäköisimmin humoristiseksi. Tajusin vitsin. Mutta siinä oli tärkeä periaate, josta mielestäni saataisi olla hänelle lopulta hyötyä. Vastasin: ”Ei se sanonta oikeastaan niin mene. Itse asiassa juuri päinvastoin. ’Sävyisät – perivät maan.’¹⁵ Niin se menee.”

Kokemukseni pohjalta kirkossa sekä koko ammatillisen urani aikana jotkut suurimmista, tehokkaimista ihmisistä, mitä olen tuntenut,

ovat olleet kaikkein sävyisimpiä ja nöyrimpiä.

Nöyryys ja sävyisyys liittyvät kiinteästi toisiinsa. Muistakaamme, että ”kukaan ei ole otollinen Jumalan edessä, paitsi sydämeltään sävyisät ja nöyrät”¹⁶.

Rukoilen, että pyrimme välttämään ylpeyden hengellisen pimennyksen omaksumalla nöyryyden hyveen.

Lopetus

Lopuksi, auringonpimennys on todellakin merkittävä luonnonilmiö, jonka aikana auringon kauneus, lämpö ja valo voivat kokonaan jäädä suhteellisen vähäpätöisen kohteen peittoon, mikä saa aikaan pimeyttä ja kylmyyttä.

Samanlainen ilmiö voi toistua hengellisessä mielessä, kun muutoin pieniä ja vähäpätöisiä asioita tuodaan liian lähelle ja ne peittävät Jeesuksen Kristuksen evankeliumin kauneuden, lämmön ja taivaallisen valon sekä korvaavat sen kylmällä pimeydellä.

Lasit, jotka on suunniteltu suojaamaan täydellisen auringonpimennyksen vyöhykkeellä olevien silmiä, voivat ehkäistä pysyvät vauriot ja jopa sokeutumisen.¹⁷ Evankeliumin lasit, jotka muodostuvat evankeliumin periaatteiden ja toimitusten tuntemisesta ja niitä koskevasta todistuksesta, antavat evankeliumin näkemyksen, joka voi samalla tavoin tarjota suurempaa hengellistä suojaa ja selkeyttä henkilölle, joka altistuu hengellisen pimennyksen vaaroille.

Mikäli huomaatte, että jokin tuntuu peittävän evankeliumin valon ja ilon elämästänne, kehotan teitä asettamaan tuon asian evankeliumin näkökulmaan. Katsokaa evankeliumin linssin läpi, olkaa valppaita älkääkä salliko vähäpätöisten ja merkityksetömien asioiden elämässä hämärtää iankaikkista näkymäänne suuresta

onnensuunnitelmasta. Lyhyesti – älkää antako elämän häiriötekijöiden pimennää taivaan valoa.

Todistus

Todistan, että huolimatta esteistä, jotka saattavat peittää näkemyksemme evankeliumin valosta, valo on yhä olemassa. Se lämmön, totuuden ja kirkon kauden lähde on Jeesuksen Kristuksen evankeliumi. Todistan rakastavasta taivaallisesta Isästä, Hänen Pojastaan Jeesuksesta Kristuksesta ja Pojan tehtävästä meidän Vapahtajanamme ja Lunastajanamme. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Thomas S. Monson, artikkelissa Sarah Jane Weaver, ”What Gift Does President Monson Want for His 90th Birthday?”, *Deseret News*, 17. elokuuta 2017, deseretnews.com.
2. Ks. Christina Zdanowicz ja Judson Jones, ”An Eclipse Will Cross the US for the First Time in 99 Years”, 24. heinäkuuta 2017, cnn.com.
3. Ks. ”Eclipse: Who? What? Where? When? and How?”, eclipse2017.nasa.gov.
4. Ks. EarthSky in Space, ”Coincidence That Sun and Moon Seem Same Size?”, earthsky.org.
5. Ks. Brian Lada, ”5 Surprising Effects the Total Solar Eclipse Will Have besides Darkness”, accuweather.com.
6. Neal A. Maxwell, *Of One Heart: The Glory of the City of Enoch*, 1975, s. 19.
7. Job 5:14.
8. Dallin H. Oaks, Salt Lake Bonnevilin nuorten naimattomien aikuisten vaaran takkavalkeaillassa pidetty puhe, Salt Lake City, Utah, 8. helmikuuta 2015.
9. Dieter F. Uchtdorf, ”Asioista, joilla on eniten merkitystä”, *Liahona*, marraskuu 2010, s. 20.
10. Ks. Gary E. Stevenson, ”The Knowledge of a Savior”, Brigham Youngin yliopiston naisten konferenssi, 5. toukokuuta 2017.
11. Ks. Moosia 3:20.
12. Jade, ”The Obsession of Creating a Picture-Perfect Life on Social Media”.
13. Ks. 2. Kor. 10:12.
14. Ks. *Saarnatkaa minun evankeliumiani – lähetystyöpalvelun opas*, 2005, s. 125.
15. 3. Nefi 12:5; Matt. 5:5.
16. Moroni 7:44.
17. Ks. ”Solar Eclipse and Your Eyes”, preventblindness.org.

Stephen W. Owen
Nuorten Miesten ylijohdaja

Parannus on aina myönteinen asia

Sillä hetkellä, kun astumme parannuksen polulle, me kutsumme Vapahtajan lunastavan voiman omaan elämäämme.

U seita vuosia sitten presidentti Gordon B. Hinckley oli katso-
massa erästä yliopiston jalka-
pallopeliä. Hän oli paikalla ilmoit-
tamassa, että stadion nimettäisiin
joukkueen pitkäaikaisen, rakastetun
valmentajan mukaan, joka oli jää-
mässä eläkkeelle. Joukkue halusi
kiihkeästi voittaa pelin tuottaakseen
kunniaa valmentajalleen. Presidentti
Hinckley kutsuttiin pukuhuoneeseen
lausumaan muutamia kannustuksen
sanoja. Hänen sanojensa innoittamana
sinä päivänä tuo joukkue meni ja
voitti pelin sekä päätti koko kauden
voitollisesti.

Tänään haluaisin puhua niille,
jotka saattavat kantaa huolta siitä,
etteivät he ole voitokkaita elämässä.
Totuus on tietenkin, että me ”kaikki
[olemme] tehneet syntiä ja [olemme]
vailla Jumalan kirkkautta”¹. Vaikka
urheilussa saattaakin olla voitokkaita
kausia ilman yhtään häviötä, sellaisia
ei ole elämässä. Mutta todistan, että
Vapahtaja Jeesus Kristus on toteutta-
nut täydellisen sovituksen ja antanut
meille parannuksen lahjan – tien takai-
sin täydelliseen toivon kirkkauteen ja
voitokkaaseen elämään.

Parannus tuo ilon

Liian usein ajattelemme parannuksen
olevan jotakin kurjaa ja masentavaa.
Mutta Jumalan suunnitelma on onnen-
suunnitelma, ei kurjuudensuunnitelma!
Parannus on kohottavaa ja jalosta-
vaa. Synti on se, joka tuo murheen.²
Parannus on meidän pakoreittimme!
Kuten vanhin D. Todd Christofferson
on selittänyt: ”Ilman parannusta ei

elämässä tapahdu todellista edistymistä
tai kohenemistä. – – Vain parannuksen
tekemällä me voimme saada osak-
semme Jeesuksen Kristuksen sovittavan
armon ja pelastuksen. Parannus – – vie
meitä kohti vapautta, luottamusta ja
rauhaa.”³ Sanomani kaikille – varsinkin
nuorille – on se, että parannus on aina
myönteinen asia.

Kun puhumme parannuksesta,
emme puhu ainoastaan pyrkimyksistä
kehittää itseään. Todellinen parannus
on sitäkin enemmän – siihen innoittaa
usko Herraan Jeesukseen Kristukseen
ja Hänen voimaansa antaa syntimme
anteeksi. Kuten vanhin Dale G.
Renlund on opettanut meille: ”Ilman
Lunastajaa – – parannuksenteosta tulee
vain onnetonta käytöksen muutta-
mista.”⁴ Voimme yrittää muuttaa käytös-
tämme omin voimin, mutta vain Vapah-
taja voi poistaa tahramme ja kohottaa
taakkojamme niin että voimme kulkea
kuuliaisuuden tietä luottavaisina ja voi-
makkaina. Parannuksesta saatava ilo on
enemmän kuin iloa siitä, että elää kun-
nollisesti. Se on iloa anteeksiannosta,

uudelleen puhdistumisesta ja siitä, että pääsemme lähemmäksi Jumalaa. Kun on kerran kokenut sitä iloa, mikään vähäisempi ei kelpaa.

Todellinen parannus innoittaa meitä tekemään kuuliaisuudestamme sitoumuksen – liiton, joka alkaa kasteesta ja joka uudistetaan joka viikko Herran ehtoollisella, sakramentissa. Siinä meille luvataan, että Hänen Henkensä voi olla aina meidän kanssamme⁵ ja että saamme tuntea kaikkea sitä iloa ja rauhaa, jotka tulevat Hänen jatkuvasta kumppanuudestaan. Tämä on parannuksen hedelmä, ja juuri tämä tekee parannuksesta iloisen asian!

Parannus vaatii sinnikkyyttä

Rakastan vertausta tuhlaajapojusta.⁶ Siinä ratkaisevassa hetkessä, jolloin tuhlaajapoika ”meni itseensä”, on jotakin sydämeenkäyvää. Istuessaan sikolätissä ja toivoessaan, että voisi ”nälkäänsä – – syödä palkoja, sikojen ruokaa”, hän viimein käsitti, että hän oli tuhlanut paitsi isänsä antaman perinnön myös oman elämänsä. Uskoen siihen, että hänen isänsä voisi ottaa hänet takaisin – ellei omana poikanaan niin ainakin palvelijana – hän päätti jättää taakseen kapinallisen menneisyytensä ja palata kotiin.

Olen usein miettinyt pojan pitkää matkaa kotiin. Oliko siinä hetkiä, jolloin hän epäröi ja mietti: ”Kuinka isäni ottaa minut vastaan?” Kenties hän jopa otti muutamia askelia takaisinpäin kohti sikoja. Kuvitelkaa, kuinka erilainen kertomus olisi, mikäli hän olisi lannistunut. Mutta usko sai hänet jatkamaan kulkua, ja usko sai hänen isänsä jatkamaan tähyilemistä ja odottamista kärsivällisesti, kunnes viimein:

”Kun poika vielä oli kaukana, isä näki hänet ja heltyi. Hän juoksi poikaa vastaan, sulki hänet syliinsä ja suuteli häntä.

Poika sanoi hänelle: ’Isä, minä olen tehnyt syntiä taivasta vastaan ja sinua vastaan. En ole enää sen arvoinen, että minua kutsutaan pojaksesi.’

Mutta isä sanoi palvelijoilleen: ’Hakekaa joutuin parhaat vaatteet ja pukekaa hänet niihin, pankaa hänelle sormus sormeen ja kengät jalkaan. – –

Minun poikani oli kuollut mutta heräsi eloon, hän oli kadoksissa, mutta nyt hän on löytynyt.’”

Parannus on jokaista varten

Veljet ja sisaret, me olemme kaikki tuhlaajapoikia. Meidän kaikkien on ”mentävä itseemme” – tavallisesti useammin kuin kerran – ja valittava se tie, joka johtaa takaisin kotiin. Se on valinta, jonka teemme päivittäin, läpi elämämme.

Usein yhdistämme parannuksen vakaviin synteihin, jotka edellyttävät ”voimallista muutosta”⁷. Mutta parannus on jokaista varten – niitä, jotka lankeavat ”kielleyille poluille ja [joutuvat] hukkaan”⁸, sekä niitä, jotka “[ovat] päässeet tälle kaidalle ja kapealle polulle” ja joiden tulee nyt ”ponnistella eteenpäin”⁹. Parannus sekä tuo meidät oikealle tielle että pitää meidät oikealla tiellä. Se on niille, jotka ovat vasta alkamassa uskoa, niille, jotka ovat

uskoneet kaiken aikaa, ja niille, joiden tulee jälleen alkaa uskoa. Kuten vanhin David A. Bednar on opettanut: ”Useimmat meistä ymmärtävät selkeästi, että sovitus on syntisiä varten. En ole kuitenkaan yhtä varma siitä, että me tiedämme ja ymmärrämme sovituksen olevan myös pyhiä varten – niitä hyviä ihmisiä varten, jotka ovat kuuliaisita, kelpollisia ja – – pyrkivät tulemaan paremmiksi.”¹⁰

Äskettäin olin käymässä lähetyssaarnaajien koulutuskeskuksessa, kun sinne saapui aivan uusien lähetyssaarnaajien ryhmä. Liikutuin syvästi katsellessani heitä ja huomattessani heidän silmissään valon. He näyttivät niin aurinkoisilta, onnellisilta ja innokkailta. Sitten mieleeni tuli ajatus: ”He ovat kokeneet parannukseen johtavaa uskoa. Siksi he ovat täynnä iloa ja toivoa.”

En usko tämän tarkoittavan, että heillä kaikilla oli menneisyydessään vakavia rikkomuksia, mutta ajatellen kylläkin, että he tiesivät, kuinka tehdään parannus. He olivat oppineet, että parannus on myönteinen asia, ja he olivat valmiita ja innokkaita viemään tämän iloisen sanoman maailmalle.

Näin tapahtuu, kun tunnemme parannuksen iloa. Pohtikaa esimerkiksi Enosista. Hänellä oli oma ”itse-

menemisen” hetkensä, ja kun hänen ”[syllisyytensä] oli pyyhitty pois”, hänen sydämensä kääntyi heti muiden hyvinvoinnin puoleen. Enos käytti loppuelämänsä siihen, että hän kutsui kaikkia ihmisiä tekemään parannuksen ja ”[riemuitsemaan] siitä enemmän kuin siitä, mikä on maailmasta”.¹¹ Parannus tekee niin: se kääntää sydämemme lähimmäisemme, koska tiedämme, että tunteamme ilo on tarkoitettu jokaiselle.

Parannus on elinikäinen pyrkimys

Minulla on eräs ystävä, joka varttui vähemmän aktiivisessa myöhempien aikojen pyhiin kuuluvassa perheessä. Kun hän oli nuori aikuinen, hänkin ”meni itseensä” ja päätti valmistautua lähetystyöhön.

Hänestä tuli erinomainen lähetys-saarnaaja. Kun oli hänen viimeinen päivänsä ennen kotiinpaluuta, lähetys-johtaja puhutteli hänet ja pyysi häntä lausumaan todistuksensa. Hän teki niin, ja hänen syleilyään kyynel silmin lähetysjohtajaa tämä sanoi: ”Vanhin, mikäli et jatka niiden asioiden tekemistä, jotka alun perin rakensivat todistuksesi, saatat jo kuukausien kuluessa unohtaa tai kieltää kaiken, mistä olet juuri todistanut.”

Ystäväni kertoi minulle myöhemmin, että lähetystyöstä palattuaan hän on rukoillut ja lukenut pyhiä kirjoituksia päivittäin. Se, että häntä on jatkuvasti ravittu Jumalan hyvällä sanalla, on pitänyt hänet oikealla tiellä.¹²

Te, jotka olette valmistautumassa kokoaikaiseen lähetystyöhön, ja te, jotka olette palaamassa sieltä, kuunnella tarkasti! Ei riitä, että vain saa todistuksen. Se täytyy säilyttää, ja sitä täytyy vahvistaa. Kuten jokainen lähetys-saarnaaja tietää, jos lakkaa polkemasta, pyörä kaatuu, ja jos lakkaa ruokkimasta todistusta, se heikkenee. Tämä sama

periaate pätee parannukseen – se on elinikäinen pyrkimys, ei kerran elämässä tapahtuva kokemus.

Kaikkia niitä, jotka etsivät anteeksiantoa – nuoria, nuoria naimattomia aikuisia, vanhempia, isovanhempia ja kyllä, jopa isoisovanhempia – kehotan palaamaan kotiin. Nyt on aika aloittaa. Älkää lykätkö parannuksen aikaanne.¹³

Sitten kun olette tehneet sen päätöksen, jatkakaa kulkua sitä tietä pitkin. Isämme odottaa ja haluaa ottaa teidät vastaan. Hänen käsivartensa ovat ojennettuina teille ”kaiken päivää”.¹⁴ Palkinto on vaivan arvoinen.

Muistakaa nämä Nefin sanat: ”Teidän täytyy ponnistella eteenpäin lujina Kristuksessa, niin että teillä on täydellinen toivon kirkkaus ja rakkaus Jumalaa ja kaikkia ihmisiä kohtaan. Ja nyt, jos te ponnistlette eteenpäin kestiten itseänne Kristuksen sanalla ja kestätte loppuun asti, katso, näin sanoo Isä: Te saatte iankaikkisen elämän.”¹⁵

Toisinaan matka tuntuu pitkältä – onhan tämä matka kohti iankaikkista elämää. Mutta se voi olla iloinen matka, jos kuljemme sitä uskossa Jeesukseen Kristukseen ja tuntien toivoa Hänen sovituksestaan. Todistan,

että sillä hetkellä, kun astumme parannuksen polulle, me kutsumme Vapahtajan lunastavan voiman omaan elämäämme. Tuo voima tekee käynnistämme vakaata, se laajentaa näkemystämme ja syventää päättäväisyyttämme jatkaa kulkemista eteenpäin askel askeleelta aina siihen loistavaan päivään asti, jolloin vihdoin palaamme taivaalliseen kotiimme ja kuulemme taivaan Isämme sanovan meille: ”Hyvin tehty!”¹⁶ Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Room. 3:23.
2. Ks. Alma 41:10.
3. D. Todd Christofferson, ”Parannuksen jumalallinen lahja”, *Liahona*, marraskuu 2011, s. 38.
4. Dale G. Renlund, ”Parannus – iloinen valinta”, *Liahona*, marraskuu 2016, s. 122.
5. Ks. OL 20:77.
6. Ks. Luuk. 15:11–32.
7. Ks. Alma 5:12.
8. 1. Nefi 8:28.
9. 2. Nefi 31:19–20.
10. David A. Bednar, ”Sovitus ja kuolevaisuuden taival”, *Liahona*, huhtikuu 2012, s. 14.
11. Ks. En.
12. Ks. Moroni 6:4.
13. Ks. Alma 13:27.
14. MK Jaak. 6:4.
15. 2. Nefi 31:20.
16. Matt. 25:21.

Vanhin Quentin L. Cook
kahdentoista apostolin koorumista

Arki ikuinen

Meidän on välttämätöntä olla nöyriä sen suhteen, keitä olemme ja mikä on Jumalan päämäärä meitä varten.

Siitä asti kun nuorena miehenä palvelin Britannian lähetyksentällä, olen nauttinut brittiläisestä huumorista. Toisinaan sitä luonnehtii itseään vähättelevä, vaatimaton, nöyrä suhtautuminen elämään. Yksi esimerkki tästä on se, kuinka kesää kuvataan. Kesät Isossa-Britanniassa ovat suhteellisen lyhyitä ja arvaamattomia. Kuten eräs kirjoittaja sanoi hillitysti: ”Rakastan Ison-Britannian kesää, se on minusta koko vuoden paras päivä.”¹ Erään brittiläisen sarjakuvan suosikkihahmoni heräsi kerran myöhään aamulla vuoteessaan ja huudahti koirilleen: ”Hyvänen aika! Olemme tainneet nukkua pommiin, ja kesä meni jo.”²

Tätä leikinlaskua voi verrata elämäämme tämän kauniin maan päällä. Pyhät kirjoitukset tekevät selväksi, että kallisarvoinen olemassaolomme kuolevaisuudessa on hyvin lyhyt aika. Voitaisiin sanoa, että iankaikkisuuden näkökulmasta katsottuna meidän aikamme maan päällä on yhtä ohikiihtävä kuin kesä Isossa-Britanniassa.³

Toisinaan myös ihmisen päämäärää ja itse olemassaoloa kuvataan hyvin vaatimattomin ilmauksin. Profeetta Mooses varttui olosuhteissa, joita saatettaisiin nykyään kutsua etuoikeutetuiksi. Kuten Kallisarvoiseen helmeen on kirjoitettu, valmistessaan Moosesta tämän

profeetalliseen tehtävään Herra antoi hänelle yleiskatsauksen maailmasta ja kaikista ihmislapsista, joita luodaan ja on luotu.⁴ Mooseksen jokseenkin yllätynyt reaktio oli: ”Nyt – – minä tiedän, ettei ihminen ole mitään, jota asiaa en ollut koskaan ajatellut.”⁵

Seuraavaksi Jumala – osoittaen paikkansapitämättömiksi mahdolliset vähäpätöisyyden tuntemukset, joita Mooseksella on saattanut olla – julisti todellisen päämääränsä: ”Sillä katso, tämä on minun työni ja kirkkauteni – ihmisen kuolemattomuuden ja iankaikkisen elämän toteuttaminen.”⁶

Me olemme kaikki yhdenvertaisia Jumalan edessä. Hänen oppinsa on

selkeä. Mormonin kirjassa opetetaan: ”Kaikki ovat Jumalalle yhdenvertaisia”, niin mustat kuin valkoiset, niin orjat kuin vapaat, niin miehet kuin naiset.⁷ Sen mukaisesti kaikkia kutsutaan tulemaan Herran luo.⁸

Jokainen, joka väittää olevansa Isän suunnitelmassa toista ylempiä arvoinen etniseen taustaan, sukupuoleen, kansallisuuteen, kieleen tai taloudellisiin olosuhteisiin liittyvien ominaisuuksien vuoksi, on moraalisesti väärässä eikä ymmärrä Herran todellista päämäärää kaikkia Isämme lapsia varten.⁹

Valitettavasti meidän aikanamme miltei yhteiskuntamme jokaisella osalla alueella näemme, kuinka omahyväisyydellä ja ylimielisyydellä ylvästellään, kun taas nöyryyttä ja tilivelvollisuutta Jumalaa kohtaan panetellaan. Suuri osa yhteiskuntaa on hukannut perustansa eikä ymmärrä, miksi me olemme tämän maan päällä. Todellista nöyryyttä, joka on välttämätöntä saavuttaaksemme Herran päämäärän meitä varten, näkee harvoin.¹⁰

Meidän on tärkeä ymmärtää Kristuksen nöyryyden, vanhurskauden, luonteen ja älyn suuruus, kuten niitä havainnollistetaan pyhissä kirjoituksissa. On typerää väheksyä sitä, miten

välttämätöntä on jatkuvasti pyrkiä näihin Kristuksen kaltaisiin ominaisuuksiin ja luonteenpiirteisiin päivittäin, varsinkin nöyryyteen.¹¹

Pyhät kirjoitukset ilmaisevat selkeästi, että vaikka tämä elämä on suhteellisen lyhyt, se on uskomattoman merkittävä. Amulek, joka oli Mormonin kirjassa Alman lähetystyötoveri, sanoi: ”Tämä elämä on ihmisille aika valmistautua kohtaamaan Jumala; niin, katso, tämän elämän päivä on ihmisille päivä tehdä työnsä.”¹² Me emme halua – sarjakuvahahmoni tavoin – nukkua tämän elämän läpi.

Vapahtajan esimerkki nöyryydestä ja uhrautumisesta koko ihmiskunnan hyväksi on historian syvällisin tapahtuma. Vapahtaja – jopa jumaluuden jäsenenä – oli halukas tulemaan maan päälle vaatimattomana pienokaisena ja aloittamaan olemassaolon, johon sisältyi Hänen veljiensä ja sisartensa opettamista ja parantamista ja lopulta sanoin kuvaamattoman tuskan kärsimistä Getsemanessa ja ristillä, jotta Hänen sovitukseltaan tulisi täydellinen. Tämä Kristuksen rakkauden ja nöyryyden osoitus tunnetaan Hänen alentumisenaan.¹³ Hän teki sen jokaisen miehen ja naisen hyväksi, jonka Jumala on luonut tai tulee luomaan.

Taivaallinen Isämme ei halua lastensa lannistuvan tai antavan periksi, kun nämä tavoittelevat selestistä kirkkautta. Kun me todella pohdiskelemme Isää Jumalaa ja Poikaa Kristusta – keitä He ovat ja mitä He ovat toteuttaneet meidän puolestamme – se täyttää meidät kunnioituksella, ihmetyksellä, kiittolisuudella ja nöyryydellä.

Nöyryys on välttämätöntä auttaessamme Herraa vakiinnuttamaan kirkkonsa

Alma esitti omana aikanaan kysymyksen, joka on olennainen nykyäänkin: ”Jos olette kokeneet sydämen

muutoksen ja jos olette tunteneet halua laulaa lunastavan rakkauden laulua, tahtoisin kysyä, voitteko nyt tuntea selaista?”¹⁴ Alma jatkoi: ”Voisitteko sanoa – –, jos teidät tällä hetkellä kutsuttaisiin kuolemaan, että olette olleet riittävän nöyriä?”¹⁵

Joka kerta kun luen siitä, kun Alma nuorempi luopui asemastaan maan johtajana saarnatakseen Jumalan sanaa¹⁶, olen vaikuttunut. Selvästikin Almalla oli syvälinen todistus Isästä Jumalasta ja Jeesuksesta Kristuksesta ja hän tunsii olevansa Heille tilivelvollinen täysin ja varauksetta. Hänellä oli oikea tärkeysjärjestys sekä nöyryyttä luopua asemastaan ja tehtävästään, koska hän käsitti, että Herran palveleminen oli tärkeämpää.

On erityisen tähdellistä, että meillä on elämässämme kylliksi nöyryyttä auttaaksemme kirkon vakiinnuttamisessa. Yksi esimerkki kirkon historiasta on valaiseva. Kesäkuussa 1837 Kirtlandin temppelissä ollessaan profeetta Joseph sai innoitusta kutsua apostoli Heber C. Kimballin viemään Jeesuksen Kristuksen evankeliumin ”Englantiin – – ja avaamaan pelastuksen oven sille kansakunnalle”¹⁷. Apostoli Orson Hyde ja muutamat muut saivat tehtäväksi lähteä hänen kanssaan. Vanhin Kimballin vastaus oli merkittävä. ”Ajatus tulla nimitetyksi niin tärkeään lähetystehtävään oli miltei enemmän kuin saatoin kestää. – – Olin miltei valmis vajoamaan sen taakan alle, joka päälleni laskettiin.”¹⁸ Siitä huolimatta hän ryhtyi lähetystehtävään osoittaen ehdotonta uskoa, sitoutumista ja nöyryyttä.

Toisinaan nöyryys on sitä, että otamme vastaan tehtäviä silloinkin kun tunnemme riittämättömyyttä. Toisinaan nöyryys on sitä, että palvelemme uskollisesti silloinkin kun tuntisimme pystyvämme johonkin suuremman luokan tehtävään. Nöyrät johtohenkilöt ovat sanoin ja esimerkillään vahvistaneet,

ettei sillä ole väliä, missä palvelee, vaan miten uskollisesti palvelee.¹⁹ Toisinaan nöyryys on sitä, että voitamme loukatut tunteet, kun tunnemme johtajien tai muiden kohdelleen meitä väärin.

Heinäkuun 23. päivänä 1837 profeetta Joseph tapasi vanhin Thomas B. Marshin, kahdentoista koorumin presidentin. Vanhin Marsh oli ilmeisesti turhautunut, koska profeetta oli kutsunut kaksi hänen kooruminsa jäsentä Englantiin neuvottelematta hänen kanssaan. Kun Joseph tapasi vanhin Marshin, kaikki loukatut tunteet siirrettiin syrjään ja profeetta sai suuremosen ilmoituksen. Se on nyt Opin ja liittojen 112. luku.²⁰ Se antaa taivaasta uskomatonta ohjausta nöyryydestä ja lähetystyöstä. Jakeessa 10 sanotaan: ”Ole *nöyrä*, niin Herra, sinun Jumalasi, johdattaa sinua kädestä ja antaa sinulle vastauksen rukouksiisi.”²¹

Tämä ilmoitus annettiin täsmälleen samana päivänä, jolloin vanhimmat Kimball, Hyde ja John Goodson täynnä nöyryyttä olivat julistamassa Jeesuksen Kristuksen evankeliumin palautusta Vauxhallin kappelissa Prestonissa Englannissa.²² Tämä oli ensimmäinen kerta, jolloin lähetysaarnajat olivat julistaneet palautettua evankeliumia Pohjois-Amerikan ulkopuolella tänä taloudenhoitokautena. Heidän lähetystyöponnistelunsa johtivat miltei välittömiin käännyännäiskasteisiin, ja niiden tuloksena saatiin lukuisia uskollisia jäseniä.²³

Ilmoituksen myöhemmät osat opastavat lähetystyöponnistelujamme meidän aikanamme. Niissä sanotaan myös näin: ”Kaikilla, jotka te lähettätte minun nimessäni – –, on valta avata minun valtakuntani ovi mille tahansa kansakunnalle – – sikäli kuin he *nöyrytyvät* minun edessäni ja pysyvät minun sanassani ja kuulevat minun Henkeni ääntä.”²⁴

Se nöyryys, jolle tämä uskomaton lähetystyöpyrkimys rakennettiin, salli Herran vakiinnuttaa kirkkoaan merkittävällä tavalla.

Onneksi näemme tätä kirkossa yhä nykyäänkin. Jäsenet, mukaan lukien nouseva sukupolvi, antavat ajastaan ja lykkäävät opintojaan ja työllistymistään palvellakseen lähetystyössä. Monet iäkkäät jäsenet jättävät työpaikkansa ja tekevät muita uhrauksia palvellakseen Jumalaa siinä tehtävässä, johon heidät kutsutaan. Emme anna henkilökohtaisten asioiden häiritä meitä tai kääntää huomiotamme pois Hänen päämääriensä toteuttamisesta.²⁵ Kirkossa palveleminen edellyttää nöyryyttä. Palvelemme nöyrästi siinä, mihin meidät kutsutaan, koko väkyydestämme, mielestämme ja voimastamme. On tärkeää ymmärtää nöyryyden Kristuksen kaltainen ominaisuus kirkon joka tasolla.

Nöyryys arjessa on välttämätöntä auttaessamme yksilöitä valmistautumaan kohtaamaan Jumalan

Pyrkimystä kunnioittaa Herraa ja alistua Hänen tahtoonsa²⁶ ei arvosteta nykypäivän yhteiskunnassa yhtä paljon kuin aiemmin. Jotkut muiden kristillisten kirkkojen johtajat ovat sitä mieltä, että elämme kristinuskon jälkeisessä maailmassa.²⁷

Sukupolvien ajan uskontoon perustuva nöyryyden hyve sekä yhteiskunnalliset vaatimattomuuden ja vähättelyn hyveet ovat olleet vallitseva normi.

Nykypäivän maailmassa korostetaan yhä lisääntyvässä määrin ylpeyttä, itsensä korostamista ja niin sanottua ”omana itsenä olemista”, mikä toisinaan johtaa todellisen nöyryyden puutteeseen. Jotkut esittävät, että nykyään onnellisuuden moraaliarvoihin sisältyy se, että ”on todellinen, on vahva, on tuottelias – ja mikä tärkeintä, ei turvaudu

muihin ihmisiin – –, koska jokaisen kohdalla on – – hänen omista käsissään”²⁸.

Pyhissä kirjoituksissa puolustetaan erilaista suhtautumistapaa. Niissä esitetään, että meidän tulee olla Jeesuksen Kristuksen tosi opetuslapsia. Tämä tuo mukanaan voimakkaan tunteen tilivelvollisuudesta Jumalalle ja nöyrän suhtautumisen elämään. Kuningas Benjamin opetti, että luonnollinen ihminen on Jumalan vihollinen, ja puolusti sitä, että meidän tulee taipua ”Pyhän Hengen kutsuun”. Hän selitti tämän edellyttävän muun muassa sitä, että meistä tulee alistuvia, sävyisiä, nöyriä, kärsivällisiä ja että olemme täynnä rakkautta.²⁹

Jotkut käyttävät väärin *teeskentelemättömyyttä* ylistäen luonnollista ihmistä ja ominaisuuksia, jotka ovat nöyryyden, ystävällisyyden, armon, anteeksiannon ja kohteliaisuuden vastakohtia. Me voimme pitää arvossa omaa yksilöllistä ainutlaatuisuuttamme Jumalan lapsina ilman että käytämme teeskentelemättömyyttä tekosyynä käyttäytyä päinvastoin kuin Kristus käyttäytyisi.

Nöyryyteen pyrkiessämme nykyaikainen internet luo haasteita ylpeyden välttämiseen. Kaksi esimerkkiä tästä ovat nautinnonhaluinen ”katsokaa minua” -asenne ja hyökkääminen muita vastaan vaahtoamalla sosiaalisessa mediassa. Vielä yksi esimerkki on ”nöyrä kerskailu”. Sen on määritelty olevan ”näennäisen vaatimaton tai vähättelevä lausuma [tai kuva], jonka todellisena tarkoituksena on kiinnittää huomio johonkin, mistä henkilö on ylpeä”³⁰. Profeetat ovat aina varoittaneet ylpeydestä ja maailman turhuuksien korostamisesta.³¹

Eräs huolenaihe on myös sivistyneen keskustelun laaja rappeutuminen. Tahdonvapauden iankaikkinen periaate vaatii, että me kunnioitamme monia

valintoja, joista emme ole samaa mieltä. Nykyään ristiriidat ja kiistat rikkovat usein ”yleisen soveliaisuuden rajat”³². Tarvitsemme lisää vaatimattomuutta ja nöyryyttä.

Alma varoittaa meitä pöyhkeilemästä sydämemme kopeudessa ja luulemasta, että olemme muita parempia, sekä vainoamasta nöyriä, jotka ”vaeltavat Jumalan pyhän järjestyksen mukaisesti”³³.

Olen huomannut, että kaikissa uskonnoissa on aitoa hyvyyttä ihmisten keskuudessa, jotka ovat nöyriä ja tuntevat tilivelvollisuutta Jumalaa kohtaan. Monet heistä yhtyvät Vanhan testamentin profeetta Miikan sanoihin tämän julistaessa: ”Vain tätä Herra sinulta odottaa: tee sitä mikä on oikein, osoita rakkautta ja hyvyyttä ja vaella valvoen, Jumalaasi kuunnellen.”³⁴

Kun olemme todella nöyriä, me rukoilemme anteeksiantoa ja annamme anteeksi muille. Kuten Moosian kirjassa kerrotaan, Alma opetti, että niin usein kuin teemme parannuksen, Herra antaa anteeksi meidän rikkomuksemme.³⁵ Toisaalta, kuten Isä meidän rukouksessa³⁶ annetaan ymmärtää, kun me emme anna anteeksi muille heidän rikkomuksiaan, me saatamme itsemme tuomion alaisiksi.³⁷ Jeesuksen Kristuksen sovituksen ansiosta meidän syntimme annetaan parannuksen kautta anteeksi. Kun emme anna anteeksi niille, jotka rikkovat meitä vastaan, me itse asiassa hylkäämme Vapahtajan sovituksen. Kaunan kantaminen ja se, että kieltäydymme antamasta anteeksi ja suhtautumasta

ihmissuhteisimme nöyrästi Kristuksen kaltaisella tavalla, todellakin saattaa meidät tuomion alaisiksi. Kaunan kantaminen on myrkkyyä sielullemme.³⁸

Saanan myös varoittaa kaikenlaisesta ylimielisyydestä. Profeetta Moronin välityksellä Herra tuo esiin jyrkän vastakohtaisuuden ylimielisten ja nöyrien välillä: ”Mielettömät pilkkaavat, mutta he saavat surra; ja minun armoni riittää sävyisille.” Herra jatkoi edelleen: ”Minä annan ihmisille heikkoutta, jotta he olisivat nöyriä, ja minun armoni riittää kaikille ihmisille, jotka nöyrtyvät minun edessäni; sillä jos he nöyrtyvät minun edessäni ja uskovat minuun, niin minä teen sen, mikä on heikkoa, heissä vahvaksi.”³⁹

Nöyryyteen sisältyy myös se, että olemme kiitollisia lukuisista siunauksistamme ja jumalallisesta avusta. Nöyryys ei ole mikään suuri tunnistettavissa oleva saavutus eikä edes jonkin suuren haasteen voittaminen. Se on merkki hengellisestä voimasta. Se on hiljaista luottamusta siihen, että päivä päivältä ja tunti tunnilta me voimme turvautua Herraan, palvelu Häntä ja toteuttaa Hänen päämääräänsä. Rukoukseni on, että tässä riidanhaluisessa maailmassa me pyrimme jatkuvasti, joka päivä, todelliseen nöyryyteen. Eräässä suositussa runossa se esitetään näin:

*Siinä on mitta suuruuden,
kuinka kohtaa arjen ikuisen.*⁴⁰

Lausun varman todistuksen Vapahtajasta ja Hänen sovituksestaan sekä siitä, miten suunnattoman tärkeää on palvella Häntä nöyrästi aivan joka päivä. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Kathy Lette, julkaisussa ”Town and Country Notebook”, toim. Victoria Marston, *Country Life*, 7. kesäkuuta 2017, s. 32, kursivointi lisätty.
2. Annie Tempest, ”Tottering-by-Gently”,

- Country Life*, 3. lokakuuta 2012, s. 128.
3. Ks. Ps. 90:4. Olipa elämämme pituus maanpäällisinä vuosina laskettuna lyhyt tai pitkä, niin iankaikkisuuden näkökulmasta katsoen se on hyvin lyhyt. ”Jumalalle kaikki on kuin yksi päivä, ja aika on mitattu vain ihmisille” (Alma 40:8). Apostoli Pietari julisti: ”Mutta älkää te, rakkaat ystävät, unohtako tätä: Herralle yksi päivä on kuin tuhat vuotta ja tuhat vuotta kuin yksi päivä” (2. Piet. 3:8).
  4. Ks. Moos. 1:6–9. Tässä Kristus puhuu jumalallisella valtuudella (ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Fielding Smith*, 2013, s. 48, loppuviite 11).
  5. Moos. 1:10.
  6. Moos. 1:39.
  7. Ks. 2. Nefi 26:33; ks. myös OL 1:34–35; 38:16; VJ 2.
  8. OL 20:37 alkaa: ”Kaikki ne, jotka nöyrtyvät Jumalan edessä.” Sitten esitetään kasteen edellytykset. Ks. myös Matt. 11:28.
  9. Ks. OL 20:37.
  10. Tiedämme, että ellemme tee parannusta, vastaanota toimituksia ja seuraa liittopolkua, joka valmistaa meitä iankaikkisuuteen, ”tulee pimeyden yö, jossa ei mitään työtä voida tehdä” (Alma 34:33).
  11. Ks. 3. Nefi 27:27.
  12. Alma 34:32.
  13. Ks. 1. Nefi 11:26–33; 2. Nefi 9:53; MK Jaak. 4:7; OL 122:8.
  14. Alma 5:26.
  15. Alma 5:27.
  16. Ks. Alma 4:19.
  17. Joseph Smith, julkaisussa Heber C. Kimball, ”History of Heber Chase Kimball by His Own Dictation”, noin 1842–1856, Heber C. Kimball Papers, s. 54, kirkon historian kirjasto; ks. myös Orson F. Whitney, *Life of Heber C. Kimball, an Apostle; the Father and Founder of the British Mission*, 1888, s. 116.
  18. Heber C. Kimball, ”History of Heber Chase Kimball by His Own Dictation”, s. 54; ks. myös Orson F. Whitney, *Life of Heber C. Kimball, an Apostle; the Father and Founder of the British Mission*, s. 116.
  19. Presidentti J. Reuben Clark jr. opetti: ”Herran palveluksessa ei ole väliä, missä palvelee, vaan miten. Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkossa otetaan vastaan se paikka, johon asianmukaisesti kutsutaan. Sitä ei haeta, eikä siitä kieltäydytä.” (Keith K. Hilbigin lainaamana artikkelissa ”Luokaa tai jatkakaa pappeuden ketjuja”, *Liahona*, tammikuu 2002, s. 53.)
  20. Ks. *The Joseph Smith Papers, Documents, Volume 5: October 1835–January 1838*, toim. Brent M. Rogers ja muut, 2017,

- s. 412–417. Vilate Kimball kertoi kirjeessä aviomiehelleen Heber C. Kimballille, että hän oli jäljentänyt ilmoituksen ”vanhin Marshin kirjasta, kuten tämä kirjoitti sen Josephin lausussa sen” (Vilate Murray Kimballin kirje Heber C. Kimballille, 6. syyskuuta 1837, julkaisussa *The Joseph Smith Papers, Documents, Volume 5: October 1835–January 1838*, s. 412).
21. OL 112:10, kursivointi lisätty.
  22. Ks. Orson F. Whitney, *Life of Heber C. Kimball, an Apostle; the Father and Founder of the British Mission*, s. 136–137.
  23. Ks. Orson F. Whitney, *Life of Heber C. Kimball, an Apostle; the Father and Founder of the British Mission*, s. 149.
  24. OL 112:21–22, kursivointi lisätty.
  25. ”Vaikka emme pyydäkään vapautusta tehtävistämme, niin jos olosuhteemme muuttuvat, meidän on kuitenkin sopivaa keskustella niiden kanssa, jotka ovat kutsun esittäneet, ja antaa heidän tehdä ratkaisu asiassa” (Boyd K. Packer, ”Palvelukseen kutsuttuina”, *Valkeus*, tammikuu 1998, s. 8).
  26. Ks. ”Nöyryys”, julkaisun *Saarnatkaa minun evankeliumiani – lähetystyöpalvelun opas* luvussa 6, 2005, s. 125.
  27. Ks. Charles J. Chaput, *Strangers in a Strange Land*, 2017, s. 14–15; ks. myös Rod Dreher, *The Benedict Option*, 2017.
  28. Carl Cederstrom, ”The Dangers of Happiness”, *New York Times*, 19. heinäkuuta 2015, s. SR8.
  29. Ks. Moosia 3:19.
  30. *English Oxford Living Dictionaries*, ”humblebrag”, oxforddictionaries.com.
  31. Joillakin tavoin tämä muistuttaa Alman kirjan kuvausta niistä, jotka olivat hankkinut kaikenlaisia kalleuksia, ”joita he olivat ahkeruudellaan saaneet; – – [mutta] he ylpistyivät omien silmiensä kopeudessa” (Alma 4:6). On huomautettu, että ”nöyrä kerskailu” on silti kerskailua.
  32. David Brooks, ”Finding a Way to Roll Back Fanaticism”, *New York Times*, 15. elokuuta 2017, s. A23.
  33. Alma 5:53–54.
  34. Miika 6:8.
  35. Ks. Moosia 26:30.
  36. Ks. Matt. 6:12, 15.
  37. Ks. Moosia 26:31.
  38. Kuten Nelson Mandela on sanonut: ”Paheksunta on kuin joisi myrkkyyä ja sitten toivoisi, että se surmaa vihollisesi” (artikkelissa Jessica Durando, ”15 of Nelson Mandela’s Best Quotes”, *USA Today*, 5. joulukuuta 2013, usatoday.com).
  39. Et. 12:26–27, kursivointi lisätty.
  40. Edmund Vance Cooke, ”The Eternal Everyday”, *Impertinent Poems*, 1907, s. 21.

Vanhin Ronald A. Rasband
kahdentoista apostolin koorumista

Jumalallisen suunnitelman mukaan

Herran käsi ohjaa sinua. ”Jumalallisen suunnitelman mukaan” Hänen vaikutuksensa näkyy elämäsi pienissä yksityiskohdissa samoin kuin isoissa virstanpölväissä.

Veljet ja sisaret, kun seison täällä tässä innoittavassa maailmanlaajuisessa yleiskonferenssissa ja tunnen teidän voimanne ja henkenne, en voi olla ajattelematta apostoli Pietarin sanoja: ”[Herra], on hyvä, että me olemme täällä.”¹

Alma ei sanonut ihan samalla tavalla saarnattuaan Ammonihan kansalle. Hän lähti kaupungista ihmisten jumalattomuuden tähden. Pian Almalle ilmestyi enkeli, joka kutsui häntä ”palaamaan Ammonihan kaupunkiin ja saarnaamaan jälleen kaupungin väelle”².

Alma teki niin ”joutuin” ja ”meni kaupunkiin toista tietä”³.

”Kun hän meni kaupunkiin, hän oli nälissään, ja hän sanoi eräälle miehelle: Annatko nöyrälle Jumalan palvelijalle jotakin syötävää?”

Ja mies sanoi hänelle: Minä olen nefiläinen, ja minä tiedän, että sinä olet pyhä Jumalan profeetta, sillä sinä olet se mies, josta enkeli sanoi näyssä: Ota vastaan.”⁴

Tuo mies oli Amulek.

Tapasiko siis Alma Amulekin ihan sattumalta? Ei, ei ollut sattumaa, että hän meni kaupunkiin toista tietä,

joka johtaisi hänet tämän uskollisen miehen luo, josta tulisi hänen lähetystyötoverinsa.

Vanhin Neal A. Maxwell selitti kerran: ”Yksikään meistä ei koskaan hyödynnä täysin niitä ihmisten kautta tarjottuja mahdollisuuksia, joita meille suodaan ystäväpiirissämme. Te ja minä saatamme nimittää näitä kohtaamisia ’sattumaksi’. On ymmärrettävää, että kuolevaiset käyttävät tätä sanaa, mutta *sattuma* ei ole sopiva sana kuvaamaan kaikkitietävän Jumalan toimia. Hän ei tee mitään ’sattumalta’ vaan – ’jumalallisen suunnitelman mukaan.’”⁵

Meidän elämämme on kuin šakkilauta, ja Herra siirtelee meitä paikasta toiseen – mikäli olemme vastaanottavaisia hengellisille kehotuksille. Taaksepäin katsoessamme voimme nähdä Hänen kätensä elämässämme.

Voimme nähdä tällaisen taivaallisen väliintulon, kun Nefi palaa hakemaan levyt Labanilta. ”Henki johdatti [häntä hänen] edeltä käsin [tietämättään], mitä [hänen] pitäisi tehdä.”⁶ Pian Nefin edessä oli Laban juovuksissa, ja Nefi surmasi hänet, otti levyt ja pakeni takaisin veljensä luo. Oliko hänellä onnea,

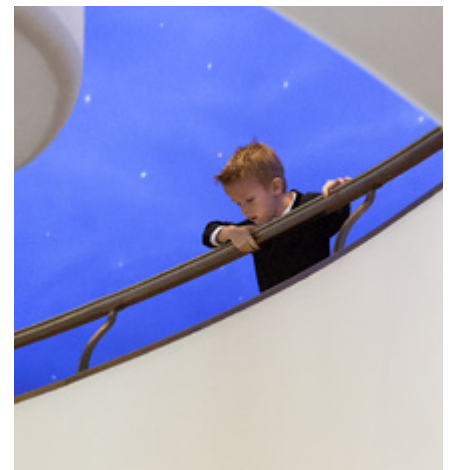
kun hän sattui tapaamaan Labanin? Vai tapahtuiko se ”jumalallisen suunnitelman mukaan”?

Evankeliumissa ja kirkossa ilmenee merkittäviä tapahtumia, jotka edistävät Jumalan valtakuntaa maan päällä. Ne eivät tapahdu sattumalta vaan Jumalan suunnitelman mukaisesti. Hän, joka muovasi tämän maailman, voi tyynnyttää meret sanallaan, ja Hän voi ohjata Almaa ja Amulekia sekä Nefiä ja Labania olemaan oikeassa paikassa juuri oikealla hetkellä.

Samalla tavoin meidän kunkin elämässä ilmenee tapahtumia ja kohtaamisia, jotka edistävät Jumalan työtä maan päällä.

Rakas vanhin Joseph B. Wirthlin kertoi eräästä tilanteesta, jolloin presidentti Thomas S. Monson sanoi hänelle: ”Kaiken yllä on ohjaava käsi. Usein kun asioita tapahtuu, se ei ole sattumaa. Jonakin päivänä kun katsoimme taaksemme asioita, jotka ovat näyttäneet elämämme yhteensattumilta, me ymmärrämme, etteivät ne kenties loppujen lopuksi perustuneetkaan niin suuresti sattumaan.”⁷

Useimmiten meidän hyvät tekemme ovat vain harvojen tiedossa. Ne kuitenkin kirjataan taivaassa. Jonakin päivänä

me seisomme todistamassa kokonaisvaltaisesta sitoutumisestamme vanhurskautensa tekoihin. Yksikään koettelemus tai onnettomuus ei voi suistaa raiteilta Jumalan onnensuunnitelmaa. Tosiaankin, ”jumalallisen suunnitelman mukaan” ”aamulla [on vieraana] ilo”⁸. ”Minä tulin maailmaan tekemään Isäni tahdon”⁹, Jeesus opetti. Rakkaat veljet ja sisaret, niin olemme mekin tulleet.

Oman elämäntaipaleeni kokemuksen perusteella tiedän, että Herra siirtelee meitä kuvitellulla šakkilaudalla tehdäkseen työtään. Se, mikä saattaa näyttää umpimähkäseltä sattumalta, tapahtuu tosiasiaa rakastavan taivaan Isän valvonnassa. Hän pystyy laskemaan jokaisen ihmisen hiuskarvatkin.¹⁰ Yksikään varpunen ei putoa maahan Isämme sitä huomaamatta.¹¹ Herran vaikutus näkyy elämämme pienissä yksityiskohdissa, ja noiden tilanteiden ja mahdollisuuksien tarkoituksena on valmistaa meitä kohottamaan perhettämme ja muita rakentaessamme Jumalan valtakuntaan päällä. Muistakaa – kuten Herra sanoi Abrahamille: ”Minä tunnen lopun alusta asti; sen tähden minun käteni on sinun päälläsi.”¹²

Herra asetti minut kotiin, jossa oli rakastavat vanhemmat. Maailman mittapuiden mukaan he olivat hyvin tavallisia ihmisiä: isäni, omistautunut mies, oli rekka-autonkuljettaja, ja enkelimäinen äitini oli kotiäiti. Herra auttoi minua löytämään kauniin vaimoni Melanieen. Hän sai erään liikemiehen, josta tuli rakas ystävä, antamaan minulle työpaikan. Herra kutsui minut palvelemaan lähetyksentällä sekä nuorena miehenä että lähetysohjohtajana. Hän kutsui minut seitsemänkymmenen koorumiin, ja nyt Hän on kutsunut minut apostoliksi. Katsoessani taaksepäin käsitan, etten minä järjestellyt mitään näistä siirroista. Herra teki niin, samoin kuin Hän

järjestellee tärkeitä siirtoja teidän kohdallanne ja rakkaidenne kohdalla.

Mihin teidän tulee kiinnittää huomionne omassa elämässänne? Mitkä ovat Jumalan ihmeitä, jotka muistuttavat teille, että Hän on lähellä ja sanoo: ”Olen aivan tässä”? Ajatelkaa niitä hetkiä, jotkin päivittäisiä, jolloin Herra on toiminut teidän elämässänne – ja toiminut sitten uudelleen. Vaalikaa niitä hetkinä, jolloin Herra on osoittanut luottamusta teihin ja valintoihinne. Mutta antakaa Hänen muovata teistä enemmän kuin mihin pystyisitte omin voimin. Arvostakaa Hänen vaikutustaan. Toisinaan pidämme suunnitelmiimme tulleita muutoksia harha-askelina taipaleellamme. Ajatelkaa niitä ennemmin ensi askelina ”Herran työn”¹³ tekemisessä.

Joitakin kuukausia sitten tyttärentyttäreemme meni erään nuorten ryhmän kanssa kiertämään kirkon historian paikkoja. Lopullisessa matkasuunnitelmassa sanottiin, että hän kulkisi juuri sen alueen läpi, missä palveli hänen lähetyssaarnaajaveljensä, tyttärentyttärempöikamme. Tyttärentyttärellämme ei ollut mitään aikomusta tavata veljeään tämän lähetystyön aikana. Joka tapauksessa kun linja-auto saapui kaupunkiin, jossa hänen veljensä palveli, kadulla näkyi kaksi lähetyssaarnaajaa. Toinen heistä oli hänen veljensä.

Innokas odotus täytti linja-auton, kun nuoret pyysivät linja-autonkuljettajaa

ajamaan tien sivuun, jotta tyttärentyttäreemme voisi tervehtiä veljeään. Alle minuutin kuluttua – kyyneliä ja sydämellisten sanojen jälkeen – hänen veljensä jatkoi matkaansa täyttämään lähetyssaarnaajan velvollisuuksiaan. Saimme myöhemmin kuulla, että hänen veljensä oli ollut sillä kadulla alle viisi minuuttia, kävelemässä erään tapaamisen jälkeen autolleen.

Taivaallinen Isä voi asettaa meidät tilanteisiin nimenomainen tarkoitusmielessään. Hän on tehnyt niin minun elämässäni, ja Hän tekee niin teidän elämässänne, kuten Hän teki rakkaiden lastenlastemmekin elämässä.

Jokainen meistä on kallisarvoinen, ja meitä rakastaa Herra, joka välittää, joka kuiskaa ja joka huolehtii meistä jokaisesta ainutlaatuisin tavoin. Hän on äärettömän paljon viisaampi ja voimallisempi kuin kuolevaiset miehet ja naiset. Hän tuntee meidän haasteemme, meidän voittomme ja sydämemme vanhurskaat toiveet.

Yli vuosi sitten kun olin kävelemässä temppliaukion läpi, yksi sisarlähetyssaarnaajista tuli luokseni ja kysyi: ”Muistatko minut? Olen Floridasta.” Hän kertoi minulle nimensä, sisar Aida Chilan. Kyllä, muistin tavanneeni hänet ja hänen perheensä. Hänen vaarnanjohtajansa oli ehdottanut, että kävisimme tapaamassa hänen perhettään. Kävi ilmeiseksi, että olimme siellä heidän tyttärensä Aidan vuoksi, jota ei ollut kastettu. Käyntimme sekä yli vuoden opettamisen ja perehdyttämisen jälkeen Aida meni kasteelle.

Sen jälkeen kun olimme tavanneet temppliaukiolla, Aida kirjoitti minulle kirjeen. Hän sanoi: ”Tiedän koko sydämeistäni, että taivaallinen Isä tuntee meistä jokaisen ja että Hän asettaa meitä jatkuvasti toinen toisemme polulle tarkoituksella. Kiitos siitä, että olet ollut yksi lähetyssaarnaajistani, että

autoit minua ja löysit minut viisi vuotta sitten.”¹⁴ Myöhemmin Aida lähetti minulle myös kääntymyskertomuksensa, jossa hän kertoi niistä ”jumalallisista sattumista”, joita oli tapahtunut hänen elämässään ja jotka olivat johtaneet hänen kasteeseensa ja konfirmointiinsa, hänen lähetystyöpalveluunsa temppelelauiokilla ja hänen äskettäiseen temppelelauioliittoonsa.¹⁵

Oliko puhdas sattuma, että vaarnanjohtaja oli ohjannut meidät Chilanien kotiin tai että Aida ja minä tapaisimme myöhemmin temppelelauiokilla? Aidan todistus vahvistaa sen, että tämä kaikki on ollut osa taivaallisen Isän jumalallista suunnitelmaa.

Herra on mielellään meidän kanssamme. Ei ole mikään sattuma, että kun tunnette Hänen Henkensä ja toimitte ensimmäisten kehotusten mukaisesti, niin tunnette Hänet, kuten Hän on luvannut: ”Minä käyn teidän kasvojenne edellä. Minä olen teidän oikealla puolellanne ja vasemmalla, ja minun Henkeni on teidän sydämessänne ja minun enkelini teidän ympärillänne tukeakseen teitä.”¹⁶

Meille kaikille tapahtuu elämäsämme samankaltaisia asioita. Saatamme tavata jonkun, joka vaikuttaa tutulta, tai uudistaa tuttavuuden tai löytää yhteistä maaperää jonkun tuntemattoman kanssa. Kun niin käy, kenties Herra muistuttaa meille, että me olemme kaikki todella veljiä ja sisaria. Olemme tosiaankin mukana samassa työssä – siinä, jota Joseph Smith kutsui ”Kristuksen asiaksi”¹⁷.

Miten meidän tahdonvapautemme sopii ”jumalalliseen suunnitelmaan”? Me voimme valita, seuraammeko Vapahtajaamme ja Hänen valitsemiaan johtajia vai emme. Mormonin kirjassa kaava on selkeä, kun nefiläiset olivat kääntyneet pois Herran luota. Mormon valitti:

”Ja he näkivät, – – ettei Herran Henki enää varjellut heitä; niin, se oli vetäytynyt heistä pois, koska Herran Henki ei asu epäpyhissä temppeleissä.

Sen tähden Herra lakkasi varjelemasta heitä ihmeellisellä ja verrattomalla voimallaan, sillä he olivat langenneet epäuskon ja kauhean jumalattomuuden tilaan.”¹⁸

Ei kaikki, mitä Herra pyytää meiltä, ole seurausta siitä, kuinka vahvoja olemme, kuinka uskollisia olemme tai mitä saatamme tietää. Ajatelkaa Saulia, jonka Herra pysäytti matkalla Damaskokseen. Saul oli kulkemassa elämässään väärään suuntaan, eikä sillä ollut mitään tekemistä pohjoisen tai etelän kanssa. Jumala ohjasi Saulia kääntämään suuntaa. Kun Saul myöhemmin tunnettiin Paavalina, hänen apostolinen palvelutehtävänsä kuvasti sitä, mitä Herra jo tiesi hänen kykenevän tekemään ja millaiseksi tulemaan – ei sitä, mihin hän oli ryhtynyt Saulina. Samalla tavoin Herra tietää, mitä kukin meistä kykenee tekemään ja millaiseksi kykenemme tulemaan. Mitä apostoli Paavali opetti? ”Me tiedämme, että kaikki koituu niiden parhaaksi, jotka rakastavat Jumalaa ja jotka hän on suunnitelmansa mukaisesti kutsunut omikseen.”¹⁹

Kun olemme vanhurskaita, halukkaita ja kykeneviä, kun pyrimme olemaan kelvollisia ja päteviä, me edistymme paikkoihin, joita emme osanneet kuvitella, ja meistä tulee osa taivaallisen Isän ”jumalallista suunnitelmaa”. Jokaisessa meistä piilee jumalallisuuden siemen. Kun huomaamme Jumalan työskentelevän meidän kauttamme ja meidän kanssamme, tuntekkaamme kannustusta, vieläpä kiitollisuuttakin siitä johdatuksesta. Kun taivaan Isämme sanoi: ”Tämä on minun työni ja kirkkauteni – ihmisen kuolemattomuuden ja iankaikkisen elämän

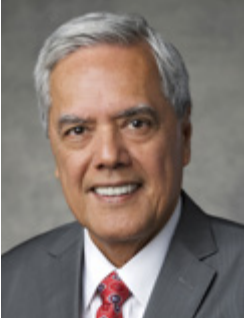

toteuttaminen”²⁰, Hän puhui kaikista lapsistaan – varsinkin sinusta.

Herran käsi ohjaa sinua. ”Jumalallisen suunnitelman mukaan” Hänen vaikutuksensa näkyy elämäsi pienissä yksityiskohdissa samoin kuin isoissa virstanpylväissä. Kuten Sananlaskuissa sanotaan: ”Turvaa koko sydämeäsi Herraan. – – Hän viitoittaa sinulle oikean tien.”²¹ Todistan, että Hän siunaa sinua, tukee sinua ja tuo sinulle rauhan. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Luuk. 9:33.
2. Alma 8:16.
3. Alma 8:18.
4. Alma 8:19–20.
5. Neal A. Maxwell, ”Brim with Joy”, Brigham Youngin yliopiston hartaustilaisuus, 23. tammikuuta 1996, s. 2, speeches.byu.edu.
6. 1. Nefi 4:6.
7. Joseph B. Wirthlin, ”Asioita, joita olen oppinut elämän varrella”, *Liahona*, toukokuu 2001, s. 38; otettu puheesta, jonka vanhin Wirthlin piti kirkon koululaitoksen takkavalkeilla Brigham Youngin yliopistossa 7. marraskuuta 1999.
8. Ps. 30:6.
9. 3. Nefi 27:13.
10. Ks. Luuk. 12:7.
11. Ks. Matt. 10:29.
12. Abr. 2:8.
13. OL 64:29.
14. Kirje Aida Chilanilta, 20. huhtikuuta 2017.
15. Kirje Aida Chilanilta, 30. toukokuuta 2017.
16. OL 84:88.
17. Ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 365–372.
18. Hel. 4:24–25.
19. Room. 8:28.
20. Ks. Moos. 1:39.
21. Sananl. 3:5–6.

Vanhin O. Vincent Haleck
seitsemänkymmenen koorumista

Lesken sydän

Tehkäämme se, mitä tarvitaan, jotta saisimme lesken sydämen, iloitaksemme täysin siunauksista, jotka täydentävät meillä olevan ”vähän”.

Minulla on ollut suurimman osan aikuisikäni suurenmoisen siunaus palvella pyhien keskuudessa Tyynellämerellä. Näiden omistautuneiden pyhien usko, rakkaus ja hämmästyttävät uhraukset täyttivät minut innoituksella, kiitollisuudella ja ilolla. Heidän kertomuksensa muistuttavat teidän kertomuksianne.

Mieleeni on tullut, että näissä pyhissä on paljon samaa kuin siinä leskessä, jota Vapahtaja havainnoi, kun Hän ”istuu vastapäätä uhriarkkua ja katseli, kuinka ihmiset panivat siihen rahaa. Monet rikkaat antoivat paljon.

Sitten tuli köyhä leskivaimo ja pani arkkuun kaksi pientä lanttia, yhteensä kuparikolikon verran.

Jeesus kutsui opetuslapset luokseen ja sanoi heille: ”Totisesti: tämä köyhä leski pani uhriarkkuun enemmän kuin yksikään toinen.

Kaikki muut antoivat liiastaan, mutta hän antoi vähästä, kaiken mitä hänellä oli, kaiken mitä hän elääkseen tarvitsi.”¹

Vaikka lesken antamat kaksi lanttia olivat laiha lahjoitus, niin Vapahtajalle hänen lahjansa oli erityisen arvokas, koska hän antoi kaikkensa. Siinä hetkessä Vapahtaja tunsu lesken täysin, sillä lesken lahja osoitti Vapahtajalle hänen

sydämensä. Lesken rakkauden ja uskon laatu ja syvyys olivat sellaisia, että hän antoi tietäen, että hänen ”vähästä” riittäisi hänelle itselleenkin.

Olen nähnyt tämän saman sydämen Tyynenmeren pyhissä. Eräässä pienessä kylässä yhdellä näistä saarista eräs vanhempi mies ja hänen vaimonsa ottivat vastaan lähetysaarnajien esittämän kutsun kysyä vilpittömästi Herralta, olivatko heille opetetut oppiaiheet totta. Samanaikaisesti he miettivät myös, mitä seurauksia olisi sitoumuksilla, joita heidän pitäisi tehdä, mikäli heidän

saamansa vastaus johtaisi heidät ottamaan vastaan palautetun evankeliumin. He paastosivat ja rukoilivat tietääkseen, ovatko kirkko ja Mormonin kirja totta. Vastaus heidän rukouksiinsa tuli suloisena mutta selvänä vahvistuksena: ”Kyllä! Se on totta!”

Saatuana tämän todistuksen he päättivät mennä kasteelle. Tämä valinta ei osoittautunut ilmaiseksi. Heidän päätöksellään ja kasteellaan oli korkea henkilökohtainen hinta. He menettivät ansiotyön, he uhrasivat yhteiskunnallisen aseman, tärkeitä ystävyysuhteita katkesi, ja suvun tuki, rakkaus ja kunnioitus loppuivat. Nyt he kävelivät joka sunnuntai kirkkoon vaihtaen kiusaantuneita katseita ystävien ja naapurien kanssa, jotka kävelivät vastakkaiseen suuntaan.

Näissä vaikeissa olosuhteissa tältä hyvältä veljeltä kysyttiin, mitä hän ajatteli heidän päätöksestään liittyä kirkkoon. Hänen yksinkertainen ja horjumaton vastauksensa oli: ”Se on totta, eikö niin? Päätöksemme oli selvä.”

Näillä kahdella kääntyneellä pyhällä oli todellakin lesken sydän. Lesken tavoin hekin antoivat kaiken, mitä

pystyivät, antaen tietoisesti ”vähästään”. Tuloksena heidän uskovasta sydämestään ja kestävästä uskostaan niin vaikeina aikoina heidän taakkansa kevenivät. Tukea antavat ja palvelevat kirkon jäsenet autoivat heitä ja olivat heidän ympärillään, ja he saivat henkilökohtaista voimaa palvelemisestaan kirkon tehtävissä.

Kun he olivat antaneet kaiken, mitä heillä oli, suurenmoisoin päivä koitti, kun heidät sinetöitiin temppelessä iankaikkiseksi perheeksi. Kuten Herra toimi Alman johtamien käännyntäisten kohdalla, ”Herra vahvisti heitä niin, että he saattoivat kantaa kuormansa helposti, ja he alistuivat iloiten ja kärsivällisesti kaikkeen Herran tahtoon”². Sellainen on lesken sydän, josta on esimerkkinä tämä suurenmoinen aviopari.

Saanan kertoa eräästä toisesta kokemuksesta, jossa myös näkyy selkeästi lesken sydän. Samoassa teemme työtä kyläneuvostojen kanssa saadaksemme lähetyssaarnaajille luvan saarnata evankeliumia. Muutamia vuosia sitten keskustelin erään sellaisen kylän päällikön kanssa, jonne lähetyssaarnaaja oli kielletty menemästä todella monien vuosien ajan. Tämä keskustelu käytiin varsin pian sen jälkeen kun ylin päällikkö oli avannut kylän kirkon sanomalle ja antanut lähetyssaarnaajillemme luvan opettaa niitä, jotka olivat kiinnostuneita oppimaan evankeliumia ja sen oppeja.

Kun niin monien vuosien jälkeen oli tapahtunut tämä ihmeellinen käänne, minua kiinnosti tietää, mikä oli saanut ylimmän päällikön toteuttamaan tämän muutoksen. Kysyin asiaa, ja päällikkö, jonka kanssa puhuin, vastasi: ”Ihminen voi elää pimeydessä tietyn ajan, mutta koittaa aika, jolloin hän kaipaa päästä valoon.”

Avatessaan kylän evankeliumille ylin päällikkö osoitti, että hänellä on lesken sydän – sydän, joka pehmenee,

kun totuuden lämpö ja valo ilmoitetaan. Tämä johtaja oli halukas luopumaan vuosien perinteistä, kohtaamaan paljon vastustusta ja pysymään lujana, jotta muut voisivat saada siunauksia. Tässä oli johtaja, jonka sydän keskittyi ennemminkin hänen kansansa hyvinvointiin ja onnellisuuteen kuin huoliin perinteistä, kulttuurista ja henkilökohtaisesta vallasta. Hän luopui näistä huolista saadakseen sen, mitä presidentti Thomas S. Monson on opettanut meille: ”Kun me noudatamme Vapahtajan esimerkkiä, meillä on mahdollisuus olla valona muiden elämässä.”³

Saanan lopuksi kertoa vielä yhden Tyynenmeren pyhien keskuudessa tapahtuneen kokemuksen, joka säilyy syvällä, hengellisesti juurtuneena sielussani. Vuosia sitten olin nuori piispan neuvonantaja eräässä uudessa seurakunnassa Amerikan Samoassa. Meillä oli 99 jäsentä, jotka olivat omavaraisviljelijöitä, säilyketehdastyöläisiä, valtion työntekijöitä ja heidän perheitään. Kun vuonna 1977 ensimmäinen presidenttikunta ilmoitti, että Samoan rakennettaisiin temppele, me kaikki ilmaisimme iloa ja kiitollisuutta. Siihen aikaan temppeleihin meneminen Amerikan Samoasta edellytti matkustamista joko Havaijiin tai Uuteen-Seelantiin. Se oli kallis matka, joka oli monien uskollisten kirkon jäsenten saavuttamattomissa.

Tänä aikana jäseniä kannustettiin tekemään lahjoituksia rakennushastoon temppeleiden rakentamisen avustamiseksi. Tässä hengessä piispakuntamme pyysi seurakunnan jäseniä rukoillen miettimään, mitä he voisivat antaa. Sovittiin päivä, jolloin perheet kokoontuisivat antamaan lahjoituksensa. Myöhemmin kun nämä lahjoituskuoret avattiin luottamuksellisesti, suurenmoisten seurakuntalaistemme usko ja anteliaisuus

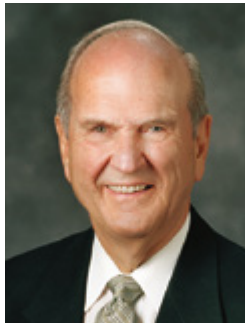

kosketti piispakuntaamme ja teki meidät nöyriksi.

Koska tunsin jokaisen perheen ja heidän olosuhteensa, tunsin syvää ja kestävästä ihmetystä, kunnioitusta ja nöyryyttä. Nämä olivat kaikella tapaa nykypäivän lesken lanteja, jotka annettiin auliisti heidän vähästään ja tuntien iloa luvatusista siunauksista, että Herran pyhä temppele rakennettaisiin Samoan. Nämä perheet olivat pyhittäneet Herralle kaiken, mitä he pystyivät, uskoen, ettei heitä jätettäisi puutteeseen. Heidän lahjansa ilmensi heidän lesken sydäntään. Kaikki, jotka antoivat, tekivät sen auliisti ja iloiten, koska heillä oleva lesken sydän pystyi näkemään uskon silmin ne suuret kruunaavat siunaukset, jotka odottivat heidän perhettään ja kaikkia ihmisiä Samoassa ja Amerikan Samoassa tulevien sukupolvien aikana. Tiedän, että Herra oli tietoinen heidän pyhitetyistä uhrilahjoistaan, heidän lesken lanteistaan, ja hyväksyi ne.

Sen kaksi lantia antaneen lesken sydän on sydän, joka antaa kaikkensa tekemällä uhrauksia, kestäväällä vaikeuksia, vainoa ja torjumista sekä kestäväällä kaikenlaisia taakkoja. Lesken sydän on sydän, joka aistii, tietää ja tuntee totuuden valon ja antaa mitä tahansa ottaakseen sen vastaan. Lisäksi sellainen sydän auttaa muita näkemään tuon saman valon ja pääsemään yhtä lailla osallisiksi iankaikkisesta onnellisuudesta ja ilosta. Lopuksi – lesken sydäntä määrittää auliusti antaa kaikki Jumalan valtakunnan rakentamiseksi maan päälle.

Pyhät ympäri maailman, ryhtykäämme yhdessä tekemään se, mitä tarvitaan, jotta saisimme lesken sydämen, iloitamme täysin siunauksista, jotka

Presidentti Russell M. Nelson

kahdentoista apostolin koorumin presidentti

täydentävät meillä olevan ”vähän”. Rukoukseni meidän jokaisen puolesta on harras pyyntö, että meillä olisi sydän, joka kestää taakkamme, tekee tarvittavat uhraukset ja on halukas tekemään ja antamaan. Lupaan, ettei Herra jätä teitä puutteeseen. Lesken sydän on täynnä kiitollisuutta siitä, että Vapahtaja oli ”kipujen mies, sairauden tuttava”⁴, jotta meidän ei tarvitsisi maistaa ”katkerasta maljasta”⁵. Heikkouksistamme ja vajavuuksistamme huolimatta ja niiden vuoksi Hän ojentaa jatkuvasti kätensä, jotka on lävistetty meidän tähtemme. Hän kohottaa meitä, jos haluamme tulla Hänen evankeliuminsa valoon, ottaa Hänet vastaan ja antaa Hänen täydentää meidän ”vähämme”.

Lausun todistukseni siitä suuresta rakkaudesta, jota voimme osoittaa Herran Jeesuksen Kristuksen opetuslapsina ja seuraajina. Rakastan ja tuen presidentti Thomas S. Monsonia Jumalan profeettana maan päällä. Mormonin kirja on toinen todistus Jeesuksesta Kristuksesta maailmalle, ja kutsun kaikkia lukemaan sen ja löytämään sen teitä koskevan sanoman. Kaikki, jotka ottavat vastaan Herran kutsun tulla Hänen luokseen, löytävät rauhaa, rakkautta ja valoa. Jeesus Kristus on meidän suuri Esimerkkimme ja Lunastajamme. Ainoastaan Jeesuksen Kristuksen ja Hänen äärettömän sovituksensa ihmeen ansiosta me voimme saada iankaikkisen elämän. Tästä lausun todistukseni Hänen pyhässä nimessään, Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Mark. 12:41–44.
2. Moosia 24:15.
3. Thomas S. Monson, ”Olkaa esimerkkinä ja valona”, *Liahona*, marraskuu 2015, s. 88.
4. Jes. 53:3.
5. Ks. 3. Nefi 11:11.

Mormonin kirja – millaista elämäsi olisi ilman sitä?

Mormonin kirja opettaa meille Jeesuksesta Kristuksesta ja Hänen evankeliumistaan mitä ihmeellisimmällä ja ainutlaatuisimmalla tavalla.

Vuonna 1986 minua pyydettiin pitämään erityinen luento Accran yliopistossa Ghanassa. Tapasin siellä joukon arvohenkilöitä, mukaan lukien erään afrikkalaisen heimokuninkaan. Kun keskustelimme ennen luentoa, kuningas puhui minulle ainoastaan tulkkinsa välityksellä, joka sitten tulkkasi minulle. Vastasin tulkille, ja sitten hän tulkkasi vastaukseni kuninkaalle.

Luennon jälkeen kuningas tuli suoraan minun luokseni, mutta tällä kertaa ilman tulkkia. Yllätyksekseni hän puhui täydellistä englantia – vieläpä moitteetonta brittienglantia!

Kuningas näytti hämmentyneeltä. ”Kuka Te oikein olette?” hän kysyi.

Vastasin: ”Olen Jeesuksen Kristuksen asetettu apostoli.”

Kuningas kysyi: ”Mitä voitte opettaa minulle Jeesuksesta Kristuksesta?”

Tein vastakysymyksen: ”Saanen kysyä, mitä Te jo tiedätte Hänestä?”

Kuninkaan vastaus paljasti, että hän oli tutkinut Raamattua vakaasti ja että hän rakasti Herraa.

Silloin kysyin, tiesikö hän Jeesuksen Kristuksen palvelutyöstä muinaisessa Amerikassa asuneen kansan keskuudessa.

Kuten olin odottanutkin, hän ei tiennyt.

Selitin, että ristiinnaulitsemisensa ja ylösnousemuksensa jälkeen Vapahtaja tuli erään kansan luo muinaiseen Amerikkaan, missä Hän opetti evankeliumiaan. Hän järjesti kirkkonsa ja kehotti opetuslapsiaan pitämään aikakirjaa Hänen palvelutyöstään heidän keskuudessaan.

”Se aikakirja”, jatkoin, ”on kirja, jonka tunnemme nimellä Mormonin kirja. Se on toinen todistus Jeesuksesta Kristuksesta. Se on pyhä kirja Pyhän Raamatun rinnalla.”

Tässä vaiheessa kuningas *todella* kiinnostui. Käännyin seurassani olevan lähetysohjohtajan puoleen ja kysyin, oliko hänellä mukanaan ylimääräistä Mormonin kirjaa. Hän otti yhden kirjan salkustaan.

Avasin sen Kolmannen Nefin luvusta 11, ja kuningas ja minä luimme

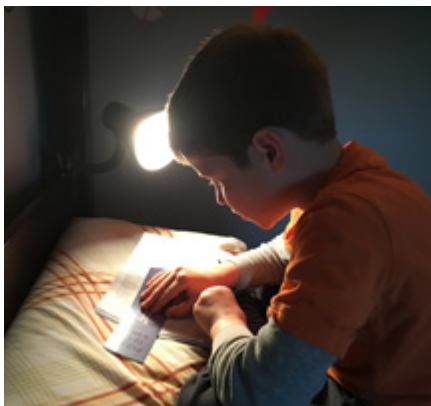
yhdessä Vapahtajan saarnan nefiläisille. Sitten annoin Mormonin kirjan kuninkaalle. Hänen vastauksensa on painunut mieleeni ja sydämeeni ainaisesti: ”Te olisitte voineet antaa minulle timantteja tai rubiineja, mutta mikään ei ole minulle kallisarvoisempaa kuin tämä lisätieto Herrasta Jeesuksesta Kristuksesta.”

Koettuaan Vapahtajan sanojen voiman Kolmannessa Nefissä kuningas julisti: ”Jos minä koen kääntymyksen ja liityn kirkkoon, niin tuon mukani koko heimoni.”

”Voi, kuningas”, sanoin, ”ei se niin toimi. Kääntymys on yksilöllinen asia. Vapahtaja palveli nefiläisiä yhtä kerrallaan. Jokainen vastaanottaa henkilökohtaisen todistuksen Jeesuksen Kristuksen evankeliumista.”¹

Veljeni ja sisareni, kuinka kallisarvoinen Mormonin kirja *on* teille? Jos teille tarjottaisiin timantteja tai rubiineja *tai* Mormonin kirja, minkä valitsitte? Olkaa rehelliisiä, mikä *on* teille arvokkainta?

Muistattehan, että huhtikuun 2017 yleiskonferenssin sunnuntain aamukokouksessa presidentti Thomas S. Monson pyysi ”meitä jokaista rukoillen tutkimaan ja pohtimaan Mormonin

Riley lukee Mormonin kirjaa apunaan ”Oon lapsi Jumalan” -kirjanmerkki.

Presidentti Nelson noudattaa presidentti Thomas S. Monsonin huhtikuun 2017 yleiskonferenssissa antamaa neuvoa tutkia ja pohtia Mormonin kirjaa joka päivä.

kirjaa joka päivä”². Monet ovat vastanneet profeettamme kutsuun.

Saanen sanoa, etten minä eikä kahdeksanvuotias Riley tiennyt jonkun ottavan meistä kuvia. Huomatkaa, että Riley on lukemassa Mormonin kirjaa apunaan ”Oon lapsi Jumalan” -kirjanmerkki.

Jotakin voimallista tapahtuu, kun Jumalan lapsi pyrkii tietämään lisää Hänestä ja Hänen rakkaasta Pojastaan. Missään muualla näitä totuuksia ei opeteta selkeämmin ja voimallisemmin kuin Mormonin kirjassa.

Siitä asti, kun presidentti Monson kuusi kuukautta sitten esitti haasteen, olen yrittänyt noudattaa hänen neuvooaan. Olen muun muassa laatinut luetteloja siitä, mitä Mormonin kirja *on*, mitä se *vahvistaa*, mitä se *kumoo*, mitä se *täyttää*, mitä se *selventää* ja mitä se *ilmoittaa*. Mormonin kirjan tarkasteleminen näillä tavoin on ollut oivaltavaa ja innoittavaa harjoitusta! Suosittelemme sitä teille jokaiselle.

Näiden kuuden kuukauden aikana olen kutsunut eri ryhmiä – muun muassa veljiäni kahdentoista kooruissa, lähetyssaarnaajia Chilessä ja lähetysohjaajia ja heidän vaimojaan, jotka olivat koolla Argentiinassa – miettimään kolmea tähän liittyvää kysymystä, joita tänään kehotan teitä pohtimaan:

Ensimmäiseksi, millaista elämännen olisi *ilman* Mormonin kirjaa? Toiseksi, mitä te *ette tietäisi*? Ja kolmanneksi, mitä teillä *ei olisi*?

Näiltä ryhmiltä tuli innokkaita vastauksia suoraan heidän sydämeensä. Tässä on vain muutamia heidän kommentistaan:

”Ilman Mormonin kirjaa olisin hämmennyksissäni ristiriitaisista opetuksista ja mielipiteistä, jotka koskevat hyvin *monia* asioita. Olisin samassa tilanteessa kuin olin ennen kirkon löytämistä, kun etsin tietoa, uskoa ja toivoa.”

Eräs sanoi: ”En tietäisi, millainen rooli Pyhällä Hengellä voi olla elämässäni.”

Eräs toinen: ”En ymmärtäisi selkeästi tarkoitustani täällä maan päällä!”

Vielä eräs vastasi: ”En tietäisi, että tämän elämän jälkeen on jatkuvaa edistymistä. Mormonin kirjan ansiosta tiedän, että kuoleman jälkeen todellakin on elämää. Se on lopullinen tavoite, jonka eteen työskentelemme.”

Tämä viimeinen kommentti sai minut pohdiskelemaan omaa elämääni vuosikymmeniä sitten, kun olin nuori erikoistuva kirurgi. Yksi vakavoittava tehtävä, joka kirurgilla aika ajoin on, on ilmoittaa perheelle, että joku omainen on menehtynyt. Eräässä sairaalassa, jossa työskentelin, rakennettiin erityinen huone, jossa oli pehmustetut seinät ja jossa perheenjäsenet voivat vastaanottaa tämän tiedon. Siellä jotkut ilmaisivat suruaan paukuttamalla päätänsä niitä pehmustettuja seiniä vasten. Kuinka kaipasinkaan sitä, että voisin opettaa niille ihmisille, että kuolema on – vaikkakin vaikea kaipaamaan jääville omaisille – välttämätön osa kuolematonta olemassaoloamme. Kuolema sallii meidän edistyä seuraavaan maailmaan.³

Eräs vastasi kysymykseeni näin: ”Minulla ei ollut elämää ennen kuin luin Mormonin kirjan. Vaikka olin rukoillut ja käynyt kirkossani koko ikäni, Mormonin kirja auttoi minua ensimmäistä kertaa todella kommunikoimaan taivaallisen Isäni kanssa.”

Toinen sanoi: ”Ilman Mormonin kirjaa en ymmärtäisi, että Vapahtaja sekä kärsi syntieni vuoksi että voi myös parantaa minun tuskani ja murheeni.”⁴

Vielä eräs vastasi: ”En tietäisi, että meillä on profeettoja johtamassa meitä.”

Se, että uppoudumme säännöllisesti Mormonin kirjan totuuksiin, voi olla elämää muuttava kokemus. Yksi lähetystyössä olevista lastenlapsistamme, sisar Olivia Nelson, lupasi erälle tutkijalle, että jos tämä lukisi Mormonin kirjaa päivittäin, hänen koearvosansa yliopistossa paranisivat. Tutkija teki niin, ja arvosanat paranivat.

Rakkaat veljeni ja sisareni, todistan, että Mormonin kirja on todellakin Jumalan sanaa. Se sisältää vastaukset elämän tärkeimpiin kysymyksiin. Se opettaa Kristuksen opin.⁵ Se täydentää ja selventää monia ”selkeitä ja kallisarvoisia”⁶ totuuksia, jotka ovat kadonneet Raamatusta vuosisatojen kuluessa ja lukuisten kääntämisten yhteydessä.

Mormonin kirja tarjoaa täydellisimmän ja arvovaltaisimman ymmärryksen Jeesuksen Kristuksen sovituksesta, minkä mistään voi löytää. Siinä opetetaan, mitä uudestisyntyminen todella

Presidentti Nelsonin pojantytär Olivia.

tarkoittaa. Mormonin kirjassa opetetaan hajallaan olevan Israelin kokoaamista. Tiedämme, miksi olemme täällä maan päällä. Näitä ja muita totuuksia opetetaan voimallisemmin ja vakuutavammin Mormonin kirjassa kuin missään muussa kirjassa. Mormonin kirjaan sisältyy Jeesuksen Kristuksen evankeliumin täysi voima. Niin todellakin on.

Mormonin kirja sekä valaisee Mestarin opetuksia että paljastaa vastustajan taktiikat.⁷ Mormonin kirja opettaa tosi oppia kumotakseen väärät uskonnolliset perimätiedot – kuten virheellisen käytännön suorittaa lapsikasteita.⁸ Mormonin kirjassa annetaan tarkoitusta elämään, kun meitä kehoitetaan pohtimaan iankaikkisen elämän mahdollisuutta ja milloinkaan päättymätöntä onnea.⁹ Mormonin kirja murtaa väärät uskomukset siitä, että jumalattomuudessa voisi olla onnea¹⁰ ja että Jumalan luo takaisin pääsemiseen vaaditaan vain henkilökohtaista hyvyttä¹¹. Se poistaa iäksi väärät käsitykset siitä, että ilmoitus olisi päättynyt Raamatun myötä ja että taivaat olisivat suljetut nykyään.

Kun ajattelen Mormonin kirjaa, ajattelen sanaa *voima*. Mormonin kirjan totuuksilla on *voima* parantaa, lohduttaa, palauttaa, auttaa, vahvistaa ja ilahduttaa sieluamme.

Rakkaat veljeni ja sisareni, lupaan, että kun rukoillen tutkitte Mormonin kirjaa *joka päivä*, te teette parempia valintoja – *joka päivä*. Lupaan, että kun pohditte, mitä tutkitte, taivaan ikkunat avautuvat ja te saatte vastauksia omiin kysymyksiinne ja ohjausta omaan elämäänne. Lupaan, että kun päivittäin uppoudutte Mormonin kirjaan, te voitte saada suojan nykyajan pahuutta vastaan, myös pornografian vangitsevaa ruttoa ja muita mielen turruttavia riippuvuuksia vastaan.

Aina kun kuulen jonkun – myös itseni – sanovan: ”Tiedän, että Mormonin kirja on totta”, haluan huudahtaa: ”Sepä mukavaa, mutta se ei riitä!” Meidän tulee tuntea, koko sydämemme pohjasta¹², että Mormonin kirja on yksiselitteisesti Jumalan sanaa. Meidän täytyy tuntea se niin syvästi, ettemme halua koskaan elää yhtäkään päivää ilman sitä. Voisin mukailla presidentti Brigham Youngia ja sanoa: ”Olisipa minulla seitsemän ukkosen ääni herättääkseni kansan”¹³ tuntemaan Mormonin kirjan totuuden ja voiman.

Meidän tulee olla kuin tämä nuori lähetysaarnaja, joka palvelee Euroopassa ja joka tunsikin syvästi Mormonin kirjan totuuden, että hän kirjaimellisesti juoksi tämän pyhän aikakirjan kanssa sen miehen luo, jonka hän ja hänen toverinsa olivat juuri löytäneet puistossa.

Todistan, että Joseph Smith oli ja on *nimenomaan* tämän viimeisen taloudenhoitokauden profeetta. Juuri hän käänsi tämän pyhän kirjan Jumalan lahjan ja voiman avulla. Tämä on *nimenomaan* se kirja, joka auttaa meitä valmistamaan maailmaa Herran toiseen tulemiseen.

Todistan, että Jeesus Kristus on elävän Jumalamme todellinen ja elävä

Nuori lähetysaarnaja juoksee viemään Mormonin kirjaa puistossa olevalle miehelle.

Poika. Hän on meidän Vapahtajamme, meidän Lunastajamme, meidän suuri Esimerkkimme ja meidän Puolustajamme Isän luona. Hän oli luvattu Messias, kuolevaisuuden Messias, ja Hänestä tulee tuhatvuotisen valtakunnan Messias. Todistan koko sielustani, että Mormonin kirja opettaa meille Jeesuksesta Kristuksesta ja Hänen evankeliumistaan mitä ihmeellisimmällä ja ainutlaatuisimmalla tavalla.

Tiedän, että presidentti Thomas S. Monson on Jumalan profeetta maan päällä tänä päivänä. Rakastan häntä ja tuen häntä koko sydämeistäni. Tästä todistan Jeesuksen Kristuksen pyhässä nimessä. Aamen. ■

Presidentti Nelsonin Mormonin kirjaa koskevia luetteloja

Mormonin kirja on

- toinen todistus Jeesuksesta Kristuksesta. Sen pääkirjoittajat – Nefi, Jaakob, Mormon ja Moroni – ja sen kääntäjä Joseph Smith näkivät *kaikki* Herran omin silmin.
- aikakirja Hänen palvelutyöstään kansan keskuudessa, joka eli muinaisessa Amerikassa.
- totta, kuten Herra itse on vahvistanut.

Mormonin kirja vahvistaa

- taivaallisen Isän ja Hänen rakkaan Poikansa Jeesuksen Kristuksen olevan erillisiä yksilöitä
- Aadamin lankeemuksen välttämättömyyden ja Eevan viisauden, jotta ihmisillä voisi olla ilo.

Mormonin kirja kumoaa käsitykset siitä, että

- ilmoitus olisi päättynyt Raamatun myötä
- pienet lapset tarvitsisivat kastetta
- jumalattomuudessa voisi olla onnea
- korotukseen riittäisi henkilökohtainen hyvyys (toimituksia ja liittoja tarvitaan)
- Aadamin lankeemus olisi turmellut ihmiskunnan ”perisyynnillä”.

Mormonin kirja täyttää Raamatun profetiat siitä, että

- ”muut lampaat” kuulevat Hänen äänensä
- Jumala tekee ”ihmeellisen teon ja ihmeen” ”puhuen tomusta”
- ”Juudan sauva” ja ”Joosefin sauva” yhdistyvät yhdeksi
- hajallaan oleva Israel kootaan ”myöhempinä aikoina” ja kuinka se toteutuu
- Joosefin sukulinjan perintömaana on läntinen pallonpuolisko.

Mormonin kirja selventää ymmärrystä

- kuolevaisuutta edeltävästä olemassaolostamme
- kuolemasta. Se on välttämätön osatekijä Jumalan suurenmoisessa onnensuunnitelmassa.
- kuolemanjälkeisestä olemassaolosta, joka alkaa paratiisissa
- siitä, kuinka ruumiin ylösnousemuksessa henki yhdistyy siihen uudelleen ja niistä tulee kuolematon sielu
- siitä, kuinka Herra tuomitsee meidät meidän tekojemme ja meidän sydämemme halujen mukaan
- siitä, kuinka toimitukset toimitetaan asianmukaisesti: esim. kaste, sakramentti, Pyhän Hengen antaminen
- Jeesuksen Kristuksen sovituksista
- ylösnousemuksista
- enkelien tärkeistä tehtävistä
- pappeuden iankaikkisesta luonteesta
- siitä, kuinka sanan voima vaikuttaa ihmisen käyttökseen voimallisemmin kuin miekan voima.

Mormonin kirja ilmoittaa aiemmin tuntematonta tietoa:

- Kasteita toimitettiin ennen kuin Jeesus Kristus syntyi.
- Ihmiset rakensivat ja käyttivät temppeleitä muinaisessa Amerikassa.
- Israelin 11. poika Joosef näki ennalta Joseph Smithin profeettallisen tehtävän.
- Nefi (vuosina 600–592 eKr.) näki ennalta Amerikan löytämisen ja asuttamisen.
- Raamatusta on poistettu selkeitä ja kallisarvoisia osia.
- Kristuksen valo annetaan jokaiselle ihmiselle.
- Yksilöllinen tahdonvapaus on tärkeä, ja kaikessa on oltava vastakohtaisuutta.
- ”Salaliitoista” annetaan varoituksia.

VIITTEET

1. Ks. 3. Nefi 17:9–12.
2. Thomas S. Monson, ”Mormonin kirjan voima”, *Liahona*, toukokuu 2017, s. 87.
3. Ks. Alma 42:8.
4. Ks. Alma 7:11–12.
5. Ks. esim. 2. Nefi 31:2–21.
6. Ks. 1. Nefi 13:29–33.
7. Ks. 2. Nefi 26–33.
8. Ks. Moroni 8:11–15.
9. Ks. Moosia 2:41; ks. myös Alma 28:12.
10. Ks. Alma 41:10–11.
11. Välttämättömiä ovat myös erityiset pyhät toimitukset ja liitot.
12. Ks. Alma 13:27.
13. Ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: Brigham Young*, 1997, s. 299. Hän viittasi temppele- ja sukututkimustyön tärkeyteen.

Vanhin Dale G. Renlund
kahdentoista apostolin koorumista

Pappeus ja Vapahtajan sovittava voima

Jotta taivaallisen Isän tarkoitukset toteutuisivat, Kristuksen sovittava voima täytyy tuoda Jumalan lasten saataville. Pappeus toimittaa perille eli toteuttaa nämä mahdollisuudet.

Kuvitelkaa kanssani, että rakettia ollaan siirtämässä laukaisualustalle, jotta se voidaan valmistella nousuun. Nähkää nyt mielessänne laukaisu. Polttoaine muuttuu hallitusti palaessaan kuumaksi kaasuksi, joka purkautuu synnyttäen tarvittavan työntövoiman raketin viemiseksi avaruuteen. Muodostakaa vielä mielikuva hyötykuormasta eli lastista, jota raketti kuljettaa. Hyötykuorma osoittaa täyden arvonsa vasta silloin kun se on siellä, missä sen pitää olla, ja toimii siten kuin sen pitäisi. Ei tarvitse olla raketti-insinööri ymmärtääkseen, ettei kalliilla, kansainvälisellä tietoliikennesatelliitilla ole juurikaan arvoa, jos sitä pidetään jossakin varastossa. Raketin tehtävä on yksinkertaisesti toimittaa hyötykuorma perille.

Tänä iltana haluaisin verrata *meillä olevaa pappeutta* kantorakettiin ja *mahdollisuutta hyötyä Vapahtajan sovittavasta voimasta* hyötykuormaan, jonka raketti toimittaa perille.

Sovitusuhrinsa ansiosta Jeesuksella Kristuksella on voima ja valtuus lunastaa koko ihmiskunta. Hän tuo sovittavan voimansa saataville antamalla osan voimastaan ja valtuudestaan miehille

maan päällä. Tätä ylhäältä annettua voimaa ja valtuutta kutsutaan *pappeudeksi*. Se sallii pappeudenhaltijoiden auttaa taivaallista Isää ja Jeesusta Kristusta Heidän työssään – Jumalan lasten pelastuksen ja korotuksen toteuttamiseksi. Näin tapahtuu, koska pappeus suo Jumalan lapsille mahdollisuuden vastaanottaa Vapahtajan sovittavan voiman siunaukset.

Jeesuksen Kristuksen sovittava voima on välttämätön, koska kukaan meistä ei kykene palaamaan taivaalliseen kotiimme ilman apua. Kuolevaisuudessa me teemme väistämättä virheitä ja rikomme Jumalan lakeja. Meistä tulee synnin tahraamia eikä meidän sallita päästä takaisin asumaan Jumalan luona. Me tarvitsemme Vapahtajan sovittavaa voimaa, jotta voimme tehdä sovinnon taivaallisen Isän kanssa. Jeesus Kristus katkaisi fyysisen kuoleman siteet suoden ylösnousemuksen kaikille. Hän tarjoaa anteeksiannon synneistä sillä ehdolla, että olemme kuuliaisina Hänen evankeliuminsa laeille ja toimituksille. Hänen kauttaan on tarjolla korotus. Mahdollisuus hyötyä Vapahtajan sovituksen voimasta on luomistyön tärkein hyötykuorma.

Jotta taivaallisen Isän tarkoitukset toteutuisivat, Kristuksen sovittava voima täytyy tuoda Jumalan lasten saataville.¹ Pappeus toimittaa perille eli toteuttaa nämä mahdollisuudet. Se on raketti. Pappeus on välttämätön, koska vain sen valtuudella voidaan maan päällä toimittaa tarpeellisia toimituksia ja liittoja. Jos

pappeus ei toteuttaisi mahdollisuutta hyötyä Vapahtajan sovittavasta uhrista, mikä sen tarkoitus olisi? Olisiko se vain monimutkainen, huomiota herättävä sähköinen? Jumalan tarkoituksena on, että pappeutta käytetään muuhunkin kuin pelkästään että se on oppiluokka sunnuntaina tai jokin palvelutilaisuus. Hänen tarkoituksenaan on, että se toimittaa hyötykuorman perille.

Jo vähäiset viat raketissa voivat aiheuttaa avaruuslennon epäonnistumisen. Hauraat tiivisteet tai metallin väsyminen voivat aiheuttaa rakettiin toimintahäiriön. Suojatakseen pappeuden vertauskuvallisesti haurailta tiivisteiltä ja metallin väsymiseltä Jumala suojelee sen antamista ja käyttöä.² Pappeuden antamista varjellaan pappeuden avaimin, jotka ovat ihmiselle annetut johtamisen oikeudet.³ Samalla tavoin pappeuden käyttöä varjellaan pappeuden avaimin mutta myös liitoin, joita pappeudenhaltija tekee. Pappeuden käyttöä näin ollen hallitaan sekä pappeuden avaimin että liitoin. Miehen pappeustehtävä annetaan yksilöllisesti, ja se on riippuvainen hänestä⁴, sillä pappeus ei ole jonkin autonomisen voiman epämääräinen lähde.

Sekä Aaronin että Melkisedekin pappeus otetaan vastaan liitoin.⁵ Jumala määrittelee ehdot, ja mies hyväksyy ne. Yleisesti kuvaillen pappeudenhaltijat tekevät liiton auttaa Jumalaa Hänen työssään. Tämän taloudenhoitokauden alussa Jeesus Kristus selitti, että pappeuden liitto ”on vahvistettu teille teidän tähtenne, eikä ainoastaan teidän tähtenne vaan koko maailman tähden – –, koska se ei tule minun luokseni”⁶.

Tässä opetetaan, että pappeuden tarkoitus on kutsua muita tulemaan Kristuksen luokse auttamalla heitä ottamaan vastaan palautettu evankeliumi. Meillä on pappeus, jotta voimme auttaa taivaallisen Isän lapsia vapautumaan synnin taakasta ja tulemaan Hänen kaltaisikseen. Pappeuden kautta jumalisuuden voima ilmenee kaikkien niiden elämässä, jotka tekevät evankeliumin liittoja ja pitävät ne sekä ottavat vastaan niihin liittyvät toimitukset.⁷ Tällä tavoin jokainen meistä tulee Kristuksen luokse, meidät puhdistetaan ja me pääsemme sovintoon Jumalan kanssa. Kristuksen sovittava voima tulee saataville pappeuden kautta, joka toimittaa hyötykuorman perille.

Jumalan kanssa tehdyt liitot ovat vakavia ja juhlavia. Miehen tulee

valmistautua tällaisiin liittoihin, oppia niistä ja solmia ne niin, että hän aikoo kunnioittaa niitä. Liitosta tulee omasta puolesta annettu vakuutus. Mukaillen englantilaista näytelmäkirjailijaa Robert Boltia mies tekee liiton vain silloin kun hän haluaa sitoutua hyvin poikkeuksellisesti johonkin lupaukseen. Hän sitoo yhteen lupaukseen sisältyvän totuuden ja oman hyveellisyytensä. Kun mies tekee liiton, hän pitää itseään kuperissa kämmenissään kuin vettä. Ja jos hän levittää sormensa, hänellä ei ole enää toivoa itsensä löytämisestä uudelleen. Liiton rikkojalla ei ole enää itseä sitoutettavana eikä takuuta tarjottavana.⁸

Aaronin pappeuden haltija tekee liiton välttää pahaa, auttaa muita tekemään sovinnon Jumalan kanssa ja valmistautua Melkisedekin pappeuden vastaanottamiseen.⁹ Hän täyttää näitä pyhiä vastuuta, kun hän opettaa, kastaa, vahvistaa kirkon jäseniä ja kutsuu muita ottamaan vastaan evankeliumin. Nämä ovat sitä, kuinka hänen ”raketinsa” toimii. Jumala vuorostaan lupaa toivoa, anteeksiannon, enkelien palvelusta sekä parannuksen ja kasteen avaimet.¹⁰

Melkisedekin pappeuden haltija tekee liiton täyttää Aaronin pappeuteen liittyvät vastuut ja pitää kunnia

kutsumuksensa Melkisedekin pappeudessa.¹¹ Hän tekee sen pitämällä tuohon liittoon kuuluvat käskyt. Näihin käskyihin sisältyy se, että ”ottaa tunnollisesti varteen iankaikkisen elämän sanat” elämällä jokaisesta sanasta, joka lähtee Jumalan suusta¹², todistaa Jeesuskesta Kristuksesta ja Hänen myöhempien aikojen työstään¹³, ei ylpeile itsestään¹⁴ ja tulee Vapahtajan ystäväksi luottaen Häneen niin kuin ystävä luottaisi¹⁵.

Jumala vuorostaan lupaa, että Melkisedekin pappeuden haltija saa avaimet Jumalan salaisuuksien ymmärtämiseen. Hänestä tulee kerran täydellinen, jotta hän voi seisoa Jumalan edessä. Hän pystyy toteuttamaan tehtävänsä pelastuksen työssä. Jeesus Kristus valmistaa tien pappeudenhaltijan edellä ja on hänen kanssaan. Pyhä Henki on pappeudenhaltijan sydämessä, ja enkelit tukevat häntä. Hänen ruumistaan vahvistetaan ja se uudistetaan. Hänestä tulee Abrahamin siunausten perillinen sekä vaimonsa kera perillinen Jeesus Kristuksen kanssa taivaallisen Isän valtakunnassa.¹⁶ Nämä ovat erittäin suuria ja kalliita lupauksia¹⁷. Sen suurempia lupauksia ei voi kuvitella.

Jokaiselle miehelle, joka ottaa vastaan Melkisedekin pappeuden, Jumala vahvistaa liittonsa lupaukset valalla.¹⁸ Tämä vala koskee vain Melkisedekin pappeutta¹⁹, ja valan vannoo Jumala, ei pappeudenhaltija²⁰. Koska tässä ainutlaatuisessa tilanteessa on kyse Jumalan jumalallisesta voimasta ja valtuudesta,

Hän vannoo valan käyttäen voimakainta mahdollista kieltä vakuuttaakseen meille, että Hänen lupauksensa ovat sitovia ja peruuttamattomia.

Pappeuden liittojen rikkominen ja ylipäätään niistä pois kääntyminen johtaa vakaviin seurauksiin.²¹ Se, että tulee pappeustehtävässään huolettomaksi tai välinpitämättömäksi, on kuin saisi raketin jossakin osassa aikaan metallin väsymisen. Se vaarantaa pappeuden liiton, koska se voi johtaa siihen, että tehtävä epäonnistuu. Tottelemattomuus Jumalan käskyille rikkoo liiton. Jos liittoa rikkoo jatkuvasti eikä tee parannusta, luvatut siunaukset perutaan.

Opin joitakin vuosia sitten ymmärtämään täydellisemmin, mikä suhde on pappeuden raketilla ja sen hyötykuormalla eli mahdollisuudella hyötyä Vapahtajan sovittavasta voimasta. Erään viikonlopun aikana minulla oli kaksi työtehtävää. Ensimmäinen oli muodostaa ensimmäinen vaarna eräaseen maahan, ja toinen oli puhutella erästä nuorta miestä, ja jos kaikki oli kunnossa, palauttaa hänelle pappeus ja temppelisiunaukset. Tämä 30-vuotias mies oli liittynyt kirkkoon myöhemminä teinivuosinaan. Hän oli palvellut kunniaakkaasti lähetystyössä. Mutta kotiin palattuaan hän oli eksynyt tieltä ja menettänyt jäsenyytensä kirkossa. Joitakin vuosia myöhemmin hän ”meni itseensä”²², ja rakastavien pappeusjohtajien ja ystävällisten jäsenten avulla hän teki parannuksen ja hänet otettiin kasteen kautta takaisin kirkkoon.

Myöhemmin hän pyysi, että pappeus ja temppelisiunaukset palautettaisiin hänelle. Sovimme tapaamisen seurakuntakeskukseen lauantaiksi klo 10. Kun saavuin sinne aiempia puhutteluja varten, hän oli jo paikalla. Hän oli niin innokas saamaan jälleen pappeuden, ettei hän kerta kaikkiaan malttanut odottaa.

Puhuttelumme kuluessa näytin hänelle kirjeen, jossa selitettiin, että presidentti Thomas S. Monson oli henkilökohtaisesti tutkinut hänen pyyntönsä ja antanut luvan puhutteluun. Tämä muutoin stoalaisen tyyni nuorukainen itki. Sitten kerroin hänelle, ettei puhuttelumme päivämäärällä olisi mitään virallista merkitystä hänen elämässään. Hän näytti hämmentyneeltä. Ilmoitin hänelle, että palautettuani hänen siunauksensa hänen jäsenkortissaan näkyisivät vain hänen alkuperäiset kaste-, konfirmointi-, pappeuden asettamis- ja endaumenttipäivänsä. Hän liikutui jälleen.

Pyysin häntä lukemaan kohdan Opista ja liitoista:

”Katso, se, joka on tehnyt parannuksen synneistään, se saa anteeksi, enkä minä, Herra, muista niitä enää.

Tästä te voitte tietää, tekeekö ihminen parannuksen synneistänsä – katso, hän tunnustaa ne ja hylkää ne.”²³

Kyyneleet täyttivät hänen silmänsä kolmannen kerran. Sitten asetin käteni hänen päänsä päälle ja Jeesus Kristuksen nimessä, Melkisedekin pappeuden valtuudella ja kirkon presidentin valtuuttamana palautin hänelle pappeuden ja temppelisiunaukset.

Ilo, joka meidät valtasi, oli syvää. Hän tiesi, että hänet oli jälleen valtuutettu pitämään hallussaan Jumalan pappeutta ja käyttämään sitä. Hän tiesi, että hänen temppelisiunauksensa olivat jälleen täysin voimassa. Hänen askelissaan oli reippautta ja hänen olemuksessaan säteilevää valoa. Olin hänestä

hyvin kiitollinen ja tunsin, kuinka ylpeä taivaallinen Isäkin oli hänestä.

Myöhemmin järjestettiin vaarna. Suuri joukko innokkaita, uskollisia pyhiä osallistui kokouksiin, ja suurenmoinen vaarnan johtokunta hyväksyttiin. Minulle kuitenkin tuo historiallinen tapaus, että johonkin maahan järjestetään ensimmäinen vaarna, jäi sen ilon varjoon, jota tunsin palauttaessani siunaukset sille nuorukaiselle.

Olen oppinut ymmärtämään, että vaarnan järjestämisessä tai Jumalan pappeuden käyttämisessä millä tahansa tavalla tarkoituksena on auttaa taivaallista Isää ja Jeesusta Kristusta Heidän työssään – tarjota jokaiselle Jumalan lapselle mahdollisuus saada lunastus ja korotus. Niin kuin raketti, jonka tarkoituksena on toimittaa perille hyötykuorma, pappeus toimittaa perille eli toteuttaa Jeesuksen Kristuksen evankeliumin mahdollistaen kaikille tilaisuuden tehdä liittoja ja saada niihin liittyvät toimitukset. Kristuksen sovitusveri²⁴ voi siten toimia elämässämme, kun koemme Pyhän Hengen pyhittävän

vaikutuksen ja saamme Jumalan lupamat siunaukset.

Evankeliumin lakien ja toimitusten noudattamisen lisäksi kehotan teitä solmimaan pappeuden liitot ja pitämään ne. Ottakaa vastaan Jumalan vala ja Hänen lupauksensa. Pitäkää kunniaa vastuunne pappeudessa auttaaksenne taivaallista Isää ja Jeesusta Kristusta. Käyttäkää pappeutta niin, että toimittatte jollekulle muulle mahdollisuuden hyötyä Vapahtajan sovittavasta voimasta! Kun teette niin, suuria siunauksia koituu teille ja perheellenne. Todistan, että Lunastaja elää ja johtaa tätä työtä. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Ks. 1. Nefi 11:31; 2. Nefi 2:8.
2. Ks. OL 121:36.
3. Ks. OL 42:11; ks. myös Dallin H. Oaks, ”Pappeuden avaimet ja valtuus”, *Liahona*, toukokuu 2014, s. 49–52.
4. Ks. OL 124:95, 130, 132. Pappeus, jonka mies ottaa vastaan, on yhtä riippuvainen hänestä kuin Kristuksen sovittava voima on riippuvainen Kristuksesta.
5. Viittauksia vähäisempään pappeuteen liittyvään liittoon on kohdissa 4. Moos.

- 25:10–13; Neh. 13:29 ja Mal. 2:2–8. Viittauksia Melkisedekin pappeuteen kuuluvaan liittoon on kohdissa PKO, JSR 1. Moos. 14:26–37; Ps. 110:1, 4 ja OL 84:39–42. Ks. myös Bruce R. McConkie, ”Pappeuden oppi”, *Valkeus*, lokakuu 1982, s. 62–67.
6. OL 84:48, 50.
7. Ks. OL 84:19–21.
8. Ks. Robert Bolt, *A Man for All Seasons: A Play in Two Acts*, 1990, s. xiii–xiv, 140.
9. Ks. 4. Moos. 25:12–13; Neh. 13:29; Hes. 34:2–6; Mal. 2:2–9; OL 13:1; 20:46–59; 84:33–40.
10. Ks. Hepr. 7:19; OL 84:26–27.
11. Ks. OL 84:33.
12. Ks. OL 84:43–44.
13. Ks. OL 84:61–62.
14. Ks. OL 84:73.
15. Ks. OL 84:77–88.
16. Ks. PKO, JSR 1. Moos. 14:26–37; Hepr. 7:11; OL 84:19, 33–34, 38, 42, 77–88.
17. Ks. 2. Piet. 1:4.
18. Ks. PKO, JSR 1. Moos. 14:27–31; Ps. 110:4; JST Hebrews 7:19–21 (englanninkielisen Raamatun MAP-laitoksen liitteessä); OL 84:33–40, 48.
19. Ks. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 1988, s. 223; Joseph Fielding Smith, julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1970, s. 59; *Profeetta Joseph Smithin opetuksia*, toim. Joseph Fielding Smith, 1985, s. 321–322.
20. Pyhissä kirjoituksissa ei ole viittausta kertomukseen, jossa Melkisedekin pappeuden liiton vastaanottaja vannoi valan. Sen sijaan kohdista PKO, JSR 1. Moos. 14:27–31; Ps. 110:4; Hepr. 7:21 ja OL 84:40 selviää, että juuri Jumala vannoo valan, kun Hän tekee liiton vastaanottajan kanssa. Vanhin Bruce R. McConkie on sanonut: ”Herra vannoo valalla oman nimensä kautta – –, että jokainen, joka pitää liiton, jonka hän on tehnyt Melkisedekin pappeuden saamisen yhteydessä, perii ja saa omakseen kaiken Hänen iankaikkisessa valtakunnassaan – –, Jumala vannoi valalla, että Kristus korotettaisiin, ja Hän vannoo uudestaan silloin, kun me saamme Melkisedekin pappeuden, että me saamme samanlaisen korotuksen, jos me olemme luotettavia ja uskollisia kaikessa.” (”Pappeuden oppi”, s. 65.)
21. Ks. OL 84:41–42. Parannuksen tekeminen on aina mahdollista niille, jotka ovat halukkaita muuttamaan. Ks. esim. Dale G. Renlund, ”Parannus – iloinen valinta”, *Liahona*, marraskuu 2016, s. 121–124.
22. Luuk. 15:17.
23. OL 58:42–43.
24. Ks. Moosia 4:2.

Vanhin David F. Evans
seitsemänkymmenen koorumista

Totuus kaikesta

Jokaisella meistä on henkilökohtainen vastuu tehdä se, mikä on tarpeen, vahvan todistuksen saamiseksi ja säilyttämiseksi.

Tulemme tänä iltana tänne toivoen ja uskoen, että lähdemme täältä jollakin tavoin vahvistuneina ja siunattuina Pyhällä Hengellä, joka opettaa totuutta.¹ Aihe, josta haluan puhua, on meidän kunkin henkilökohtainen totuudenetsintämme.

Kun olin nuori mies, minulla oli monia kirkkoa koskevia kysymyksiä. Jotkin kysymyksistäni olivat vilpittömiä. Toiset eivät olleet vaan ne heijastelivat muiden epäilyksiä.

Keskustelin usein kysymyksistäni äitini kanssa. Olen varma, että hän pystyi aistimaan monien kysymysteni olleen vilpittömiä ja sydämestäni lähtöisin. Luulen hänen olleen hieman pettynyt niihin kysymyksiin, jotka olivat vähemmän vilpittömiä ja kiistanhaluisempia. Hän ei kuitenkaan koskaan nolannut minua sen vuoksi, että minulla oli kysymyksiä. Hän kuunteli ja yritti vastata niihin. Kun hänestä tuntui, että hän oli sanonut kaiken voitavansa ja että minulla oli yhä kysymyksiä, hänellä oli tapana sanoa jotakin tämäntapaista: ”David, tuo on hyvä kysymys. Kun *sinä* tutkit ja luet ja rukoilet vastausta, niin mitä jos *sinä* tekisit niitä asioita, joita tiedät, että sinun pitäisi, etkä niitä, joita tiedät, ettei sinun pitäisi?” Siitä tuli malli totuudenetsinnälleni. Kun tutkin, rukoilin ja

pidin käskyt, huomasin, että sain vastauksia kaikkiin tärkeisiin kysymyksiini. Huomasin myös, että joihinkin kysymyksiin tarvitaan jatkuvaa uskoa, kärsivällisyyttä ja ilmoitusta.²

Äiti siirsi vastuun uskon kasvatamisesta ja vastausten löytämisestä minulle. Hän tiesi, että tärkeät vastaukset tulisivat, kun etsisin totuutta tavalla, jonka taivaallinen Isä on säätänyt. Hän tiesi, että minun piti löytää totuus. Hän tiesi, että minun piti olla vilpittömän kysymyksissäni ja halukas toimimaan

sen mukaan, minkä tiesin jo olevan totta. Hän tiesi, että minun piti tutkia ja rukoilla ja että minun piti oppia enemmän kärsivällisyyttä tavoitellessani vastauksia Herralta. Halukkuus olla kärsivällinen on osa totuudenetsintäämme ja osa Herran mallia totuuden ilmoittamiseksi.³

Ajan kuluessa opin tietämään, että äitini opetti minulle totuudenetsinnässä taivaallisen Isän mallia. Usko vahvistui, vastauksia alkoi tulla ja otin vastaan lähetystyökutsun.

Lähetystyöni alkupuolella tuli vaihe, jolloin tiesin, että minun oli tiedettävä, onko kirkko totta ja onko Joseph Smith Jumalan profeetta. Tunsin, niin kuin presidentti Thomas S. Monson ilmaisi hyvin selkeästi edellisessä yleiskonferenssissämme: ”Ellei teillä ole vankkaa todistusta näistä asioista, tehkää sen saamiseksi se, mikä on tarpeen. Teidän on välttämätöntä saada oma todistus näinä vaikeina aikoina, sillä muiden todistukset kantavat teitä vain tiettyyn pisteeseen asti.”⁴ Tiesin, mikä oli tarpeen. Minun piti lukea Mormonin kirjaa

vilpittömin sydämin, vakain aikein ja kysyä Jumalalta, onko se totta.

Kuunnelkaa taivaallisen Isämme merkittävää lupaus, jonka Hän on antanut profeetta Moronin kautta: ”Kun te nämä saatte, minä tahtoisin kehottaa teitä kysymään Jumalalta, iankaikkiselta Isältä, Kristuksen nimessä, eivätkö nämä asiat ole totta; ja jos te kysytte vilpittömin sydämin, vakain aikein, Kristukseen uskoen, hän ilmoittaa niistä teille totuuden Pyhän Hengen voimalla.”⁵

Minun piti lukea Mormonin kirjaa saadakseni sen, mitä siinä oli. Aloitin kirjan alusta ja luin joka päivä. Jotkut saavat todistuksen hyvin nopeasti. Muiden kohdalla se vaatii enemmän aikaa ja enemmän rukousta ja saattaa jopa edellyttää kirjan lukemista useaan kertaan. Minun piti lukea koko kirja, ennen kuin sain luvatus todistuksen. Jumala kuitenkin ilmoitti minulle Pyhän Hengen voimalla sen olevan totta.

Lähetystyöpäiväkirjassani kuvailin iloani siitä, että tiesin totuuden, sekä henkilökohtaista sitoumuksen osoitustani ja vakaata aiettani toimia saamani totuuden mukaan. Kirjoitin: ”Olen luvannut taivaalliselle Isälleni ja itselleni tehdä aivan parhaani, tehdä sataprosenttisesti koko loppuelämäni ajan kaiken, mitä minulta sitten pyydetäänkin, mutta nyt koko lähetystyöni loppuajan aion tehdä tästä suurenmoisen lähetystyön, jota en kadu, mutta en itseni vaan Herran vuoksi. Minä rakastan Herraa ja rakastan tätä työtä, ja rukoilen vain, ettei tämä tunne koskaan jätä minua.”

Opin tietämään, että jos haluaa, ettei tuo tunne koskaan jätä, tarvitaan sen alituista ravitsemista ja jatkuvaa pyrkimystä tehdä parannusta ja pitää käskyt. Presidentti Monson sanoi: ”[Todistus] täytyy – – pitää elinvoimaisena ja elävänä olemalla jatkuvasti kuuliainen Jumalan käskyille sekä rukoilemalla ja tutkimalla pyhiä kirjoituksia päivittäin.”⁶

Vuosien saatossa olen kysynyt lähetysaarnajilta ja nuorilta ympäri maailman, kuinka he aloittivat henkilökohtaisen ponnistelunsa totuuden etsimiseksi ja todistuksen hankkimiseksi. Miltei poikkeuksetta he ovat vastanneet, että heidän oma ponnistelunsa henkilökohtaisen todistuksen saamiseksi alkoi henkilökohtaisesta päätöksestä lukea Mormonin kirjaa alusta alkaen ja kysyä Jumalalta, onko se totta. Tehdessään niin he päättivät toimia eivätkä olla muiden ihmisten epäilysten aiheuttaman toiminnan kohteena.⁷

Tietääksemme totuuden meidän pitää elää evankeliumin mukaan⁸ ja kokeilla⁹ sanaa. Meitä varoitetaan, ettemme saa vastustaa Herran Henkeä.¹⁰ Parannus, johon yhdistyy päätäväisyys pitää käskyt, on tärkeä osa jokaisen ihmisen totuudenetsintää.¹¹ Itse asiassa meidän pitää kenties olla halukkaita luopumaan kaikista synneistämme saadaksemme tietää totuuden.¹²

Meidän käsketään etsiä ”oppia vieläpä tutkimalla sekä uskon kautta” ja etsiä ”parhaista kirjoista viisauden sanoja”¹³. Totuudenetsintämme tulee keskittyä ”parhaisiin kirjoihin” ja parhaisiin lähteisiin. Kaikkein parhaiden joukossa ovat pyhät kirjoitukset ja elävien profeettojen sanat.

Presidentti Monson on pyytänyt meitä jokaista tekemään ”[sen,] mikä on tarpeen” vahvan todistuksen saamiseksi ja säilyttämiseksi.¹⁴ Mitä tarvitaan todistukseenne syventämiseksi ja vahvistamiseksi? Jokaisella meistä on henkilökohtainen vastuu tehdä se, mikä on tarpeen, vahvan todistuksen saamiseksi ja säilyttämiseksi.

Jumalan malliin totuuden selville saamiseksi sisältyy se, että pidämme kärsivällisesti liittomme tehdessämme ”[sen,] mikä on tarpeen”, saadaksemme vastauksia Herralta. Etenkin silloin kun on vaikeaa, meiltä saatetaan edellyttää, että alistumme ”iloiten ja kärsivällisesti kaikkeen Herran tahtoon”¹⁵. Kärsivällinen liittojen pitäminen lisää nöyryytämme, syventää haluamme tietää totuus ja sallii Pyhän Hengen ohjata meitä ”viisauden poluilla, jotta [voisimme] saada siunausta ja menestystä ja varjelusta”¹⁶.

Vaimolleni Marylle ja minulle eräs hyvin rakas ihminen on kamppailut elämässään paljon tiettyjen kirkon näkökantojen vuoksi. Hän rakastaa evankeliumia ja hän rakastaa kirkkoa, mutta hänellä on silti kysymyksiä. Hänet on sinetöity temppelissä, hän on aktiivinen kirkossa, hän hoitaa kirkon tehtävänsä ja on suurenmoinen äiti ja vaimo. Vuosien ajan hän on yrittänyt tehdä niitä

asioita, joiden hän tietää olevan oikein, ja olla tekemättä niitä asioita, joiden hän tietää olevan väärin. Hän on pitänyt liittonsa ja jatkanut etsintäänsä. Toisinaan hän on ollut kiitollinen voidessaan tukeutua muiden uskoon.

Jokin aika sitten hänen piispansa pyysi saada tavata hänet ja hänen aviomiehensä. Piispa pyysi heitä ottamaan vastaan temppeleihin liittyvän tehtävän toimia sijaisena niiden puolesta, jotka tarvitsevat temppeletoimituksia. Tämä kutsumus yllätti heidät, mutta he ottivat sen vastaan ja aloittivat palvelemisen Herran huoneessa. Heidän teiniikäinen poikansa oli äskettäin tehnyt sukututkimustyötä ja löytänyt erään sellaisen sukulaisen nimen, jonka temppeletoimituksia ei ollut tehty. Ajan tullen tämä sisar ja hänen miehensä toimivat sijaisina temppeletoimituksissa tämän henkilön ja hänen perheensä hyväksi. Kun he polvistuivat alttarin ääreen ja sinetöimistötoimitus suoritettiin, tämä suurenmoinen, kärsivällinen nainen, joka oli etsinyt niin kauan, sai henkilökohtaisen hengellisen kokemuksen, jonka myötä hän tuli tietämään, että temppeleli ja siellä suoritettut toimitukset ovat totta ja todellisia. Hän soitti äidilleen ja kertoi tälle kokemuksestaan ja sanoi, että vaikka hänellä on yhä joitakin kysymyksiä, hän tietää, että temppeleli on totta, että temppeletoimitukset ovat totta ja että kirkko

on totta. Hänen äitinsä itki kiitollisuudesta, koska hänellä on rakastava, kärsivällinen taivaallinen Isä ja tytär, joka kärsivällisesti jatkaa etsintäänsä.

Kärsivällinen liittojen pitäminen tuo elämäämme taivaan siunauksia.¹⁷

Olen saanut suurta lohtua Herran lupauksesta, että ”Pyhän Hengen voimalla te voitte tietää totuuden kaikesta”¹⁸. Vaikka emme tiedä kaikkea, me voimme tietää totuuden. Voimme tietää, että Mormonin kirja on totta. Itse asiassa, kuten presidentti Russell M. Nelson opetti tänä iltapäivänä, voimme ”tuntea, koko sydämemme pohjasta [ks. Alma 13:27], että Mormonin kirja on yksiselitteisesti Jumalan sanaa”. Ja voimme ”tuntea [sen] niin syvästi, ettemme halua koskaan elää yhtäkään päivää ilman sitä”.¹⁹

Voimme tietää, että Jumala on Isämme, joka rakastaa meitä, ja että Hänen Poikansa Jeesus Kristus on Vapahtajamme ja Lunastajamme. Voimme tietää, että jäsenyyttä Hänen kirkossaan on vaalittava ja että viikoittainen sakramentin nauttiminen pitää osaltaan meidät ja perheemme turvassa. Voimme tietää, että temppeletoimitusten kautta perheet voivat todella olla yhdessä ikuisesti. Voimme tietää, että Jeesuksen Kristuksen sovitus ja parannuksen teon ja anteeksiannon siunaukset ovat totta ja todellisia. Voimme tietää,

että rakas profeettamme, presidentti Thomas S. Monson on Herran profeetta ja että hänen neuvonantajansa ja kahdentoista koorumin jäsenet ovat apostoleja, profeettoja, näkijöitä ja ilmoituksensaajia.

Tämän kaiken tiedän olevan totta ja lausun siitä todistukseni Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Ks. Moroni 10:5.
2. Yksi sellainen kysymys koski pappeuden antamista kaikille kelpoisille miehille. Tämän kysymyksen ratkaisi presidentti Spencer W. Kimballin, hänen neuvonantajiansa ja kahdentoista koorumin jäsenten saama ilmoitus 1. kesäkuuta 1978. Tämä ilmoitus on Opissa ja liitossa Virallinen julistus 2.
3. Ks. esim. Luuk. 21:15; Room. 8:5; Alma 32:41–43; Et. 12:19; OL 21:5; 101:38; 107:30–31.
4. Thomas S. Monson, ”Mormonin kirjan voima”, *Liahona*, toukokuu 2017, s. 87.
5. Moroni 10:4.
6. Thomas S. Monson, ”Mormonin kirjan voima”, s. 87.
7. Ks. 2. Nefi 2:14; ks. myös David A. Bednar, ”Etsikää oppimista uskon kautta”, *Liahona*, syyskuu 2007, s. 19–21.
8. Ks. esim. Joh. 7:17, jossa Herra lupaa: ”Joka tahtoo noudattaa hänen tahtoaan, pääsee kyllä selville siitä, onko opetukseni lähtöisin Jumalasta vai puhunko omiani.” Ks. myös Alma 32.
9. Ks. Alma 32:27.
10. Ks. Alma 32:28.
11. Ks. Alma 22:18; OL 93:27–28.
12. Ks. Alma 22:18.
13. OL 88:118.
14. Thomas S. Monson, ”Mormonin kirjan voima”, s. 87.
15. Moosia 24:15; ks. myös Moosia 24:13–14; David A. Bednar, ”He kantoivat kuormansa helposti”, *Liahona*, toukokuu 2014, s. 87–90.
16. Moosia 2:36.
17. Ks. Jeffrey R. Holland, ”Meitä odottavan hyvän ylipappi”, *Liahona*, tammikuu 2000, s. 45. Siinä puheessa vanhin Holland sanoi: ”Jotkin siunaukset tulevat pian, jotkin tulevat myöhemmin, jotkin tulevat vasta taivaassa – mutta niille, jotka omaksuvat Jeesuksen Kristuksen evankeliumin, ne tulevat.”
18. Moroni 10:5.
19. Russell M. Nelson, ”Mormonin kirja – millaista elämäsi olisi ilman sitä?”, *Liahona*, marraskuu 2017, s. 63.

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon johtavat auktoriteetit ja johtavat virkailijat

ENSIMMÄINEN PRESIDENTTIKUNTA

Henry B. Eyring
ensimmäinen neuvonantaja

Thomas S. Monson
kirkon presidentti

Dieter F. Uchtdorf
toinen neuvonantaja

KAHDENTOISTA APOSTOLIN KOORUMI

Russell M. Nelson

Dallin H. Oaks

M. Russell Ballard

Jeffrey R. Holland

David A. Bednar

Quentin L. Cook

D. Todd Christofferson

Neil L. Andersen

Ronald A. Rasband

Gary E. Stevenson

Dale G. Renlund

L. Whitney Clayton

Craig C. Christensen

Ulisses Soares

Lynn G. Robbins

Gerrit W. Gong

Juan A. Ureola

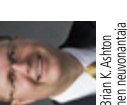

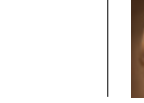

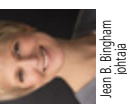

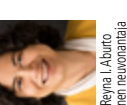

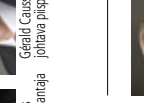
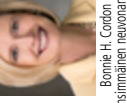

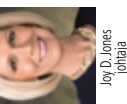

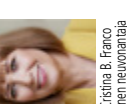

Patrick Kearon

SEITSEMÄNKYMMENEN KOORUMIEN JOHTOKUNTA

JOHTAVINA AUKTORITEETIINA TOIMIVAT SEITSENKYMMEENEN

(gaakkosjärjestyksessä)

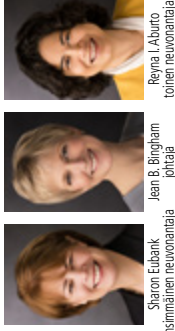
							
							
							
							
							
							
							
							
							
							
							
							
							
							
							

JOHTAVA PIISPAKUNTA

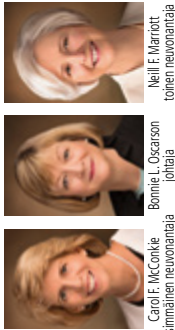

JOHTAVAT VIRKAILIJAT

APUYHDISTYS

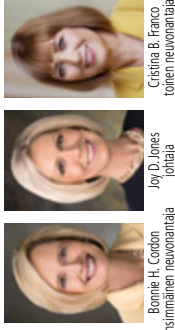
NUORET NAISET

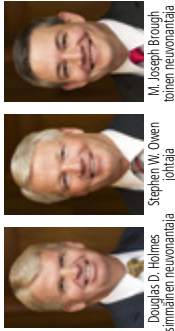
PYHÄKOULU

ALKEISYHDISTYS

NUORET MIEHET

Vanhin Richard J. Maynes
seitsemänkymmenen koorumista

Herran ja perheen luottamuksen ansaitseminen

Miehet, joilla on vilpittön sydän, ovat miehiä, joihin voi luottaa – koska luottamus perustuu vilpittömyyteen.

Veljet, emme varmaankaan voisi saada Herralta suurempaa kiitosta kuin tiedon siitä, että Hän luottaa meidän olevan kelvollisia pappeudenhaltijoita ja suurenmoisia aviomiehiä ja isiä.

Yksi asia on varma: Herran luottamuksen ansaitseminen on siunaus, jonka saamme tekemällä kovasti työtä sen eteen. Luottamus on siunaus, joka perustuu kuuliaisuuteen Jumalan laeille. Me ansaitsemme Herran luottamuksen olemalla uskollisia niille liitoille, jotka olemme tehneet kasteen vesissä ja pyhässä temppelissä. Kun pidämme lupauksemme Herralle, Hänen luottamuksensa meihin kasvaa.

Rakastan muinaisia ja nykyajan pyhiä kirjoituksia, joissa puhutaan sydämen vilpittömyydestä kuvailtaessa vanhurskaan ihmisen luonnetta.¹ Vilpittömyys tai vilpittömyyden puute on ihmisen luonteen perustekijä. Miehet, joilla on vilpittön sydän, ovat miehiä, joihin voi luottaa – koska luottamus perustuu vilpittömyyteen.

Se, että olette vilpittömiä miehiä, tarkoittaa yksinkertaisesti, että niin aikeenne kuin tekonnekin ovat puhtaita ja vanhurskaita kaikilla elämänne osa-alueilla sekä julkisesti että yksityisesti. Jokaisella tekemällämme päätöksellä me joko ansaitsemme lisää Jumalan luottamusta tai heikennämme sitä. Tämä periaate ilmenee kenties

selkeimmin Jumalalta saamissamme aviomiehen ja isän velvollisuuksissa.

Aviomiehinä ja isinä me olemme saaneet jumalallisen toimeksiannon nykyajan profeetoilta, näkijöiltä ja ilmoituksensaajilta asiakirjassa ”Perhe – julistus maailmalle”. Tässä asiakirjassa opetetaan, että 1) isän on määrä johtaa perhettään rakkaudessa ja vanhurskautessa, 2) isä ”on velvollinen suojelemaan perhettään” ja 3) isän vastuulla on huolehtia perheen toimeentulosta.²

Ansaitaksemme Jumalan luottamuksen meidän pitää huolehtia näistä kolmesta Jumalan antamasta velvollisuudesta perhettämme kohtaan Herran tavalla. Kuten perhejulistuksessa myöhemmin sanotaan, Herran tapa on huolehtia näistä velvollisuuksista ”tasavertaisina kumppaneina”³ yhdessä vaimomme kanssa. Minulle tämä tarkoittaa sitä, ettemme etene missään merkittävässä päätöksessä, joka koskee näitä kolmea velvollisuutta, elleimme ole täysin yhtä vaimomme kanssa.

Ensimmäinen vaihe pyrkimyksissämme ansaita Herran luottamus on, että me luotamme Häneen. Profeetta Nefi oli esimerkkinä tämääntapaisesta

sitoutumisesta rukoillessaan: ”Oi Herra, sinuun minä olen turvannut, ja sinuun turvaan ikuisesti. Minä en pane turvaani lihan käsivarteen.”⁴ Nefi oli täysin sitoutunut tekemään Herran tahdon. Sen lisäksi, että Nefi *sanoi* tekevänsä ”sen, mitä Herra on käskenyt”, hän oli horjumaton sitoumuksessaan *toteuttaa* saamansa tehtävät, kuten nämä sanat osoittavat: ”Niin totta kuin Herra elää ja me elämme, me emme mene isämme luokse alas erämaahan, ennen kuin olemme toteuttaneet sen, mitä Herra on käskenyt meidän tehdä.”⁵

Koska Nefi ensin luotti Jumalaan, Jumala osoitti suurta luottamusta Nefiin. Herra siunasi häntä vuodattamalla hänelle suuresti Henkeään, mikä siunasi hänen elämäänsä, hänen perheensä elämää ja hänen kansansa elämää. Koska Nefi johti perhettään ja kansansa rakkaudessa ja vanhurskaudessa, huolehti heidän toimeentulostaan ja suojeli heitä, hän kirjoittaa: ”Me elimme onnellisina.”⁶

Tuodakseni tähän aiheeseen naisen näkökulmaa pyysin kahta naimisissa olevaa tyttärtäni auttamaan minua. Kysyin, kirjoittaisivatko he virkkeen tai pari siitä, kuinka heidän mielestään luottamuksen tärkeys vaikuttaa heidän avioliittoonsa ja perhe-elämäänsä. Seuraavat ovat Lara Harrisin ja Christina Hansenin ajatuksia.

Ensiksi Lara: ”Yksi tärkeimpiä asioita minulle on tietää, että kun aviomieheni hoitaa päivän tehtäviään, hän tekee valintoja, jotka osoittavat kunnioitusta ja rakkautta minua kohtaan. Kun voimme tällä tavoin luottaa toisiimme, se tuo rauhaa kotiimme, missä voimme nauttia perheemme kasvattamisesta yhdessä.”

Nyt Christinan ajatuksia: ”Henkilöön luottaminen on samanlaista kuin häneen uskominen. Ilman tuota luottamusta ja uskoa on pelkoa ja epäilystä. Minulle yksi suurimmista siunauksista, mikä koituu siitä, että voin luottaa aviomieheeni täysin, on

rauha – mielenrauha tiedosta, että hän todella tekee sen, mitä hän sanoo tekevänsä. Luottamus tuo rauhaa, rakkautta ja ilmapiiirin, jossa tuo rakkaus voi kasvaa.”

Lara ja Christina eivät ollenkaan nähneet, mitä toinen oli kirjoittanut. Minusta on hyvin kiinnostavaa, että kumpikin toisestaan riippumatta piti rauhan siunausta kodissa suorana seurauksena siitä, että heillä on aviomies, johon he voivat luottaa. Kuten tyttärieni esimerkit osoittavat, luottamuksen periaatteella on äärimmäisen tärkeä osuus Kristukseen keskittyvän kodin luomisessa.

Minäkin sain nauttia samaisesta Kristukseen keskittyvästä kulttuurista varttuessani kodissa, jossa isäni kunnioitti pappetta ja ansaitsi koko perheen luottamuksen ”sydämensä vilpittömyyden vuoksi”⁷. Saanen kertoa teille nuoruudestani kokemuksen havainnollistamaan sitä, kuinka pysyvä myönteinen vaikutus perheeseen voi olla isällä, joka ymmärtää vilpittömyydelle rakentuvan luottamuksen periaatteen ja elää sen mukaan.

Kun olin hyvin pieni, isäni perusti yrityksen, joka erikoistui tehtaiden automatisointiin. Tämä yritys suunnitteli, valmisti ja asensi automaattisia tuotantolinjoja ympäri maailman.

Kun olin yläkoulussa, isä halusi, että opin tekemään työtä. Hän halusi myös, että opin yrityksen toiminnan perusteellisesti. Ensimmäisiin työtehtäviini kuului piha-alueiden hoito ja niiden tilojen maalaaminen, jotka eivät näkyneet yleisölle.

Kun aloitin lukion, minut ylennettiin työskentelemään tehtaassa. Aloin oppia, kuinka luetaan piirustuksia ja käytetään raskasta teräksistä tuotantolaitteistoa. Valmistuttuani lukiosta aloin opiskella yliopistossa ja sitten lähdin lähetyksentälle. Palattuani kotiin

lähetystyöstä menin heti takaisin töihin. Minun piti ansaita rahaa seuraavan vuoden opiskelukuluihin.

Yhtenä päivänä pian lähetystyöni jälkeen olin töissä tehtaalla, kun isä kutsui minut toimistoonsa ja kysyi, haluaisinko lähteä hänen kanssaan työmatkalle Los Angelesiin. Tämä oli ensimmäinen kerta, kun isä kutsui minut mukaansa työmatkalle. Hän aikoi tosiaankin antaa minun lähteä ihmisten ilmoille auttamaan yhtiön edustustehtävissä.

Ennen kuin lähdimme matkalle, hän valmisteli minua kertomalla muutaman seikan tästä mahdollisesta uudesta asiakkaasta. Ensiksi, asiakas oli monikansallinen osakeyhtiö. Toiseksi, he päivittäisivät tuotantolinjansa maailmanlaajuisesti uusimmalla automaatio-tekniikalla. Kolmanneksi, yrityksemme ei ollut koskaan aiemmin myynyt heille suunnittelupalveluja eikä tekniikkaa. Ja viimeiseksi, heidän hankinnoista vastaava ostopäällikkönsä oli pyytänyt tätä tapaamista tarkastellakseen tarjoukset uuteen projektiin. Tämä tapaaminen merkitsi yrityksellemme uutta ja kenties mittavaa mahdollisuutta.

Saavuttuamme Los Angelesiin isä ja minä menimme tämän ostopäällikön hotelliin tapaamiseemme. Ensimmäisenä asiana oli keskustella projektin suunnittelun teknisistä tiedoista ja arvioida niitä. Seuraava keskustelunaihe koski toiminnan yksityiskohtia kuten logistiikkaa ja toimituspäiviä. Viimeinen asialistan kohta keskittyi hinnoitteluun, ehtoihin ja varauksiin. Tämä vaihe osoittautui mielenkiintoiseksi.

Tämä ostopäällikkö selitti meille, että hintaehdotuksemme oli alhaisin niistä tarjouksista, jotka tästä projektista oli lähetetty. Sitten hän, omituista kyllä, kertoi meille seuraavaksi halvimman tarjouksen hinnan. Sitten hän kysyi

meiltä, olisimmeko halukkaita vetämään tarjouksemme pois ja lähettämään sen uudelleen. Hän sanoi, että uuden hintamme pitäisi olla vain hieman alhaisempi kuin seuraavaksi korkein tarjous. Sitten hän selitti, että jakaisimme tarjoukseen lisätyt dollarit tasan hänen kanssaan. Hän perusteli tätä sanomalla, että kaikki hyötyisivät. Meidän yrityksemme hyötyisi, koska saisimme huomattavasti enemmän rahaa kuin alkuperäinen tarjouksemme tuottaisi. Hänen yrityksensä hyötyisi, koska he tekisivät silti töitä alhaisimman tarjouksen esittäneen yrityksen kanssa. Ja tietenkin hän itse hyötyisi ottamalla siitä oman osansa, koska hän oli järjestänyt tämän loistavan sopimuksen.

Sitten hän antoi meille postilokeron numeron, jonne voisimme lähettää hänen pyytämänsä rahasumman. Kaiken tämän jälkeen hän katsoi isääni ja kysyi: ”No, onko meillä sopimus?” Suureksi yllätyksekseni isä nousi, kätteli miestä ja sanoi hänelle, että palaisimme asiaan.

Lähdettyämme tapaamisesta nousimme vuokra-autoomme ja isä kääntyi puoleeni kysyen: ”No, mitä meidän sinun mielestäsi pitäisi tehdä?”

Vastasin sanomalla, ettei meidän mielestäni pitäisi hyväksyä tätä tarjousta.

Sitten isä kysyi: ”Eikö meillä mielestäsi ole velvollisuus kaikkia työntekijöitämme kohtaan ylläpitää hyvää työtilannetta?”

Kun pohdin hänen kysymystään ja ennen kuin ehdin vastata, hän vastasi omaan kysymykseensä. Hän sanoi: ”Kuule, Rick, kun yhden kerran otat vastaan lahjuksen tai vaarannat nuhteettomuutesi, on hyvin vaikeaa saada sitä koskaan takaisin. Älä tee niin ikinä, älä edes sitä yhtä kertaa.”

Se seikka, että kerron tämän kokemuksen, tarkoittaa, etten ole koskaan

unohtanut, mitä isäni opetti minulle sillä ensimmäisellä työmatkalla hänen kanssaan. Kerron tämän kokemuksen havainnollistaakseni kestäväää vaikutusta, joka meillä isillä on. Voitte kuvitella, millainen luottamus minulla oli isääni hänen sydämensä vilpittömyyden johdosta. Hän eli näiden samojen periaatteiden mukaan yksityiselämässään äitini, lastensa ja kaikkien niiden kanssa, joiden kanssa hän oli tekemisissä.

Veljet, rukoukseni tänä iltana on, että me kaikki turvaisimme ensiksi Herraan, kuten Nefi näytti esimerkkiä, ja sitten sydämemme vilpittömyydellä ansaitsisimme Herran luottamuksen sekä vaimomme ja lastemme luottamuksen. Kun ymmärrämme tämän pyhän periaatteen vilpittömyydelle rakentuvasta luottamuksesta ja toimimme sen mukaan, me olemme uskollisia pyhille liitoillemme. Onnistumme myös johtamaan perhettämme rakkauksella ja vanhurskaudella huolehtien elämän perustarpeista ja suojellen perhettämme maailman pahuudelta. Näistä totuuksista todistan nöyrästi Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Ks. esim. OL 124:15; ks. myös 1. Kun. 9:4.
2. ”Perhe – julistus maailmalle”, *Liahona*, marraskuu 2010, s. 129.
3. ”Perhe – julistus maailmalle”, s. 129.
4. 2. Nefi 4:34.
5. 1. Nefi 3:7, 15.
6. Ks. 2. Nefi 5:27.
7. OL 124:15.

Presidentti Dieter F. Uchtdorf

toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa

Taivaallisen valon kantajat

Jumalan pappeuden haltijoina ja Jeesuksen Kristuksen opetuslapsina te olette valon kantajia.

Eräs iäkäs mies seisoj postitoimiston palvelutiskijonossa ostaakseen postimerkkejä. Eräs nuori nainen huomasi, että hän käveli vaivalloisesti, ja tarjoutui näyttämään hänelle, kuinka hän voi ajan säästämiseksi ostaa postimerkkejä automaattista. Iäkäs herra sanoi: ”Kiitos, mutta odotan mieluummin. Automaatti ei kysele minulta niveltulehduksestani.”

Joskus auttaa, kun puhumme jollekulle, joka välittää vaikeuksistamme.

Tuska, suru ja sairaus ovat kokemuksia, jotka ovat meille kaikille yhteisiä – vahinkojen, onnettomuuksien ja epäonnen hetkistä voi koostua melkoinen muisti sielumme sisäiselle kovalevyllle.

Mitä fyysiseen hyvinvointiimme tulee, me hyväksymme ikääntymisen ja sairauden osaksi matkaamme kuolevaisuudessa. Etsimme neuvoja ammattilaisilta, jotka ymmärtävät fyysistä ruumista. Kun kärsimme emotionaalisista vaikeuksista tai mielenterveyden häiriöistä, etsimme apua asiantuntijoilta, jotka hoitavat tämänkaltaisia vaivoja.

Aivan kuten kohtaamme tässä kuolevaisuudessa fyysisiä ja emotionaalisia koettelemuksia, me kohtaamme myös

hengellisiä haasteita. Useimmat meistä ovat kokeneet elämässään aikoja, jolloin todistuksemme palaa kirkkaana. Olemme voineet myös kokea aikoja, jolloin taivaallinen Isämme tuntuu kaukaiselta. On aikoja, jolloin vaalimme koko sydämeistämme sitä, mikä on Hengestä. Voi olla myös aikoja, jolloin sellainen ei tunnu niin kallisarvoiselta tai sen merkitys on heikentynyt.

Tänään haluaisin puhua hengellisestä hyvinvoinnista – kuinka voimme parantua pysähtyneisyydestä ja kulkea elinvoimaisen, hengellisen terveyden tietä.

Hengellinen sairaus

Joskus hengellinen sairaus johtuu synnistä tai emotionaalisista haavoista. Joskus hengellinen luhistuminen voi tapahtua niin vähitellen, että pysytymme tuskin huomaamaan, mitä on tapahtumassa. Kerrostuvan maailmankuvan tavoin hengellistä tuskaa ja murhetta voi kasautua ajan kuluessa, ja se voi kuormittaa henkeämme siinä määrin, että sitä on miltei liian raskasta kantaa. Näin voi tapahtua esimerkiksi silloin, kun vastuullisista tehtävistämme työssä, kotona ja kirkossa tulee

niin raskaita, että menetämme näkyvistämme evankeliumin ilon. Meistä saattaa jopa tuntua aivan kuin meillä ei olisi enempää annettavaa tai että Jumalan käskyjen mukaan eläminen tuntuu ylivoimaiselta.

Mutta vaikka hengelliset koettelemukset ovatkin todellisia, se ei tarkoita, etteikö niihin olisi olemassa parannuskeinoja.

Me voimme parantua hengellisesti.

Jopa syvimmat hengelliset haavat – niin, jopa ne, jotka voivat vaikuttaa parantumattomilta – voidaan parantaa.

Rakkaat ystäväni, Jeesuksen Kristuksen parantava voima on käytettävissä meidänkin päivinä.

Vapahtajan parantava kosketus voi muuttaa ihmisten elämää meidän aikamme aivan kuten se muutti Hänen aikanaan. Jos meillä vain on uskoa, Hän voi tarttua käsiimme, täyttää sielumme taivaallisella valolla ja parantamisella ja puhua meille nämä siunatut sanat: ”Nouse, ota vuoteesi ja kävele.”¹

Pimeys ja valo

Olipa hengellisten sairauksiemme syynä mikä tahansa, niille kaikille on yhteistä yksi asia: jumalallisen valon puuttuminen.

Pimeys vähentää kykyämme nähdä selkeästi. Se himmentää näkemystämme siitä, mikä kerran oli selkeää ja kirkasta. Kun olemme pimeydessä, teemme todennäköisemmin huonoja valintoja, koska emme pysty näkemään polullamme olevia vaaroja. Kun olemme pimeydessä, menetämme todennäköisemmin toivon, koska emme pysty näkemään rauhaa ja iloa, jotka odottavat meitä, jos vain jatkamme ponnistelua eteenpäin.

Sen sijaan valo sallii meidän nähdä asiat niin kuin ne todella ovat. Se sallii meidän erottaa totuuden erheestä, tärkeän toisarvoisesta. Kun olemme valossa,

me voimme tehdä vanhurskaita valintoja, jotka perustuvat tosiin periaatteisiin. Kun olemme valossa, meillä on ”täydellinen toivon kirkkaus”², koska pystymme näkemään kuolevaisuuden koetuksemme iankaikkisesta näkökulmasta.

Me parannumme hengellisesti, kun astumme pois maailman varjoista Kristuksen ikuiseen valoon.

Mitä paremmin ymmärrämme ja sovellamme valon opillista käsitettä, sitä paremmin voimme suojautua hengellisiltä sairauksilta, jotka ahdistavat ja vaivaavat meitä joka suunnasta, ja sitä paremmin voimme palvella tarmokkaina, rohkeina, huolehtivaisina ja nöyrinä pyhän pappeuden haltijoina – rakkaan ja iankaikkisen Kuninkaamme todellisina palvelijoina ja opetuslapsina.

Maailman valo

Jeesus Kristus on sanonut: ”Minä olen maailman valo. Se, joka seuraa minua, ei kulje pimeässä, vaan hänellä on elämän valo.”³

Mitä se tarkoittaa?

Yksinkertaisesti tätä: Se, joka nöyrästi seuraa Jeesusta Kristusta, saa kokemuksia Hänen valostaan ja toimii siinä. Ja tuo valo lisääntyy, kunnes se lopulta karkottaa synkimmänkin pimeyden.

Se tarkoittaa, että Vapahtajasta säteilee voimaa, vahvaa vaikutusta. Se ”lähtee Jumalan edestä ja täyttää avaruuden äärettömyyden”⁴. Koska tämä voima valistaa, kohottaa ja valaisee elämäämme, sitä kutsutaan usein pyhissä kirjoituksissa valoksi, mutta siihen viitataan myös henkenä ja totuutena.

Opissa ja liitoissa sanotaan: ”Herran sana on totta, ja mikä tahansa, mikä on totta, on valoa, ja mikä tahansa, mikä on valoa, on Hengestä, nimittäin Jeesuksen Kristuksen Hengestä.”⁵

Tämä syvälinen näkemys – että valo on peräisin hengestä, joka on totta, ja

että tämä valo loistaa jokaiseen sieluun, joka tulee maailmaan – on yhtä tärkeä kuin toiveikaskin. Kristuksen valo valaisee ja täyttää kaikkien niiden sielun, jotka kuulevat Hengen ääntä.⁶

Kristuksen valo täyttää maailmankaikkeuden.

Se täyttää maailman.

Ja se voi täyttää jokaisen sydämen.

”Jumala [ei] erottele ihmisiä.”⁷ Hänen valonsa on kaikkien saatavilla – suurten ja pienten, rikkaiden ja köyhien, etuoikeutettujen ja vähäosaisten.

Jos avaatte mielenne ja sydämenne vastaanottamaan Kristuksen valoa ja seuraatte nöyrästi Vapahtajaa, saatte lisää valoa. Rivi rivin päälle, vähän täältä ja vähän tuolta te kokoatte sielunne lisää valoa ja totuutta, kunnes pimeys on karkotettu kokonaan elämästänne.⁸

Jumala avaa silmännenne.

Jumala antaa teille uuden sydämen.

Jumalan rakkaus, valo ja totuus herättävät eloon sen, mikä on ollut toimeettomana, ja te synnytte uuteen elämään Kristuksessa Jeesuksessa.⁹

Herra on luvannut: ”Jos teidän silmämääränänne on vain minun kunniani, koko teidän ruumiinne täytetään valolla, eikä teissä ole pimeyttä; ja se ruumis, joka on täynnä valoa, käsittää kaiken.”¹⁰

Tämä on tärkein parannuskeino hengelliseen sairauteen. Pimeys häviää valon edessä.

Vertaus hengellisestä pimeydestä

Jumala ei kuitenkaan pakota meitä ottamaan vastaan Hänen valoan.

Jos alamme viihtyä pimeydessä, on todennäköistä, ettei sydämemme muutu.

Muuttuminen voi tapahtua vain, jos me aktiivisesti annamme valon tulla elämäämme.

Ohjatessani lentokapteenina konetta lennoilla ympäri maapalloamme minut lumosi aina Jumalan luomakunnan kauneus ja täydellisyys. Erityisen kiehtovaksi koin maapallon ja auringon välisen suhteen. Pidän sitä syvälinen havaintoesimerkinä siitä, kuinka pimeys ja valo ovat olemassa.

Kuten kaikki tiedämme, jokaisen 24 tunnin kuluessa yö vaihtuu päiväksi ja päivä vaihtuu yöksi.

Mitä siis on yö?

Yö ei ole mitään muuta kuin varjo.

Edes pimeimpänäkin yönä aurinko ei lakkaa säteilemästä valoan. Se loistaa edelleen yhtä kirkkaana. Mutta puolet maapallosta on pimeydessä.

Valon poissaolo saa aikaan pimeyden.

Kun yön pimeys laskeutuu, me emme vaivu epätoivoon huolesta, että aurinko on sammunut. Emme ajattele, ettei aurinkoa enää ole tai että se on kuollut. Ymmärrämme, että olemme varjossa, että maapallo jatkaa pyörimistä ja että ennen pitkää auringon säteet tavoittavat meidät jälleen.

Pimeys ei ole merkki siitä, ettei valoa ole. Useimmiten se yksinkertaisesti tarkoittaa, ettemme ole oikeassa paikassa vastaanottaaksemme valoa. Äskeisen auringonpimennyksen aikaan monet näkivät paljon vaivaa päästäkseen sille kapealle kaistaleelle, jolle kuu loi varjon keskellä kirkasta aurinkoista päivää.

Hyvin samalla tavoin hengellinen valo loistaa jatkuvasti kaikille Jumalan luoduille. Saatana tekee kaikkensa luodakseen varjon tai saadakseen meidät omaa tekoamme olevaan varjoon. Hän painostaa meitä luomaan oman pimennyksemme. Hän työntää meidät luolansa pimeyteen.

Hengellinen pimeys voi vetää unoituksen verhon jopa niiden ylle, jotka vaelsivat kerran valossa ja riemuitsivat Herrassa. Siitä huolimatta, synkimmänkin pimeyden hetkinä, Jumala kuulee nöyrät pyyntömme, kun rukoilemme: ”Minä uskon! Auta minua epäuskossani!”¹¹

Alman päivinä, jolloin monilla oli vaikeuksia hyväksyä hengellisiä asioita, Jumalan valo ja totuus eivät voineet päästä ihmisten sieluun heidän epäuskonsa tähden ja ”heidän sydämensä paatuivat”.¹²

Me olemme valon kantajia

Veljet, meidän tehtävämme on olla oikeassa paikassa, jotta voimme nähdä Jeesuksen Kristuksen evankeliumin jumalallisen valon ja totuuden. Silloinkin kun yö on saapunut ja maailma näyttää pimeältä, me voimme tehdä valinnan vaeltaa Kristuksen valossa, pitää Hänen käskynsä ja todistaa rohkeasti Hänen todellisuudestaan ja Hänen suuruudestaan.

Jumalan pappeuden haltijoina ja Jeesuksen Kristuksen opetuslapsina te olette valon kantajia. Tehkää edelleen niitä asioita, jotka lisäävät Hänen jumalallista valoaan. ”Pitäkää valonne

korkealla”¹³ ja antakaa valonne loistaa ihmisille – ei niin, että he näkisivät teidät ja ihailisivat teitä, vaan ”jotta he näkisivät teidän hyvät tekonne ja ylistäisivät Isääne, joka on taivaissa”¹⁴.

Rakkaat veljeni, te olette välineitä Herran käsissä, jotta toisitte valoa ja parantumisen taivaallisen Isän lasten sieluille. Ehkäpä ette tunne olevanne päteviä parantamaan niitä, jotka ovat hengellisesti sairaita – ette ainakaan enempää kuin postivirkailija on pätevä parantamaan niveltulehduksen. Kenties teillä on omia hengellisiä haasteita. Siitä huolimatta Herra on kutsunut teidät. Hän on antanut teille valtuuden ja vastuun auttaa apua tarvitsevia. Hän on uskonut teille pyhän pappeutensa voiman tuodakseen valoa pimeyteen ja kohottaaksenne ja siunataksenne Jumalan lapsia. Jumala on palauttanut kirkkonsa ja kallisarvoisen evankeliuminsa, ”joka parantaa haavoittuneen sielun”¹⁵. Hän on valmistanut tien hengelliseen hyvinvointiin, ja te voitte parantua pysähtyneisyydestä ja edetä kohti elinvoimaista, hengellistä terveyttä.

Joka kerta kun käännätte sydämenne Jumalan puoleen nöyrässä rukouksessa, koette Hänen valonsa. Joka kerta kun etsitte Hänen sanaansa

ja tahtoaan pyhistä kirjoituksista, tuo valo kirkastuu. Joka kerta kun huomaatte jonkun tarvitsevan apua ja uhraatte omasta mukavuudestanne auttaaksenne rakkaudessa, tuo valo kasvaa ja voimistuu. Joka kerta kun torjutte kiusauksen ja valitsette puhtauden, joka kerta kun pyydätte tai annatte anteeksi, joka kerta kun rohkeasti todistatte totuudesta, tuo valo karkottaa pimeyden ja vetää puoleensa muita, jotka myös etsivät valoa ja totuutta.

Ajatelkaa omia henkilökohtaisia kokemuksianne, hetkiä Jumalan ja lähimmäistenne palveluksessa, jolloin jumalallinen valo on loistanut elämässänne – pyhässä temppelessä, sakramenttipöydän ääressä, rukouksentäyteisen pohdinnan hiljaisena hetkenä, perheen kokoontuessa yhteen tai pappeuden palvelutyötä tehdessänne. Kertokaa noista hetkistä perheelle, ystäville ja etenkin nuorillemme, jotka etsivät valoa. Heillä on tarve kuulla teiltä, että tämän valon myötä tulee toivo ja parantuminen, jopa pimeyden täyttämässä maailmassa.

Kristuksen valo tuo toivon ja onnen sekä parantumisen jokaisesta hengellisestä haavasta tai sairaudesta.¹⁶ Niistä, jotka kokevat tämän jalostavan

Presidentti Henry B. Eyring

ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa

vaikutuksen, tulee välineitä Maailman valon käsissä, jotta he voivat antaa valoa muille.¹⁷ Heistä tuntuu samalta kuin kuningas Lamonista: ”Tämä valo oli valanut hänen sieluunsa sellaisen ilon, pimeyden pilven hälvettyä – – että iankaikkisen elämän valo oli syttynyt hänen sielussaan.”¹⁸

Rakkaat veljeni, rakkaat ystäväni, meidän tehtävämme on etsiä Herraa, kunnes Hänen ikuisen elämän valonsa palaa kirkkaana meissä ja todistuksestamme tulee varma ja luja myös pimeyden keskellä.

Rukoukseni ja siunaukseni on, että te menestytte toteuttaessanne päämääränne kaikkivaltiaan Jumalan pappeuden haltijoina ja olette aina Hänen taivaallisen valonsa riemullisia kantajia. Jeesuksen Kristuksen, Mestarinne, pyhässä nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Joh. 5:8.
2. Nefi 31:20.
3. Joh. 8:12.
4. OL 88:12; ks. myös OL 88:6–7.
5. OL 84:45.
6. Ks. OL 84:46.
7. Ap. t. 10:34.
8. Kohdassa OL 88:40 opetetaan, että ”valo liittyy valoon”. Toisin sanoen mitä enemmän valoa, totuutta, viisautta ja hyveellisyyttä me saamme, sitä enemmän vedämme niitä elämäämme. ”Se, joka ottaa vastaan valoa ja pysyy Jumalassa, saa lisää valoa; ja se valo kirkastuu kirkastumistaan täyteen päivään saakka” (OL 50:24).
9. Tämä on yksi kasteeseen liittyvistä lupauksista – että haudatessamme kuolevaisen, lihallisen elämämme me nousemme kasteen vesistä elävinä Kristuksessa. Meistä tulee uusia luomuksia, jotka elävät uutta elämää. (Ks. Room. 6:4; 2. Kor. 5:17.)
10. OL 88:67; ks. myös Matt. 6:22.
11. Mark. 9:24.
12. Moosia 26:3.
13. 3. Nefi 18:24.
14. Matt. 5:16.
15. MK Jaak. 2:8.
16. Ks. 1. Joh. 1:7; Alma 7:11–13.
17. Ks. Matt. 5:14.
18. Alma 19:6.

Herra johtaa kirkkooan

Se, että Herra johtaa kirkkooan, vaatii suurta ja vakaata uskoa kaikilta, jotka palvelevat Häntä maan päällä.

Rakkaat veljeni, joilla on Jumalan pappeus, tänä iltana haluan puhua siitä suurenmoisesta tavasta, jolla Herra johtaa valtakuntaansa maan päällä. Te tiedätte jo perusasiat. Rukoilen, että Pyhä Henki vahvistaa ne teille.

Ensiksi, Jeesus Kristus on kirkon pää koko maailmassa.

Toiseksi, Hän johtaa kirkkooan tänä aikana puhumalla miehille, jotka on kutsuttu profeetoiksi, ja Hän tekee sen ilmoituksen avulla.

Kolmanneksi, Hän antoi ilmoitusta profeetoilleen kauan sitten, antaa yhä ja tekee niin jatkossakin.

Neljänneksi, Hän antaa vahvistavaa ilmoitusta niille, jotka palvelevat Hänen profeettojensa johdolla.

Näistä perusasioista ymmärrämme, että se, että Herra johtaa kirkkooan, vaatii suurta ja vakaata uskoa kaikilta, jotka palvelevat Häntä maan päällä.

Esimerkiksi uskoa vaatii siihen luottaminen, että ylösnoussut Herra valvoo valtakuntansa päivittäisiä asioita. Uskoa vaatii siihen luottaminen, että Hän kutsuu epätäydellisiä ihmisiä luottamusta vaativiin tehtäviin. Uskoa vaatii siihen luottaminen, että Hän tuntee täysin kutsumansa ihmiset, sekä heidän kykynsä että heidän

mahdollisuutensa, minkä vuoksi Hän ei kutsuessaan tee virheitä.

Tämä saattaa saada jonkun tässä yleisössä hymyilemään tai pudistamaan päätään – sekä ne, jotka pitävät omaa palvelukutsuaan erehdyksenä, että ne, jotka kuvittelevat joidenkin tuntemiensa henkilöiden sopivan huonosti tehtävänsä Herran valtakunnassa. Neuvoni kummallekin ryhmälle on viivyttää sellaista päätelmää, kunnes voitte nähdä paremmin sen, mitä Herra näkee. Sen sijaan se päätelmä, joka teidän pitää tehdä, on, että *teillä* on kyky vastaanottaa ilmoitusta ja toimia sen mukaan pelottomasti.

Se vaatii uskoa. Vieläkin suurempaa uskoa vaatii siihen luottaminen, että Herra on kutsunut epätäydellisiä inhimillisiä palvelijoita johtamaan teitä. Tarkoitukseni tänä iltana on vahvistaa uskoanne siihen, että Jumala ohjaa teitä palvellessanne Häntä. Ja mikä vielä tärkeämpää, toivon vahvistavani uskoanne siihen, että Herra innoittaa niitä epätäydellisiä ihmisiä, jotka Hän on kutsunut johtajiksenne.

Saatatte alkuun ajatella, ettei sellainen usko ole tärkeää Herran kirkon ja valtakunnan menestykselle. Saatatte

kuitenkin huomata – missä sitten olettekin pappeuden palveluketjussa Herran profeetasta uuteen Aaronin pappeuden haltijaan – että usko on välttämätöntä.

Aloittakaamme siitä, mitä usko merkitsee opettajien tai diakonien koorumin johtajan kohdalla. Hänen on tärkeää uskoa, että Herra on kutsunut hänet henkilökohtaisesti tuntien hänen heikkoutensa ja vahvuutensa. Hänen pitää uskoa siihen, että se mies, joka esitti kutsun, sai ilmoitusta Jumalan Hengen kautta. Hänen neuvonantajansa ja hänen kooruminsa jäsenet tarvitsevat tuota samaa uskoa seuratakseen häntä pelottoman luottavaisina.

Näin sellaista luottamusta, kun eräs poika istui eräänä sunnuntaiamuna diakonien kooruminsa johtokunnan kanssa. Hän oli heidän juuri tehtävään kutsuttu sihteerinsä. Tuo nuori johtokunta neuvotteli yhdessä. He puhuivat muutamista tavoista, joilla he voisivat täyttää piispan pyynnön tuoda eräs vähemmän aktiivinen poika takaisin kirkkoon. Rukouksen ja keskustelun jälkeen he antoivat sihteerille tehtävän mennä sen pojan kotiin, joka ei ollut tullut yhteenkään kokoukseen, ja kutsua hänet mukaan.

Sihtööri ei tuntenut sitä poikaa, mutta hän tiesi, että pojan vanhemmista toinen oli vähemmän aktiivinen eikä toinen ollut kirkon jäsen eikä ystävällinen. Sihtööri tunsu levottomuutta mutta ei pelkoa. Hän tiesi, että Jumalan profeetta oli pyytänyt pappeudenhaltijoita tuomaan takaisin eksyneen lampaan. Ja hän oli kuullut johtokuntansa rukouksen. Hän oli kuullut heidän pääsevän yksimielisyyteen siitä, kuka pelastettava poika oli ja että tehtävä annettaisiin hänelle.

Katselin, kun sihtööri käveli katua pitkin kohti vähemmän aktiivisen pojan kotia. Hän käveli hitaasti aivan kuin olisi lähestymässä suurta vaaraa. Mutta puolen tunnin kuluttua hän palasi katua pitkin mukanaan tuo poika ja hymyili iloisesti. En ole varma, tiesikö hän sitä silloin, mutta hän oli mennyt sinne uskoen, että hän oli Herran asiassa. Tuo usko on pysynyt hänessä ja vahvistunut niinä vuosina, kun hän on ollut lähetyssaarnaaja, isä, nuorten miesten johtaja ja piispa.

Puhukaamme siitä, mitä sellainen usko merkitsee piispan kohdalla. Piispa kutsutaan toisinaan palvelemaan ihmisiä, jotka tuntevat hänet hyvin. Seurakunnan jäsenet tuntevat hänen inhimilliset heikkoutensa ja hänen hengelliset vahvuutensa, ja he tietävät, että seurakunnasta olisi voitu kutsua muita – sellaisia, jotka vaikuttavat paremmin koulutetuilta, kokeneemmilta, miellyttävämiltä ja jopa edustavammilta.

Näiden jäsenten on tiedettävä, että kutsu palvella piispana on tullut Herralta ilmoituksen kautta. Ilman heidän uskoaan piispan, jonka Herra on kutsunut, on vaikeampaa saada ilmoitusta, jota hän tarvitsee auttaakseen heitä. Hän tarvitsee tuekseen jäsenten uskoa.

Onneksi myös päinvastainen on totta. Ajatelkaa Herran palvelijaa kuningas Benjaminia, joka johti kansansa parannukseen. Ihmisten sydän

pehmeni, koska he uskoivat siihen, että hän oli inhimillisistä heikkouksistaan huolimatta Jumalan kutsuma ja että hänen sanansa tulivat Jumalalta. Muistatte, mitä he sanoivat: ”Kyllä, me uskomme joka sanan, jonka sinä olet puhunut meille; ja me tiedämme – – niiden varmasti olevan totta Herran Kaikkivaltiaan Hengen tähden, joka on saanut aikaan voimallisen muutoksen meissä eli meidän sydämissämme, niin ettei meillä ole enää halua tehdä pahaa vaan tehdä alati hyvää” (Moosia 5:2).

Jos johtaja haluaa menestyä Herran työssä, ihmisten luottamuksen siihen, että hän on Jumalan kutsuma, täytyy olla vahvempi kuin heidän näkemyksensä hänen puutteistaan ja kuolevaisuuden heikkouksistaan. Muistatte, kuinka kuningas Benjamin selitti omaa johtajan rooliaan:

”Minä en ole käskenyt teitä tulemaan tänne ylös, jotta te pelkäisitte minua tai jotta te ajattelisitte, että minä itse olen enemmän kuin kuolevainen ihminen.

Vaan minä olen teidän kaltaisenne, altis kaikenlaisille ruumiin ja mielen heikkouksille; kuitenkin tämä kansa on valinnut ja isäni on vihkinnyt minut, ja Herran käsi on sallinut minun olla tämän kansan hallitsijana ja kuninkaana; ja hänen verraton voimansa on suojellut ja varjellut minua palvellakseni teitä koko siitä väkevydestä, mielestä ja voimasta, jonka Herra on suonut minulle.” (Moosia 2:10–11.)

Johtajanne Herran kirkossa voivat näyttää teistä heikoilta ja inhimillisiltä tai he voivat näyttää teistä lujilta ja innoitetuilta. Tosiasia on, että jokainen johtaja on sekoitus noita ominaisuuksia ja enemmän. Niitä Herran palvelijoita, jotka on kutsuttu johtamaan meitä, auttaa se, että yritämme nähdä heidät siten kuin Herra näki heidät kutsuessaan heidät.

Herra näkee palvelijansa täydellisesti. Hän näkee heidän mahdollisuutensa ja heidän tulevaisuutensa. Ja Hän tietää, kuinka heidän sisin luontonsa voi muuttua. Hän tietää myös, kuinka heidän kokemuksensa niiden ihmisten kanssa, joita he johtavat, voivat muuttaa heitä itseään.

Kenties olette kokeneet, kuinka ihmiset, joita teidät kutsuttiin palvelemaan, ovat tehneet teistä vahvempia. Minut kutsuttiin kerran nuorten naimattomien aikuisten piispaksi. En ole varma, oliko Herran tarkoituksena enemmän se, mitä muutoksia voisin auttaa Häntä saamaan aikaan heissä, vai se, mitä muutoksia Hän tiesi heidän saavan aikaan minussa.

En vieläkään täysin ymmärrä, miksi useimmat niistä nuorista siinä seurakunnassa toimivat aivan kuin Jumala olisi kutsunut minut erityisesti heitä varten. He näkivät heikkouteni mutta eivät antaneet niiden vaikuttaa.

Muistan erään nuoren miehen, joka pyysi neuvoa koulutusvalintoihinsa. Hän opiskeli ensimmäistä vuottaan erittäin hyvässä yliopistossa. Viikko sen jälkeen, kun olin antanut hänelle neuvon, hän sopi tapaamisen kanssani.

Tullessaan toimistoon hän yllätti minut kysymällä: ”Piispa, voisimmeko rukoilla ennen kuin puhumme? Ja voisimmeko polvistua? Ja saisinko minä pitää rukouksen?”

Hänen pyyntönsä yllättivät minut. Mutta hänen rukouksensa oli vieläkin suurempi yllätys. Se kuului tähän tapaan: ”Taivaallinen Isä, tiedät, että piispa Eyring antoi minulle viime viikolla neuvon, eikä se toiminut. Innoitathan häntä tietämään, mitä minun tulee nyt tehdä.”

Saatatte hymyillä tuolle mutta minä en hymyillyt. Se nuorukainen tiesi jo, mitä Herra halusi hänen tekevän. Hän kuitenkin kunnioitti piispan virkaa

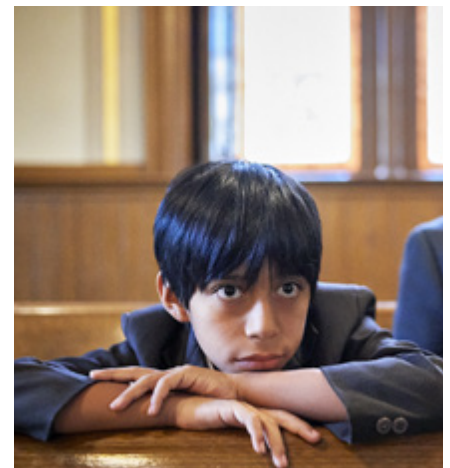
Herran kirkossa, ja ehkäpä hän halusi minun saavan mahdollisuuden luottaa enemmän siihen, että saan ilmoitusta siinä tehtävässä.

Se toimi. Heti kun nousimme polviltamme ja istuuduimme, minä sain ilmoituksen. Kerroin hänelle, mitä tunsin, että Herra haluaa hänen tekevän. Hän oli silloin vasta 18-vuotias, mutta hengellisiltä vuosiltaan hän oli kypsä.

Hän tiesi jo, ettei hänen olisi tarvinnut mennä piispan luo sellaisen ongelman vuoksi. Mutta hän oli oppinut tukemaan Herran palvelijaa myös tämän kuolevaisuuden heikkouksissa. Hänestä tuli ennen pitkää vaarnajohtaja. Hän säilytti mielessään tämän opetuksen, jonka saimme yhdessä: jos uskot, että Herra johtaa kirkkoaan antamalla ilmoitusta kutsumilleen epätäydellisille palvelijoille, niin Herra avaa taivaan ikkunat heille, samoin kuin sinulle.

Minä opin tuosta kokemuksesta, että kun olemme Herran palveluksessa, niin palvelemiemme ihmisten usko tuo toisinaan enemmän ilmoitusta kuin oma uskomme.

Se opetti minulle toisenkin asian. Jos se poika olisi tuominnut minut sen vuoksi, etten pystynyt antamaan

hänelle hyvää neuvoa ensimmäisellä kerralla, hän ei olisi koskaan tullut takaisin pyytämään uudelleen. Ja niinpä päättämällä olla tuomitsematta minua hän sai haluamansa vahvistuksen.

Opin tuosta kokemuksesta myös vielä yhden asian, joka on palvellut minua hyvin. Sikäli kuin tiedän, hän ei koskaan kertonut kenellekään seurakunnassa, etten ollut antanut hänelle ensin hyvää neuvoa. Jos hän olisi tehnyt niin, se olisi saattanut vähentää muiden seurakuntalaisten uskoa luottaa piispan saamaan innoitukseen.

Yritän olla tuomitsematta Herran palvelijoita ja olla puhumatta heidän ilmeisistä heikkouksistaan. Ja yritän opettaa sitä esimerkillä lapsilleni. Presidentti James E. Faust esitti uskontunnustuksen, josta yritän tehdä omani. Suosittelemme sitä teille:

”Meidän täytyy – antaa tukemme ja hyväksyntämme paikallisille johtajillemme, koska – heidät on ’kutsuttu ja valittu’. Jokainen jäsen tässä kirkossa voi saada neuvoja piispalta tai seurakunnanjohtajalta, vaarnanjohtajalta tai lähetysohjohtajalta sekä kirkon presidentiltä ja hänen työtovereiltaan. Kukaan näistä veljistä ei ole pyytänyt tehtävänsä itselleen. Kukaan ei ole täydellinen. He ovat kuitenkin Herran palvelijoita, jotka Herra on kutsunut niiden kautta, joilla on oikeus saada innoitusta. Ne, jotka on kutsuttu, hyväksytyt ja asetettu tehtävänsä, ovat oikeutettuja saamaan meidän tukemme.

Kunnioituksen puute kirkon johtajia kohtaan on aiheuttanut monen hengellisen heikkenemisen ja luhistumisen. Meidän tulisi jättää huomiotta meitä johtamaan kutsuttujen ihmisten epätäydellisyydet, syyllät tai näppylät, ja tukea sitä virkaa, joka heillä on.” (Ks. ”Kutsuttu ja valittu”, *Liahona*, marraskuu 2005, s. 54–55.)

Tuo neuvo siunaa Jumalan palvelijoita kaikissa olosuhteissa.

Herran kirkon alkuaikoina profeetta Joseph Smithiä lähellä olevat johtajat alkoivat puhua hänen vioistaan. Kaikesta siitä huolimatta, mitä he olivat nähneet ja tiesivät hänen asemastaan Herran edessä, heidän arvosteleva ja kateellinen asenteensa levisi kuin ruttotauti. Yksi kahdestatoista antoi meille kaikille uskon ja uskollisuuden mittapuun, jonka mukaan meidän täytyy elää, jos aiomme palvella Herran valtakunnassa.

Tässä on selonteko: ”Joukko vanhimpia kutsui temppelissä pidettävään kokoukseen kaikki, joiden mielestä Joseph Smith oli langennut profeetta. Heidän aikomuksenaan oli nimittää David Whitmer uudeksi kirkon johtajaksi. – Kuunneltuaan profeettaa vastaan esitettyjä väitteitä Brigham [Young] nousi ja todisti: ’Joseph on profeetta, ja minä tiedän sen, ja he voivat parjata ja panetella häntä mielin määrin, mutta he eivät voi tehdä tyhjäksi Jumalan profeetan kutsua; he voivat tehdä tyhjäksi vain oman

valtuutensa, katkaista sen langan, joka sitoo heidät profeettaan ja Jumalaan, ja upottaa itsensä helvettiin.” (*Kirkon historia aikojen täytyessä*, uskonto 341–343, 2004, s. 185; ks. myös *Kirkon presidenttien opetuksia: Brigham Young*, 1997, s. 79.)

On olemassa lanka, joka palvelutyössämme sitoo meidät Herraan. Se lähtee sieltä, missä meidät kutsutaan palvelemaan valtakunnassa, kulkee niiden kautta, jotka on kutsuttu johtamaan meitä pappeudessa, päätyen profeettaan, joka on sidottu Herraan. Meiltä vaaditaan uskoa ja nöyryyttä palvella tehtävässä, johon meidät on kutsuttu, luottaa siihen, että Herra on kutsunut meidät ja ne, jotka johtavat meitä, sekä tukea heitä täydessä uskossa.

Tulee tilanteita, kuten niitä oli Kirtlandin aikoina, jolloin me tarvitsemme Brigham Youngin kaltaista uskoa ja nuhteettomuutta palvella siinä tehtävässä, johon Herra on meidät kutsunut, uskollisina Hänen profeetalleen ja johtajille, jotka Hän on asettanut paikalleen.

Lausun teille vakaan ja silti riemullisen todistukseni, että Herra Jeesus Kristus on ruorissa. Hän johtaa kirkkoa ja palvelijoitaan. Todistan, että Thomas S. Monson on ainoa mies, jolla tänä aikana on kaikki pyhän pappeuden avaimet maan päällä ja joka käyttää niitä. Ja rukoilen siunauksia kaikille nöyrille palvelijoille, jotka hyvin auliisti ja erinomaisesti palvelevat palaute-tussa Jeesuksen Kristuksen kirkossa, jota Hän johtaa henkilökohtaisesti. Todistan, että Joseph Smith näki Isän Jumalan ja Jeesuksen Kristuksen. He puhuivat hänelle. Pappeuden avaimet on palautettu kaikkien taivaallisen Isän lasten siunaukseksi. Meille on uskottu tehtävä palvella omalla paikallamme Herran työssä. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

Jean B. Bingham
Apuyhdistyksen ylijohtaja

Jotta teidän ilonne tulisi täydelliseksi

Jeesus Kristus on kaiken parantumisen, rauhan ja iankaikkisen edistymisen lähde.

Veljet ja sisaret, on ilo olla kansanne. Ja juuri siitä haluaisin puhua kansanne tänä aamuna – ilon täyteyden saamisesta.

Eräässä äskettäisessä uutisotsikossa luki: ”Katastrofit vavisuttavat kansakuntaa [ja] maailmaa.”¹ Hirmumyrskyjä ja tulvia, helleaaltoja ja kuivuutta, metsäpaloja ja maanjäristyksiä, sotia ja tuhoisia sairauksia – näyttää siltä, että ”koko maa on levottomuuden vallassa”².

Miljoonat ihmiset ovat joutuneet jättämään kotinsa, ja nämä haasteet ovat ravisuttaneet lukemattomien ihmisten elämää. Myös kiistat perheissä ja yhteiskunnassa sekä pelon, epäilysten ja täyttymättömien odotusten aiheuttamat sisäiset kamppailut saavat meidät seka-sorron valtaan. Voi olla vaikeaa tuntea sitä iloa, joka Lehin opetuksen mukaan on elämän tarkoitus.³ Olemme kaikki aika ajoin kysyneet: ”Missä on turvani? Löydänpö rauhaa...?”⁴ Ihmettelemme: ”Kuinka löydän iloa kuolevaisen elämän vaikeuksista huolimatta?”

Vastaus saattaa tuntua liiankin yksinkertaiselta, mutta se on osoittautunut oikeaksi Aadamin ajoista asti. Kestävä ilo tulee siitä, että keskitymme Vapahtajaamme Jeesukseen Kristukseen ja

elämme evankeliumin mukaan, kuten Hän on osoittanut ja opettanut. Mitä enemmän *opimme* Jeesuksesta Kristuksesta, *uskomme* Häneen ja *olemme* Hänen *kaltaisiaan*, sitä enemmän me opimme ymmärtämään, että Hän on kaiken parantumisen, rauhan ja iankaikkisen edistymisen lähde. Hän kutsuu meitä jokaista tulemaan luokseen⁵. Tätä kutsua presidentti Henry B. Eyring on luonnehtinut ”[ärkeimmäksi kutsuksi], minkä kukaan voi ottaa vastaan”⁶.

Ottakaa vastaan oppia Jeesukselta Kristukselta

Kuinka tulemme Hänen luokseen? Viime huhtikuussa presidentti Russell M. Nelson ja vanhin M. Russell Ballard kannustivat meitä tutkimaan julistusta ”Elävä Kristus”⁷ pyrkiessämme oppimaan Vapahtajasta. Monet ovat ottaneet haasteen vastaan ja saaneet siunauksia. Jokin aika sitten eräs rakas ystävä antoi jokaiselle aikuiselle lapselleen tästä julistuksesta kopion, jossa kutakin lausetta havainnollistivat evankeliumiaiheiset kuvat. Hän kannusti lapsiaan auttamaan hänen lastenlapsiaan ymmärtämään julistuksen ja opettelemaan sen ulkoa. Hieman

myöhemmin ystäväni näytti videon, jossa hänen kuusivuotias lapsenlapsensa Laynie toistaa ulkoa oppimansa osuuden innokkaasti ja arvokkaasti. Käsitin, että jos kuusivuotias pystyy siihen, niin pystyn minäkin!

Kun olen tutkinut Jeesuksen Kristuksen elämää ja opetuksia keskittyneemmin ja sitoutuen opettelemaan ulkoa julistuksen ”Elävä Kristus”, kiitollisuuteni ja rakkauteni Vapahtajaamme kohtaan ovat lisääntyneet. Tuon innoitetun julistuksen jokainen virke sisältää saarnan ja on lisännyt ymmärrystäni Hänen jumallaisista rooleistaan ja palvelutehtäväänsä maan päällä. Se, mitä olen oppinut ja tuntenut tänä tutkimisen ja mietiskelyn aikana, vahvistaa, että Jeesus todellakin ”on maailman valkeus, elämä ja toivo”⁸. Muinaiset pyhät kirjoitukset ja myöhempien aikojen profeettojen sanat, jotka on kirjoitettu tai lausuttu Hänen ylistyksekseen, todistavat, että ”Hänen tiensä on se polku, joka johtaa onneen tässä elämässä ja iankaikkiseen elämään tulevassa maailmassa”⁹.

Uskokaa Jeesukseen Kristukseen

Kun tutkutte Kristuksen elämää ja opetuksia lukuisin tavoin, teidän

uskonne Häneen kasvaa. Tulette tietämään, että Hän rakastaa teitä yksilönä ja ymmärtää teitä täydellisesti. 33-vuotisen elämänsä aikana kuolevaisuudessa Hän kärsi torjumista, vainoa, ruumiin nälkää, janoa ja uupumusta¹⁰, yksinäisyyttä, sanallista ja fyysistä pahoinpitelyä sekä viimein tuskallisen kuoleman syntisten ihmisten käsissä.¹¹ Getsemanen puutarhassa ja Golgatan ristillä Hän koki kaikki *meidän* kipumme, ahdistukkomme, koetuksemme, sairautemme ja heikkoutemme.¹²

Olimmepa kärsineet mitä tahansa, Hän on *parantumisen* lähde. Ne, jotka ovat kokeneet millaista kärsimystä tahansa – pahoinpitelyä, järkyttävän menetyksen, kroonista sairautta tai toimintakyvyn vievää ahdistusta, perättömiä syytteitä, ilkeää vainoa tai synnin tai väärinkäsitysten aiheuttamaa hengellistä vauriota – voivat maailman Lunastajan avulla kaikki kokea eheytyksen. Hän ei kuitenkaan tule kutsu-matta. Meidän täytyy tulla Hänen luokseen ja antaa Hänen tehdä ihmeitään.

Eräänä kauniina kevätpäivänä jätin oven auki nauttiakseni raittiista ilmasta. Yksi pikkulintu lensi avonaisesta ovesta sisään ja käsitti sitten joutuneensa paikkaan, jossa se ei halunnut olla. Se lensi epätoivoisesti ympäri huonetta lennähdellen toistuvasti ikkunalasia päin yrittäessään päästä pakoon. Yritin lempeästi ohjata sitä avointa ovea kohti, mutta se oli peloissaan ja lennähteli jatkuvasti pois päin. Viimein se laskeutui ikkunaverhojen ylle hämmentyneen uupuneena. Otin luudan ja hitaasti ojensin harjaspään siihen kohtaan, jossa lintu pelokkaana kyyhötti. Kun pitelin näin luutaa linnun jalkojen vieressä, se astahdi epävarmana harjasten päälle. Hitaasti, hyvin hitaasti astelin avoimen oven luopidellen luutaa niin vakaana kuin pystyin. Heti kun pääsimme avonaisen oven luopidellen, lintu lensi nopeasti vapauteen.

Tuon linnun tavoin meitä toisinaan pelottaa luottaa Jumalaan, koska emme ymmärrä Hänen ehdotonta rakkauttaan ja haluaan auttaa meitä. Mutta kun tutkimme taivaallisen Isän suunnitelmaa ja Jeesuksen Kristuksen palvelutehtävää, me ymmärrämme, että Heidän ainoana päämääränään on meidän iankaikkinen onnellisuutemme ja edistymisemme.¹³ He mielellään auttavat meitä, kun pyydämme, etsimme ja kolkutamme.¹⁴ Kun osoitamme uskoa ja avaaamme nöyrästi sisimpämme Heidän vastauksilleen, me vapaudumme väärinkäsitystemme ja oletustemme rajoituksista ja meille voidaan näyttää tie eteenpäin.

Jeesus Kristus on myös *rauhan* lähde. Hän kutsuu meitä tarttumaan käteensä turvaisaan¹⁵ ja lupaa "[rauhan], joka ylittää kaiken ymmärryksen"¹⁶, tunteen, joka tulee, kun Hänen Henkensä "[puhuu] rauhaa meidän sielullemme"¹⁷, ympäröivätpä meitä mitkä haasteet tahansa. Olipa kyse henkilökohtaisista kamppailuista, perhettä koskevista ongelmista tai yhteiskunnallisista kriiseistä, me saamme rauhan, kun luotamme siihen, että Jumalan

ainosyntyisellä Pojalla on voima tyynnyttää meidän tuskainen sielumme.

Snježana Podvinski, yksi sisarpienestä pyhien joukosta Karlovacista Kroatiaasta, tarttui Vapahtajan käteen, kun hänen aviomiehensä ja vanhempansa kuolivat puolen vuoden sisällä toisistaan viime vuonna. Murheen murtamana mutta luottaen todistukseensa siitä, että perheet ovat ikuisia, hän käytti kaikki säästönsä matkustaakseen temppeleihin, missä hänet sinetöitiin aviomieheensä ja vanhempiensa. Hän kertoi, että ne päivät temppeleissä ovat olleet yksi hänen elämänsä kohokohdista. Koska Snježanalla on luja todistus Jeesuksesta Kristuksesta ja Hänen sovituksistaan, hän on tuntenut rauhaa ja kokenut parantumista, mikä on ollut voimana myös hänen lähipiirissään oleville.

Usko Jeesukseen Kristukseen tuo muitakin lahjoja kuin parantumisen ja rauhan. Kuten presidentti Henry B. Eyring on sanonut: "Olen ollut kiitollinen niistä monista tavoista, joilla Herra on siunannut minua Lohduttajalla, kun olen tarvinnut rauhaa. Siltikään taivaallinen Isämme ei ole kiinnostunut pelkästään lohdustamme vaan sitäkin enemmän edistymisestämme ylöspäin."¹⁸

Jeesuksen Kristuksen sovitus, johon sisältyvät lunastuksen ja ylösnousemuksen lahjat, mahdollistaa meille parantuksenteon, muuttumisen ja *iankaikisen edistymisen*. Sen voiman avulla, jota Hän antaa meille ollessamme kuuliaisia, me pystymme yltämään korkeammalle kuin pystyisimme koskaan omin voimin. Emme ehkä ymmärrä täysin kuinka, mutta jokainen meistä, joka on tuntenut Kristukseen kohdistuvan uskonsa kasvavan, on myös saanut suuremman ymmärryksen jumalallisesta identiteetistämme ja päämäärästämme, mikä johtaa meidät tekemään valintoja, jotka ovat sopuosinussa tämän tiedon kanssa.

Huolimatta maailmasta, joka yrittää alentaa meidät eläinten kaltaisiksi¹⁹, niin tieto siitä, että Jumala on meidän Isämme, vahvistaa meille, että meille on annettu jumalallisia mahdollisuuksia ja kuninkaallinen lupaus. Huolimatta maailmasta, joka väittää meille tämän elämän olevan umpikuja, niin tieto siitä, että Jumalan ainosyntyinen Poika on suonut meille mahdollisuuden tulla lunastetuiksi ja saada ylösnousemuksen, antaa meille toivon iankaikkisesta edistymisestä.

Olkaa Jeesuksen Kristuksen kaltaisia

Kun opimme lisää Jeesuksesta Kristuksesta, me saamme vahvemman uskon Häneen ja luonnollisesti haluamme noudattaa Hänen esimerkkiään. Hänen käskyjensä pitämisestä tulee suurin halumme. Sydämemme kaipaa saada lievittää muiden kärsimystä kuten Hän teki, ja haluamme heidän kokevan rauhaa ja onnellisuutta, jota itse olemme löytäneet.

Miksi se, että pyrimme toimimaan Hänen tavallaan, on niin voimallista? Koska kun muutamme uskomme toiminnaksi, Pyhä Henki todistaa iankaikkisesta totuudesta.²⁰ Jeesus käskyy opetuslapsiaan pitämään Hänen käskyjänsä, koska Hän tietää, että kun noudatamme Hänen esimerkkiään, me alamme kokea iloa, ja kun jatkamme kulkua pitkin Hänen polkuaan, me saamme ilon täyteen. Hän on selittänyt: ”Olen puhunut teille tämän, jotta teillä olisi minun iloni sydämessänne ja teidän ilonne tulisi täydelliseksi.”²¹

Rakentuuko meidän todistuksemme Jeesuksen Kristuksen ja Hänen evankeliuminsa kallionlujalle perustalle? Kun elämän myrskyt ahdistavat meitä, etsimmekö kuumeisesti apua jostakin opaskirjasta tai internetjulkaisusta? Se, että käytämme aikaa kasvattaaksemme ja vahvistaaksemme

tietoamme ja todistustamme Jeesuksesta Kristuksesta, tuottaa runsaasti tuloksia koettelemusten ja vastoinkäymisten aikoina. Pyhien kirjoitusten ja elävien profeettojen sanojen päivittäinen lukeminen ja pohtiminen, paneutuminen merkitykselliseen henkilökohtaiseen rukoukseen, sakramentin nauttiminen ajatuksella joka viikko, palveleminen Vapahtajan tavoin – kukin näistä yksinkertaisista toiminnoista muodostuu ilontäyteisen elämän rakennuskiveksi.

Mikä tuo teille iloa? Rakkaidenne näkeminen pitkän päivän päätteeksi? Tyytyväisyys hyvin tehdystä työstä? Valo jonkun silmissä, kun olette jakaneet heidän taakkaansa? Jonkin kirkon laulun sanat, jotka kiirivät syvälle sydämeenne? Läheisen ystävän kädenpuristus? Pohdiskelkaa hetki itsekseenne siunauksianne ja keksikää sitten keinoja jakaa niitä. Kun pyritte palvelemaan ja kohottamaan veljiänne ja sisarianne naapurustossanne ja kaikkiällä tässä maailmassa, joka on niin suuren levottomuuden vallassa, te koette suurempaa rauhaa, parantumista ja myös edistymistä.

Tulkaa Hänen luokseen. Todistan, että kun keskittätte elämänne Jeesukseen Kristukseen, te löydätte iloa omissa olosuhteissanne, olivatpa ne millaisia tahansa. Todellakin, ”Vain yksin Hän”²² on vastaus. Järjestäkää

ja varatkaa aikaa siihen, että tulette tuntemaan Jeesuksen Kristuksen tutkimalla utterasti, saamalla vahvemman uskon Häneen ja pyrkimällä tulemaan entistä enemmän Hänen kaltaisikseen. Niin tehdessämme mekin tunnemme pikku Laynien tavoin innoitusta sanoa: ”Jumalalle kiitos Hänen jumalallisen Poikansa vertaansa vailla olevasta lahjasta.”²³ Jeesuksen Kristuksen siunatussa ja pyhässä nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Tamara Lush ja Jay Reeves, ”Disasters Rock the Nation, World”, *Deseret News*, 10. syyskuuta 2017, s. A1.
2. OL 45:26.
3. Ks. 2. Nefi 2:25.
4. ”Missä on turvani?”, *MAP-lauluja*, 75.
5. Ks. 3. Nefi 9:14, 22.
6. Henry B. Eyring, ”Tulkaa Kristuksen luokse”, *Liahona*, maaliskuu 2008, s. 49.
7. Ks. ”Elävä Kristus – apostolien todistus”, *Liahona*, huhtikuu 2000, s. 2–3.
8. ”Elävä Kristus”, s. 3.
9. ”Elävä Kristus”, s. 3.
10. Ks. Moosia 3:7.
11. Ks. Luuk. 24:7.
12. Ks. Alma 7:11–12.
13. Ks. Moos. 1:39.
14. Ks. Matt. 7:7.
15. Ks. ”Käteeni turvaisaan”, *MAP-lauluja*, 68.
16. Fil. 4:7.
17. Alma 58:11.
18. Henry B. Eyring, ”Minä jätän teille rauhan”, *Liahona*, toukokuu 2017, s. 17.
19. Ks. ”On sielu vapaa jokaisen”, *MAP-lauluja*, 1974, 120.
20. Ks. Joh. 7:17.
21. Joh. 15:11.
22. ”Missä on turvani?”, *MAP-lauluja*, 75.
23. ”Elävä Kristus”, s. 3.

Vanhin Donald L. Hallstrom
seitsemänkymmenen koorumista

Onko ihmeiden aika lakannut?

Meidän tulee keskittyä ennen kaikkea hengellisiin ihmeisiin, jotka ovat kaikkien Jumalan lasten ulottuvilla.

Vuosi sitten hoitaessani kirkon tehtävääni Kaliforniassa Yhdysvalloissa menin erään vaaranjohtajan kanssa tapaamaan Clark ja Holly Falesia ja heidän perhettään heidän kotiinsa. Minulle kerrottiin, että he olivat hiljattain kokeneet ihmeen. Kun saavuimme, Clark nousi vaivoin tervehtimään meitä, sillä hänellä oli tuet selässään, niskassaan ja käsivarsissaan.

Hieman yli kaksi kuukautta aiemmin Clark, hänen poikansa Ty ja suunnilleen 30 muuta nuorta miestä ja johonhenkilöä aloittivat vaarnan vaativan seikkailutoiminnan, jossa he patikoivat 4 322 metriä korkean Mount Shastan huipulle – yhdelle Kalifornian korkeimmista vuorenhuipuista. Työlään vaelluksen toisena päivänä useimmat kiipeilijät pääsivät vuoren laelle – upea saavutus, joka onnistui kuukausien valmistelujen ansiosta.

Yksi ensimmäisistä ihmisistä, jotka sinä päivänä pääsivät huipulle, oli Clark. Levähdettyään hetken lähellä vuorenhuipun reunaa hän nousi seisomaan ja lähti kävelemään. Niin tehdessään hän kompastui ja horjahti taaksepäin kallion kielekkeen yli ja putosi suoraan noin 12 metriä ja kieri

sitten hallitsemattomasti alas jäistä rinnettä vielä noin 90 metriä. Hämmästyttävää kyllä Clark jäi henkiin, mutta hän sai vakavia vammoja eikä pystynyt liikkumaan.

Ihmeet, joita Clark koki tämän järkyttävän tapahtuman aikana, olivat vasta alkamassa. Ensimmäisiä, jotka ”sattuivat” ehtimään paikalle auttamaan häntä, oli eräs patikoiden ryhmä, jossa oli vuoristopelastajia ja ensiavun

ammattilaisia. He antoivat Clarkille välittömästi sokkipotilaan ensihoitoa, ja heillä oli varusteita pitää hänet lämpimänä. Lisäksi tällä ryhmällä ”sattui” olemaan testattavana uusi viestintälaitte, ja he lähettivät hätäkutsun seudulta, jossa matkapuhelimet eivät pysty saamaan signaalia. Pieni helikopteri lähetettiin tunnin matkan päästä heti Mount Shastan luo. Kun lentäjä oli tehnyt kaksi vaarallista mutta epäonnistunutta yritystä laskeutua korkeudessa, joka koetteli kopterin suorituskykyä, hän aloitti kolmannen ja viimeisen yrityksensä ponnistellen vaarallisissa tuuliolosuhteissa. Helikopterin lähestyessä eri kulmasta tuulet ”sattuivat” muuttamaan suuntaa ja kopteri laskeutui kyllin pitkäksi aikaa, jotta ryhmä sai nopeasti ja kivuliaasti ahdettua Clarkin pieneen tilaan lentäjän istuimen takana.

Kun Clarkin tilannetta arvioitiin ensiapukeskuksessa, koetuloksissa paljastui, että hänellä oli useita murtumia kaularangassaan, kylkiluissaan ja ran-teissaan, hänen keuhkonsa oli painunut kasaan, ja hän oli saanut lukuisia ruhjeita ja hiertymiä. Sinä päivänä työvuorossa ”sattui” olemaan tunnettu neurokirurgi – hän on siinä sairaalassa vain muutamia kertoja vuodessa. Myöhemmin tämä kirurgi totesi, ettei hän ollut koskaan nähnyt kenenkään saaneen niin paljon vammoja selkäyttimeen ja kaulavaltimoihin ja silti jäävän henkiin. Clarkin odotettiin paitsi jäävän henkiin myös saavan takaisin täyden toimintakykynsä. Kirurgi, joka sanoi olevansa agnostikko, mainitsi, että Clarkin tapaus oli vastoin kaikkea hänen tieteellistä ymmärrystään neurologisista vammoista ja että sitä voitiin kuvailla ainoastaan ihmeeksi.

Kun Clark ja Holly lopettivat tämän järkyttävän kertomuksen, huomasin, että minun oli vaikea puhua. Syynä siihen eivät olleet vain nuo ilmeiset ihmeet vaan eräs vielä suurempi ihme.

Sain syvän vaikutelman – hengellisen todistuksen – siitä, että Hollylla ja kullakin niistä viidestä kauniista lapsesta, jotka istuivat olohuoneessa vanhempiensa ympärillä, oli niin vahva usko, että he olisivat voineet hyväksyä sen päivän lopputuloksen, olisipa se ollut mikä tahansa, ja että he olisivat silti kukoistaneet hengellisesti. Clark ja Holly sekä kaksi heidän vanhinta lastaan, Ty ja Porter, ovat tänään kanssamme konferenssikeskuksessa.

Pohtiessani Falesin perheen koke-musta olen ajatellut paljon hyvin monien muiden olosuhteita. Entä ne lukemattomat uskon täyttämät, pappeuden siunauksia saaneet, loputtomasti rukoilleet, liittonsa pitävät, täynnä toivoa olevat myöhempien aikojen pyhät, joiden toivomat ihmeet eivät koskaan tule? Ainakaan sillä tavoin kuin he ymmärtävät ihmeen. Ainakaan sillä tavoin kuin muut näyttävät saavan ihmeitä.

Entä ne, jotka kärsivät syvistä ahdingoista – fyysisistä, henkisistä, tunneperäisistä – vuosia tai vuosikymmeniä tai koko kuolevaisen elämänsä ajan? Entä ne, jotka kuolevat hyvin nuorena?

Vain kaksi kuukautta sitten kaksi temppeleisuosituskelpoista avioparia, joilla oli mukanaan kolme kokoikäisessä lähetystyössä palvelutta lasta ja viisi muuta lasta, lähtivät pienellä lentokoneella lyhyelle lennolle. Olen varma siitä, että he rukoilivat varjelusta ennen lentoa ja rukoilivat palavasti, kun heidän lentokoneeseensa tuli vakavia teknisiä ongelmia ennen maahansyöksyä. Yksikään ei selviytynyt. Miten on heidän laitansa?

Onko hyvillä ihmisillä ja heidän rakkaillaan syytä esittää kysymys, jonka Mormon kysyi: ”Onko ihmeiden aika lakannut?”¹

Rajallinen tietoni ei pysty selittämään, miksi toisinaan jumalallinen voima puuttuu asioiden kulkuun

ja toisinaan ei. Mutta kenties meiltä puuttuu ymmärrystä siitä, mistä ihme muodostuu.

Usein kuvailemme ihmeen olevan sitä, että parantuu ilman täydellistä lääketieteellistä selitystä tai välttymä tuhoisalta vaaralta noudattamalla selkeää kehotusta. Kuitenkin se, että *ihme* määritellään ”[suotuisaksi tapahtumaksi], jonka saa aikaan jumalallinen voima, jota kuolevaiset eivät ymmärrä”², antaa laajemman näkemyksen asioihin, jotka ovat luonteeltaan iankaikkisempia. Lisäksi tämä määritelmä sallii meidän pohtia uskon keskeistä tehtävää ihmeen saamisessa.

Moroni opetti: ”Eivätkä ketkään ole milloinkaan tehneet ihmeitä, ennen kuin ovat uskoneet.”³ Ammon julisti: ”Jumala on järjestänyt keinon, jolla ihminen voi uskon kautta tehdä mahdollisia ihmeitä.”⁴ Herra ilmoitti Joseph Smithille: ”Sillä minä olen Jumala, – – ja minä näytän ihmeitä – – kaikille niille, jotka uskovat minun nimeeni.”⁵

Kuningas Nebukadnessar vaati, että Sadrak, Mesak ja Abed-Nego kumartavat kultaista patsasta, jonka hän oli asettanut jumalaksi, uhaten: ”Jos ette

kumarra, teidät – – heitetään tuliseen uuniin.” Sitten hän pilkkasi heitä kysyen: ”Mikä jumala voisi teidät pelastaa minun käsistäni?”⁶

Nämä kolme harrasta opetuslasta sanoivat: ”Jumala, jota me palvelemme, pystyy pelastamaan meidät tulisesta uunista – –. Ja vaikka niin ei kävisikään, kuningas, saat olla varma siitä, että sinun jumaliasi me emme palvele.”⁷

Heillä oli täysi luottamus siihen, että Jumala voisi pelastaa heidät, ”ja vaikka niin ei kävisikään”, heillä oli täydellinen usko Hänen suunnitelmaansa.

Samalla tavoin vanhin David A. Bednar kysyi kerran eräältä nuorelta mieheltä, joka oli pyytänyt pappeuden siunausta: ”Jos taivaallisen Isämme tahto on, että kuoleman kautta siirryt nuorena henkimaailmaan jatkamaan palvelutehtävääsi, niin onko sinulla uskoa alistua Hänen tahtoonsa ja olla parantumatta?”⁸ Onko *meillä* uskoa ”olla parantumatta” maanpäällisistä ahdingoistamme, jotta voisimme parantua iankaikkisesti?

Pohdittavana on ratkaisevan tärkeä kysymys: ”Mihin kohdistamme uskomme?” Kohdistuuko uskomme yksinkertaisesti haluun saada

Vanhin David A. Bednar
kahdentoista apostolin koorumista

huojennusta kivusta ja kärsimyksestä vai keskittykö se lujasti Isään Jumalaan ja Hänen pyhään suunnitelmaansa sekä Jeesukseen Kristukseen ja Hänen sovituksensa? Usko Isään ja Poikaan sallii meidän ymmärtää ja hyväksyä Heidän tahtonsa, kun valmistaudumme iankaikkisuuteen.

Tänä päivänä todistan ihmeistä. Se, että on Jumalan lapsi, on ihme.⁹ Se, että saa ruumiin, joka on Hänen kuvansa ja kaltaisensa, on ihme.¹⁰ Vapahtajan lahja on ihme.¹¹ Jeesuksen Kristuksen sovitus on ihme.¹² Mahdollisuus iankaikkiseen elämään on ihme.¹³

Vaikka on hyvä rukoilla fyysistä varjelusta ja parantumista ja työskennellä niiden hyväksi kuolevaisuuden olemassaolomme aikana, niin meidän tulee keskittyä ennen kaikkea hengellisiin ihmeisiin, jotka ovat kaikkien Jumalan lasten ulottuvilla. Riippumatta etnisestä taustastamme, riippumatta kansallisuudestamme, riippumatta siitä, mitä olemme tehneet, mikäli teemme parannuksen, riippumatta siitä, mitä meille kenties on tehty – nämä ihmeet ovat yhtä lailla meidän kaikkien ulottuvilla. Me elämme ihmettä, ja edessämme on lisää ihmeitä. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Moroni 7:35.
2. *Encyclopedia of Mormonism*, 1992, ”Miracles”, osa 2, s. 908.
3. Et. 12:18.
4. Moosia 8:18.
5. OL 35:8.
6. Dan. 3:15.
7. Dan. 3:17–18.
8. David A. Bednar, ”Herran tahdon ja ajoituksen hyväksyminen”, *Liahona*, elokuu 2016, s. 19–20.
9. Ks. Ps. 82:6; Ap. t. 17:29.
10. Ks. Abr. 4:26.
11. Ks. Jes. 9:5.
12. Ks. Matt. 20:28; Alma 7:11–13; OL 76:69.
13. Ks. Joh. 10:28; Moroni 7:41; OL 45:8.

Suuret ja kalliit lupaukset

Taivaallisen Isän suuri onnensuunnitelma sisältää ne opit, ne toimitukset, ne liitot sekä ne suuret ja kalliit lupaukset, joiden ansiosta voimme tulla osallisiksi jumalallisesta luonnosta.

Yksi niistä suurista haasteista, joita jokainen meistä kohtaa joka päivä, on olla antamatta tämän maailman huolien hallita ajankäyttöämme ja tarmoamme siinä määrin, että laiminlyömmme iankaikkiset asiat, joilla on eniten merkitystä.¹ Monet velvollisuutemme ja kiireinen aikataulumme voivat liian helposti viedä huomionni niin ettemme muista välttämätöntä hengellistä tärkeysjärjestystä. Toisinaan yritämme kiiruhtaa niin nopeasti, että saatamme unohtaa, minne olemme menossa ja miksi olemme kiiruhtamassa.

Apostoli Pietari muistuttaa meille, Jeesuksen Kristuksen opetuslapsille, että ”Hänen jumalallinen voimansa on antanut meille lahjaksi kaiken, mikä kuuluu tosi *elämään ja jumalanpelkoon*. Olemmehan päässeet tuntemaan hänet, joka on kutsunut meidät kirkkaudellaan ja voimallaan.

Näin hän on meille lahjoittanut *suuret ja kalliit lupaukset*, jotta te niiden avulla pääsisitte pakoon turmelusta, joka maailmassa himojen tähden vallitsee, ja tulisitte *osallisiksi jumalallisesta luonnosta*.²

Sanomani tähdentää sitä, kuinka merkityksellisiä Pietarin kuvailemat suuret ja kalliit lupaukset ovat todellisina muistuttajina siitä, minne olemme menossa kuolevaisuuden matkallamme ja miksi. Puhun myös lepopäivän, pyhän temppelein ja kotimme tehtävästä auttaa meitä muistamaan nämä tärkeät hengelliset lupaukset.

Rukoilen vilpittömästi, että Pyhä Henki opettaisi meitä jokaista, kun tarkastelemme yhdessä näitä tärkeitä totuuksia.

Meidän jumalallinen identiteettimme

Taivaallisen Isämme suuri onnensuunnitelma sisältää ne opit, ne

toimitukset, ne liitot sekä ne suuret ja kalliit lupaukset, joiden ansiosta voimme tulla osallisiksi jumalallisesta luonnosta. Hänen suunnitelmassaan määritetään meidän iankaikkinen identiteettimme ja tie, jota meidän täytyy kulkea, jotta opimme, muutamme, kasvamme ja lopulta pääsemme asumaan Hänen luonaan ikuisesti.

Kuten perhejuulistuksessa selostetaan: ”Kaikki ihmiset – miehet ja naiset – on luotu Jumalan kuvaksi. Jokainen heistä on taivaallisten vanhempien rakas henkipoika tai -tytär, ja sellaisena jokaisella on jumalallinen luonne ja päämäärä. – –

Kuolevaisuutta edeltävässä maailmassa henkipojat ja -tyttäret tunsivat Jumalan iankaikkisena Isänään ja palvelivat Häntä sellaisena sekä hyväksyivät Hänen suunnitelmansa, jonka mukaan Hänen lapsensa voivat saada fyysisen ruumiin ja saada maanpäällistä kokemusta edistyäkseen kohti täydellisyyttä ja toteuttaakseen lopulta jumalallisen päämääränsä iankaikkisen elämän perillisinä.”³

Jumala lupaa lapsilleen, että jos he noudattavat Hänen suunnitelmansa säädöksiä ja Hänen rakkaan Poikansa esimerkkiä, pitävät käskyt ja kestävät uskossa loppuun asti, silloin Vapahtajan lunastuksen voimalla he ”[saavat] iankaikkisen elämän, joka lahja on suurin kaikista Jumalan lahjoista”⁴. Iankaikkinen elämä on tärkein suurista ja kalliista lupauksista.

Hengellinen uudestisyntyminen

Me ymmärrämme täydemmin nämä suuret ja kalliit lupaukset ja alamme päästä osallisiksi jumalallisesta luonnosta, kun vastaamme myöntävästi Herran kutsuun tavoitella kirkkautta ja hyveellisyyttä. Kuten Pietari kuvaili, tähän kutsuun vastataan pyrkimällä välttymään maailmassa vallitsevalta turmelukselta.

Kun ponnistelemme nöyrästi eteenpäin uskoen Vapahtajaan, niin Hänen sovituksensa ja Pyhän Hengen voima saavat aikaan ”voimallisen muutoksen meissä eli meidän sydämissämme, niin ettei meillä ole enää halua tehdä pahaa vaan tehdä alati hyvää”⁵. Me synnymme uudesti eli synnymme Jumalasta, muutamme lihallisesta ja langenneesta tilastamme vanhurskauten tilaan ja tulemme Jumalan lunastamiksi.⁶ ”Jokainen, joka on Kristuksessa, on siis uusi luomus. Vanha on kadonnut, uusi on tullut tilalle!”⁷

Niin täydellinen muutos luonteesamme ei tavallisesti tapahdu nopeasti tai yhdellä kertaa. Vapahtajan tavoin mekään emme ”aluksi [saa] täyteydestä, vaan [saamme] armoa armon lisäksi”⁸. ”Sillä katso, näin sanoo Herra Jumala: Minä annan ihmislapsille rivin rivin päälle, opetuksen opetuksen päälle, vähän täällä ja vähän tuolla; ja siunattuja ovat ne, jotka kuulevat minun opetuksiani ja kallistavat korvansa minun neuvoilleni, sillä he oppivat viisautta.”⁹

Pappeuden toimitukset ja pyhät liitot ovat välttämättömiä tässä jatkuvassa hengellisen uudestisyntymisen prosessissa. Ne ovat myös se Jumalan määräämä keino, jolla me saamme Hänen suuret ja kalliit lupauksensa. Toimitukset, jotka vastaanotetaan kelvollisina ja muistetaan jatkuvasti, avaavat taivaan väylät, joiden kautta jumalisuuden voima voi virrata meidän

elämäämme. Liitot, jotka pidetään kunniaa päättäväisesti ja muistetaan aina, antavat tarkoitusta ja lupauksen siunauksista sekä kuolevaisuudessa että iankaikkisuudessa.

Esimerkiksi, Jumala lupaa meille uskollisuutemme mukaan jumaluuden kolmannen jäsenen eli Pyhän Hengen jatkuvan kumppanuuden¹⁰, että Jeesuksen Kristuksen sovituksen ansiosta voimme saada ja aina säilyttää syntiemme anteeksiannon¹¹, että voimme saada rauhan tässä maailmassa¹², että Vapahtaja on katkaissut kuoleman siteet ja voittanut haudan¹³ ja että perheet voivat olla yhdessä koko iankaikkisuuden.

Kaikkia suuria ja kalliita lupauksia, joita taivaallinen Isä tarjoaa lapsilleen, ei ymmärrettävästikään voi luetella tai kuvailla kattavasti. Kuitenkin jo mainitsemani osittaisenkin luettelon luvatuista siunauksista tulisi saada jokaisen meistä tuntemaan ihmetystä¹⁴ ja lankeamaan maahan ja palvelemaan Isää¹⁵ Jeesuksen Kristuksen nimessä.

Lupausten muistaminen

Presidentti Lorenzo Snow varoitti: ”Olemme liiankin taipuvaisia unohtamaan elämän suuren tarkoituksen, taivaallisen Isämme motiivin Hänen lähettäessään meidät tänne pukeaksemme päällemme kuolevaisuuden, sekä unohtamaan myös sen pyhän kutsumuksen, johon meidät on kutsuttu. Siksi – sen sijaan että nousisimme ajan

hetkellisten asioiden yläpuolelle – – me annamme liian usein itsemme laskeutua maailman tasolle hyödyntämättä jumalallista apua, jonka Jumala on säätänyt ja joka yksin voi tehdä meidät kykeneviksi voittamaan nuo [hetkelliset] asiat.”¹⁶

Lepopäivä ja pyhä temppeleli ovat kaksi nimenomaista jumalallisen avun lähdeä, jotka Jumala on antanut avuksemme kohotaksemme maailman tason ja turmeluksen yläpuolelle. Saatamme aluksi ajatella, että lepopäivän pyhittämisen ja temppeleliin käymisen kokonaisvaltaiset tarkoitukset liittyvät kyllä toisiinsa mutta ovat erillisiä. Uskon kuitenkin, että näillä kahdella on yksi ja sama tarkoitus ja yhdessä ne vahvistavat meitä hengellisesti yksilöinä ja kodissamme.

Lepopäivä

Kun Jumala oli luonut kaiken, Hän lepäsi seitsemäntenä päivänä ja antoi käskyn, että joka viikko yhden päivän tulee olla levon aikaa auttamassa ihmisiä muistamaan Hänet.¹⁷ Lepopäivä on Jumalan aikaa, *pyhää aikaa*, joka on nimenomaan erotettu Hänen palvelemiseensa sekä Hänen suurten ja kalliiden lupautensa vastaanottamiseen ja muistamiseen.

Herra on käskenyt tänä taloudenhoitokautena:

”Jotta voisit varjella itsesi täydellisesti, niin ettei maailma saastuta, mene rukoushuoneeseen antamaan uhriksi sakramenttisi minun pyhänä päivänäni;

sillä totisesti tämä on päivä, joka on määrätty sinulle levätäksesi töistäsi ja omistaaksesi hartautesi Korkeimmalle.”¹⁸

Näin ollen lepopäivänä me palvelemme Isää Pojan nimessä osallistamalla toimituksiin sekä oppimalla liitoista ja vastaanottamalla, muistamalla ja uudistamalla ne. Hänen pyhänä päivänäni meidän ajatuksemme, tekemme ja käytöksemme ovat merkkejä, joita annamme Jumalalle, ja osoitus rakkauttamme Häntä kohtaan.¹⁹

Lisäksi lepopäivän tarkoituksena on kohottaa näkemyksemme maailman asioista iankaikkisuuden siunauksiin. Kun tänä pyhänä hetkenä irrottaudumme monista kiireisen elämämme säännöllisistä rutiineista, voimme ”turvautua Jumalaan ja elää”²⁰ vastaanottamalla ja muistamalla ne suuret ja kalliit lupaukset, joiden myötä tulemmme osallisiksi jumalallisesta luonnosta.

Pyhä temppeleli

Herra on aina käskenyt kansaansa rakentamaan temppeleitä, pyhiä paikkoja, joissa kelvolliset pyhät

osallistuvat evankeliumin pyhiin seremonioihin ja toimituksiin itse ja kuolleiden puolesta. Temppeleli ovat kaikista jumalanpalveluspaikoista kaikkein pyhimpiä. Temppeleli on kirjaimellisesti Herran huone, *pyhä paikka*, joka on nimenomaisesti erotettu Jumalan palvelemiseen sekä Hänen suurten ja kalliiden lupautensa vastaanottamiseen ja muistamiseen.

Herra on käskenyt tänä taloudenhoitokautena: ”Järjestäytykää; valmistakaa kaikki tarpeellinen; ja perustakaa huone, nimittäin rukoushuone, paastuhuone, uskon huone, opin huone, kirkkauden huone, järjestyksen huone, Jumalan huone.”²¹ Temppeleli-palvelu keskittyy ensisijaisesti siihen, että osallistumme toimituksiin sekä opimme liitoista, vastaanotamme ja muistamme ne. Temppeleliin me ajattelemmme, toimimme ja pukeudumme eri tavoin kuin muissa paikoissa, joissa saatamme käydä säännöllisesti.

Temppeleliin yksi tärkeä tarkoitus on kohottaa näkemyksemme maailman asioista iankaikkisuuden siunauksiin. Kun lyhyeksi hetkeksi irrottaudumme meille tutusta maailmalisesta ympäristöstä, voimme ”turvautua Jumalaan ja elää”²² vastaanottamalla ja muistamalla ne suuret ja kalliit lupaukset, joiden myötä tulemmme osallisiksi jumalallisesta luonnosta.

Huomaattehan, että lepopäivä on *pyhä aika* ja temppeleli on *pyhä paikka*, jotka on nimenomaan erotettu siihen, että palvelemme Jumalaa sekä vastaanotamme ja muistamme Hänen suuret ja kalliit lupauksensa lapsilleen. Kuten Jumala on säätänyt, näiden kahden jumalallisen avunlähteen tärkein tarkoitus on täsmälleen sama: keskittää meidän huomiomme voimallisesti ja toistuvasti taivaalliseen Isäämme, Hänen ainosyntyiseen Poikaansa, Pyhään Henkeen ja niihin lupauksiin,

jotka liittyvät Vapahtajan palautetun evankeliumin toimituksiin ja liittoihin.

Kotimme

Mikä tärkeää, kodin tulisi olla paras sellainen *ajan ja paikan* yhdistelmä, jossa yksilöt ja perheet muistavat mitä tehokkaimmin Jumalan suuret ja kalliit lupaukset. Se, että lähdemme kodistamme ja vietämme aikaa sunnuntai-kokouksissa ja että menemme temppelin pyhyyteen, on välttämätöntä muttei riittävää. Vain silloin kun tuomme mukanaamme kotiimme sen hengen ja voiman, jota saamme näistä pyhistä toiminnoista, me voimme säilyttää huomiomme kuolevaisen elämän suurissa päämäärissä ja voittaa maailmassa olevan turmeluksen. Lepopäivänä ja temppelissä saatujen kokemusten tulisi olla hengellisiä muutoksen käynnistäjiä, jotka täyttävät yksilön ja perheen sekä kotimme jatkuvilla muistutuksilla opituista tärkeistä asioista, Pyhän Hengen läsnäololla ja voimalla, jatkuvalla ja syvenevällä kääntymyksellä Herraan Jeesukseen Kristukseen sekä täydellisellä toivon kirkkaudella²³ Jumalan iankaikkisiin lupauksiin.

Lepopäivä ja temppeli voivat auttaa meitä luomaan kotiimme ”verrattomasti paremman tien”²⁴, kun ”[yhdistämme] Kristuksessa yhdeksi kaiken, mitä on taivaassa ja maan päällä”²⁵. Sillä, mitä teemme kodeissamme Hänen *pyhänä aikanaan* ja mitä teemme sillä, mitä opimme Hänen *pyhässä paikassaan*, on ratkaisevan tärkeä merkitys päästäksemme osallisiksi jumalallisesta luonnosta.

Lupaus ja todistus

Kuolevaisuuden rutiinit ja arkiset asiat voivat helposti saada meistä voiton. Nukkuminen, syöminen, pukeutuminen, työskenteleminen, leikkiminen, liikkuminen ja monet

muut tavanomaiset toimet ovat tarpeen ja tärkeitä. Mutta viime kädessä se, mitä meistä tulee, on tulosta siitä, mitä tiedämme Isästä, Pojasta ja Pyhästä Hengestä sekä mitä haluamme oppia Heiltä – se ei ole pelkästään päivittäisten toimiemme kokonaissumma elinaikamme kuluessa.

Evankeliumi on hyvin paljon enemmän kuin vain rutiiniluonteinen tarkistusluettelo erillisistä tehtävistä, jotka tulee suorittaa. Se on ennemminkin totuuden upea kuvakudos, joka on kudottu ja liitetty yhteen²⁶ ja jonka tarkoituksena on auttaa meitä tulemaan taivaallisen Isämme ja Herran Jeesuksen Kristuksen kaltaisiksi sekä pääsemään osallisiksi jumalallisesta luonnosta. Tosiaankin me sokeudumme ”[katso-malla] yli maalin”²⁷, kun tämä kokonaisvaltainen hengellinen todellisuus jää maailman murheiden, huolien ja väläpitämättömyyden varjoon.

Lupaamme, että kun olemme viisaita ja kutsumme Pyhän Hengen oppaaksemme²⁸, Hän opettaa meille, mikä on totta. ”Hän todistaa Kristuksesta [ja] valaisee mielemme taivaan näkemyksellä”²⁹, kun pyrimme täyttämään iankaikkisen päämäärämme ja pääsemään osallisiksi jumalallisesta luonnosta.

Todistan, että toimituksiimme ja liittoihimme liittyvät suuret ja kalliit lupaukset ovat varmoja. Herra on niin vakuuttanut:

”Minä annan teille ohjeita, kuinka teidän tulee käyttäytyä minun edessäni, niin että se koituisi teidän pelastukseksenne.

Minä, Herra, olen sidottu, kun te teette, mitä minä sanon; mutta kun te ette tee, mitä minä sanon, teillä ei ole mitään lupausta.”³⁰

Todistan, että taivaallinen Isämme elää ja Hän on laatinut pelastussuunnitelman. Jeesus Kristus on Hänen ainosyntyinen Poikansa, meidän

Vapahtajamme ja Lunastajamme. Hän elää. Ja todistan, että Isän suunnitelma ja lupaukset, Vapahtajan sovitus sekä Pyhän Hengen kumppanuus tekevät mahdolliseksi ”rauhan tässä maailmassa ja iankaikkisen elämän tulevassa maailmassa”³¹. Näistä asioista todistan Herran Jeesuksen Kristuksen pyhässä nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Ks. OL 25:10.
2. Piet. 1:3–4, kursivointi lisätty.
3. ”Perhe – julistus maailmalle”, *Liahona*, marraskuu 2010, s. 129.
4. OL 14:7.
5. Moosia 5:2.
6. Ks. Moosia 27:25.
7. 2. Kor. 5:17.
8. OL 93:12.
9. 2. Nefi 28:30.
10. Ks. Moroni 2:2; PKO, ”Pyhä Henki”, scriptures.lds.org/fi.
11. Ks. Moosia 4:10–12.
12. Ks. OL 59:23.
13. Ks. Moosia 16:7–8.
14. Ks. ”I Stand All Amazed”, *Hymns*, 193.
15. Ks. OL 18:40.
16. *Kirkon presidenttien opetuksia: Lorenzo Snow*, 2012, s. 105.
17. Ks. 2. Moos. 20:8–11.
18. OL 59:9–10.
19. Ks. Russell M. Nelson, ”Lepopäivä on ilon päivä”, *Liahona*, toukokuu 2015, s. 130.
20. Ks. Alma 37:47; ks. myös Alma 37:46.
21. OL 88:119.
22. Ks. Alma 37:47.
23. Ks. 2. Nefi 31:20.
24. Et. 12:11; ks. myös 1. Kor. 12:31.
25. Ef. 1:10.
26. Ks. Ef. 2:21.
27. MK Jaak. 4:14.
28. Ks. OL 45:57.
29. ”Let the Holy Spirit Guide”, *Hymns*, nro 143.
30. OL 82:9–10.
31. OL 59:23.

Piispa W. Christopher Waddell
toinen neuvonantaja johtavassa piispakunnassa

Kääntykää Herran puoleen

Me emme pysty hallitsemaan kaikkea, mitä meille tapahtuu, mutta me voimme hallita täysin sitä, kuinka me suhtaudumme muutoksiin elämässämme.

Keväällä 1998 Carolilla ja minulla oli mahdollisuus yhdistää liikematka perhelomaan ja viedä neljä lastamme sekä hiljattain leskeksi jäänyt anoppini muutamaksi päiväksi Havaijiin.

Havaijin-lentoamme edeltäneenä iltana neljän kuukauden ikäisellä pojallamme Jonathonilla todettiin moleminpuolinen korvatulehdus ja meille sanottiin, ettei hän voisi matkustaa ainakaan kolmeen tai neljään päivään. Päätimme, että Carol jäisi kotiin Jonathonin kanssa ja minä lähtisin matkalle muun perheen kanssa.

Ensimmäisen osoituksen siitä, ettei tämä ollut sellainen matka, joka minulla oli ollut mielessäni, sain pian Havaijiin saapumisemme jälkeen. Kävellessämme kuutamon valaisemaa, palmujen reunustamaa polkua ja valtamerimaiseman avautuessa eteemme käännyin kommentoimaan saaren kauneutta, ja sinä romanttisena hetkenä, sen sijaan että olisin nähnyt Carolin, huomasinkin katsovani silmiin anoppiani – jota, saanen lisätä, rakastan hyvin paljon. Se ei vain ollut ihan sitä, mitä olin odottanut. Eikä Carolkaan ollut olettanut viettävänsä

lomaansa kotona yksin sairaan pienen poikavauvamme kanssa.

Elämässämme tulee aikoja, jolloin huomaamme joutuneemme odottamattomalle polulle ja kohtaavamme olosuhteita, jotka ovat paljon vakavampia kuin se, että lomamatkaan tulee

Hyrum Shumway, joka sokeutui toisessa maailmansodassa, jätti jälkeläisilleen perintönä uskon ja luottamuksen Herraan.

mutkia. Kuinka suhtaudumme, kun tapahtumat – joita emme useinkaan voi hallita – muuttavat elämän, jota olimme suunnitelleet tai toivoneet?

Kesäkuun 6. päivänä 1944 Hyrum Shumway, nuori vänrikki Yhdysvaltain armeijassa, nousi maihin Omaha Beachilla osana Normandian maihinnousua. Hän pääsi turvallisesti rantaan, mutta 27. heinäkuuta liittoutuneiden hyökkäyksessä hän sai vakavia vammoja telamiinan räjähtäessä. Sillä oli hetkessä voimakas dramaattinen vaikutus hänen elämäänsä ja tulevaan uraansa lääkärinä. Useiden leikkausten jälkeen veli Shumway toipui useimmista saamistaan vakavista vammoista, mutta hän ei koskaan saanut takaisin näköään. Kuinka hän suhtautuisi?

Vietettyään kolme vuotta kuntoutussairaalassa hän palasi kotiin Lovelliin Wyomingiin. Hän tiesi, että hänen unelmansa lääkäriksi tulemisesta ei ollut enää mahdollinen, mutta hän päätti kulkea eteenpäin, mennä naimisiin ja elättää perheen.

Viimein hän sai työtä Baltimoresta Marylandista sokeain kuntoutusneuvonajana ja työllisyysasiantuntijana. Oman kuntoutuksensa aikana hän oli oppinut, että sokeat pystyvät tekemään paljon enemmän kuin hän oli tajunnut, ja

työskennellessään kahdeksan vuotta siinä tehtävässä hän sai useammalle sokealle työpaikan kuin kukaan muu neuvoja koko maassa.

Nyt Hyrum oli varma kyvystään elättää perheen, joten hän kosi tyttöystävänsä sanoen tälle: ”Jos sinä luet postit, lajittelet sukat ja ajat autoa, niin minä voin tehdä loput.” Pian heidät sinetöitiin Suolajärven temppelissä, ja lopulta heitä siunattiin kahdeksalla lapsella.

Vuonna 1954 Shumwayt palasivat Wyomingiin, missä veli Shumway työskenteli 32 vuotta osavaltion kuulo- ja näkövammaisten koulutoimenjohtajana. Sinä aikana hän palveli seitsemän vuotta Cheyennen 1. seurakunnan piispana ja myöhemmin 17 vuotta vaaran patriarkkana. Jäätyään eläkkeelle veli ja sisar Shumway palvelivat myös vanhempana avioparina Lontoon eteläisellä lähetyskentällä Englannissa.

Hyrum Shumway kuoli maaliskuussa 2011 jättäen lapsista, lastenlapsista ja näiden lapsista koostuvalle laajalle jälkeläisjoukolleen perintönä uskon ja luottamuksen Herraan jopa koettelevissa olosuhteissa.¹

Sota ehkä muutti Hyrum Shumwayn elämän, mutta hän ei koskaan epäillyt jumalallista luonnettaan eikä iankaikkisia mahdollisuuksiaan. Hänen laillaan me olemme Jumalan henkipoikia ja -tyttäriä, ja olemme hyväksyneet Hänen suunnitelmansa, jonka mukaan voimme saada fyysisen ruumiin ja hankkia maanpäällistä kokemusta edistyäksemme kohti täydellisyyttä ja toteuttaaksemme lopulta jumalallisen päämäärämme iankaikkisen elämän perillisinä². Sitä iankaikkista tapahtumien kulkua ei mikään määrä muutoksia, koettelemuksia tai vastuksia voi muuttaa – ainoastaan meidän valintamme, kun käytämme tahdonvapauttamme.

Muutoksia ja niistä seuraavia haasteita, joita kohtaamme kuolevaisuudessa,

tulee laadultaan ja kooltaan monenlaisia, ja ne vaikuttavat meihin jokaiseen yksilöllisin tavoin. Teidän laillanne olen nähnyt ystävien ja sukulaisten kohtaavan haasteita, jotka johtuvat

- jonkun rakkaan poismenosta
- katkerasta avioerosta
- siitä, ettei kenties koskaan saa mahdollisuutta solmia avioliittoa
- vakavasta sairaudesta tai vammasta
- ja myös luonnonkatastrofeista, kuten olemme äskettäin nähneet eri puolilla maailmaa.

Ja luettelo jatkuu. Vaikka kukin ”muutos” saattaa olla ainutlaatuinen omissa yksilöllisissä olosuhteissamme, niin niistä johtuvissa koetuksissa tai haasteissa on yksi yhteinen tekijä – toivoa ja rauhaa on aina tarjolla Jeesuksen Kristuksen sovitusuhrin ansiosta. Jeesuksen Kristuksen sovitus tarjoaa parhaat korjaavat ja parantavat toimenpiteet jokaiseen haavoittuneeseen kehoon, vaurioituneeseen henkeen ja särkyneeseen sydämeen.

Hän tietää – tavalla, jota kukaan muu ei pysty ymmärtämään – mitä me tarvitsemme yksilöinä kulkeaksemme eteenpäin muutoksen keskellä. Vapahataja suhtautuu myötämielisesti meitä kohtaan, mutta toisin kuin ystävät ja omaiset, Hän pystyy myös tuntemaan täydellistä myötätuntoa meitä kohtaan, koska Hän on kokenut saman, mitä me koemme. Sen lisäksi että Jeesus Kristus kärsi meidän syntiemme vuoksi ja maksoi niiden hinnan, Hän on myös kulkenut jokaisen polun, käsitellyt jokaisen haasteen, kohdannut jokaisen loukkaantumisen – fyysisen, emotionaalisen ja hengellisen – joita me koostaan kohtaamme kuolevaisuudessa.

Presidentti Boyd K. Packer on opettanut: ”Jeesuksen Kristuksen armo ja laupeus eivät rajoitu niihin,

joita syyllistyvät syntiin – –, vaan ne sisältävät lupauksen ikuisesta rauhasta kaikille, jotka ottavat vastaan Hänet ja – – seuraavat Häntä – –. Hänen armonsä on voimallinen parantaja, jopa loukatun viattoman kohdalla.”³

Tässä kuolevaisuuden kokemuksessa me emme pysty *hallitsemaan* kaikkea, mitä meille tapahtuu, mutta me voimme hallita täysin sitä, kuinka me *suhtaudumme* muutoksiin elämässämme. Tämä ei tarkoita sitä, että kohtaamillamme haasteilla ja koettelemuksilla ei ole mitään merkitystä tai että niistä voi selviytyä helposti. Se ei tarkoita sitä, että olisimme vapaita kivuista tai sydämen murheesta. Mutta se kylläkin tarkoittaa, että on syytä toivoon ja että Jeesuksen Kristuksen sovituksen ansiosta voimme kulkea eteenpäin ja löytää parempia päiviä – jopa päiviä, jotka ovat täynnä iloa, valoa ja onnellisuutta.

Moosian kirjassa kerrotaan Almasta, kuningas Nooan entisestä papista, ja hänen kansastaan, jotka saatuaan ”Herralta varoituksen – – lähtivät erämaahan kuningas Nooan sotajoukkojen edeltä”. Kahdeksan päivän kuluttua ”he tulivat erääseen – – hyvin kauniiseen ja ihanaan maahan”, jossa ”he pystyttivät telttansa ja alkoivat viljellä maata ja alkoivat rakentaa rakennuksia”⁴.

Heidän tilanteensa näytti lupaavalta. He olivat ottaneet vastaan Jeesuksen Kristuksen evankeliumin. He olivat kasteessa tehneet liiton, että he palvelisivat Herraa ja pitäisivät Hänen käskynsä. Ja ”he lisääntyivät ja menestyivät tavattomasti – – maassa”⁵.

Pian heidän olosuhteensa kuitenkin muuttuivat. ”Lamanilaisten sotajoukko oli maan rajoilla.”⁶ Alma ja hänen kansansa joutuivat pian orjuuteen, ja ”heidän ahdinkonsa olivat niin suuret, että he alkoivat huutaa voimallisesti Jumalan puoleen”. Lisäksi heidän vangitsijansa käskivät heitä jopa

lopettamaan rukoilemisen tai muuten ”jokainen, jonka havaittaisiin huutavan avuksi Jumalaa, otettaisiin hengiltä”.⁷ Alma ja hänen kansansa eivät olleet tehneet mitään ansaitakseen heitä kohdanneet uudet olosuhteet. Kuinka he suhtautuisivat niihin?

Sen sijaan että olisivat syyttäneet Jumalaa, he kääntyivät Hänen puoleensa ja ”vuodattivat sydämensä hänelle”. Vastauksena heidän uskoonsa ja hiljaisiin rukouksiinsa Herra vastasi: ”Olkaa turvallisella mielellä – –. Minä – – kevennän ne kuormat, jotka on pantu teidän harteillenne, niin että te ette voi edes tuntea niitä selässänne.” Pian sen jälkeen ”Herra vahvisti heitä niin, että he saattoivat kantaa kuormansa helposti, ja he alistuivat iloiten ja kärsivällisesti kaikkeen Herran tahtoon”.⁸ Vaikka heitä ei vapautettuakaan vielä orjuudesta, niin kääntymällä Herran *puoleen*, ei *pois* Herran luota, heitä siunattiin heidän tarpeidensa ja Herran viisauden mukaisesti.

Vanhin Dallin H. Oaks on opettanut: ”Parantumisen siunaukset tulevat monin tavoin, jokainen sovitettuna yksilöllisiin tarpeisiimme, jotka Hän, joka rakastaa meitä eniten, tuntee. Toisinaan ’parantuminen’ on sitä, että meidän sairautemme parannetaan tai meidän taakkamme otetaan pois. Joskus kuitenkin meidät ’parannetaan’ siten, että meille annetaan voimaa tai ymmärrystä tai kärsivällisyyttä kantaa harteillemme lasketut taakat.”⁹

Lopulta ”niin suuri oli heidän uskonsa ja kärsivällisyytensä”, että Herra pelasti Alman ja hänen kansansa, kuten meidätkin, ja ”he vuodattivat kiitöksensä”, ”sillä he olivat olleet orjuudessa, eikä kukaan muu voinut heitä vapauttaa paitsi Herra, heidän Jumalansa”¹⁰.

Surullisen ironista on, että liian usein ne, jotka tarvitsevat apua eniten,

kääntyvät pois ainoan täydellisen avunlähteensä – Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen – luota. Tuttu pyhien kirjoitusten kertomus pronssikäärmeestä opettaa meille, että kohdatessamme haasteita voimme valita. Kun tuliset lentävät käärmeet olivat pureet monia israelilaisista¹¹, ”kohotettiin vertauskuva, jotta jokainen, joka – – katsoisi, saisi elää. [Kyse oli siis valinnasta.] Ja monet katsoivat ja jäivät eloon.

– – Mutta oli monia, jotka olivat niin paatuneita, etteivät he tahtoneet katsoa; sen tähden he menehtyivät.”¹²

Kuten muinaisia israelilaisia, myös meitä kutsutaan ja kannustetaan katsomaan Vapahtajaan ja elämään – sillä Hänen ikeensä on hyvä kantaa ja Hänen kuormansa on kevyt silloinkin kun meidän kuormamme saattaa olla raskas.

Alma nuorempi opetti tämän pyhän totuuden, kun hän sanoi: ”Minä tiedän, että jokainen, joka panee turvansa Jumalaan, saa vahvistusta koettelemuksissaan ja vastoinkäymisissään ja ahdingoissaan, ja hänet ylennetään viimeisenä päivänä.”¹³

Näinä myöhempinä aikoina Herra on antanut meille lukuisia apuvälineitä, ”pronssikäärmeitä”, joiden kaikkien tarkoituksena on auttaa meitä katsomaan Kristukseen ja panemaan luottamuksemme Häneen. Elämän haasteista selviytymisessä ei ole kyse todellisuuden sivuuttamisesta vaan ennemminkin siitä, mihin päätämme keskittyä ja mille perustalle päätämme rakentaa.

Näitä apuvälineitä ovat muun muassa mutta eivät yksinomaan seuraavat:

- pyhien kirjoitusten ja elävien profeettojen opetusten säännöllinen tutkiminen
- toistuva vilpitiön rukous ja paasto
- sakramentin nauttiminen kelvollisesti

- säännöllinen temppelessä käyminen
- pappouden siunaukset
- viisas terapia, jota koulutetut ammattilaiset antavat
- ja myös lääkitys, kun se on määrätty asianmukaisesti ja sitä käytetään ohjeiden mukaan.

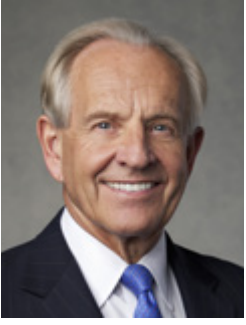
Tulipa etemme mikä tahansa muutos elämän olosuhteisiin ja täytyipä meidän kulkea mitä tahansa odottamatonta polkua, niin voimme valita, kuinka suhtaudumme siihen. Vapahtajan puoleen kääntyminen ja Hänen ojentamaansa käsivarteen tarttuminen on aina meidän paras vaihtoehtomme.

Vanhin Richard G. Scott opetti tämän iankaikkisen totuuden: ”Todellinen, kestävä onni ja sen myötä voima, rohkeus ja kyky selviytyä haastavimmistakin vaikeuksista tulevat siitä, kun keskittää elämän Jeesukseen Kristukseen. – – Tulosten saaminen käden käänteessä ei ole taattua, mutta ehdottoman varmaa on, että Herran hyväksi näkemänä aikana asiat ratkeavat, rauha vallitsee ja tyhjiys täytetään.”¹⁴

Näistä totuuksista lausun todistukseni. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Historiikki, joka on saatu suoraan Joseph Shumwaylta, Hyrum Smith Shumwayn jälkeläiseltä.
2. Ks. ”Perhe – julistus maailmalle”, *Liahona*, marraskuu 2010, s. 129.
3. Boyd K. Packer, ”Toivomme perustus”, *Liahona*, marraskuu 2014, s. 7.
4. Moosia 23:1–5.
5. Moosia 23:20.
6. Moosia 23:25.
7. Moosia 24:10–11.
8. Moosia 24:12–15.
9. Dallin H. Oaks, ”Hän parantaa kuormien uuvuttamat”, *Liahona*, marraskuu 2006, s. 7.
10. Moosia 24:16, 21–22.
11. 1. Nefi 17:41.
12. Alma 33:19–20.
13. Alma 36:3.
14. Ks. Richard G. Scott, ”Luota Herraan”, *Valkeus*, tammikuu 1996, s. 17.

Vanhin W. Craig Zwick
täysinpalvellut seitsenkymmen

Herra, anna minulle näkö silmiini

Meidän täytyy katsoa muita Vapahtajamme silmin.

Leijonakuningas on animaatioelokuvien klassikko, joka kertoo Afrikan savannista. Kun vanha leijonakuningas kuolee pelastaessaan poikaansa, nuori leijonaprinssi ajetaan maanpakoon samalla kun hirmuvaltias hävittää savannin tasapainon. Leijonaprinssi hankkii valtakunnan hallintaansa erään opastajan avulla. Nuoren leijonan silmät avataan ymmärtämään tasapainon välttämättömyys elämän suuressa kiertokulussa savannilla. Ennen kuin hän ottaa hänelle kuuluvan paikan kuninkaana, hän noudattaa neuvoa ”katso näkemääsi pidemmälle”.¹

Oppiessamme tulemaan kaiken sen perillisiksi, mitä Isällämme on, evankeliumi opastaa meitä katsomaan näkemäämme pidemmälle. Jotta voimme katsoa näkemäämme pidemmälle, meidän täytyy katsoa muita Vapahtajamme silmin. Evankeliumin verkko on täynnä kaikenlaisia ihmisiä. Emme pysty täysin ymmärtämään maailmassamme, kirkon seurakunnissa tai edes perheessämme olevien ihmisten valintoja ja psykologisia taustoja, koska meillä harvoin on kokonaiskuva siitä, keitä he ovat. Meidän täytyy katsoa yli helppojen oletusten ja stereotyyppien

sekä laajentaa oman kokemuksemme pikkuruista linssiä.

Minun silmäni avattiin ”katsomaan näkemääni pidemmälle” palvellessani lähetysohjaajana. Erään nuoren vanhimman saapuessa hänen silmistään kuvastui pelko. Kun tapasimme puhuttelussa, hän sanoi masentuneena: ”Haluan mennä kotiin.” Ajattelin itsekseni: ”No, tämän tilanteen voi korjata.” Neuvoin häntä työskentelemään uutterasti ja rukoilemaan asiasta viikon ajan ja sitten soittamaan minulle. Miltei minuutilleen

viikkoa myöhemmin hän soitti. Hän halusi yhä mennä kotiin. Jälleen neuvoin häntä rukoilemaan, työskentelemään uutterasti ja soittamaan minulle viikon kuluttua. Seuraavassa puhutellussamme tilanne ei ollut muuttunut. Hän halusi ehdottomasti lähteä kotiin.

En vain aikonut antaa sen tapahtua. Aloin opettaa hänelle hänen kutsuksensa pyhää luonnetta. Kannustin häntä unohtamaan itsensä ja ryhtymään työhön². Mutta tarjosinpa hänelle mitä ohjetta tahansa, hänen mielensä ei muuttunut. Viimein mieleeni juolahti, ettei minulla kenties ollut asiasta kokonaiskuva. Silloin tunsin innoitusta esittää hänelle tämän kysymyksen: ”Vanhin, mikä sinulle on vaikeaa?” Se, mitä hän sanoi, lävisti sydämeni: ”Lähetysohjaaja, minä en osaa lukea.”

Se viisas neuvo, jota olin pitänyt niin tärkeänä hänen kuulla, ei ollut hänen tarpeidensa kannalta ollenkaan merkityksellinen. Hän tarvitsi eniten sitä, että katsoisin hätäistä arviotani pidemmälle ja sallisin Hengen auttaa minua ymmärtämään, mitä tämän vanhimman mielessä todella oli. Hän tarvitsi sitä, että näkisin hänet oikein ja tarjoaisin

hänelle syytä toivoon. Sen sijaan olin toiminut kuin jättimäinen rakennusten purkupallo. Tämä uskollinen vanhin oppi lukemaan, ja hänestä tuli erittäin puhdas Jeesuksen Kristuksen opetuslapsi. Hän avasi silmäni ymmärtämään Herran sanat: ”Ihminen katsoo ulko-kuorta, mutta Herra näkee sydämeen” (1. Sam. 16:7).

Millainen siunaus onkaan, kun Herran Henki avartaa näkemystämme. Muistatthan profeetta Elisaa, joka herätessään huomasi syyrialaisen sotajoukkojen ympäröineen hänen kaupunkinsa hevosillaan ja vaunuillaan? Elisaa palvelija pelästyi ja kysyi häneltä, mitä he aikovat tehdä niin suurten vaikeuksien uhatessa. Elisa kehotti häntä näillä ikimuistoisilla sanoilla olemaan huolestumatta: ”Älä pelkää – – [sillä] meillä on puolellamme enemmän väkeä kuin heillä” (2. Kun. 6:16). Palvelijalla ei ollut aavistustakaan, mistä profeetta puhui. Hän ei pystynyt katsomaan näkemäänsä pidemmälle. Elisa näki kuitenkin joukoittain enkeleitä valmiina taistelemaan profeetan kansan puolesta. Niinpä Elisa rukoili

Herraa avaamaan nuorukaisen silmät, ”ja hän näki, että vuori Elisaa ympärillä oli tulisia hevosia ja vaunuja täynnään” (2. Kun. 6:17).

Usein me erottaudumme muista heissä näkemiemme eroavuuksien perusteella. Tuntemme olomme mukavaksi niiden parissa, jotka ajattelevat, puhuvat, pukeutuvat ja toimivat meidän laillamme, ja epä mukavaksi niiden parissa, jotka tulevat erilaisista olosuhteista tai taustoista. Emmekö me itse asiassa kaikki tule eri maista ja puhu eri kieliä? Emmekö me kaikki näe tätä maailmaa oman elämäkokemuksemme suunnattomien rajoitusten läpi? Jotkut kuitenkin näkevät ja puhuvat hengellisin silmin, kuten profeetta Elisa, ja jotkut näkevät ja kommunikoiivat silkan näköaistin pohjalta, kuten itse tein lukutaidottoman lähetyssaarnaajani kohdalla.

Me elämme maailmassa, joka elää vertailusta, lokeroimisesta ja arvostelusta. Sen sijaan että katsoisimme sosiaalisen median linssin läpi, meidän tulee katsoa sisimpään ja etsiä jumalaisia ominaisuuksia, joita me kukin voimme vaatia osaksemme. Näitä jumalaisia

ominaisuuksia ja kaipauksia ei voi julkaista Pinterestissä eikä Instagramissa.

Muiden hyväksyminen ja rakastaminen ei tarkoita sitä, että meidän tulee omaksua heidän ajatuksensa. Ilmiselvästi totuus velvoittaa meitä korkeimpaan uskollisuuteemme, vaikkakaan se ei saisi koskaan olla esteenä ystävällisyydelle. Se, että todella rakastaa muita, edellyttää jatkuvaa harjoitusta siinä, että hyväksyy ihmisten parhaat ponnistelut tuntematta ehkä täysin heidän elämänsä kokemuksia ja rajoituksia. Se, että katsomme pidemmälle kuin voimme nähdä, edellyttää tietoista keskittymistä Vapahtajaan.

Vuonna 2016 toukokuun 28. päivänä 16-vuotias Beau Richey ja hänen ystävänsä Austin olivat perheen karjatilalla Coloradossa. Beau ja Austin kiipesivät mönkijöihinsä odottaen innokkaina päivän seikkailua. He eivät olleet menneet kauas, kun he joutuivat vaarallisiin olosuhteisiin, joissa tapahtui murhenäytelmä. Beaua ohjaama ajoneuvo pyörähti yhtäkkiä ylösalaisin, ja Beau jäi 180-kiloisen teräsmassan alle. Kun Beaua ystävä Austin pääsi hänen luokseen, hän näki tämän kamppailevan hengestään. Kaikin voimin Austin yritti kiskoa ajoneuvon pois ystävänsä päältä. Se ei hievahtanutkaan. Hän rukoili Beaua puolesta ja kiiruhti sitten hätäantyneenä hakemaan apua. Viimein paikalle saapui pelastushenkilöstöä, mutta muutamaa tuntia myöhemmin Beau kuoli. Hän vapautui tästä elämästä kuolevaisuudessa.

Beaua murheen murtamat vanhemmat saapuivat paikalle. Kun he seisoivat pienessä sairaalassa Beaua rakkaimman ystävänsä ja perheenjäsenten kanssa, huoneeseen tuli eräs poliisi ja ojensi Beaua äidille Beaua matkapuhelimen. Äidin ottaessa puhelimen siitä kuului hälytysääni. Hän avasi puhelimen ja näki Beaua päivittäisen hälytyksen.

Hän luki ääneen viestin, jonka hänen hauskanpitoa rakastava, hyvin seikkailunhaluinen teini-ikäinen poikansa oli asettanut luettavakseen joka päivä. Viestissä luki: ”Muista tänään asettaa Jeesus Kristus elämäsi keskipisteeksi.”

Beaun keskittyminen Lunastajaansa ei vähennä hänen rakkaidensa surua hänen poismenonsa johdosta. Mutta se antaa suurta toivoa ja merkitystä Beaun elämään ja elämän valintoihin. Se sallii hänen perheensä ja ystäviensä katsoa pelkkää hänen varhaisen kuolemansa aiheuttamaa surua pidemmälle tulevan elämän iloiseen todellisuuteen. Millainen lempeä armoteko Beaun vanhemmille olikaan saada nähdä poikansa silmin se, mitä tämä arvosti eniten.

Meille kirkon jäsenille on annettu lahjaksi henkilökohtaisia hengellisiä hälytyksiä, jotka varoittavat meitä, kun katsomme pelkästään kuolevaisin silmin pois päin pelastuksesta. Sakramentti on meidän viikoittainen muistutajamme siitä, että meidän tulee jatkuvasti keskittyä Jeesukseen Kristukseen, jotta voisimme aina muistaa Hänet ja jotta Hänen Henkensä voisi aina olla meidän kanssamme (ks. OL 20:77). Toisinaan me kuitenkin sivuutamme nämä muistutus- ja hälytystuntemukset. Kun meillä on elämämme keskipisteinä Jeesus Kristus, Hän saa aikaan sen, että silmämme voidaan avata näkemään suurempia mahdollisuuksia kuin pysytymme yksin käsittämään.

Sain tämän todella mielenkiintoisen kirjeen, jossa eräs uskollinen sisar kertoi kokemastaan suojelevasta hälytyksestä. Hän kertoi minulle, että yrittäessään auttaa aviomiestään ymmärtämään, miltä hänestä tuntui, hän alkoi pitää puhelimessaan sähköistä luetteloa asioista, joita hänen miehensä teki tai sanoi ja jotka ärsyttivät häntä. Hän järkeili, että kun olisi sopiva hetki, hänellä olisi koottuna kirjalliset

todisteet näytettäväksi miehelleen, ja ne herättäisivät varmasti tässä halun muuttaa tapansa. Eräänä sunnuntaina nauttiessaan sakramenttia ja keskittyesään Vapahtajan sovitukseseen tämä sisar kuitenkin käsitti, että aviomiestä koskevien kielteisten tunteiden kirjaaminen vei todellisuudessa Hengen pois hänen luotaan eikä koskaan muuttaisi miestä.

Hänen sydämessään alkoi soida hengellinen hälytys, joka sanoi: ”Päästä irti, päästä irti siitä kaikesta. Poista ne merkinnät. Niistä ei ole hyötyä.” Sitten tämä sisar kirjoitti, ja lainaan hänen sanojaan: ”Kesti jonkin aikaa, ennen kuin painoin ’valitse kaikki’, ja vielä pidempään, ennen kuin painoin ’poista’. Mutta kun tein niin, kaikki ne kielteiset tuntemukset hävisivät avaruuteen. Sydämeni täyttyi rakkaudella – rakkaudella aviomiestäni kohtaan ja rakkaudella Herraa kohtaan.” Hänen näkemyksensä muuttui, kuten Saulilla tiellä Damaskokseen. Vääristymän suomet putosivat hänen silmistään.

Meidän Vapahtajamme avasi usein fyysisesti ja hengellisesti sokeiden silmät. Se, että avaamme silmämme jumalalliselle totuudelle kirjaimellisesti ja kuvaannollisesti, valmistaa meitä parantumaan kuolevaisuuden

lyhytnäköisyydestä. Kun kiinnitämme huomiota hengellisiin ”hälytyksiin”, jotka viestittävät tarpeesta oikaista suunta tai saada laajempi iankaikkinen näkemys, me saamme sakramenttilupausten mukaisesti Hänen Henkensä olemaan kanssamme. Tämä tapahtui Joseph Smithille ja Oliver Cowderylle Kirtlandin temppelissä, kun Jeesus Kristus opetti vakuuttavia totuuksia ja lupasi, että kuolevaisten rajoitusten ”verho” poistettaisiin heidän mielestään ja heidän ymmärryksensä silmät avattaisiin (ks. OL 110:1).

Todistan, että Jeesuksen Kristuksen voimasta meistä tulee kykeneviä katsomaan hengellisesti pidemmälle kuin mitä näemme kirjaimellisesti. Kun muistamme Hänet ja Hänen Henkensä on meidän kanssamme, meidän ymmärryksemme silmät avataan. Silloin meissä jokaisessa oleva jumalallisuuden suurenmoinen todellisuus painuu voimallistemmin meidän sydämeemme. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Elokuva *The Lion King 1½* 2004; Pohjois-Amerikan ulkopuolella tunnetaan nimellä *Leijonakuningas 3 – Hakuna Matata*.
2. Ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: Gordon B. Hinckley*, 2016, s. 207.

Presidentti Henry B. Eyring
ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa

Älkää pelätkö tehdä hyvää

Herra sanoo meille, että kun seisomme uskossa Hänen kalliollaan, epäilyt ja pelko vähenevät ja halu tehdä hyvää kasvaa.

Rakkaat veljeni ja sisareni, rukoulen nöyrästi, että Herran Henki on meidän kanssamme, kun puhun tänään. Sydämeni on täynnä kiittolisuutta Herraa kohtaan, jonka kirkko tämä on, siitä innoituksesta, jota olemme tunteneet tämän konferenssin palavissa rukouksissa, innoitetuissa saarnoissa ja enkelimäisessä laulussa.

Viime huhtikuussa presidentti Thomas S. Monson esitti sanoman, joka innoitti ihmisten sydämiä kaikkialla maailmassa, myös minun sydäntäni. Hän puhui Mormonin kirjan voimasta. Hän kehotti meitä tutkimaan, pohtimaan ja soveltamaan käytäntöön sen opetuksia. Hän lupasi, että jos omistaisimme joka päivä aikaa Mormonin kirjan sisältämien käskyjen tutkimiseen ja pohtimiseen sekä pitäisimme ne, niin me saisimme elinvoimaisen todistuksen sen totuudesta, ja sen seurauksena tuleva todistus elävästä Kristuksesta ohjaisi meidät turvaan levottomina aikoina. (Ks. ”Mormonin kirjan voima”, *Liahona*, toukokuu 2017, s. 86–87.)

Kuten monet teistä, minä kuulin profeetan sanat Herran sanoina minulle. Ja – samoin kuin monet teistä – päätin noudattaa niitä sanoja. Siitä

asti kun olin nuori poika, olen tuntenut todistuksen siitä, että Mormonin kirja on Jumalan sanaa, että Isä ja Poika ilmestyivät Joseph Smithille ja puhuivat hänen kanssaan ja että muinaisia apostoleja tuli profeetta Josephin luo palauttamaan pappeuden avaimia Herran kirkolle.

Se todistus sisimmässäni olen lukenut Mormonin kirjaa joka päivä yli

50 vuoden ajan. Niinpä olisin voinut kenties perustellusti ajatella, että presidentti Monsonin sanat olivat jollekulle muulle. Silti, kuten monet teistä, tunsin profeetan kannustuksen ja hänen lupauksensa kutsuvan minua ponnistelemaan enemmän. Monet teistä ovat tehneet samaa, mitä minä tein: rukoilleet entistä vakaammin, pohtineet pyhiä kirjoituksia keskittyneemmin ja yrittäneet uutterammin palvella Herraa ja muita Hänen puolestaan.

Omalla kohdallani – ja teidän monien kohdalla – onnelliset tulokset ovat olleet sitä, mitä profeetta lupasi. Ne meistä, jotka ovat suhtautuneet hänen innoitettuun neuvoonsa vakavasti, ovat kuulleet Hengen äänen selkeämmin. Olemme saaneet entistä suuremman voiman vastustaa kiusauksia ja olemme tunteneet entistä suurempaa uskoa ylösnousseeseen Jeesukseen Kristukseen, Hänen evankeliumiinsa ja Hänen elävään kirkkoonsa.

Kun maailmassa on yhä enemmän sekasortoa, nämä entistä vahvemmat todistukset ovat karkottaneet epäilyksiä

ja pelkoja sekä tuoneet meille rauhan tunnetta. Presidentti Monsonin neuvon varteen ottamisella on ollut minuun kaksi muutakin suurenmoista vaikutusta: Ensimmäiseksi, hänen lupauksensa Henki on herättänyt myönteisen suhtautumisen siihen, mitä on edessä, silloinkin kun maailmassa vallitseva levottomuus tuntuu lisääntyvän. Ja toiseksi, Herra on antanut minun – ja teidän – tuntea entistä suuremmassa määrin Hänen rakkauttaan niitä kohtaan, jotka ovat ahdingossa. Olemme tunteneet kasvanutta halua mennä pelastamaan muita. Tuo halu on ollut presidentti Monsonin palvelutyön ja opetusten ytimessä.

Herra lupasi rakkautta muita kohtaan ja rohkeutta profeetta Joseph Smithille ja Oliver Cowderylle, kun heidän edessään olevat tehtävät olisivat voineet tuntua ylivoimaisilta. Herra sanoi, että tarvittava rohkeus tulisi heidän uskotaan Häneen heidän kallionsa:

”Älkää pelätkö tehdä hyvää, poikani, sillä mitä te kylvätte, sitä te myös korjaatte; sen tähden, jos te kylvätte hyvää, te myös korjaatte hyvää palkaksenne.

Älä siis pelkää, pieni lauma; tehkää hyvää; yhdistykööt vaikka maa ja helvetti teitä vastaan, sillä ne eivät voi voittaa, jos teidät on rakennettu minun kalliolleni.

Katso, minä en tuomitse teitä. Menkää, älkää enää syntiä tehkö. Tehkää vakaasti työ, jonka minä olen käsenyt teidän tehdä.

Katsokaa minuun jokaisessa ajatuksessa; älkää epäilkö, älkää pelätkö.

Nähkää haavat, jotka menivät minun kylkeni läpi, sekä nauhojen jäljet minun käsissäni ja jaloissani. Olkaa uskollisia, pitäkää minun käskyni, niin te saatte periä taivaan valtakunnan.” (OL 6:33–37.)

Herra sanoi palautuksen johtajilleen ja Hän sanoo meille, että kun

seisomme uskossa Hänen kalliollaan, epäilyt ja pelko vähenevät ja halu tehdä hyvää kasvaa. Ottaessamme vastaan presidentti Monsonin kutsun kylvää sydämeemme todistus Jeesuksesta Kristuksesta me saamme voimaa, halua ja rohkeutta mennä pelastamaan muita ilman huolta omista tarpeistamme.

Olen nähnyt sitä uskoa ja rohkeutta monet kerrat, kun uskovat myöhempien aikojen pyhät ovat kohdanneet pelottavia koettelemuksia. Yhtenä esimerkkinä – olin Idahossa, kun Teton-pato murtui 5. kesäkuuta 1976. Vesiseinä vyöryi alas. Tuhannet pakenivat kodeistaan. Tuhannet kodit ja liikerakennukset tuhoutuivat. Ihme kyllä surmansa saaneita oli alle 15.

Samaa, mitä näin siellä, olen nähnyt aina kun myöhempien aikojen pyhät seisovat lujasti kalliolla, jonka perustana on todistus Jeesuksesta Kristuksesta. Koska he ovat täysin varmoja siitä, että Hän huolehtii heistä, heistä tulee pelottomia. He sivuuttavat omat koettelemuksensa mennäkseen auttamaan muita. Ja he tekevät niin rakkaudesta Herraa kohtaan, pyytämättä mitään korvausta.

Esimerkiksi kun Teton-pato murtui, eräs myöhempien aikojen pyhiin kuuluva pariskunta oli matkalla, kilometrien päässä kodistaan. Heti kun he kuuluivat uutisen radiosta, he kiiruhtivat takaisin Rexburgiin. Sen sijaan että olisivat

menneet katsomaan, oliko heidän oma kotinsa tuhoutunut, he menivät etsimään piispaansa. Hän oli eräässä rakennuksessa, jota käytettiin pelastuskeskukseksi. Hän auttoi tuhansien vapaaehtoistyöntekijöiden ohjaamisessa, kun näitä saapui keltaisilla koulubusseilla.

Pariskunta käveli piispan luo ja sanoi: ”Tulimme juuri takaisin. Piispa, minne voimme mennä auttamaan?” Hän antoi heille erään perheen nimen. Pariskunta jäi työhön ja raivasi mutaa ja lapioi vettä talossa toisensa jälkeen. He työskentelivät päiväkausia aamuvarhaisesta iltamyöhään. Viimein he pitivät taukoa mennäkseen katsomaan omaa taloaan. Tulva oli vienyt sen, eikä heille jäänyt mitään raivattavaa. Niinpä he kääntyivät nopeasti ympäri ja menivät takaisin piispaansa luo. He kysyivät: ”Piispa, olisiko sinulla ketään, jota voisimme auttaa?”

Tämä hiljaisen rohkeuden ja rakkauden – Kristuksen puhtaan rakkauden – ihme on toistunut vuosien varrella ja kaikkialla maailmassa. Sitä tapahtui vainojen ja koetusten kauheina päivinä profeetta Joseph Smithin aikaan Missourissa. Sitä tapahtui, kun Brigham Young johti muuttoja Nauvoosta ja sitten kutsui pyhiä asuttamaan uusia paikkakuntia kaikkialla Yhdysvaltain länsiosissa, jotta he auttaisivat toisiaan luomaan Siionin Herralle.

Mikäli luette niiden pioneerien päiväkirjamerkintöjä, huomaatte uskon

ihmeen, joka karkottaa epäilyksen ja pelon. Ja luette pyhistä, jotka luopuvat omista pyyteistään auttaakseen jotakuta muuta Herran puolesta, ennen kuin palaavat omien lampaidensa tai omien kyntämättömien peltojensa luo.

Näin tämän saman ihmeen vain muutama päivä sitten hirmumyrsky Irman jälkimainingeissa Puerto Ricossa, Saint Thomasissa ja Floridassa, missä myöhempien aikojen pyhät tekivät yhteistyötä muiden kirkkojen, paikallisten yhteiskunnallisten ryhmien ja valtakunnallisten järjestöjen kanssa aloittaakseen raivaustyöt.

Kuten ystäväni Rexburgissa, eräs kirkkoomme kuulumaton pariskunta Floridassa keskittyi auttamaan yhteisöä sen sijaan että olisi työskennellyt omalla tontillaan. Kun muutamat myöhempien aikojen pyhiin kuuluvat naapurit tarjoutuivat auttamaan pariskuntaa kahden ison puun kanssa, jotka tukkivat näiden ajotien, pariskunta selitti, että he olivat olleet häkellyneitä ja siksi kääntyneet auttamaan muita uskoen, että Herra järjestäisi apua, jota he tarvitsivat omassa kodissaan. Sitten aviomies kertoi, että ennen kuin kirkkomme jäsenet olivat tulleet tarjoamaan apua, pariskunta oli rukoillut. He olivat saaneet vastauksen, että apua tulisi. Se tuli muutaman tunnin kuluessa heidän saamastaan vahvistuksesta.

Olen kuullut, että jotkut ovat alkaneet nimittää myöhempien aikojen pyhiä, joilla on yllään keltaiset T-paidat ja niissä kuva auttavista käsistä, ”keltaisiksi enkeleiksi”. Eräs myöhempien aikojen pyhä vei autonsa huoltoon, ja häntä auttanut mies kuvaili ”hengellistä kokemusta”, joka hänellä oli ollut, kun keltapaitaiset ihmiset olivat raivanneet puita hänen pihaltaan ja sitten hänen sanojensa mukaan he ”lauloivat minulle jotakin laulua siitä, että olen Jumalan lapsi”.

Eräs toinen Floridassa asuva henkilö – joka myöskään ei kuulu kirkkoomme – kertoi, että myöhempien aikojen pyhät tulivat hänen kotiinsa, kun hän oli ollut työskentelemässä tuhoa kärsineellä pihallaan musertuneena, kuumissaan ja itkuun puhkeamaisillaan. Vapaaehtoistyöntekijät aikaansaiivat hänen sanojensa mukaan ”silkan ihmeen”. He palvelivat paitsi utterasti myös nauraen ja hymyillen, eivätkä he huolineet mitään korvausta.

Näin samanlaista utteruutta ja kuulin samanlaista naurua, kun myöhään eräänä lauantaina kävin tapaamassa erästä myöhempien aikojen pyhien ryhmää Floridassa. Vapaaehtoistyöntekijät keskeyttivät raivaustyönsä siksi aikaa, että ehdin puristaa muutamien kättä. He kertoivat, että vasta edellisiltana 90 jäsentä heidän vaarnastaan Georgiasta oli laatinut suunnitelman liittyä pelastustoimiin Floridassa.

He lähtivät Georgiasta aamuneljältä, ajoivat useita tunteja, työskentelivät koko päivän iltamyöhään asti, ja he aikoivat jatkaa työtä seuraavana päivänä.

He kuvailivat minulle kaikkea tätä hymyillen ja hyväntuulisina. Ainoa huoli, jonka aistin, oli se, että he halusivat lopettaa kiitosten vastaanottamisen päästäkseen takaisin työhön. Vaarnajohtaja oli käynnistänyt moottorisahasensa uudelleen ja oli sahaamassa kaatunutta puunrunkoa ja piispa oli raahaamassa puunoksia, kun menimme autoomme lähteäksemme seuraavan pelastusjoukon luo.

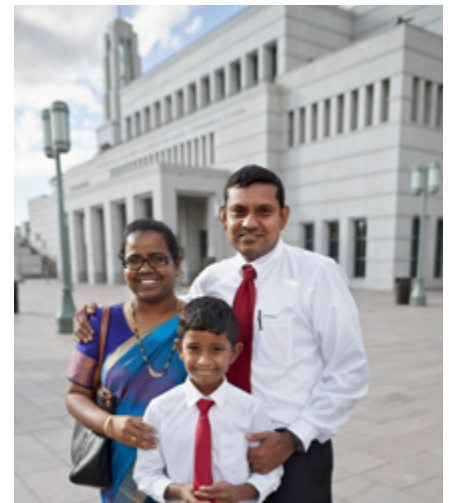
Aiemmin samana päivänä kun olimme lähdössä pois yhdeltä toiselta paikalta, eräs mies asteli auton luo, otti hatun päästään ja kiitti meitä vapaaehtoisista. Hän sanoi: ”En ole teidän kirkkonne jäsen. En pysty uskomaan, mitä olette tehneet meidän hyväksemme. Jumala siunatkoon teitä.” Hänen vieressään keltaisessa paidassaan seisova

kirkon vapaaehtoistyöntekijä hymyili ja kohautti olkapäitään, ikään kuin ei olisi ansainnut kiitosta.

Samaan aikaan kun vapaaehtoistyöntekijät Georgiasta olivat tulleet auttamaan tätä miestä, joka ei pystynyt uskomaan sitä, niin sadat myöhempien aikojen pyhät siltä samalta suurta tuhoa kärsineeltä alueelta Floridasta olivat menneet satojen kilometrien päähän etelään eräseen toiseen paikkaan Floridassa, missä he olivat kuulleet ihmisten kärsineen vieläkin suurempaa tuhoa.

Sinä päivänä muistin ja ymmärsin paremmin profeetta Joseph Smithin profeetalliset sanat: ”Mies, joka on täynnä Jumalan rakkautta, ei tyydy siunaamaan ainoastaan omaa perhettään, vaan vaeltaa halki koko maailman innokkaana siunaamaan koko ihmiskuntaa” (*Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith, 2007, s. 346*).

Tällaista rakkautta näemme myöhempien aikojen pyhien elämässä kaikkialla. Joka kerta, kun jossakin päin maailmaa tapahtuu jotakin järkyttävää, myöhempien aikojen pyhät lahjoittavat rahaa ja työtunteja kirkon humanitaariseen apuun. Harvoin tarvitaan mitään vetoomusta. Itse asiassa joinakin

kertoina meidän on täytyntä pyytää mahdollisia vapaaehtoisia odottamaan ja matkustamaan pelastuspaikalle vasta kun työtä johtavat henkilöt ovat valmiita vastaanottamaan heidät.

Tuo halu siunata tulee siitä, kun ihmiset saavat todistuksen Jeesuksesta Kristuksesta, Hänen evankeliumistaan, Hänen palautetusta kirkostaan ja Hänen profeetastaan. Juuri siitä syystä Herran kansa ei epäile eikä pelkää. Juuri siitä syystä lähetyssaarnaajat tarjoutuvat palvelemaan maailman joka kolkassa. Juuri siitä syystä vanhemmat rukoilevat lastensa kanssa muiden puolesta. Juuri siitä syystä johtajat kehoittavat nuoriaan suhtautumaan vakavasti presidentti Monsonin pyyntöön uppoutua Mormonin kirjaan. Tuloksia syntyy – ei johtajien kehotuksesta vaan nuorten ja muiden jäsenten toimiessa uskon pohjalta. Se usko – muutettuna toiminnaksi, mikä edellyttää epäitsekästä uhrautumista – saa aikaan sydämenmuutoksen, jonka ansiosta he voivat tuntea Jumalan rakkautta.

Sydämemme pysyy kuitenkin muuttuneena ainoastaan niin kauan kuin jatkuvasti noudatamme profeetan neuvoa. Jos yhden ponnistelupuuskan jälkeen lakkaamme yrittämästä, muutos hiipuu.

Uskolliset myöhempien aikojen pyhät ovat vahvistaneet uskoaan Herraan Jeesukseen Kristukseen, Mormonin kirjaan Jumalan sanana ja pappeuden avainten palauttamiseen Hänen tosi kirkossaan. Tämä entistä vahvempi todistus on tehnyt meistä rohkeampia ja huolehtivampia muita Jumalan lapsia kohtaan. Mutta edessä olevat haasteet ja mahdollisuudet vaativat vieläkin enemmän.

Emme pysty näkemään yksityiskohdista ennalta, mutta tiedämme tapahtumista yleisellä tasolla. Tiedämme, että viimeisinä aikoina maailma tulee olemaan levottomuuden vallassa. Tiedämme, että tulipa mitä vaikeuksia

tahansa, Herra johtaa uskollisia myöhempien aikojen pyhiä viemään Jeesuksen Kristuksen evankeliumin jokaiselle kansakunnalle, suvulle, kielelle ja kansalle. Ja tiedämme, että Herran tosi opetuslapset ovat kelpollisia ja valmistautuneita vastaanottamaan Hänet, kun Hän tulee jälleen. Meidän ei tarvitse pelätä.

Niin paljon kuin siis jo olemmekin vahvistaneet uskoa ja rohkeutta sydämessämme, Herra odottaa enemmän meiltä – ja meitä seuraavilta sukupolvilta. Heidän tulee olla vahvempia ja urheampia, koska he tulevat tekemään vieläkin suurempia ja vaikeampia asioita kuin me olemme tehneet. Ja he tulevat kohtaamaan entistä suurempaa vastustusta sielujemme vihollisen taholta.

Herra on antanut keinon myönteisyyteen kulkiessamme eteenpäin: ”Katsokaa minuun jokaisessa ajatuksessa; älkää epäilkö, älkää pelätkö” (OL 6:36). Presidentti Monson on kertonut meille, kuinka tehdä niin. Meidän tulee pohtia Mormonin kirjaa ja profeettojen sanoja sekä soveltaa niitä käytäntöön. Rukoilkaamme alati. Olkaamme uskovia. Palvelkaamme Herraa koko sydämessämme, väkevyydestämme, mielestämme ja voimastamme. Meidän tulee rukoilla koko sydämemme voimalla rakkauden – Kristuksen puhtaan rakkauden – lahjaa (ks. Moroni 7:47–48). Ja ennen kaikkea meidän tulee olla johdonmukaisia ja sinnikkäitä noudattaessamme profeetan neuvoja.

Kun tie on vaikea, voimme luottaa Herran lupaukseen – lupaukseen, josta presidentti Monson on muistuttanut meitä lainatessaan usein näitä Vapahtajan sanoja: ”Sen luona, joka ottaa teidät vastaan, minäkin olen, sillä minä käyn teidän kasvojenne edellä. Minä olen teidän oikealla puolellanne ja vasemmalla, ja minun Henkeni on

teidän sydämessänne ja minun enkelini teidän ympärillänne tukeakseen teitä.” (OL 84:88.)

Todistan, että Herra kulkee teidän kasvojenne edellä aina kun olette tekemässä Hänen työtään. Toisinaan te olette niitä enkeleitä, joita Herra lähettää tukemaan muita. Toisinaan te olette niitä, joita tukea antavat enkelit ympäröivät. Mutta teillä on aina sydämessänne Hänen Henkensä, kuten teille on luvattu jokaisessa sakramentti-toimituksessa. Teidän täytyy vain pitää Hänen käskynsä.

Jumalan valtakunnalle maan päällä parhaat päivät ovat edessäpäin. Vastustus lujittaa meidän uskoamme Jeesukseen Kristukseen, kuten se on tehnyt profeetta Joseph Smithin ajoista asti. Usko voittaa aina pelon. Yhdessä toimiminen luo ykseyttä. Ja rakastava Jumala kuulee teidän rukouksenne avun tarpeessa olevien puolesta ja vastaa niihin. Hän ei väsy eikä Hän nuku.

Lausun todistukseni siitä, että Isä Jumala elää ja haluaa teidän tulevan kotiin Hänen luokseen. Tämä on Herran Jeesuksen Kristuksen tosi kirkko. Hän tuntee teidät, Hän rakastaa teitä, Hän varjelee teitä. Hän sovitti teidän syntinne ja minun ja kaikkien taivaallisen Isän lasten synnit. Se, että seuraatte Häntä elämässänne ja palvellessanne muita, on ainoa tie iankaikkiseen elämään.

Tästä todistan ja jätän teille siunaukseni ja rakkauteni. Jeesuksen Kristuksen pyhässä nimessä. Aamen. ■

Vanhin M. Russell Ballard
kahdentoista apostolin koorumista

Taival jatkuu!

Taival takaisin taivaallisen Isämme luo on elämämme tärkein taival.

Brigham Young katsoi 170 vuotta sitten ensimmäisen kerran yli Suolajärven laakson ja julisti: ”Tämä on oikea paikka!”¹ Hän tunsi paikan, koska Herra oli ilmoittanut sen hänelle.

Vuoteen 1869 mennessä yli 70 000 pyhää oli tehnyt vastaavanlaisen matkan. Monista kieleen, kulttuuriin ja kansallisuuteen liittyvistä eroistaan huolimatta heillä oli todistus Isästä, Pojasta ja Pyhästä Hengestä, Jeesuksen Kristuksen evankeliumin palautuksesta sekä halu rakentaa Siion – rauhan, onnen ja kauneuden paikka valmistauduttaessa Vapahtajan toiseen tulemiseen.

Noiden ensimmäisten pyhien joukossa, jotka saapuivat Utahiin, oli Jane Manning James – vapautetun orjan tytär, palautetun kirkon käännyttänyt ja mitä merkittävin opetuslapsi, joka kohtasi vaikeita haasteita. Sisar James pysyi uskollisena myöhempien aikojen pyhänä kuolemaansa saakka vuonna 1908.

Hän kirjoitti: ”Haluan sanoa juuri nyt, että uskoni Jeesuksen Kristuksen evankeliumiin siten kuin sitä opetetaan Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkossa, on yhtä vahva tänään, ei vaan se on, jos mahdollista, vahvempi kuin se oli sinä päivänä, kun minut kastettiin. Maksan kymmenykseni ja uhrini, noudatan viisauden sanaa, menen vuoteeseen aikaisin ja

nousen aikaisin, yritän heikolla tavalani näyttää hyvää esimerkkiä kaikille.”²

Sisar James, kuten niin monet muut myöhempien aikojen pyhät, paitsi rakensi Siionia verellä, hiellä ja kyyneillä, myös tavoitteli Herran siunauksia elämällä evankeliumin periaatteiden mukaan niin hyvin kuin pystyi pitäessään kiinni uskosta Jeesukseen Kristukseen – suureen Parantajaan kaikille, jotka vilpittömästi etsivät Häntä.

Varhaiset pyhät eivät olleet täydellisiä, mutta he laskivat perustuksen, jolle

Jane Manning James pysyi uskollisena myöhempien aikojen pyhänä vaikeista haasteista huolimatta.

me rakennamme perheitä ja yhteisöä, jotka rakastavat liittoja ja pitävät ne, mikä nostetaan esiin erilaisissa uutisjutuissa ympäri maailman, koska olemme sitoutuneet Jeesukseen Kristukseen ja teemme vapaaehtoistyötä auttaen ihmisiä lähellä ja kaukana.³

Presidentti Eyring, saanen lisätä sinun kiitokseesi oman kiitokseni kymmenille tuhansille keltapaitaisille enkeleille, jotka palvelevat Texasissa, Meksikossa ja muissa paikoissa.

Minulla on syvä vakaumus, että jos menetämme siteemme niihin, jotka ovat eläneet ennen meitä, kuten pioneeriesi-isiimme ja -äiteihimme, me menetämme hyvin kallisarvoisen aarteen. Olen puhunut uskosta joka askeleella ennenkin ja puhun siitä tulevaisuudessakin, koska tiedän, että nousvilla sukupolvilla täytyy olla samanlainen usko kuin varhaisilla pyhillä oli Herraan Jeesukseen Kristukseen ja Hänen palautettuun evankeliumiinsa.⁴

Omat pioneeriesi-isiäni ja -äitini olivat niiden uskollisten pioneerien joukossa, jotka vetivät käsikärriä, ajoivat vankureita ja kävelivät Utahiin. Heillä, kuten sisar Jane Manning Jamesilla, oli syvä uskoa jokaisella askeleellaan heidän tehdessään omaa vaivalloista taivaltaan.

Heidän päiväkirjansa ovat täynnä kuvauksia vaikeuksista, nälästä ja sairaudesta ja myös todistuksia heidän uskostaan Jumalaan ja Jeesuksen Kristuksen palautettuun evankeliumiin.

Heillä oli hyvin vähän maallista omaisuutta, mutta he nauttivat niistä runsaista siunauksista, joita he saivat veljeydestä ja sisaruudesta Jeesuksen Kristuksen kirkossa. Mahdollisuksiensa mukaan he kohottivat sorrettuja ja siunasivat sairaita palvelemalla toisiaan ja käyttämällä Jumalan pappetta.

Sisaret Cache Valleyssa Utahissa palvelivat pyhiä Apuyhdistyksen hengessä ”tehden työtä ykseydessä auttaakseen

apua tarvitsevia”⁵. Isoisäni äiti Margaret McNeil Ballard palveli miehensä Henryn rinnalla, kun tämä johti piispana Loganin 2. seurakuntaa 40 vuoden ajan. Siitä ajasta Margaret oli 30 vuotta seurakunnan Apuyhdistyksen johtaja. Hän otti heidän kotiinsa köyhiä, sairaita, leskeksi jääneitä ja orpoja, ja hän myös puki kuolleita heidän puhtaisiin tempeliasuihinsa.

Vaikka on aiheellista ja tärkeää muistaa historiallinen 1800-luvun mormonipioneerien taival, meidän pitää muistaa, että taival elämän halki jatkuu meidän jokaisen kohdalla, kun osoitamme omaa uskoamme joka askeleella!

Uudet käännynnäiset eivät enää kokoonnu pioneerasutuksiin Yhdysvaltain länsiosissa. Sen sijaan käännynnäiset kokoontuvat paikallisiin seurakuntiinsa, missä pyhät palvelevat taivaallista Isäämme Jeesuksen Kristuksen nimessä. Ympäri maailman on perustettu yli 30 000 seurakuntaa, jotka kaikki ovat koottuina omaan Siioniinsa. Kuten pyhissä kirjoituksissa todetaan: ”Sillä tämä on Siion: puhdassydämiset.”⁶

Kun kuljemme elämän tietä, meitä koetellaan, jotta nähtäisiin, noudatammeko me tarkoin kaikkea, mitä Herra on käsenyt.⁷

Monet meistä ovat hämmästyttävällä löytöretkellä, joka johtaa henkilökoh- taiseen täyttymykseen ja hengelliseen valaistumiseen. Jotkut meistä ovat kuitenkin taipaleella, joka johtaa suruun, syntiin, ahdistukseen ja epätoivoon.

Kysyttehän tässä yhteydessä itseltänne: Mikä on teidän lopullinen määränpäanne? Minne askeleenne teitä vievät? Ja johtaako matkanne teidät saamaan niitä ”lukuisia siunauksia”, jotka Vapahtaja on luvannut?⁸

Taival takaisin taivaallisen Isämme luo on elämämme tärkein taival, ja se jatkuu joka päivä, joka viikko, joka kuukausi ja joka vuosi, kun

vahvistamme uskoamme Häneen ja Hänen rakkaaseen Poikaansa Jeesukseen Kristukseen.

Meidän täytyy olla varovaisia siinä, minne askeleemme elämässä meitä vievät. Meidän täytyy olla tarkkaavaisia ja ottaa varteen Jeesuksen neuvo opetuslapsilleen Hänen vastatessaan näihin kysymyksiin: ”Sano meille, milloin se kaikki tapahtuu. Mikä on merkinä sinun tulostasi ja tämän maailman lopusta?”

Jeesus vastasi: ”Varokaa, ettei kukaan johda teitä harhaan.”⁹

Tänään toistan kirkon johtajien aiempia neuvoja.

- Veljet ja sisaret, pitäkää Kristuksen oppi puhtaana älkääkää koskaan antako niiden, jotka vääristävät oppia, johtaa teitä harhaan. Isän ja Pojan evankeliumi palautettiin Joseph Smithin kautta, joka oli profeetta tällä viimeisellä taloudenhoitokaudella.
- Älkää kuunnelko niitä, joita ei ole asetettu eikä/tai erotettu tehtävänsä

kirkossa ja joita ei ole hyväksytty kirkon jäsenten yhteisellä suostumuksella.¹⁰

- Varokaa organisaatioita, ryhmiä ja yksilöitä, jotka väittävät, että heillä on salaisia vastauksia opillisiin kysymyksiin, joita heidän mukaansa nykyajan apostoleilla ja profeetoilla ei ole tai joita nämä eivät ymmärrä.
- Älkää kuunnelko niitä, jotka houkuttelevat teitä äkkirikastumismahdollisuuksilla. Jäsenemme ovat menettäneet aivan liian paljon rahaa, joten olkaa varovaisia.

Joissakin paikoissa liian monet kansastamme katsovat yli maalin etsien salaista tietoa kalliilla ja kyseenalaisilla tavoilla hankkiakseen parantumista ja tukea.

Eräässä virallisessa kirkon lausunnossa, joka annettiin vuosi sitten, sanotaan: ”Kehotamme kirkon jäseniä varomaan osallistumista mihinkään ryhmään, joka – rahaa vastaan – lupaa ihmeparantumisia tai väittää omaavansa erityisiä menetelmiä saadakseen

käyttöön parantavaa voimaa, joka asianmukaisesti asetetuilla pappeudenhaltijoilla on.”¹¹

Kirkon *käsikirjassa* neuvotaan: ”Jäsenten ei pidä käyttää lääketieteellisiä eikä terveydenhoidollisia käytäntöjä, jotka ovat eettisesti tai lain mukaan kyseenalaisia. Paikallisten johtohenkilöiden tulee neuvoa jäseniä, joilla on terveysongelmia, ottamaan yhteyttä päteviin ammatinharjoittajiin, joilla on toimilupa siinä maassa, jossa he ammattiaan harjoittavat.”¹²

Veljet ja sisaret, olkaa viisaita ja tietoisia siitä, että sellaiset käytännöt voivat olla emotionaalisesti vetoavia mutta saattavat viime kädessä osoittautua hengellisesti ja fyysisesti vahingollisiksi.

Riippumattomuus ja omavaraisuus olivat elintärkeitä pioneeriesivanhemmillemme, mutta aivan yhtä tärkeää oli heidän yhteisöllisyyden tunteensa. He tekivät työtä yhdessä ja auttoivat toisiaan voittamaan oman aikansa fyysisiä ja emotionaalisia haasteita. Miehillä oli pappeuskoorumi, ja naisia palveli Apuyhdistys. Nämä tulokset eivät ole muuttuneet meidän aikanamme.

Apuyhdistys ja pappeuskoorunit tuovat jäsenillemme hengellistä ja ajallista hyvinvointia.

Pysykää evankeliumin polulla osoittaen uskoa joka askeleella, jotta voitte palata turvallisesti takaisin taivaallisen Isän ja Herran Jeesuksen Kristuksen luo. Herra on kallisarvoinen Vapahtajamme. Hän on maailman Lunastaja. Meidän täytyy kunnioittaa Hänen pyhää nimeään eikä käyttää sitä millään tavoin väärin sekä pyrkiä aina pitämään Hänen käskynsä. Jos teemme niin, Hän siunaa meitä ja johtaa meidät turvallisesti kotiin.

Kehotan jokaista ääneni kuuluvilla olevaa toivottamaan tervetulleeksi ja ottamaan lämpimästi vastaan jokaisen, joka kulkee tänään omaa taivaltaan, olipa hän matkansa missä vaiheessa hyvänsä.

Muistatthan, ettei kukaan voi suoda kenellekään suurempaa siunausta kuin palautuksen sanoman, joka – kun se otetaan vastaan ja sen mukaan eletään – lupaa ikuisen ilon ja rauhan, vieläpä iankaikkisen elämän. Käyttäkäämme tarmaamme, voimaamme ja todistustamme auttaaksemme lähetyssaarnaajiamme löytämään, opettamaan ja kastamaan

Jumalan lapsia, jotta he voivat saada evankeliumin opin voiman ohjaamaan päivittäistä elämäänsä.

Meidän täytyy ottaa Jumalan lapset vastaan myötätuntoisesti ja jättää pois kaikki ennakkoluulot, mukaan lukien rasismi, seksismi ja nationalismi. Sanotakoon, että me todellakin uskomme, että Jeesuksen Kristuksen palautetun evankeliumin siunaukset ovat jokaista Jumalan lasta varten.

Todistan, että taival jatkuu, ja kutsun teitä pysymään evankeliumin polulla, kun ponnistlette edelleen eteenpäin ojentamalla auttavan kätenne kaikille Jumalan lapsille rakkaudessa ja myötätunnossa, jotta voimme yhdessä saada sydämemme ja kätemme puhtaiksi vastaanottamaan ne ”lukuisat siunaukset”, jotka odottavat kaikkia taivaallista Isäämme ja Hänen rakasta Poikaansa todella rakastavia. Sitä rukoilen Jeesuksen Kristuksen pyhässä nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Brigham Young, Wilford Woodruffin muistin mukaan, julkaisussa *The Utah Pioneers*, 1880, s. 23.
2. Jane Manning Jamesin omaelämäkerta, noin vuodelta 1902, kirkon historian kirjasto; ks. myös James Goldberg, ”The Autobiography of Jane Manning James”, 11. joulukuuta 2013, history.lds.org.
3. Ks. esim. Jill DiSanto, ”Penn Research Shows That Mormons Are Generous and Active in Helping Others”, *Penn News*, 17. huhtikuuta 2012.
4. Ks. M. Russell Ballard, ”Uskoa joka askeleella”, *Valkeus*, tammikuu 1997, s. 22–24.
5. ”The Purpose of Relief Society”, lds.org/callings/relief-society/purposes; ks. myös *Käsikirja 2: Johtaminen ja palveleminen kirkossa*, 2010, 9.1.1.
6. OL 97:21.
7. Ks. OL 97:25.
8. OL 97:28.
9. Matt. 24:3–4.
10. Ks. OL 26:2; 28:13; 43:6–7.
11. Kirkon tiedottaja Eric Hawkins, ohjelmassa Daniel Woodruff, ”The Business behind Christ-Centered Energy Healing”, 28. syyskuuta 2016, kutv.com.
12. *Käsikirja 2*, 21.3.6.

Tad R. Callister
pyhäkoulun ylijohtaja

Jumalan vakuuttava todistus: Mormonin kirja

Mormonin kirja on Jumalan vakuuttava todistus Jeesuksen Kristuksen jumalallisuudesta, Joseph Smithin profeetallisesta kutsumuksesta sekä tämän kirkon ehdottomasta totuudesta.

Mormonin kirja ei ole vain uskontomme lakikivi vaan siitä voi tulla myös todistuksemme lakikivi, niin että kun kohtaamme koettelemuksia tai vastausta vailla olevia kysymyksiä, se voi pitää todistuksemme varmasti paikallaan. Tämä kirja on punnus, joka painaa totuuden vaa'assa enemmän kuin kaikki sen arvostelijoiden väitteet yhteensä. Miksi? Siksi että jos se on totta, niin Joseph Smith oli profeetta ja tämä on Jeesuksen Kristuksen palautettu kirkko mistään historiallisista tai muista vasta-argumenteista huolimatta. Tästä syystä arvostelijat ovat vakaasti päättäneet osoittaa vääräksi Mormonin kirjan, mutta heidän kohtamansa esteet ovat ylitsepäsemättömiä, koska tämä kirja on totta.

Ensiksi arvostelijoiden täytyy selittää, kuinka Joseph Smith, 23-vuotias hyvin vähän koulusivistystä saanut maalaispoika, loi kirjan, jossa on satoja ainutlaatuisia nimiä ja paikkoja sekä yksityiskohtaisia kertomuksia ja tapahtumia. Tämän mukaisesti monet arvostelijat esittävät, että hän oli luova nero, joka turvautui lukuisiin kirjoihin ja muihin paikallisiin lähteisiin luodakseen

Mormonin kirjan historiallisen sisällön. Mutta vastoin heidän vakuuttelujaan ei ole yhtäkään henkilöä, joka väittäisi omin silmin nähneensä Josephin käyttämässä mitään tällaisia oletettuja lähteitä ennen kuin käännöstyö alkoi.

Vaikka tämä väite olisikin totta, se on surkean riittämätön selittämään Mormonin kirjan olemassaoloa. On vastattava myös tähän kysymykseen:

kuinka Joseph sai luettua kaikki nämä oletetut lähde-tekstet, karsittua niistä epäolennaisen, säilytettyä johdonmukaisina monitahoiset seikat siitä, kuka oli missä ja milloin, ja sitten saneltua kaiken kokonaan muistista? Sillä kääntäessään Joseph Smith ei käyttänyt minkäänlaisia muistiinpanoja. Itse asiassa hänen vaimonsa Emma muisteli: ”Hänellä ei ollut mitään käsikirjoitusta tai kirjaa, josta hän olisi lukenut. – – Jos hänellä olisi ollut jotakin sen kaltaista, hän ei olisi pystynyt salaamaan sitä minulta.”¹

Kuinka siis Joseph suoriutui tästä merkittävästä saavutuksesta sanella yli 500-sivuinen kirja ilman mitään muistiinpanoja? Tehdäkseen sen hänen on täytynyt olla luova nero ja hänellä on täytynyt olla aivan ihmeellinen valokuva-muisti. Mutta jos se on totta, niin miksi hänen arvostelijansa eivät kiinnittäneet huomiota tähän merkittävään kykyyn?

Mutta on muutakin. Nämä väitteet koskevat vain kirjan historiallista sisältöä. Todelliset ongelmakohtat ovat yhä ratkaisematta: kuinka Joseph sai aikaan kirjan, josta säteilee Henki, ja mistä hän sai niin syvällisen opin, josta suuri osa

selventää hänen aikansa kristittyjen uskonkäsityksiä tai kiistää ne?

Mormonin kirja esimerkiksi opettaa vastoin useimpia kristillisiä käsityksiä, että Aadamin lankeemus oli selvä edistysaskel. Se tuo myös julki kas- teessa tehdyt lupaukset, joita ei käsitellä Raamatussa.

Lisäksi voisi kysyä: mistä Joseph sai sen voimallisen näkemyksen, että sovituksensa ansiosta Kristus voi sekä puhdistaa meidät että tehdä meidät täydellisiksi? Mistä hän sai hämmästyttävän saarnan uskosta, joka on luvussa Alma 32? Tai kuningas Benjaminin saarnan Vapahtajan sovituksesta, ehkäpä merkittävimmän saarnan tästä aiheesta koko pyhissä kirjoituksissa? Tai vertauksen oliivipuusta kaikkine sen monine mutkineen ja opillisine rikkauksineen? Kun luen tätä vertausta, minun on hahmoteltava se paperille voidakseni seurata sen koukeroita. Pitäisikö meidän siis uskoa, että Joseph Smith vain saneli nämä saarnat omasta päästään ilman minkäänlaisia muistiinpanoja?

Sellaisen johtopäätöksen sijaan Mormonin kirjassa on kauttaaltaan Jumalan sormenjälki, kuten sen majesteettiset opilliset totuudet osoittavat, etenkin sen mestarilliset saarnat Jeesuksen Kristuksen sovituksesta.

Jos Joseph ei ollut profeetta, niin näiden ja monien muiden merkittävien opillisten oivallusten selittämiseksi

arvostelijoiden täytyy väittää, että hän oli myös teologinen nero. Mutta jos niin olisi, voisi kysyä: miksi Joseph oli Kristuksen palvelutyötä seuranneiden 1 800 vuoden aikana ainoa ihminen, joka tuotti niin suuren määrän ainutlaatuksia ja selventäviä oppeja? Siksi että tämän kirjan lähteenä oli ilmoitus, ei nerokkuus.

Mutta vaikka olettaisimme, että Joseph oli luova ja teologinen nero, jolla oli valokuvamuisti, niin nämä kyvyt eivät yksinään tee hänestä taitavaa kirjoittajaa. Selittääkseen Mormonin kirjan olemassaolon arvostelijoiden täytyy myös väittää, että Joseph oli 23-vuotiaana luonnostaan lahjakas kirjoittaja. Kuinka muutoin hän olisi punonut yhteen kymmeniä nimiä, paikkoja ja tapahtumia eheäksi kokonaisuudeksi vailla epäjohtonmukaisuuksia? Kuinka hän olisi kynäillyt yksityiskohtaisia sotastrategioita, laatinut kaunopuheisia saarnoja ja sepittänyt ilmauksia, joita miljoonat ihmiset alleviivaavat, opettelevat ulkoa, lainaavat ja kiinnittävät jääkaappien oviin – ilmauksia kuten ”Kun olette lähimmäistenne palveluksessa, olette pelkästään Jumalanne palveluksessa” (Moosia 2:17) tai ”Ihmiset ovat, jotta heillä voisi olla ilo” (2. Nefi 2:25)? Nämä sanomat sykkivät – ne elävät, hengittävät ja innoittavat. Se ajatus, että Joseph Smithillä oli 23-vuotiaana tarvittavat taidot kirjoittaa tämä mahtava teos

yhtenä luonnoksena noin 65 työpäivän aikana, on yksinkertaisesti vastoin elämän realiteetteja.

Presidentti Russell M. Nelson, kokenut ja taitava kirjoittaja, kertoi, että hänellä oli yli 40 eri versiota eräästä taannoisesta yleiskonferenssipuheesta. Pitäisikö meidän nyt uskoa, että Joseph Smith yksinään saneli koko Mormonin kirjan yhtenä luonnoksena, johon on tehty sen jälkeen pääasiassa vähäisiä oikeakielisyyssuutoksia?

Josephin vaimo Emma vahvisti sellaisen hankkeen mahdottomuuden: ”Joseph Smith [ollessaan nuori mies] ei osannut kirjoittaa eikä sanella johdonmukaista ja hyvin muotoiltua kirjettä Mormonin kirjan kaltaisen kirjan sanelemisesta puhumattakaan.”²

Ja lopuksi, vaikka kaikki edellä mainitut väitteet hyväksyisikin, niin kyseenalaisia kuin ne ehkä ovatkin, arvostelijoilla siintää yhä edessään eräs este. Joseph vakuutti, että Mormonin kirja oli kirjoitettu kultalevyille. Tätä väitettä arvosteltiin hänen aikanaan säälimättä – sillä ”jokainen” tiesi, että muinaiset tarinat oli kirjoitettu papyruskääröihin tai pergamentille, kunnes vuosia myöhemmin löydettiin metallilevyjä, joissa oli muinaisia kirjoituksia. Lisäksi arvostelijat väittivät, että sementin käyttö, kuten Mormonin kirjassa kerrotaan, ei ollut mahdollista näiden varhaisten amerikkalaisten teknisillä taidoilla – kunnes muinaisesta Amerikasta löydettiin sementtirakennelmia. Kuinka nämä arvostelijat selittävät nyt nämä ja samankaltaiset epätodennäköiset löydöt? Josephin on nähkääs täytynt olla myös hyvin, hyvin onnekas arvailija. Jotenkin, kaiken todennäköisyyden vastaisesti ja vastoin tuolloin kaikkea olemassa olevaa tieteellistä ja akateemista tietoa hän arvasi oikein, kun kaikki muut olivat väärässä.

Kaiken tämän huomioon ottaen voi ihmetellä, kuinka joku voisi uskoa, että kaikki nämä arvostelijoiden esittämät oletetut tekijät ja voimat yhdistyivät onnekkaisesti tavalla, jonka ansiosta Joseph pystyi kirjoittamaan Mormonin kirjan ja näin toteuttamaan saatanallisen huijauksen. Mutta mitä järkeä siinä on? Täysin sellaisen väitteen vastaisesti tämä kirja on innoittanut miljoonia torjumaan Saatanan ja elämään enemmän Kristuksen kaltaista elämää.

Vaikka joku saattaisi päättää uskoa arvostelijoiden päättelytapaan, niin minulle se on älyllinen ja hengellinen umpikuja. Jos uskoisin sellaista, minun pitäisi hyväksyä yksi todeksi osoittamaton oletus toisensa perään. Lisäksi minun pitäisi olla välittämättä joka ainoan yhdentoista silminnäkijän todistuksesta³, vaikka jokainen heistä pysyi uskollisena todistukselleen aivan

loppuun saakka. Minun pitäisi torjua jumalallinen oppi, joka täyttää tämän pyhän kirjan sivu sivulta taivaallisilla totuuksillaan. Minun pitäisi olla välittämättä siitä tosiseikasta, että valtavat määrät ihmisiä, itseni mukaan lukien, ovat päässeet lähemmäksi Jumalaa lukemalla tämän kirjan kuin minkään muun, ja ennen kaikkea minun pitäisi kieltää Pyhän Hengen vahvistavat kuisaukset. Se olisi vastoin kaikkea, minkä tiedän olevan totta.

Yksi hyvistä ja älykkäistä ystäväistäni jätti joksikin aikaa kirkon. Hän kirjoitti äskettäin minulle paluustaan: ”Alkujaan halusin, että Mormonin kirja näytettäisiin minulle toteen historialliselta, maantieteelliseltä, kielelliseltä ja kulttuurilliselta kannalta. Mutta kun sen sijaan aloin keskittyä siihen, mitä se opettaa Jeesuksen Kristuksen evankeliumista ja Hänen pelastavasta tehtävästään,

aloin saada todistuksen sen totuudellisuudesta. Lukiessani yhtenä päivänä Mormonin kirjaa huoneessani pysähdyin, polvistuin pitämään vilpittömän rukouksen ja tunsin selkeästi, että taivaallinen Isä kuiskasi hengelleni, että kirkko ja Mormonin kirja ovat ehdottomasti totta. Se kolmen ja puolen vuoden aika, jolloin tutkin uudelleen kirkkoa, johti minut perinpohjaisesti ja vakuuttavasti tietoon, että se on totta.”

Jos varaa aikaa lukea ja pohtia nöyrästi Mormonin kirjaa, kuten ystäväni teki, ja kallistaa korvansa Hengen suloisille hedelmille, niin ennen pitkää saa haluamansa todistuksen.

Mormonin kirja on yksi mittaamattoman arvokkaista Jumalan lahjoista meille. Se on sekä miekka että kilpi – se lähettää Jumalan sanan taisteluun oikeamielisten sydämistä ja toimii totuuden tärkeimpänä puolustajana. Meillä pyhillä on paitsi etuoikeus puolustaa Mormonin kirjaa myös tilaisuus käyttää sitä aktiivisesti – saarnata voimalla sen jumalallista oppia ja todistaa, että se on kruunaava todistus Jeesuksesta Kristuksesta.

Lausun vakaan todistukseni, että Mormonin kirja käännettiin Jumalan lahjan ja voiman avulla. Se on Jumalan vakuuttava todistus Jeesuksen Kristuksen jumalallisuudesta, Joseph Smithin profetallisesta kutsumuksesta sekä tämän kirkon ehdottomasta totuudesta. Tulkoon siitä todistuksemme lakikivi, jotta meistä voidaan sanoa, kuten kääntyneistä lamanilaisista, että yksikään ”ei koskaan luopunut” (Alma 23:6). Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Emma Smith, julkaisussa ”Last Testimony of Sister Emma”, *Saints' Herald*, 1. lokakuuta 1879, s. 289–290.
2. Emma Smith, julkaisussa ”Last Testimony of Sister Emma”, s. 290.
3. Ks. ”Kolmen silminnäkijän todistus” ja ”Kahdeksan silminnäkijän todistus”, Mormonin kirja.

Vanhin Joni L. Koch
seitsemänkymmenen koorumista

Erossa mutta silti yhtä

Kirkossa Herra odottaa meidän olevan yhtä eroistamme huolimatta.

Kesäkuussa 1994 olin innoissani ajamassa töistä kotiin katsomaan televisiosta maamme jalkapallojoukkukeen peliä MM-kisoissa. Pian matkaan lähdettyäni näin kaukaa jalkakäytävällä miehen rullaavan vauhdikkaasti eteenpäin pyörätuolillaan, jonka huomasi olevan koristeltu Brasilian lipullamme. Tiesin silloin, että hänkin oli menossa kotiin katsomaan peliä!

Kun ohitimme toisemme ja katsoimme kohtasivat, sekunnin murtoosan tunsin voimakasta yhteyttä sen miehen kanssa. Olimme menossa eri suuntiin, emme tunteneet toisiamme ja yhteiskunnalliset olosuhteemme ja fyysinen tilamme olivat selvästi erilaiset, mutta yhteinen intohimomme jalkapalloa kohtaan ja rakkaus maattamme kohtaan sai meidät tuntemaan juuri sillä hetkellä, että olemme yhtä. En ole nähnyt sitä miestä sen jälkeen, mutta tänään, vuosikymmeniä myöhemmin, voin yhä nähdä sen katseen ja tuntea tuon vahvan yhteyden siihen mieheen. Voitimmehan me sentään sinä vuonna sekä sen pelin että maailmanmestaruuden!

Kirkossa Herra odottaa meidän olevan yhtä eroistamme huolimatta. Hän on sanonut Opissa ja liitoissa: ”Olkaa yhtä; ja ellette te ole yhtä, te ette ole minun.”¹

Kun me kaikki astumme seurakuntakeskukseen palvelemaan Jumalaa

ryhmänä, meidän tulee jättää taaksemme eroavaisuutemme, mukaan lukien etninen tausta, yhteiskunnallinen asema, poliittiset mieltymykset sekä akateemiset ja ammatilliset saavutukset, ja sen sijaan keskittyä yhteisiin hengellisiin tavoitteisiimme. Yhdessä me laulamme lauluja, pohdimme sakramentin aikana samoja liittoja ja sanomme puheiden, oppiaiheiden ja rukousten jälkeen yhtä aikaa kuuluvan ”aamenen”, mikä tarkoittaa, että yhdyimme kaikki siihen, mitä on sanottu.

Nämä asiat, jotka teemme yhdessä, luovat osaltaan vahvaa ykseyden tunnetta seurakunnassa.

Se, mikä kuitenkin todella ratkaisee ykseytemme, vahvistaa sitä tai tuhoaa sen, on tapa, jolla toimimme ollessamme erossa kirkkomme jäsenistä. Kuten me kaikki tiedämme, on väistämätöntä ja normaalia, että me ennen pitkää puhumme toisistamme.

Riippuen siitä, mitä päätämme sanoa toisistamme, sanamme joko liittävät sydämemme yhteen ykseydessä², kuten Alma opetti niille, jotka hän kastoi Mormonin vesissä, tai ne murentavat sen rakkauden, luottamuksen ja hyväntahtoisuuden, jonka tulisi vallita keskuudessamme.

On kommentteja, jotka tuhoavat ykseyttä lähes huomaamatta, kuten: ”Niin, hän on hyvä piispa, mutta voi, olisitpepa nähneet hänet, kun hän oli nuori mies!”

Rakentavampi versio tästä saattaisi olla: ”Piispa on todella hyvä, ja hän on kypsynyt ja viisastunut todella paljon vuosien varrella.”

Toisinaan leimaamme ihmisiä pysyvästi sanomalla jotakin sellaista kuten ”Apuyhdistyksen johtajamme on toivoton tapaus, koska hän on niin

itsepäinen!” Sen sijaan voisimme sanoa: ”Apuyhdistyksen johtaja ei ole viime aikoina ollut yhtä joustava kuin tavallisesti. Ehkä hänellä on juuri nyt vaikeaa. Autetaan ja tuetaan häntä!”

Veljet ja sisaret, meillä ei ole oikeutta sanoa kenestäkään, ei edes kirkkomme piirissä olevista, että hän olisi keho tekele! Muita koskevien sanojemme tulee sen sijaan heijastaa uskoamme Jeesukseen Kristukseen ja Hänen sovituksensa sekä siihen, että Hänessä ja Hänen avullaan me voimme aina muuttua parempaan suuntaan.

Jotkut alkavat arvostella kirkon johtajia ja jäseniä ja joutua eripuraan heidän kanssaan asioissa, jotka ovat kovin vähäisiä.

Siten kävi Simonds Ryder -nimisen miehen kohdalla, joka liittyi kirkkoon vuonna 1831. Luettuaan itseään koskevan ilmoituksen hän hämmentyi nähdessään, että hänen nimensä oli kirjoitettu väärin *Rider* – kirjaimella *i* eikä kirjaimella *y*. Hänen suhtautumisensa tähän tapahtumaan vaikutti siihen, että hän kyseenalaisti profeetan, ja lopulta se johti hänet vainoamaan Josephia ja jäämään pois kirkosta.³

On myös todennäköistä, että kirkolliset johtajamme oikaisevat meitä kaikkia jossakin määrin, ja se tulee mittaamaan sitä, kuinka yhtä olemme heidän kanssaan.

Olin vasta 11-vuotias, mutta muistan, että 44 vuotta sitten seurakuntakeskukseen, jossa perheemme kävi kirkossa, oltiin tekemässä suurta remonttia. Ennen kuin työhön ryhdyttiin, pidettiin kokous, jossa paikalliset johtohenkilöt ja vyöhykkeen johtohenkilöt keskustelivat siitä, kuinka jäsenet osallistuisivat työllään tuohon hankkeeseen. Isäni, joka oli aiemmin johtanut tuota yksikköä vuosien ajan, ilmaisi hyvin vahvana mielipiteenään, että tuo työ pitäisi antaa jollekin urakoitsijalle eikä talkooväelle.

Hänen mielipiteensä torjuttiin, ja lisäksi kuulimme, että siinä tilaisuudessa häntä oli moitittu ankarasti ja julkisesti. Tämä mies, joka oli hyvin omistautunut kirkolle ja joka oli ollut sotilaana toisessa maailmansodassa Euroopassa, oli tottunut nousemaan vastarintaan ja taistelemaan sen puolesta, mihin hän uskoi! Mieleen tuli, mikä hänen suhtautumisensa saattaisi olla tämän tapauksen jälkeen. Pysyisikö hän sinnikkäästi mielipiteessään ja jatkaisiko hän jo tehdyn päätöksen vastustamista?

Olimme nähneet seurakunnassamme perheitä, jotka olivat heikentyneet evankeliumissa ja olivat lakanneet käymästä kokouksissa, koska he eivät pystyneet olemaan yhtä johtajiensa kanssa. Olin itsekkin nähnyt, etteivät monet Alkeisyhdistyksen aikaiset ystävämme pysyneet uskollisina nuoruudessaan, koska heidän vanhempansa löysivät aina vikaa kirkon jäsenistä.

Isäni päätti kuitenkin olla edelleen yhtä muiden pyhien kanssa. Joitakin päiviä myöhemmin, kun seurakuntalaisia kokoontui auttamaan rakentamisessa, hän ”kutsui” perheemme tulemaan mukaansa seurakuntakeskukseen, jossa olisimme valmiita auttamaan millä tavalla tahansa.

Olin raivoissani. Olin halunnut kysyä häneltä: ”Isä, miksi ihmeessä me menemme auttamaan rakentamisessa, jos vastustit sitä, että jäsenet hoitaisivat

sen?” Mutta ilme hänen kasvoillaan esti minua tekemästä niin. Halusin olla hyvinvoiva uudelleenvihkimisessä. Niinpä onnekseni päätin pysyä hiljaa ja vain lähteä auttamaan rakentamisessa!

Isä ei saanut nähdä uutta kappelia valmiina, sillä hän kuoli ennen kuin tuo työ saatiin päätökseen, mutta perheessä me huolehdimme edelleen omasta osuudestamme, nyt äitimme johdolla, kunnes työ valmistui, ja se piti meidät ykseydessä isämme, kirkon jäsenten, johtajiemme ja – mikä tärkeintä – Herran kanssa.

Kun Jeesus rukoili Isää apostoliensa ja kaikkien meidän pyhien puolesta vain hetkiä ennen tuskallisia kokemuksiaan Getsemanessa, Hän sanoi: ”Että he kaikki olisivat yhtä, niin kuin sinä, Isä, olet minussa ja minä sinussa.”⁴

Veljet ja sisaret, todistan, että kun päätämme olla yhtä kirkon jäsenten ja johtajien kanssa – sekä silloin kun olemme kokoontuneet yhteen, että etenkin silloin kun olemme erossa – me tunnemme olevamme myös täydellisemmin ykseydessä taivaallisen Isämme ja Vapahtajamme kanssa. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. OL 38:27.
2. Moosia 18:21.
3. Ks. Milton V. Backman jr., *The Heavens Resound: A History of the Latter-day Saints in Ohio, 1830–1838*, 1983, s. 93–94.
4. Joh. 17:21.

Vanhin Stanley G. Ellis
täysinpalvellut seitsenkymmen

Luotammeko me Häneen? Vaikea on hyvää

Asiasta riippumatta vaikea voi olla hyvää niille, jotka kulkevat eteenpäin uskon turvin ja luottavat Herraan ja Hänen suunnitelmaansa.

Ennen kuin aloitan, haluan yhtenä meistä kaikista, joihin äskeisten hurrikaanien ja maanjäristysten aikaansaama hävitys on vaikuttanut, ilmaista sydämellisen kiitokseni kaikille Helping Hands -vapaaehtoisille ja heidän toimintansa mahdollistaneille, jotka ovat antaneet meille apua ja toivoa.

Lokakuussa 2006 pidin ensimmäisen yleiskonferenssipuheeni. Tunsin, että tärkeään sanomaan maailmanlaajuiselle kirkolle sisältyi vakuutus: ”Herra luottaa meihin!”

Hän todellakin luottaa meihin hyvin monin tavoin. Hän on antanut meille Jeesuksen Kristuksen evankeliumin – ja tällä taloudenhoitokaudella se on annettu täytydessään. Hän antaa vastuullemme pappeutensa valtuuden ja sen avaimet ohjaamaan sen oikeanlaista käyttöä. Tuolla voimalla me voimme siunata, palvella, ottaa vastaan toimituksia ja tehdä liittoja. Hän uskoo haltuumme palautetun kirkkonsa, myös pyhät tempelit. Hän uskoo palvelijoidensa haltuun sinetöimisvoiman

– sitoa maan päällä niin, että se on sidottu taivaassa! Hän antaa meille jopa luottamustehtävän olla Hänen lastensa maanpäällisiä vanhempia, opettajia ja huolehtijoita.

Palveltuani nämä vuodet johtavan auktoriteetin tehtävässä monissa osissa maailmaa julistan vieläkin suuremmalla varmuudella: Hän luottaa meihin.

Nyt kysymys tätä konferenssia var-
ten on: ”Luotammeko me Häneen?”

Luotammeko me Häneen?

Presidentti Thomas S. Monson muistuttaa meitä usein: ”Älä jätä elämäsi oman ymmärryksesi varaan, vaan turvaa koko sydämeäsi Herraan.

Missä kuljetkin, pidä hänet mielesäsi, hän viitoittaa sinulle oikean tien.

Älä luulottele olevasi viisas.”

(Sananl. 3:5–7.)

Luotammeko siihen, että Hänen käskynsä ovat meidän hyväksemme? Että Hänen johtajansa, vaikka ovatkin epätäydellisiä, johtavat meitä hyvin? Että Hänen lupauksensa ovat varmat? Luotammeko siihen, että taivaallinen Isä ja Jeesus Kristus todella tuntevat meidät ja haluavat auttaa meitä? Myös koettelemusten, haasteiden ja vaikeiden aikojen keskellä, luotammeko me yhä Häneen?

Katsoessani taaksepäin olen saanut joitakin parhaista opetuksista vaikeimpina aikoina – olipa se sitten nuorena, lähetystyössä, uuden uran alkaessa, pyrkiessäni pitämään kutsumukseni kunniaa, kasvattaessani suurta perhettä tai pyrkiessäni olemaan omavarainen. Vaikuttaa selvältä, että vaikea on hyvää!

Vaikea on hyvää

Vaikea tekee meistä vahvempia ja nöyriä ja antaa meille tilaisuuden osoittaa kelvollisuutemme. Rakkaat käsi-kärrypioneerimme oppivat tuntemaan Jumalan äärimmäisessä hädässään. Miksi kertomukseen Nefistä ja hänen veljistään hakemassa pronssilevyjä tarvitaan kaksi lukua mutta kertomukseen Ismaelin perheen värväämisestä heidän seuraansa erämaassa vain kolme jaetta? (Ks. 1. Nefi 3–4; 7:3–5.) Näyttää siltä, että Herra halusi vahvistaa Nefiä siten, että tämä joutui kamppailemaan saadakseen levyt.

Sen, että elämässämme on vaikeita asioita, ei pitäisi tulla yllätyksenä. Yksi ensimmäisiä liittoja, joita teemme

Herran kanssa, on elää uhrauksen lain mukaan. Uhraamisen määritelmään sisältyy se, että luopuu jostakin haluttavasta. Kokemuksen myötä ymmärrämme, että se on pieni hinta maksettavaksi siunauksista, jotka siitä seuraavat. Joseph Smithin johdolla on sanottu, että ”uskonnolla, joka ei vaadi kaiken uhraamista, ei ole milloinkaan riittävästi voimaa saada aikaan elämään ja pelastukseen johtavaa uskoa”¹.

Jumaluuden jäsenille vaikeat asiat ovat tuttuja. Isä Jumala uhraisi ainosyn-tyisen Poikansa sovituksen hirvittävälle kärsimykselle, johon sisältyi kuolema ristiinnaulitsemalla. Pyhissä kirjoituksissa sanotaan, että Jeesus Kristus ”joutui kärsimyksistä oppimaan, mitä on kuuliaisuus” (Hepr. 5:8). Hän kärsi vapaaehtoisesti sovituksen piinan. Pyhän Hengen täytyy olla pitkämielinen kuiskatakseen, varoittaakseen ja johdattaakseen meitä, vaikka Hänestä ei aina välitetä, Hänet ymmärretään väärin tai unohdetaan.

Osa suunnitelmaa

Vaikeat asiat ovat osa evankeliumin suunnitelmaa. Yksi tämän elämän tarkoituksista on, että meitä koetellaan (ks. Abr. 3:25). Harvat ovat kärsineet niin paljon sitä ansaitsematta kuin Alman kansa. He pakenivat jumalattoman kuningas Nooan käsistä mutta joutuivat lamanilaisten orjiksi! Noiden koettelemusten välityksellä Herra opetti heille, että Hän kurittaa kansaansa ja ”koettelee sen kärsivällisyyttä ja uskoa” (Moosia 23:21).

Libertyn vankilan kauheina päivinä Herra opetti Joseph Smithiä kestäämään ahdingot hyvin (ks. OL 121:8) ja lupasi, että jos Joseph tekisi niin, ”kaikki tämä antaa sinulle kokemusta ja on sinun hyväksesi” (OL 122:7).

Presidentti Thomas S. Monson on pyytänyt hartaasti: ”Valitkaamme aina

vaikeampi oikea helpomman väärän sijaan.”² Temppeleistämme hän on sanonut, ”ettei mikään uhraus ole liian suuri, mikään hinta liian korkea, mikään ponnistelu liian vaikea [temp- pelin] siunausten saamiseksi”³.

Luonnossa vaikeat asiat ovat osa elämän kulkua. Kananpojan on vaikea kuoriutua siitä kovasta munankuoresta. Mutta jos joku yrittää tehdä sen helpommaksi, kananpoika ei saa riittävästi voimaa elääkseen. Samalla tavoin perhosen kamppailu pois kotelosta vahvistaa sitä edessä olevaan elämään.

Näistä esimerkeistä näemme, että vaikeat asiat ovat *vakio!* Meillä kaikilla on haasteita. *Muuttuva tekijä* on se, kuinka suhtaudumme vaikeaan.

Yhdessä vaiheessa jotkut Mormonin kirjan ihmiset kärsivät ”suuria vainoja” ja ”paljon ahdinkoa” (Hel. 3:34). Kuinka he suhtautuivat siihen? ”He paastosivat ja rukoilivat usein ja tulivat vahvemmiksi ja vahvemmiksi nöyryydessään ja lujemmiksi ja lujemmiksi Kristuksen uskossa, niin että heidän sielunsa täytyi ilolla ja lohdutuksella” (Hel. 3:35). Toinen esimerkki on vuosien sotimisen jälkeiseltä ajalta: ”Nefläläisten ja lamanilaisten välisen sodan tavattoman suuren pituuden tähden monista oli tullut paa- tuneita, – ja monet olivat pehmenneet ahdinkojensa tähden, niin että he nöyrytyivät Jumalan edessä aina nöyryyden syvyyteen asti” (Alma 62:41).

Me jokainen valitsemme sen, kuinka suhtaudumme vaikeaan.

Varokaa helpoutta

Ennen tätä kutsumusta toimin talouskonsulttina Houstonissa Texasissa. Suurimman osan työstäni tein monimiljonäärien kanssa, jotka omistivat omat liikeyrityksensä. Melkein kaikki heistä olivat luoneet menestyvät liikeyrityksensä tyhjästä tekemällä erit- täin kovasti työtä. Surullisinta minusta oli kuulla muutamien heistä sanovan, että he halusivat tehdä elämän helpom- maksi lapsilleen. He eivät halunneet lastensa kärsivän kuten he olivat kärsi- neet. Toisin sanoen he halusivat riistää lapsiltaan juuri sen, mikä oli tehnyt heistä menestyviä.

Sitä vastoin tunnemme erään per- heen, joka suhtautui tilanteeseen toisin. Perheen vanhempia innoitti [yhdy- s- valtalaisen tavaraloketjun perustajan] J. C. Penneyn kokemus. Isä oli sano- nut J. C. Penneyle tämän täyttäessä kahdeksan vuotta, että tämä oli nyt taloudellisesti omillaan. Tuntemamme perhe kehitti tästä oman versionsa: kun heidän lapsensa päättivät lukion, he olivat omillaan taloudellisesti – tulevassa opiskelussaan (korkeakoulu, jatko-opinnot) ja talousasioissaan (todella omavaraisia) (ks. OL 83:4). Onneksi heidän lapsensa suhtautuivat asiaan viisaasti. He kaikki ovat valmis- tuneet korkeakoulusta, ja useat ovat myös suorittaneet jatko-opinnot – kai- ken omin voimin. Se ei ollut helppoa, mutta he tekivät sen. He tekivät sen uutteran työnteon ja uskon turvin.

Uskoa luottaa Häneen

Kysymyksen ”Luotammeko me Häneen?” voisi ilmaista paremmin: ”Onko meillä *uskoa* luottaa Häneen?”

Onko meillä *uskoa* luottaa Hänen lupauksiinsa, jotka koskevat kymmenyksistä, niin että 90 prosentilla tuloistamme *ja Herran avulla* me pärjäämme paremmin kuin 100 prosentilla *omin avuin*?

Onko meillä riittävästi *uskoa* luottaa siihen, että Hän tulee luoksemme ahdingoissamme (ks. Moosia 24:14), että Hän taistelee niitä vastaan, jotka taistelevat meitä vastaan (ks. 2. Nefi 6:17; Jes. 49:25), ja että Hän pyhittää ahdinkomme meidän hyväksemme (ks. 2. Nefi 2:2)?

Osoitammeko me riittävästi *uskoa* pitääksemme Hänen käskynsä, jotta Hän voi siunata meitä sekä ajallisesti että hengellisesti? Ja pysymmekö me uskollisina loppuun asti, jotta Hän voi ottaa meidät luokseen (ks. Moosia 2:41)?

Veljet ja sisaret, meillä voi olla uskoa luottaa Häneen! Hän haluaa meidän parastamme (ks. Moos. 1:39). Hän vastaa rukouksiimme (ks. OL 112:10). Hän pitää lupauksensa (ks. OL 1:38). Hänellä on voima pitää nuo lupaukset (ks. Alma 37:16). Hän tietää kaiken! Ja mikä tärkeintä, Hän tietää, mikä on parasta (ks. Jes. 55:8–9).

Vaarallinen maailma

Maaillamme nykyään on vaikea. Meillä on valtoimenaan riehuvaa pahuutta, turmeltuneisuutta jokaisessa kansakunnassa, terrorismi ulottuu jopa turvallisiin paikkoihin, on talouden romahduksia, työttömyyttä, sairautta, luonnonkatastrofeja, sisällissotia, itsevaltaisia johtajia ja niin edelleen. Mitä meidän pitäisi tehdä? Pakenemmeko vai taistelemmeko? Kumpi on oikein? Kumpikin valinta voi olla vaarallisen. George Washingtonille ja hänen sotajoukoilleen oli vaarallista taistella

mutta niin oli myös pioneeriesivanhemmillemme paeta. Nelson Mandelan oli vaarallista taistella vapauden puolesta. On sanottu, että pahuuden voittoon ei tarvita muuta kuin se, että hyvät ihmiset eivät tee mitään.⁴

Älkää pelätkö!

Mitä sitten teemmekin, meidän ei tule tehdä päätöksiä eikä toimia siitä syystä, että pelkäämme. Sillä tosiaan ”Jumala [ei] ole antanut meille pelkuruuden henkeä” (2. Tim. 1:7). (Huomaatko, että ajatusta ”älä pelkää” tähdennetään kaikkialla pyhissä kirjoituksissa?) Herra on opettanut minulle, että lannistuminen ja pelko ovat vastustajan työvälineitä. Herran vastaus vaikeisiin aikoihin on kulkea eteenpäin uskossa.

Mikä on vaikeaa?

Jokaisella meistä saattaa olla erilainen mielipide siitä, mikä on vaikeaa. Jotkut saattavat pitää vaikeana maksaa kymmenykset, kun talous on tiukalla. Johtajista on toisinaan vaikeaa odottaa köyhien maksavan kymmenykset. Muutamien meistä voi olla vaikeaa kulkea eteenpäin uskossa ja solmia avioliitto tai perustaa perhe. On niitä, joiden mielestä on vaikeaa ”tyytyä siihen, mitä Herra on [heidän osakseen] antanut” (Alma 29:3). Meidän voi olla vaikeaa olla tyytyväisiä nykyiseen kirkon tehtäväämme (ks. Alma 29:6). Kirkkokuri saattaa tuntua hyvin vaikealta, mutta joidenkin kohdalla se merkitsee todellisen parannuksenteon alkua.

Asiasta riippumatta vaikea voi olla hyvää niille, jotka kulkevat eteenpäin uskon turvin ja luottavat Herraan ja Hänen suunnitelmaansa.

Todistukseni

Veljeni ja sisareni, todistan, että nämä takanani istuvat johtajat ovat

Jumalan kutsumia. He haluavat palvella Herraa hyvin ja auttaa meitä juurruttamaan evankeliumin sydämeemme. Minä rakastan ja tuen heitä.

Rakastan Vapahtajaamme Jeesusta Kristusta. Ihmettelen sitä, kuinka Hän rakasti Isää ja meitä riittävästi tullakseen Vapahtajaksemme ja Lunastajaksemme, kuinka niin tehdessään Hänen täytyi kärsiä siinä määrin, että se sai Hänet ”vapisemaan tuskasta ja vuotamaan verta joka huokosesta ja kärsimään sekä ruumiissa että hengessä” (OL 19:18). Silti kohdatessaan tämän kauhean tilanteen ja sen välttämättömyyden Hän vakuutti Isälle: ”Älköön toteutuko minun tahtoni, vaan sinun” (Luuk. 22:42). Iloitsen enkelin sanoista: ”Ei hän ole täällä, hän on noussut kuolleista” (Matt. 28:6).

Hänen esimerkkinsä on todellakin ”tie, totuus ja elämä” (Joh. 14:6). Ainoastaan noudattamalla tuota esimerkkiä me voimme tuntea ”rauhan tässä maailmassa ja iankaikkisen elämän tulevassa maailmassa” (OL 59:23). Kun olen noudattanut Hänen esimerkkiään ja soveltanut käytäntöön Hänen opetuksiaan, olen oppinut omakohtaisesti, että jokainen Hänen suurista ja kalliista lupauksistaan (ks. 2. Piet. 1:4) on tosi.

Suurin toiveeni on seisoa Mormonin rinnalla Jeesuksen Kristuksen todellisenä opetuslapsena (ks. 3. Nefi 5:13) ja kuulla jonakin päivänä Herran huulilta: ”Hyvin tehty! Olet hyvä ja luotettava palvelija.” (Matt. 25:21.) Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. *Lectures on Faith*, 1985, s. 69.
2. Thomas S. Monson, ”Valinnat”, *Liahona*, toukokuu 2016, s. 86.
3. Thomas S. Monson, ”Pyhä temppele – johtotähti maailmalle”, *Liahona*, toukokuu 2011, s. 92.
4. Ks. John Stuart Mill, *Inaugural Address: Delivered to the University of St. Andrews, Feb. 1, 1867, 1867, s. 36.*

Vanhin Adilson de Paula Parrella
seitsemänkymmenen koorumista

Välttämättömiä totuuksia – meidän täytyy toimia

Ensimmäinen näky ja profeetta Joseph Smith toivat esiin tietoa ja totuutta, jotka ovat välttämättömiä onnellemme tässä elämässä ja korotuksellemme.

Kun olin noin seitsenvuotias, kysyin äidiltäni: ”Kun sinä kuolet ja minä kuolen ja menemme taivaaseen, oletko sinä yhä minun äitini?” Hän ei ollut odottanut sellaista kysymystä. Mutta vastatessaan parhaan tietonsa mukaan hän sanoi: ”Ei, taivaassa me olemme veljiä ja sisaria. Minä en ole siellä sinun äitisi.” Se ei ollut vastaus, jota olin toivonut.

Jonkin aikaa tuon lyhyen keskustelun jälkeen kotiportillemme saapui kaksi nuorukaista. Ihme kyllä, isä päästi heidät sisään. He sanoivat olevansa Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon lähetyssaarnaajia.

Nämä vanhimmat, kuten opimme heitä kutsumaan, alkoivat opettaa perhettämme. Muistan elävästi, kuinka tunsimme iloa ja intoa joka kerta, kun he tulivat kotiimme. He kertoivat meille, että eräs nuori mies oli mennyt metsään kysymään Jumalalta, mikä kirkko oli tosi, ja että hän näki Jumalan ja Jeesuksen Kristuksen.¹ Vanhimmat näyttivät meille tuota näkyä havainnollistavan

kuvan, ja kun näin sen, tiesin, että Joseph Smith oli todellakin nähnyt Isän Jumalan ja Jeesuksen Kristuksen. Lähetyssaarnaajat sanoivat, että tuon näyn johdosta Jeesuksen Kristuksen tosi kirkko on jälleen maan päällä.²

Lähetyssaarnaajat opettivat meille myös Jumalan onnensuunnitelmaa ja vastasivat perheemme kysymyksiin uskonnosta. He opettivat meille, että perhe voi tämän elämän jälkeen todella

olla yhdessä – isänä, äitinä sekä poikina ja tyttärinä.

Perheemme kastettiin. Tie vanhojen tapojen muuttamiseksi, perinteistä luopumiseksi ja aktiiviseksi kirkon jäseniksi tulemiseksi oli toisinaan kuoppainen. Mutta Jumalan armon ja rakkauden ansiosta sekä monien johtajien ja jäsenten avulla me selviydimme ensimmäisistä haasteellisista vuosista.

Miljoonat, jotka ovat jo liittyneet kirkkoon, sekä joka viikko ne monet, jotka kokevat kääntymyksen ja ottavat vastaan kasteen, ovat saaneet todistuksen ensimmäisestä näystä. Pyhä Henki voi antaa tämän todistuksen toistuvasti meille aivan jokaiselle, kun pyrimme elämään Jeesuksen Kristuksen evankeliumin yksinkertaisten totuuksien mukaan.

Ensimmäinen näky ja profeetta Joseph Smith toivat esiin lisää tietoa ja totuutta, jotka ovat välttämättömiä onnellemme tässä elämässä ja korotuksellemme Jumalan luona. Mainitsen kolme niistä totuuksista, jotka olemme saaneet ja joiden mukaan meidän täytyy toimia, koska nuori poika polvistui vilpittömään rukoukseen.

Jumala kutsuu profeettoja johtamaan ja ohjaamaan meitä

Yksi välttämätön totuus, jonka opimme ensimmäisestä näystä ja profeetta Joseph Smithiltä, on, että Jumala kutsuu profeettoja³, näkijöitä ja ilmoituksensaajia opettamaan, ohjaamaan, varoittamaan ja johtamaan meitä⁴. Nämä miehet ovat Jumalan puhettoria maan päällä⁵, ja heillä on valtuus puhua ja toimia Herran nimessä⁶. Noudattaessamme tarkoin heidän neuvojaan meitä suojellaan ja me saamme parhaita siunauksia matkallamme tämän maan päällä.

Kun olin nuori, naimaton, lähetyksessä palvelin opiskelijana Brigham Youngin yliopistossa, osallistuin

yleiskonferenssin pappeuskokoukseen tabernaakkelissa temppeleaukiolla. Presidentti Ezra Taft Benson, joka oli silloin kirkon presidentti, kehotti jokaista kotiin palannutta lähetyssaarnaajaa suhtautumaan vakavasti avioliittoon ja asettamaan sen elämässään tärkeysjärjestyksen kärkeen.⁷ Sen kokouksen jälkeen tiesin, että minua oli kutsuttu parannukseen ja että minun piti toimia profeetan neuvon mukaan.

Niinpä päätin palata kotimaahani Brasiliaan löytääkseni vaimon. Ennen kuin lähdin Brasiliaan kahden kuukauden työharjoitteluun, soitin äidilleni ja muutamille ystäville ja laadin sitten luettelon noin kymmenestä nuoresta naisesta, joista jokainen oli mahdollinen vaimo.

Ollessani Brasiliassa minä paljon pohdinnan ja rukoilemisen jälkeen tapasin yhden luettelossani olleista nuorista naisista, seurustelin ja kihlauin hänen kanssaan ja asetin häpäivän. Opiskelijoiden keskuudessa Provossa Utahissa se ei olisi rikkonut seurustelua ja kihlautumisennätyksiä, mutta Brasilian mittapuiden mukaan se oli nopeaa.

Muutamaa kuukautta myöhemmin solmin avioliiton Elainen kanssa. Hän on elämäni rakkaus ja paras siunaus.

En ehdota, että jokaisen pitäisi tehdä samankaltainen luettelo, mutta ehdotan – ehkäpä enemmänkin kuin ehdotan – että me toimimme aina, kun elävät profeettamme puhuvat.

Jumalan profeetta nykyään on presidentti Thomas S. Monson, ja meitä siunataan, kun noudatamme tarkoin hänen neuvojaan.

Tieto siitä, millainen Jumala todella on

Toinen totuus, jonka opimme ensimmäisen näyn ja profeetta Joseph Smithin ansiosta, on tieto siitä, millainen Jumala todella on. Ajatelkaa vain, kuinka siunattuja me olemme tietäessämme, että

Jumala on olento, jolla on yhtä käsin kosketeltava liha- ja luuruumis kuin meillä⁸, että me voimme palvella Jumalaa, joka on todellinen, jota voimme ymmärtää ja joka on näyttänyt ja ilmoittanut itsensä ja Poikansa profeetoilleen – sekä muinaisten aikojen profeetoille että näiden myöhempien aikojen profeetoille.⁹ Hän on Jumala, joka kuulee rukouksemme ja vastaa niihin¹⁰, Jumala, joka katsoo meitä ylhäältä taivaasta¹¹ ja on jatkuvasti kiinnostunut hengellisestä ja ajallisesta hyvinvoinnistamme, Jumala, joka antaa meille tahdonvapauden päättää itse, seuraamemeko Häntä ja noudatammeko Hänen käskyjään ilman pakkoa¹², Jumala, joka antaa meille siunauksia ja sallii meidän kohdata koettelemuksia, jotta voimme kehittyä ja tulla Hänen kaltaisikseen.

Hän on rakastava Jumala, joka laati suunnitelman, jonka avulla me voimme nauttia onnesta tässä elämässä ja iankaikkisuudessa.

Jeesus Kristus on Vapahtajamme

Ensimmäisen näyn ja profeetta Joseph Smithin ansiosta olemme saaneet tiedon Herran Jeesuksen Kristuksen, uskontomme kulmakiven, todellisuudesta ja pyhästä tehtävästä.

Koska kuolema tuli maailmaan, niin yhtä varmasti kuin elämme nyt, me kaikki kuolemme jonakin päivänä. Yksi kuoleman vaikutuksista olisi se, että menettäisimme lopullisesti fyysisen ruumiimme emmekä kykenisi tekemään mitään saadaksemme sen takaisin. Lisäksi, koska me kaikki teemme syntiä taipaleellamme täällä maan päällä, emme voisi koskaan palata taivaallisen Isämme luo.

Voitteko kuvitella, mitä seuraisi, jos ei pääsisi Jumalan luo eikä saisi enää koskaan ruumista?

Tarvittiin Vapahtaja ja Lunastaja vapauttamaan meidät kuolemasta ja

synnistä. Taivaallisen Isän johdolla Jeesus Kristus tuli maan päälle, kärsi, kuoli ristillä ja nousi kuolleista, jotta mekin voimme saada ylösnousemuksen, ja kun teemme vilpittömän parannuksen sekä solmimme pyhiä liittoja ja pidämme ne, voimme päästä jälleen Jumalan luokse.

Jaakob selitti: ”Oi kuinka suuri on meidän Jumalamme hyvyys, hänen, joka valmistaa meille pakokeinon tämän kauhean hirviön otteesta, eli tuon hirviön, kuoleman ja helvetin, jota minä kutsun ruumiin kuolemaksi ja myös hengen kuolemaksi.”¹³

Jeesus on luvattu Messias, Lainsäätäjä, Israelin Pyhä, Herramme, Vapahtajamme, Lunastajamme, Kuninkaamme, Kaikkemme.

Toimikaamme kaikki jatkuvasti näiden välttämättömien totuuksien ja tiedon mukaan olemalla kuuliaisina Jumalalle ja Hänen rakkaalle Pojalleen. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Ks. JS–H 17–18.
2. Ks. OL 1:30.
3. Ks. Aam. 3:7.
4. Ks. esim. *opettaminen*: Matt. 28:20; 2. Nefi 9:48; *ohjaaminen*: *Kirkon presidenttien opetuksia*: Gordon B. Hinckley, 2016, s. 269; *varoittaminen*: Hes. 3:17; *johtaminen*: OL 124:45.
5. Ks. 2. Nefi 3:18.
6. Ks. Hes. 3:4; Luuk. 1:70; Ap. t. 3:21; OL 1:38.
7. Ks. Ezra Taft Benson: ”Kirkon yksinäisille aikuisille miehille”, *Valkeus*, heinäkuu 1988, s. 47–48.
8. Ks. OL 130:22.
9. Ks. OL 110:2–3.
10. Ks. Moosia 9:18.
11. Ks. OL 1:1.
12. Ks. 2. Nefi 2:27; Hel. 14:30; OL 58:28.
13. 2. Nefi 9:10.

Vanhin Ian S. Ardern
seitsemänkymmenen koorumista

Etsikää parhaista kirjoista

Kun tutkimme käyttäen parhaita kirjoja, suojelemme itseämme niiden uhkaavilta leuoilta, jotka pyrkivät nakertamaan hengellisiä juuriamme.

Varhain yhtenä aamuna näin kauniissa ruusupensaassa nälkäisen ja ympäristöön hyvin sulautuvan hyönteistoukan. Muutamista lehdettömistä versoista päätellen jopa huolettomalle havainnoitsijalle oli ilmeistä, että toukka oli nakertanut hentoja lehtiä uhkaavilla leuoillaan. En voinut olla ajattelemaan, että vertauskuvallisesti on olemassa ihmisiä, jotka ovat kuin se toukka. Heitä on kaikkialla maailmassa, ja jotkut ovat niin taitavasti naamioituneita, että saatamme päästää heidät elämäämme, ja ennen kuin huomaammekaan, he ovat syöneet meidän sekä perheemme ja ystäviemme hengelliset juuret.

Me elämme aikana, jolloin uskonnokäsityksistämme on runsaasti väärää tietoa. Tällaisina aikoina se, ettemme suojele ja syvennä hengellisiä juuriamme, on niille, jotka pyrkivät hävittämään uskomme Kristukseen ja Hänen palautettuun kirkkoonsa, kutsu tulla nakertamaan juuriamme. Mormonin kirjan aikoina Seesrom pyrki hävittämään uskovien uskon.

Hänen toimintansa ja sanansa olivat ”vastustajan ansa, jonka hän on asettanut saadakseen – – kansan kiinni voidakseen saattaa [heidät] valtansa alle,

voidakseen kietoa [heidät] kahleisiinsa” (Alma 12:6). Noita samoja ansoja on nykyään, ja ellemme ole hengellisesti valppaita ja rakenna varmaa perustusta Lunastajamme varaan (ks. Hel. 5:12), saatamme huomata, että olemme Saatanan kahleissa ja meitä johdatetaan varovasti kielletyille poluille, joista Mormonin kirjassa puhutaan (ks. 1. Nefi 8:28).

Apostoli Paavali kuulutti omana aikanaan varoitusta, joka soveltuu meidän aikaamme: ”Minä tiedän, että – – teidän omasta joukostanne nousee

miehiä, jotka julistavat totuudenvastaisia oppeja vetääkseen opetuslapset mukaansa” (Ap. t. 20:29–30).

Hänen varoituksensa sekä profeettojemme ja apostolimme varoitukset muistuttavat meitä siitä, että meidän täytyy tehdä kaikki voitavamme vahvistaaksemme itseämme hengellisesti vastustuksen ja petoksen sanoja vastaan. Kun vierailen kirkon seurakunnissa ja vaarnoissa, mieltäni ylentää se, mitä näen, kuulen ja tunnen, kun pyhät myönteisesti ja uskollisesti ottavat vastaan Vapahtajan ja Hänen palvelijoidensa opetukset.

Lepopäivän pyhittäminen lisääntyvässä määrin on vain yksi esimerkki siitä, että jäsenet vahvistavat itseään hengellisesti ottamalla varteen profeettallisia kehoituksia. Tuo vahvistuminen ilmenee myös lisääntyneenä tempeli- ja sukututkimustyönä perheiden kootessa esivanhempiaan tempelitoimitusten avulla. Hengelliset juuremme ulottuvat syvemmälle, kun vilpittömästi henkilökohtaisesta rukouksesta ja perherukouksesta tulee uskomme linnakkeita ja kun teemme päivittäin parannusta, tavoittelemme Pyhän Hengen kumppanuutta ja opimme Vapahtajasta ja Hänen ominaisuuksistaan sekä pyrimme tulemaan Hänen kaltaisikseen (ks. 3. Nefi 27:27).

Vapahtajamme Jeesus Kristus on maailman valo, ja Hän kutsuu meitä seuraamaan Häntä. Meidän täytyy turvautua Häneen kaikkina aikoina ja etenkin niinä synkkinä ja raivoisina öinä, jolloin epäilyksen ja epävarmuuden myrsky hiipii mieleemme nopeasti vyöryvän sankan sumun tavoin. Mikäli osoittelevat sormet ”vesivirran toisella puolella” olevasta suuresta ja avarasta rakennuksesta (1. Nefi 8:26) näyttävät olevan suunnattuina teihin pilkallisessa, väheksyvässä ja kutsuvassa hengessä, pyydän teitä kääntymään heti pois,

etteivät viekkaat ja kavalat keinot houkuttele teitä irrottautumaan totuudesta ja sen siunauksista.

Tämä yksin ei kuitenkaan riitä tänä aikana, jolloin luonnottomuudesta puhutaan ja kirjoitetaan ja niitä esitetään. Vanhin Robert D. Hales on opettanut meille: ”Ellette elä täysin rinnoin evankeliumin mukaan – ellette elä sen mukaan kaikesta sydämes-tänne, väkevydestänne, mielestänne ja voimastanne – te ette voi tuottaa riittävästi hengellistä valoa karkottaak-senne pimeyden” (”Pimeydestä Hänen ihmeelliseen valoosa”, *Liahona*, heinäkuu 2002, s. 78). Varmastikin meidän halumme seurata Kristusta, joka on maailman valo (ks. Joh. 8:12), tarkoittaa, että meidän täytyy toimia Hänen opetustensa mukaan. Meitä vahvistetaan, lujitetaan ja suojellaan hengellisesti, kun toimimme Jumalan sanan mukaan.

Mitä suurempi on valo elämäs-sämme, sitä vähemmän on varjoja. Mutta jopa runsaassa valossa olemme alttiina ihmisille ja kommenteille, jotka vääristelevät uskonkäsityksiämme ja koettelevat uskoamme. Apostoli Jaakob kirjoitti, että uskomme koetus ”kasvat-taa [meissä] kestävyyttä” (Jaak. 1:3). Vanhin Neal A. Maxwellilla oli sama näkemys, ja hän opetti: ”Kärsivällinen opetuslapsi – ei ylläty eikä järkyty, kun kirkkoa vääristellään” (”Patience”,

Brigham Youngin yliopiston har-taustilaisuus, 27. marraskuuta 1979, speeches.byu.edu).

Kirkkomme historiasta ja uskonkä-sityksistä tosiaan herää kysymyksiä. Se, minne me käännyimme etsimään paikkansapitäviä vastauksia, edellyttää suurta varovaisuutta. Mitään hyvää ei koidu siitä, että tutkii sellaisten näke-myksiä ja mielipiteitä, joilla on vähem-män tietoa tai jotka ovat pettyneitä. Parhaan neuvon antoi apostoli Jaakob: ”Jos kuitenkin joltakulta teistä puuttuu viisautta, pyytäköön sitä Jumalalta” (Jaak. 1:5).

Jumalalta pyytämistä tulee edeltää huolellinen tutkiminen, sillä meillä on pyhien kirjoitusten antama tehtävä etsiä ”parhaista kirjoista viisauden sanoja” ja etsiä ”oppia vieläpä tutki-malla sekä uskon kautta” (OL 88:118). Näitä kirjoja, joita ovat kirjoittaneet taivaan innoittamat kirkon johtajat sekä tunnetut, turvalliset ja luotettavat kirkon historian ja opin tuntijat, on runsain määrin. Mikään ei kuitenkaan ylitä kanonisoiduissa pyhissä kirjoj-tuksissa olevan Jumalan ilmoitetun sanan majesteettisuutta. Noilta ohuilta sivuilta, jotka ovat tulvillaan hengelli-siä näkemyksiä, me opimme totuutta Pyhän Hengen avulla, ja sen myötä valomme lisääntyä.

Presidentti Thomas S. Monson on pyytänyt hartaasti meitä ”rukoillen

tutkimaan ja pohtimaan Mormonin kirjaa joka päivä” (”Mormonin kirjan voima”, *Liahona*, toukokuu 2017, s. 87).

Useita vuosia sitten palvellessani Suvan lähetysskentän johtajana Fidžissä muutamat lähetyssaarnaajat saivat kokemuksen, joka vahvisti heille Mormonin kirjan käännättävän voiman. Eräänä helteisenä ja kosteana päivänä kaksi vanhinta saapui erääseen kotiin pienellä asutusalueella Labasassa.

Ovenkoputukseen vastasi vuosien painama mies, joka kuunteli lähetyssaarnaajia näiden todistaessa Mormonin kirjan totuudesta. He antoi-vat miehelle kirjan ja kehottivat häntä lukemaan ja rukoilemaan, jotta hän tietäisi heidän laillaan, että se on Jumalan sanaa. Miehen vastaus oli lyhyt: ”Huomenna lähden taas kalaan. Luen kirjaa merellä, ja kun palaan, voitte tulla käymään luonani.”

Hänen ollessaan poissa nämä lähe-tyssaarnaajat saivat siirron muualle, ja muutaman viikon kuluttua uusi toveri-vari vanhimpia palasi käymään kalas-tajan luona. Tähän mennessä hän oli lukenut Mormonin kirjan kokonaan, oli saanut varmuuden sen totuudesta ja oli innokas oppimaan lisää.

Tämä mies oli kokenut kääntymyksen Pyhän Hengen todistaessa niiden kallisarvoisten sanojen totuudesta, jotka Mormonin kirjan jokaisella sivulla kertovat tapahtumista ja opista, jota opetettiin kauan sitten ja joka on säi-lynyt meidän päiviimme tässä kirjassa. Tuo sama siunaus on meidän jokaisen ulottuvilla.

Koti on perheelle ihanteellinen paikka tutkia pyhiä kirjoituksia ja pro-feettojen sanoja ja esittää niitä koskevia arvokkaita näkemyksiä sekä käyttää lds.org-sivustolla olevaa kirkon aineis-toa. Siellä on runsaasti tietoa evanke-liumin aiheista, kuten kertomukset ensimmäisestä näystä. Kun tutkimme

käyttäen parhaita kirjoja, suojelemme itseämme niiden uhkaavilta leuoilta, jotka pyrkivät nakertamaan hengellisiä juuriamme.

Rukoiltuamme, tutkittuamme ja pohdittuamme parhaamme mukaan meille voi silti jäädä joitakin vielä vastaamattomia kysymyksiä, mutta emme saa antaa sen tukahduttaa sisällämme lepattavaa uskon liekkiä. Sellaiset kysymykset ovat kutsu vahvistaa uskoamme, eikä niiden pitäisi ruokkia ohikiitävää pettävän epäilyksen hetkeä. Se, että jokaiseen kysymykseen ei saa varmaa vastausta, on uskonnon perusolemusta, sillä se on yksi uskon tarkoituksista. Tähän liittyen vanhin Jeffrey R. Holland on opettanut meille, että ”kun niitä hetkiä tulee ja ongelmia ilmaantuu eikä niiden ratkeaminen ole heti näkyvillä, *pitäkää lujasti kiinni siitä, mitä te jo tiedätte, ja pysykää vahvoina, kunnes saatte lisää tietoa*” (”Minä uskon”, *Liahona*, toukokuu 2013, s. 94).

Näemme ympärillämme niiden monien ilon, jotka pysyvät lujina ravitsemalla jatkuvasti hengellisiä juuriaan. Heidän uskonsa ja kuuliaisuutensa riittää antamaan heille suurta toivoa Vapahtajaansa, ja siitä koituu suurta onnea. He eivät väitä tietävänsä kaikkea mutta he ovat maksaneet hinnan siitä, että he tietävät riittävästi kokeakseen rauhaa ja elääkseen kärsivällisesti, kun he pyrkivät tietämään lisää. Rivi rivin päälle heidän uskonsa lujittuu Kristuksessa, ja he seisovat vahvoina kuuluen samaan kansaan kuin pyhät.

Eläkäämme jokainen niin, ettei ympäristöön sulautuvien toukkien uhkaavilla leuoilla ole mitään sijaa elämässämme nyt eikä koskaan, jotta pysyisimme lujina ”uskossa Kristukseen loppuun asti” (Alma 27:27). Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

Vanhin José L. Alonso
seitsemänkymmenen koorumista

Rakastakaa toisianne niin kuin Hän on rakastanut meitä

Palvelemalla ja antamalla muille anteeksi todellista rakkautta osoittaen me voimme parantua ja saada voimaa voittaa omat haasteemme.

Viimeisellä aterialla Vapahtaja antoi opetuslapsilleen uuden käskyn sanoen:

”Minä annan teille uuden käskyn: rakastakaa toisianne! Niin kuin minä olen rakastanut teitä, rakastakaa tekin toistanne.

Kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos te rakastatte toisianne.”¹

Vapahtajan opetuslapsille annettiin uusi käsky tehdä jotakin enemmän, jotakin suurempaa ja jotakin jumalallisempaa. Tämä uusi käsky ja kehotus tiivistyy keskeiseen ilmaukseen ”niin kuin minä olen rakastanut teitä”.

Rakkaus on toimintaa, rakkaus on palvelemista

”Rakkaus on syvällisen omistautumisen, huolenpidon ja kiintymyksen tunne. Suurin esimerkki Jumalan rakkaudesta lapsiaan kohtaan on Jeesuksen Kristuksen ääretön sovitus.”²

”Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon”, Johannes kirjoitti, ”että antoi ainoan Poikansa, jottei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen,

vaan saisi iankaikkisen elämän.”³ ”Rakkaus Jumalaa ja lähimmäisiä kohtaan on yksi Jeesuksen Kristuksen opetuslasten tunnusmerkeistä.”⁴

Joitakin vuosia sitten vanhin pojanpoikamme José, joka oli tuolloin nelivuotias, leikki vaimoni kanssa. Heidän nauraessaan ja pitäessään yhdessä hauskaa pojanpoikamme

kysyi häneltä: ”Mummi, rakastatko sinä minua?”

Vaimoni vastasi hänelle: ”Kyllä, José, minä todella rakastan sinua.”

Silloin José esitti hänelle uuden kysymyksen: ”Mistä sinä tiedät, että rakastat minua?”

Vaimoni kertoi hänelle, miltä hänestä tuntui ja myös mitä kaikkea hän oli tehnyt ja oli halukas tekemään José'n hyväksi.

Myöhemmin vaimoni esitti Josélle nuo samat kysymykset, myös tuon syvällisen tiedustelun: ”Mistä sinä tiedät, että rakastat minua?”

Viattomana mutta vilpittömänä vastauksenaan José sanoi: ”Rakastan sinua, koska tunnen sen minun sydämessä.” José'n rakastava käytös isoäitiään kohtaan tuona päivänä ja aina osoittaa, että rakkaus on yhdistelmä niin tekoja kuin myös syviä tunteita.

Kuningas Benjamin opetti: ”Katso, minä kerron teille tämän, jotta te oppisitte viisautta; jotta oppisitte, että kun olette lähimmäistenne palveluksessa, olette pelkästään Jumalanne palveluksessa.”⁵

Nykyajan maailmassa, jossa on hyvin paljon erilaisten olosuhteiden aiheuttamaa kärsimystä, hauskan emojin sisältävän tekstiviestin lähettäminen tai kivan kuvan julkaiseminen ”Rakastan sinua” -viestin kera on hyvää

ja arvokasta. Mutta monien meistä on tarpeen jättää mobiililaitteemme ja auttaa muita, joiden avuntarve on suuri, käsiämme ja jalkojamme käyttäen. Rakkaus ilman palvelemista on kuin usko ilman tekoja. Se on todellakin kuollut.

Rakkaus on anteeksiantamista

Kristuksen puhdas rakkaus, aito rakkaus⁶, innoittaa meitä paitsi toimimaan ja palvelemaan myös saamaan voimaa antaa anteeksi tilanteesta riippumatta. Saanen kertoa teille kokemuksen, joka on vaikuttanut elämäni ja muuttanut sitä. Ted ja Sharon, Cooper-nimisen pojan vanhemmat, jotka ovat täällä tänään, ovat antaneet minulle luvan kertoa, mitä heidän perheelleen tapahtui yli yhdeksän vuotta sitten. Kerron teille kokemuksen Tedin, Cooperin isän, näkökulmasta.

”Elokuun 21. päivä 2008 oli ensimmäinen koulupäivä, ja Cooperin kolme isoveljeä Ivan, Garrett ja Logan olivat kaikki bussipysäkillä odottamassa nousemista busseihin. Cooper, joka oli nelivuotias, oli siellä pyörällään, ja vaimoni Sharon oli tullut kävellen.

Vaimoni oli kadun toisella puolella ja viittasi Cooperia tulemaan kadun yli. Samaan aikaan eräs auto kääntyi hyvin hitaasti vasemmalle ja ajoi Cooperin yli.

Eräs naapuri soitti minulle ja kertoi, että Cooper oli jäänyt auton alle. Ajoin

nopeasti bussipysäkille katsomaan häntä. Cooper makasi nurmikolla. Hänellä oli vaikeuksia hengittää mutta hänellä ei ollut näkyviä vammoja.

Polvistuin Cooperin viereen ja puhuin rohkaisevasti sanoen esimerkiksi ’Kaikki järjestyy. Sinnittele vain.’ Sillä hetkellä ylipappien ryhmämme johtaja Nathan ilmaantui paikalle vaimonsa kanssa. Hänen vaimonsa ehdotti, että antaisimme Cooperille pappeuden siunauksen. Asetimme kätemme Cooperin pään päälle. En muista, mitä sanoin siunauksessa, mutta muistan tunteneeni selvästi muiden läsnäolon ympärillämme, ja sillä hetkellä tiesin, että Cooper ei selviytyisi hengissä.

Cooper kiidätettiin helikopterilla sairaalaan, mutta hän tosiaankin menehtyi. Tunsin taivaallisen Isän kertovan minulle, että maanpäällinen taloudenhoitotehtäväni oli päättynyt ja että Cooper oli nyt Hänen hoivissaan.

Saimme viettää jonkin aikaa Cooperin luona sairaalassa. Työntekijät siellä valmistelivat hänet niin, että saatoimme pitää häntä sylissämme ja jättää jäähyväisemme, ja he antoivat meidän olla hänen kanssaan niin kauan kuin halusimme pitäen häntä sylissämme.

Kotimatalla murheen murtama vaimoni ja minä katsoimme toisiamme ja aloimme puhua pojasta, joka oli ajanut sitä autoa. Emme tunteneet häntä, vaikka hän asui vain yhden kadun päässä ja kuului seurakuntamme alueelle.

Seuraava päivä oli meille hyvin vaikea, sillä olimme kaikki pakahtua suruun. Lankesin polvilleni ja pidin vilpittömimmän koskaan lausumani rukouksen. Pyysin taivaallista Isää Vapahtajani nimessä ottamaan minulta musertavan murheeni. Hän teki niin.

Myöhemmin samana päivänä neuvonantaja vaarnamme johtokunnasta järjesti meille kotonaan tapaamisen sen

nuoren miehen – sitä autoa ajaneen – ja hänen vanhempiansa kanssa. Sharon ja minä odotimme pojan ja hänen vanhempiansa tuloa. Kun ovi aukeni, tapasimme heidät ensimmäisen kerran. Piispani kuiskasi korvaani: 'Menkää hänen luokseen.' Sharon ja minä halasimme häntä lämpimästi yhtä aikaa. Itkimme kaikki yhdessä pitkältä tuntuneen ajan. Sanoimme hänelle, että tiesimme tapahtuneen olleen puhdas onnettomuus.

Meille, Sharonille ja minulle, on ihmeellistä, että meistä tuntui siltä ja

että meistä tuntuu siltä yhä. Jumalan armosta me pystyimme astumaan sille suurelle tielle, ilmeiselle tielle, ainoalle tielle – ja rakastamaan tätä hyvää nuorta miestä.

Vuosien varrella meistä on tullut hyvin läheisiä hänen ja hänen perheensä kanssa. Hän on jakanut kanssamme elämänsä merkittävimmät hetket. Olimme jopa temppelessä hänen kanssaan hänen valmistautuessaan lähetystyöhön.⁷

Veljet ja sisaret, Ted tietää epäilyksettä, että taivaallinen Isämme rakastaa meitä. Hän tietää, että kun pystyy

antamaan anteeksi ja päästämään irti tuolla tavoin, se tuntuu yhtä suloiselta kuin anteeksi saaminen. Tuo suloinen tunne on seurausta suurimman Esikuvamme esimerkin noudattamisesta. Mormonin kirjassa Alma julisti Vapahtajasta: "Ja hän kulkee kärsien kaikenlaisia kipuja ja ahdinkoja ja koetuksia, ja tämä, jotta toteutuisi sana, joka sanoo hänen ottavan päällensä kansansa kivut ja sairaudet."⁸

Veljet ja sisaret, kuinka ihmeellinen kertomus todellisesta rakkaudesta ja anteeksiannosta se onkaan. Samoin mekin voimme tuntee iloa ja onnea palvellessamme ja antaessamme muille anteeksi. Toinen pojanpoikamme Georgy kysyy usein: "Millainen perhe me ollaan?" Ja hän vastaa: "Me ollaan onnellinen perhe!"

Presidentti Thomas S. Monson on neuvonut meitä sanoen: "Tutkikaamme elämäämme ja päättäkäämme noudattaa Vapahtajan esimerkkiä olemalla ystävällisiä, laupiaita ja rakastavia."⁹

Tiedän, että taivaallinen Isämme ja Hänen Poikansa Jeesus Kristus rakastavat meitä ja ovat auliita auttamaan meitä toimimaan, kun rakastamme toisiamme kuten He ovat rakastaneet meitä. Ja tiedän, että palvelemalla ja antamalla muille anteeksi todellista rakkautta osoittaen me voimme parantua ja saada voimaa voittaa omat haasteemme. Julistan niin Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Joh. 13:34–35.
2. "Love", Gospel Topics, topics.lds.org.
3. Joh. 3:16.
4. "Love", Gospel Topics, topics.lds.org.
5. Moosia 2:17.
6. Ks. Moroni 7:47.
7. Katkelma otettu ja mukailtu Ted Mardesichin julkaisemattomasta käsikirjoituksesta.
8. Alma 7:11.
9. Thomas S. Monson, "Ystävällisyys, laupeus ja rakkaus", *Liahona*, toukokuu 2017, s. 67.

Vanhin Neil L. Andersen
kahdentoista apostolin koorumista

Herran ääni

Todistan, että tässä konferenssissa me olemme kuulleet Herran äänen. Meidän jokaisen koetus on, kuinka vastaamme siihen.

Ensiksi, ystävällinen sana pienille lapsille. Kyllä, tämä on viimeinen kokous, ja kyllä, minä olen viimeinen puhuja.

Kun olin äskettäin käymässä Provon keskustan temppelissä Utahissa Yhdysvalloissa, ihailin maalausta nimeltä *Ensimmäinen näky kaukaa*. Maalaus kuvaa taivaasta tulevaa valoa ja voimaa, kun Isä ja Poika ilmestyivät nuorelle Joseph Smithille.

Vaikka en vertaakaan tuota hyvin pyhää tapahtumaa, josta palautus alkoi, tähän konferenssiin, voin kuvitella samankaltaisen kuvateoksen. Se kuvastaisi sitä Jumalan valoa ja hengellistä voimaa, joka laskeutuu tämän yleiskonferenssin ylle, ja edelleen tuon voiman ja valon kulkeutumista yli maailman.

Lausun teille todistukseni siitä, että Jeesus on Kristus, että Hän ohjaa tämän pyhän työn toimia ja että yleiskonferenssi on yksi hyvin tärkeistä ajankohdista, jolloin Hän antaa ohjausta kirkolleen ja meille henkilökohtaisesti.

Opetusta korkeudesta

Kirkon perustamispäivänä Herra nimitti Joseph Smithin profeetaksi, näkijäksi ja Herran Jeesuksen Kristuksen apostoliksi¹ ja sanoi kirkolle:

”Sillä teidän tulee ottaa vastaan hänen sanansa niin kuin minun omasta suustani kaikessa kärsivällisyydessä ja uskossa.

Sillä kun te näin teette, helvetin portit eivät teitä voita – –, ja Herra Jumala hajottaa pimeyden voimat teidän

edestänne ja saattaa taivaat järkkymään teidän parhaaksenne.”²

Myöhemmin ensimmäisen presidenttikunnan ja kahdentoista apostolin koorumin kaikki jäsenet myös hyväksyttiin ja asetettiin profeetoiksi, näkijöiksi ja ilmoituksensaajiksi.³

Kun nyt kokoонnumme presidentti Thomas S. Monsonin johdon alaisina, odotamme, että se, mitä kuulemme, on ”Herran tahto, – – Herran mieli, – – Herran ääni ja Jumalan voima pelastukseksi”⁴. Luotamme Hänen lupaukseensa: ”Olipa se puhuttu minun omalla äänelläni tai minun palvelijoideni äänellä, se on sama.”⁵

Nykymaailmamme hälinän ja hämmennyksen keskellä luottamuksemme ja uskomme ensimmäisen presidenttikunnan ja kahdentoista koorumin jäsenten sanoihin on elintärkeää hengelliselle kasvullemme ja kestävyydellemme.⁶

Olemme kokoontuneet tähän suurenmoiseen konferenssiin. Miljoonat myöhempien aikojen pyhät ja muut uskovat ihmiset osallistuvat näihin kokouksiin tai lukevat konferenssipuheita yli 200 maassa yli 93 kielellä.

Tulemme tänne rukoiltuamme ja valmistauduttuamme. Monilla meistä on kiireellisiä huolia ja vilpittömiä kysymyksiä. Me haluamme uudistaa

Maalaus Ensimmäinen näky kaukaa kuvaa taivaasta tulevaa valoa ja voimaa.

Jumalan valo ja hengellinen voima laskeutuvat yleiskonferenssin ylle.

Yleiskonferenssin voima ja valo kulkeutuvat vuorostaan yli maailman.

uskomme Vapahtajaamme Jeesukseen Kristukseen ja vahvistua kyyvyssämme vastustaa kiusauksia ja välttää häiriötekijöitä. Tulemme saamaan opetusta korkeudesta.

Herran mieli ja tahto

Ensimmäisen presidenttikunnan ja kahdentoista koorumin jäsenille, jotka yleensä puhuvat jokaisessa konferenssissa, vastuu heidän sanomansa valmistamisesta on sekä toistuva taakka että pyhä luottamustehtävä.

Vuosia sitten, ennen kuin palvelin johtavana auktoriteettina, kysyin vanhin Dallin H. Oaksilta, valmistaako hän eri puheen jokaiseen vaarnakonferenssiin. Hän vastasi, ettei hän tee niin, mutta lisäsi: ”Yleiskonferenssipuheeni ovat kuitenkin eri asia. Saatan käydä läpi 12–15 versiota ollakseni varma, että sanon sen, mitä Herra haluaisi minun sanovan.”⁷

Milloin ja kuinka innoitus yleiskonferenssipuheisiin tulee?

Kun aihetta ei ole annettu, näemme taivaan koordinoivan kauniisti iankaikisen totuuden aiheita ja teemoja aivan jokaiseen konferenssiin.

Yksi apostoliveljistäni sanoi minulle, että hän oli saanut aiheensa tähän konferenssiin heti viime huhtikuussa pitämänsä puheen jälkeen. Toinen mainitsi kolme viikkoa sitten, että hän rukoili yhä ja odotti tietoa Herralta. Yksi heistä, kysyttyäni, kuinka kauan erään erityisen arkaluontaisen puheen laatiminen oli vienyt, vastasi: ”Kaksikymmentäviisi vuotta.”

Toisinaan keskeinen ajatus saattaa tulla nopeasti, mutta sisältö ja yksityiskohdat edellyttävät yhä valtavaa hengellistä kapuamista. Tähän prosessiin kuuluu aina paastoamista ja rukousta, tutkimista ja uskoa. Herra ei halua mitään teeskentelyä heikentämään Hänen ääntään Hänen pyhilleen.

Johdatusta yleiskonferenssipuheeseen tulee usein yöllä tai varhaisina aamun tunteina, jolloin puhe on kaukana mielessä olevista ajatuksista. Äkkiä odottamaton oivallus ja toisinaan tietyt sanat ja ilmaukset virtaavat kuin puhdas ilmoitus.⁸

Kun kuuntelette, vastaanottamanne sanomat saattavat olla hyvin kirjaimellisia tai ne saatetaan räätälöidä juuri teitä varten.

Puhuessani monia vuosia sitten yleiskonferenssissa kerroin ilmauksesta, joka oli tullut mieleeni miettiessäni, olinko valmistautunut palvelemaan lähetystyössä. Tuo ilmaus oli: ”Sinä et tiedä kaikkea, mutta sinä tiedät tarpeeksi!”⁹ Eräs sinä päivänä yleiskonferenssissa istunut nuori nainen kertoi minulle, että hän oli rukoillut, koska häntä oli kosittu, ja miettinyt, kuinka hyvin hän tunsu kyseisen nuoren miehen. Kun lausuin sanat ”Sinä et tiedä kaikkea, mutta sinä tiedät tarpeeksi”, Henki vahvisti hänelle, että hän tosiaan *tunsi* tuon nuoren miehen riittävän hyvin. He ovat olleet onnellisesti naimisissa monta vuotta.

Lupaam teille, että kun valmistatte henkeänne ja tulette odottaen kuulevanne Herran äänen, niin mieleenne tulee ajatuksia ja tunteuksia, jotka on räätälöity nimenomaan teille. Olette

jo tunteneet niitä tässä konferenssissa, tai niin tapahtuu, kun tutkitte puheita tulevana viikkoina.

Nykyhetkeä ja tulevia kuukausia varten

Presidentti Monson on sanonut:

”[Varatkaa] aikaa [lukeaksenne] konferenssipuheet.”¹⁰

”[Pohtikaa niitä]. Olen – – huomannut, että saan vieläkin enemmän näistä innoitetuista saarnoista, kun tutkin niitä syvällisemmin.”¹¹

Yleiskonferenssin opetukset ovat niitä asioita, joita Herra haluaa meidän pohtivan nyt ja tulevana kuukausina.

Paimen ”kulkee [lampaidensa] edellä, ja lampaat seuraavat häntä, koska ne tuntevat hänen äänensä”¹².

Usein Hänen äänensä johtaa meitä muuttamaan jotakin elämässämme. Hän kutsuu meitä tekemään parannuksen. Hän kutsuu meitä seuraamaan Häntä.

Miettikää näitä sanoja tästä konferenssista:

Presidentti Henry B. Eyring tänä aamuna: ”Lausun todistukseni siitä, että Isä Jumala elää ja haluaa teidän tulevan kotiin Hänen luokseen. Tämä on Herran Jeesuksen Kristuksen tosi kirkko. Hän tuntee teidät, Hän rakastaa teitä, ja Hän varjelee teitä.”¹³

Presidentti Dieter F. Uchtdorf eilen: ”Todistan, että kun lähdemme uskomattomalle matkallemme, joka johtaa Jumalan luo, tai jatkamme sitä, elämästämme tulee parempaa – ja Herra käyttää meitä merkittävien tavoin siunatakseen lähellämme olevia ja toteuttaakseen iankaikkisia tarkoituksiaan.”¹⁴

Presidentti Russell M. Nelson eilen iltapäivällä: ”Lupaan, että kun päivittäin uppoudutte Mormonin kirjaan, te voitte saada suojan nykyajan pahuutta vastaan, myös pornografian vangitsevaa ruttoa ja muita mielen turruttavia riippuvuuksia vastaan.”¹⁵

Vanhin Dallin H. Oaks eilen: ”Todistan, että perhejulistus on lausunto iankaikkisesta totuudesta, Herran

tahdosta iankaikkista elämää tavoittelevia lapsiaan varten.”¹⁶

Ja vanhin M. Russell Ballard vain muutama minuutti sitten: ”Meidän täytyy ottaa Jumalan lapset vastaan myötätuntoisesti ja jättää pois kaikki ennakkoluulot, mukaan lukien rasismi, seksismi ja nationalismi.”¹⁷

Koska meillä on hieman aikaa, haluaisin vain lisätä lyhyen ajatuksen vanhin Robert D. Halesilta. Ensimmäinen presidenttikunta oli sanonut vanhin Halesille, että hän voisi pitää lyhyen puheen sunnuntain aamukokouksessa, jos hänen terveytensä sallisi sen. Vaikka hänen terveytensä ei sitä sallinut, hän valmisti puheen, jonka hän sai valmiiksi viime viikolla ja antoi minulle. Koska hän menehtyi

noin kolme tuntia sitten, luen hänen puheestaan vain kolme riviä.

Vanhin Halesia lainaten: ”Kun päättämme uskoa, olemme valmistautuneet olemaan Jumalan luona. – – Ristiinnaulitsemisensa jälkeen Vapahtaja ilmestyi niille, jotka olivat olleet uskollisia todistuksessa Jeesuksesta eläessään kuolevaisuudessa’ [OL 138:12]. Ne, jotka olivat hylänneet – – profeettojen todistukset ja varoitukset, [eivät] nähneet [Vapahtajan kirkkautta] eivätkä katsoneet hänen kasvojaan’ [OL 138:21]. Uskomme valmistaa meitä olemaan Herran luona.”

Kuinka ystävällistä Herralta olikaan antaa presidentti Russell M. Nelsonille kehoitus aivan tämän aamun kokouksen lopussa lähteä nopeasti rakennuksesta, jättää lounas väliin ja kiiruhtaa vanhin Halesin vuoteen ääreen, niin että hän vanhin Halesin kooruminjohtajan ominaisuudessa ehti sinne olemaan enkelimäisen Mary Halesin kanssa paikalla vanhin Halesin siirtyessä pois kuolevaisuudesta.

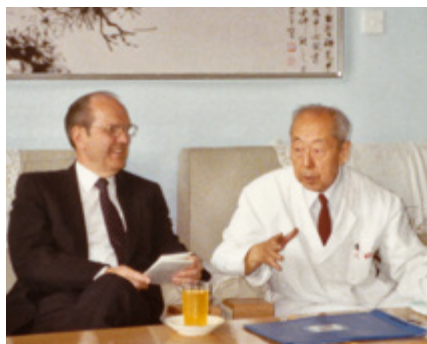
Herran ääneen vastaaminen

Todistan, että tässä konferenssissa me olemme kuulleet Herran äänen.

Meidän ei pitäisi huolestua, kun Herran palvelijoiden sanat ovat vastoin

Vuonna 1979 tohtori Nelson sai tunteen, että hänen pitäisi noudattaa presidentti Spencer W. Kimballin neuvoa opiskella mandariinikiinaa.

Tohtori Nelsonin halu noudattaa profeetan neuvoja johti siihen, että tohtori Wu Yingkai vieraili Salt Lake Cityssä ja tohtori Nelson luennoi ja suoritti leikkauksia Kiinassa.

Lokakuussa 2015 presidentti Russell M. Nelsonille osoitettiin virallisesti kunniaa, kun hänet nimettiin ”Kiinan vanhaksi ystäväksi”.

maailman ajatuksia ja toisinaan vastoin omia ajatuksiamme. Näin on ollut aina. Olen temppeleissä polvillani apostoliveljieni kanssa. Vahvistan heidän sielunsa hyvyyden. Heidän suurin toiveensa on olla otollisia Herralle ja auttaa Jumalan lapsia palaamaan Hänen luokseen.

Seitsenkymmenet, johtava piispakunta sekä Apuyhdistyksen, Nuorten Naisten ja Alkeisyhdistyksen ylimmät johtokunnat ja muiden apujärjestöjen johtohenkilöt ovat lisäksi tuoneet tähän konferenssiin valtavasti innoitusta, kuten ovat tuoneet musiikki ja syvälliset rukoukset.

Yleiskonferenssin sanomat sisältävät taivaallisen ohjauksen aarrearkun, joka odottaa, että löydätte sen. Meidän jokaisen koetus on, kuinka vastaamme siihen, mitä kuulemme, mitä luemme ja mitä tunnemme.

Saanan kertoa erään kokemuksen profeetallisiin sanoihin vastaamisesta presidentti Russell M. Nelsonin elämästä:

Vuonna 1979, viisi vuotta ennen

kuin veli Nelson kutsuttiin johtavaksi auktoriteetiksi, hän osallistui erääseen kokoukseen juuri ennen yleiskonferenssia. ”Presidentti Spencer W. Kimball haastoi kaikki läsnäolijat pidentämään askeliaan evankeliumin viemiseksi kaikkialle maailmaan. Presidentti Kimballin erityisesti mainitsemien maiden joukossa oli Kiina, josta hän sanoi: ’Meidän pitäisi palvella kiinalaisia. Meidän pitäisi oppia heidän kieltään. Meidän pitäisi rukoilla heidän puolestaan ja auttaa heitä.’”¹⁸

Veli Nelson oli tuolloin 54-vuotias, ja kokouksen aikana hän sai tunteen, että hänen pitäisi opiskella mandariinikiinaa. Vaikka hän oli kiireinen sydänkirurgi, hän hankki heti itselleen opettajan.

Pian opintojensa aloittamisen jälkeen tohtori Nelson osallistui erääseen kokoukseen ja huomasi odottamatta istuvansa ”erään arvostetun kiinalaisen kirurgin, tohtori Wu Yingkain vieressä. – – Koska [veli Nelson] oli opiskellut mandariinikiinaa, hän aloitti keskustelun [tohtori Wun kanssa].”¹⁹

Tohtori Nelsonin halu seurata profeettaa johti siihen, että tohtori Wu vieraili Salt Lake Cityssä ja tohtori Nelson matkusti Kiinaan luennoimaan ja suorittamaan leikkauksia.

Hänen rakkautensa kiinalaisia kohtaan ja heidän rakkautensa ja arvonnansa häntä kohtaan kasvoivat.

Helmikuussa 1985, kymmenen kuukautta sen jälkeen kun vanhin Nelson oli kutsuttu kahdentoista koorumiin, hän sai yllättävän puhelun Kiinasta. Siinä häntä pyydettiin menemään Pekingiin leikkaamaan Kiinan kuuluisimman oopperalaulajan heikko sydän. Presidentti Gordon B. Hinckleyn kannustamana vanhin Nelson palasi Kiinaan. Siellä Kiinan kansantasavallassa hän suoritti viimeisen leikkauksensa.

Vain kaksi vuotta sitten, lokakuussa 2015, presidentti Russell M. Nelsonille osoitettiin jälleen kerran virallisesti kunniata ja hänet nimettiin ”Kiinan vanhaksi ystäväksi”.

Sitten eilen kuulimme nyt 93-vuotiaan presidentti Russell M. Nelsonin puhuvan presidentti Thomas S. Monsonin viime huhtikuun konferenssissa esittämästä pyynnöstä, että me jokainen rukoillen tutkisimme ja pohtisimme Mormonin kirjaa joka päivä.

Aivan kuten oli tehnyt kiireisenä sydänkirurgina palkatessaan mandariinikiinan opettajan presidentti Nelson otti heti omakseen presidentti Monsonin neuvon ja sovelsi sitä omaan elämäänsä. Hän sanoi, ettei hän ole ainoastaan lukenut vaan on ”laatinut luetteloja siitä, mitä Mormonin kirja on, mitä se vahvistaa, mitä se kumoaa, mitä se täyttää, mitä se selventää ja mitä se ilmoittaa”²⁰.

Ja sitten, mikä kiinnostavaa, juuri tänä aamuna, toisena todistajana myös presidentti Henry B. Eyring puhui siitä, kuinka hän vastasi presidentti Monsonin kehoitukseen. Muistatteko

nämä sanat? ”Kuten monet teistä, minä kuulin profeetan sanat Herran äänenä minulle. Ja – samoin kuin monet teistä – päätin noudattaa niitä sanoja.”²¹

Nähkäämme nämä esimerkkeinä omassa elämässämme.

Lupaus ja siunaus

Lupaamme teille, että kun kuulette Herran äänen puhuvan teille tämän yleiskonferenssin opetuksissa ja sitten toimitte noiden kehotusten mukaan, te tunnette taivaan käden yllänne ja teidän elämääne ja lähellänne olevien elämää siunataan.²²

Tässä konferenssissa olemme ajatelleet rakasta profeettaamme. Me rakastamme sinua, presidentti Monson. Päätän sanoihin, jotka hän lausui tältä puhujakorokkeelta. Uskon, että se on siunaus, jonka hän haluaisi antaa meille jokaiselle tänään, jos hän voisi olla kanssamme. Hän sanoi: ”Kun nyt lähdemme tästä konferenssista, rukoilen taivaan siunauksia teille jokaiselle. – Rukoilen, että – taivaallinen Isä siunaa teitä ja perheitänne. Saakoot tämän konferenssin puheet ja henki ilmaisunsa kaikessa, mitä teette – kodeissanne, työssänne, kokouksissanne ja kaikissa tulemisissanne ja menemisissänne.”

Lopuksi hän sanoi: ”Rakastan teitä. Rukoilen puolestanne. Jumala siunatkoon teitä. Hänen luvattu rauhansa olkoon kanssanne nyt ja aina.”²³

Jeesuksen Kristuksen nimessä.

Aamen. ■

VIITTEET

1. Ks. OL 21:1.
2. OL 21:5–6.
3. Joseph Smith merkitsi muistiin seuraavat tapahtumat Kirtlandin temppelein viikkimistilaisuudesta 27. maaliskuuta 1836: ”Pidin lyhyen puheen ja pyysin eri koorumeita ja koko pyhien seurakuntaa tunnustamaan [ensimmäisen] presidenttikunnan jäsenet profeetoiksi ja näkijöiksi ja tukemaan heitä rukouksillaan. Seisomaan

nousten he [kaikki] lupasivat tehdä niin.

Pyysin sitten koorumeita ja pyhien seurakuntaa tunnustamaan läsnä olevat kaksitoista apostolia profeetoiksi, näkijöiksi, ilmoituksensaajiksi ja erityisiksi todistajiksi maan kaikille kansoille, sillä heillä on keskuudessaan valtakunnan avaimet, joilla he voivat avata sen tai saattaa toiset tekemään sen, sekä tukemaan heitä rukouksin. Seisomaan nousten he osoittivat suostuvansa ehdotuksiin.” (*Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 206.)

4. OL 68:4.

5. OL 1:38.

6. Presidentti Henry B. Eyring on sanonut kerran:

”Päätös olla noudattamatta profeettojen neuvoja muuttaa – koko sen perustan, jolla seisomme. Siitä tulee vaarallisempi. Profeettojen neuvojen noudattamatta jättäminen heikentää kykyämme noudattaa innoitettuja neuvoja tulevaisuudessa. Paras hetki päättää auttaa Nooaa arkin rakentamisessa oli ensimmäinen kerta, jolloin hän pyysi sitä. Jokainen kerta, jolloin hän pyysi sitä sen jälkeen, jokainen kieltäytyminen, olisi heikentänyt herkkyyttä Hengen vaikutukselle. Ja niin hänen jokainen pyyntönsä olisi vaikuttanut entistä mielettömämmältä, kunnes alkoi sataa. Ja silloin oli liian myöhäistä.

Joka kerta elämässäni, kun olen viivytellyt innoitetun neuvon noudattamisessa tai olen ajatellut olevani poikkeus, olen huomannut hankkiutuneeni vaikeuksiin. Aina kun olen kuunnellut profeettojen neuvoja, tuntenut ne vahvistetuiksi rukouksessa ja sitten noudattanut niitä, olen huomannut kulkeneeni turvalliseen suuntaan.” (Ks. ”Turvalliset neuvot”, *Valkeus*, heinäkuu 1997, s. 24.)

7. Ks. Neil L. Andersen, ”Teaching Our Children to Love the Prophets”, *Ensign*, huhtikuu 1996, s. 47.

8. Boyd K. Packer sanoi kerran:

”Olen kuullut presidentti Harold B. Leen aloittavan monet toteamukset asioista, joihin liittyy ilmoituksen saaminen, jotakuinkin seuraavaan tapaan: ’Aamulla varhain, ollessani pohtimassa tuota asiaa...’ Hän oli ottanut tavakseen työskennellä ongelmien parissa, jotka vaativat ilmoitusta, varhaisen aamun raikkaina, valppaina hetkinä.

Herra tiesi mitä sanoi neuvoessaan Opissa ja liitoissa: ’Lakatkaa nukkumasta pitempään kuin on tarpeellista; käykää vuoteeseenne aikaisin, että ette olisi väsyneitä; nouskaa varhain, jotta ruumiinne

ja mielenne olisivat virkistyneitä’ (OL 88:124). – –

Olen oppinut, että sananparsi ’aikaisin sänkyyn, aikaisin ylös’ on tehokas. Ollessani paineen alaisena – – minun ei nähdä valvovan myöhään. Paljon mieluummin käyn varhain vuoteeseen ja nousen varhain aamulla, jolloin voin olla lähellä Häntä, joka johtaa tätä työtä.” (Julkaisussa *Iankaikkinen avioliitto*, oppilaan kirja, uskonto 234 ja 235, 2005, s. 76.)

9. Neil L. Andersen, ”Sinä tiedät tarpeeksi”, *Liahona*, marraskuu 2008, s. 13.
  10. Thomas S. Monson, ”Kunnes kohtaamme jälleen”, *Liahona*, toukokuu 2014, s. 115.
  11. Thomas S. Monson, ”Herra olkoon tiellä kanssasi”, *Liahona*, marraskuu 2012, s. 110.
  12. Joh. 10:4.
  13. Henry B. Eyring, ”Älkää pelätkö tehdä hyvää”, *Liahona*, marraskuu 2017, s. 103.
  14. Dieter F. Uchtdorf, ”Kaipaus kotiin”, *Liahona*, marraskuu 2017, s. 22–24.
  15. Russell M. Nelson, ”Mormonin kirja – millaista elämäsi olisi ilman sitä?”, *Liahona*, marraskuu 2017, s. 63.
  16. Dallin H. Oaks, ”Suunnitelma ja julistus”, *Liahona*, marraskuu 2017, s. 30–31.
  17. M. Russell Ballard, ”Taival jatkuu!”, *Liahona*, marraskuu 2017, s. 106.
  18. Spencer J. Condie, *Russell M. Nelson: Father, Surgeon, Apostle*, 2003, s. 215.
  19. Spencer J. Condie, *Russell M. Nelson: Father, Surgeon, Apostle*, s. 215.
  20. Russell M. Nelson, ”Mormonin kirja – millaista elämäsi olisi ilman sitä?”, s. 61.
  21. Henry B. Eyring, ”Älkää pelätkö tehdä hyvää”, s. 100.
  22. Gordon B. Hinckley sanoi kerran: ”Todellinen koetinkivi on annettujen opetusten soveltaminen. Jos me tämän jälkeen olemme vähän ystävällisempiä, jos olemme vähän avuliaampia, jos olemme päässeet vähän lähemmäs Vapahtajaa ja päättäneet lujemmin seurata Hänen opetuksiaan ja Hänen esimerkkiään, niin silloin tämä konferenssi on ollut erittäin onnistunut. Sen sijaan jos elämässämme ei tapahdu mitään muutosta parempaan, niin silloin puhujat ovat suurelta osin epäonnistuneet.
- Muutoksia ei ehkä voi mitata päivässä tai viikossa tai kuukaudessa. Päätöksiä tehdään nopeasti, ja ne myös nohohtuvat nopeasti. Mutta jos vuoden kuluttua tästä pystymme parempaan kuin ennen, niin silloin näiden päivien työ ei ole mennyt hukkaan.” (”Vaikuttaa mieleen katuvaan”, *Liahona*, tammikuu 2001, s. 102.)
23. Thomas S. Monson, ”Päätössanat”, *Liahona*, toukokuu 2010, s. 113.

Konferenssikertomusten hakemisto

Seuraavassa on luettelo valituista yleiskonferenssissa kerrotuista kokemuksista, joita voi käyttää henkilökohtaisessa tutkimisessa, perheilloissa ja muussa opetuksessa. Numero viittaa puheen ensimmäiseen sivuun.

Puhuja	Kertomus
José L. Alonso	(119) José L. Alonson pojanpoika kysyy, rakastaako hänen isoäitinsä häntä. Vanhemmat, joiden poika kuolee onnettomuudessa, saavat huojennusta antamalla anteeksi.
Neil L. Andersen	(122) Pyhä Henki auttaa nuorta naista suostumaan kosintaan. Russell M. Nelson on siunauksena kiinalaisille, koska hän on noudattanut profeetan neuvoa.
Ian S. Ardern	(117) Kalastaja saa todistuksen Mormonin kirjasta ollessaan merellä.
M. Russell Ballard	(104) Myöhempien aikojen pyhiin kuuluva pioneeri Jane Manning James pysyy uskollisena haasteista huolimatta. M. Russell Ballardin isoisovanhemmat palvelevat uskollisesti vuosikymmenten ajan.
Jean B. Bingham	(85) Jean B. Bingham opettelee ulkoa julistuksen "Elävä Kristus". Kroatialainen sisar matkustaa temppeleihin sinetöitäväksi edesmenneeseen aviomieheensä ja edesmenneisiin vanhempiinsa.
Tad R. Callister	(107) Tad R. Callisterin ystävä palaa kirkkoon saatuaan todistuksen kirkosta ja Mormonin kirjasta.
D. Todd Christofferson	(36) Nähtyään unen lähetysohjaaja tekee parannuksen ja kokee muutoksen sydämessään.
Quentin L. Cook	(51) Heber C. Kimball lähtee lähetysohjoon Englantiin. Tavatessaan Thomas B. Marshin Joseph Smith saa Opin ja liittojen luvun 112.
Stanley G. Ellis	(112) Isä ja äiti vahvistavat lapsiaan siten, etteivät auta heitä taloudellisesti heidän valmistuttuaan lukiosta.
Sharon Eubank	(6) Nainen muuttaa suunnan perheensä elämässä tekemällä parannuksen. Ihmisetju pelastaa uimareita ristiaallokosta. Nuoret naiset lähettävät seurakuntaansa muuttavalle työlle viestin.
David F. Evans	(68) Nuori David F. Evans löytää vastauksia evankeliumin kysymyksiin ja saa todistuksen Mormonin kirjasta. Nainen saa todistuksen temppeletoimituksista.
Henry B. Eyring	(81) Diakonien koorumin sihteeriksi kutsuu kirkkoon vähemmän aktiivisen pojan. Nuori aikuinen rukoilee, että piispa Henry B. Eyring saa innoitusta neuvon antamiseen hänelle. Brigham Young todistaa Joseph Smithin profeettallisesta kutsumuksesta. (100) Henry B. Eyringia siunataan, kun hän noudattaa presidentti Monsonin neuvoa tutkia Mormonin kirjaa. Myöhempien aikojen pyhät auttavat katastrofien uhreja.
O. Vincent Haleck	(58) Läkäs pariskunta tekee uhrauksia liittyäkseen kirkkoon. Samoalainen päällikkö avaa kylänsä evankeliumille. Samoalaiset pyhät antavat "vähästään" temppelein rakentamiseen.
Donald L. Hallstrom	(88) Kirkon jäsen Kaliforniassa jää ihmeellisellä tavalla henkiin pudottuaan jyrkänteeltä. David A. Bednar kysyy nuorelta mieheltä, onko tällä uskoa "olla parantumatta".
Jeffrey R. Holland	(40) Leo Tolstoin kertomuksessa epätodellinen pappi puolustaa tietä, jota hän kulkee epätodellisesti.
Joy D. Jones	(13) Pyhä Henki vahvistaa kolmelle naiselle heidän jumalallisen arvonsa Jumalan tyttärinä.
Joni L. Koch	(110) Joni L. Koch "tuntee yhteyttä" Brasilian jalkapallojoukkueen erään toisen kannattajan kanssa. Joni L. Kochin isä päättää "olla edelleen yhtä" muiden pyhien kanssa, vaikka häntä on pilkattu.
Neill F. Marriott	(10) Alkeisyhdistyksen lapset kertovat yksinäiselle luokan jäsenelle, miksi tämä on erityinen. Neill F. Marriott rukoilee apua rakastaakseen "vaikeaa" sukulaista.
Richard J. Maynes	(75) Richard J. Maynes oppii isältään, ettei pidä koskaan tehdä myönnytyksiä suhteettomuutensa suhteen.
Russell M. Nelson	(60) Russell M. Nelson antaa Mormonin kirjan afrikkalaiselle heimokuninkaalle. Russell M. Nelson noudattaa presidentti Monsonin neuvoa tutkia Mormonin kirjaa. Työskennellessään erikoistuvana kirurgina Russell M. Nelson kaipaa sitä, että voisi opettaa sureville omaisille kuoleman olevan osa kuolematonta olemassaoloamme.
Bonnie L. Oscarson	(25) 10-vuotias ja 17-vuotias etsivät keinoja palvella perheensä jäseniä. Apuyhdistyksen johtaja saa kehotuksen palvella naapuriaan.
Stephen W. Owen	(48) Stephen W. Owen ymmärtää, että uudet lähetyssaarnaajat "ovat kokeneet parannukseen johtavaa uskoa". Kotiin palannut lähetyssaarnaaja työskentelee pysyäkseen "oikealla tiellä".
Adilson de Paula Parrella	(115) Lähetyssaarnaajat opettavat Parrellan perheen jäsenille, että nämä voivat olla yhdessä ikuisesti. Yliopisto-opiskelijana Adilson de Paula Parrella noudattaa profeetan neuvoa etsiä vaimo.
John C. Pingree jr.	(32) Kirkon jäsen Nepalista palvelee nepalilaisia pakolaisia Utahissa ja auttaa Mormonin kirjan kääntämisessä nepalin kielelle. Pyhän Hengen avulla John C. Pingree jr. ymmärtää "jumalallisten tehtävien" tarkoituksen. Herra käyttää hengellisiä lahjoja ja koettelemuksia siunatakseen lapsiaan.
Ronald A. Rasband	(55) Ronald A. Rasbandin tyttärentytär saa kokea herkin tapaamisen lähetysohjoissa palvelevan veljensä kanssa. Ronald A. Rasband tapaa temppeleikiolla sisarlähetyssaarnaajan, jota hän auttoi tulemaan kirkkoon.
Dale G. Renlund	(64) Dale G. Renlund riemuitsee palauttaessaan pappisuuden siunaukset nuorelle miehelle.
Gary E. Stevenson	(44) Pyhät juhlivat presidentti Monsonin syntymäpäivää. Täydellinen auringonpimennys Yhdysvalloissa vangitsee miljoonien huomion.
Dieter F. Uchtdorf	(21) Kadonnut koira kulkee yli 3 200 kilometriä kotiin. Varhaiset kirkon johtajat tulevat Dieter F. Uchtdorffille todellisemmiksi perheen käydessä kirkon historian tapahtumapaikoilla.
W. Christopher Waddell	(94) Waddellin perheen lomamatka ei suju suunnitelmien mukaan. Toisen maailmansodan aikana sokeutunut myöhempien aikojen pyhä jättää jälkeensä uskon, palvelun ja Herraan luottamisen perinnön.
W. Craig Zwick	(97) Pyhä Henki auttaa W. Craig Zwickiä ymmärtämään lukutaidottoman lähetyssaarnaajan tarpeita. Pojan keskittyminen Vapahtajaan ennen kuolemaansa auttaa perhettä odottamaan iloisina seuraavaa elämää. Vaimo täytyy rakkaudella päästettyään irti kielteisistä tunteistaan aviomiestään kohtaan.

Vanhin Juan A. Uceda

seitsemänkymmenen johtokunta

Patikoidessaan nuorena lähetyssaarnaajana Perussa kohti Machu Picchun raunioita vanhin Juan A. Uceda putosi pois kapealta polulta. Kun hän tarrasi epätoivoisesti oksiin roikkuessaan noin 600 metriä joen yläpuolella, hän rukoili kiihkeästi apua. Hän kertoi, että aiemmin samana päivänä hän oli rukoillut huulillaan, mutta ”kun olin kuolemaisillani, rukoilin Häntä sydämestäni”. Juuri kun hän oli putoamaisillaan, toinen lähetyssaarnaaja veti hänet turvaan.

Yksi monista opetuksista, joita hän kertoi oppineensa sinä päivänä, oli, että tulee ”aina, aina rukoilla ’vilpittömin sydämin, vakain aikein ja [osoittaen uskoa] Kristukseen’ (Moroni 10:4)”.

Vanhin Uceda hyväksyttiin johtavana auktoriteettina palvelevaksi seitsemänkymmeneksi 3. huhtikuuta 2010. Saadessaan kutsun seitsemänkymmenen johtokuntaan hän palveli apulaistoimialajohtajana lähetystyöosastolla sekä vyöhykkeen apulaisena Pohjois-Amerikan kaakkoisella vyöhykkeellä.

Vuosina 2010–2013 hän palveli neuvonantajana Etelä-Amerikan luoteisella vyöhykkeellä ja vuosina 2013–2016 Etelä-Amerikan luoteisen vyöhykkeen johtajana.

Vanhin Uceda kävi koulua Perussa. Hän oli oppilaana José Carlos Mariáteguin opistossa Limassa, missä hän opiskeli kirjanpitoa ja suhdetoimintaa. Hän opiskeli myös liikkeenjohtoa Centro Andino de G. E:n opistossa ja suoritti kandidaatin tutkinnon San Luis Gonzagan yliopistossa pääaineenaan suhdetoiminta.

Vanhin Uceda on työskennellyt kirkon koululaitoksen palveluksessa Perun ja Bolivian aluejohtajana. Vuonna 2003 hän muutti Perusta New Jerseyyn osavaltioon Yhdysvaltoihin auttamaan isäänsä perheyrytyksessä.

Liityttyään kirkkoon vuonna 1972 vanhin Uceda on palvellut monissa tehtävissä kuten kokoaikaisena lähetyssaarnaajana Liman lähetyskentällä Perussa, vaarnan pyhäkoulun johtokunnassa, piispana, korkean neuvoston jäsenenä, neuvonantajana vaarnan johtokunnassa, vaarnanjohtajana, lähetysohjohtajana Liman pohjoisella lähetyskentällä (1992–1995) ja vyöhykeseitsenkymmenenä.

Hän solmi avioliiton María Isabel Bendezún kanssa maaliskuussa 1979. Heillä on viisi lasta. ■

Vanhin Patrick Kearon

seitsemänkymmenen johtokunta

Palvellessaan Euroopan vyöhykkeen johtajana vanhin Patrick Kearon oli näkemässä, kuinka kaksi miljoonaa pakolaista sodan runtelemasta Lähi-idästä matkasi turvaan Eurooppaan. ”Katsottuani heitä silmiin ja kuultuani heidän tarinansa – sekä siitä kauhusta, jota he olivat paenneet, että heidän vaarallisesta matkastaan turvapaikan löytämiseksi – en ole enää koskaan entiselläni”, hän sanoi. ”On ollut innoittavaa nähdä, miten kirkon jäsenet eri puolilla maailmaa ovat runsailla lahjoituksillaan auttaneet näitä ihmisiä ja perheitä, jotka ovat menettäneet niin paljon.”

Vanhin Kearon, joka hyväksyttiin johtavana auktoriteettina palvelevaksi seitsemänkymmeneksi 3. huhtikuuta 2010, kutsuttiin seitsemänkymmenen johtokuntaan 1. elokuuta 2017.

Vanhin Kearon syntyi Carlislessa Cumberlandissa Englannissa heinäkuussa 1961 Paddy ja Patricia Kearonin perheeseen. Koska vanhin Kearonin isä palveli Ison-Britannian kuninkaallisissa ilmavoimissa, hän itse kävi koulua Lähi-idässä ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa.

Kun hän tutki kirkkoa, hänen eteensä tuli Mormonin kirjasta kohta, jossa sanotaan: ”Ihmiset ovat, jotta heillä voisi olla ilo” (2. Nefi 2:25). ”Tuo pyhien kirjoitusten kohta kaikui korvissani”, vanhin Kearon sanoo. ”Tapaamissani ihmisissä näin, kuinka valtavasti elämäämme voi rikastuttaa se, että noudattamme Vapahtajan neuvoa olla rohkealla, iloisella mielellä.” Hän liittyi kirkkoon jouluaattona vuonna 1987.

Hän tapasi Jennifer Carole Hulmen tämän opiskellessa Brigham Youngin yliopiston ohjelmassa Englannissa. Heidät vihittiin Oaklandin temppelissä Kaliforniassa Yhdysvalloissa vuonna 1991, ja he asuivat Englannissa vuoteen 2010 asti, jolloin vanhin Kearon sai kutsun johtavaksi auktoriteetiksi. Heillä on neljä lasta.

Vanhin Kearon on asunut Yhdistyneessä kuningaskunnassa, Saudi-Arabiassa ja Yhdysvalloissa sekä työskennellyt kyseisissä maissa eri aloilla, kuten terveydenhuolto, elintarvikeala sekä kuljetus- ja autoala. Hänellä on ollut myös oma viestintäalan konsulttiyritys. Yhteiskuntaa hän on palvellut johtokunnissa mm. hyväntekeväisyysjärjestöissä, koulussa, yrityskeskuksessa ja collegessa.

Vanhin Kearon on palvellut lukuisissa kirkon tehtävissä, kuten seurakunnan apulaiskirjurina, seurakunnan Nuorten Miesten johtajana, neuvonantajana piispakunnassa, seurakunnanjohtajana, vaarnanjohtajana ja vyöhykeseitsenkymmenenä. ■

Apua vaikeina aikoina

Hurrikaanin ja ankaran tulvan jälkeen Houstonissa Texasissa Yhdysvalloissa eräs iäkäs nainen näki myöhempien aikojen pyhien, jotka olivat pukeutuneet keltaisiin Helping Hands -T-paitoihin, olevan tulossa auttamaan hävityksen uhreja. ”Tiesin, että mormonit tulisivat!” hän sanoi.

Tämä tapaus, josta Houstonin eteläisen lähetyskentän johtaja Aaron T. Hall kertoi Facebook-päivityksessään, kuvaa sitä, kuinka kirkko tulee sekä jäsenten että kirkkoon kuulumattomien avuksi vaikeina aikoina. ”Herran kirkon jäsenille mikään haaste ei ole liian suuri!” lähetysjohtaja Hall kirjoitti.

Kun katastrofi iskee, kirkko on usein ensimmäisten auttajien joukossa, ja tuhoa kärsineillä alueilla kirkon humanitaarista apua jatketaan usein sekä lyhyen että pitkän aikavälin toipumisen aikana autettaessa paikallisia omavaraisuuteen. Paikalliset johtajat toimivat yhteistyössä kirkon keskustoimiston kanssa arvioidessaan tarpeita ja vastatessaan niihin sekä organisoidessaan jäseniä auttamaan avustusten jakamisessa, jälkien raivaamisessa, kunnostustöissä ja jälleenrakentamisessa.

LDS Charities -hyväntekeväisyysjärjestön avulla ja yhteistyössä tuhoa

kärsineillä alueilla toimivien avustuserjestöjen kanssa kirkko on äskettäin antanut apua tulvien uhreille Perussa, mutavyöryjen uhreille Sierra Leonessa, metsäpalojen uhreille Montanassa Yhdysvalloissa ja Albertassa Kanadassa, hurrikaanien uhreille Texasissa ja Floridassa Yhdysvalloissa sekä Karibianmeren saarilla kuten Puerto Ricossa, Haitissa ja Dominikaanisessa tasavallassa, sekä kahden voimakkaan maanjäristyksen uhreille Meksikossa.

Syyskuussa kirkko ilmoitti, että se antaa 11 miljoonaa USA:n dollaria avustushankkeisiin nälänhädän torjumiseksi ja aliravittujen lasten ravitsemiseksi kahdeksassa maassa Afrikassa ja Lähi-idässä. LDS Charities -järjestö jakaa tämän avustuksen 25 hankkeeseen yhteistyössä 11 järjestön kanssa.

Vuodesta 1985 alkaen LDS Charities -järjestö on antanut apua lähes 2 miljardin USA:n dollarin arvosta miljoonille ihmisille 189 maassa. Avustustoiminta sai alkunsa nälänhädän uhrien auttamisesta Etiopiassa. ■

Ne, jotka haluavat tehdä lahjoituksia kirkon humanitaarisen avun rahastoon, voivat tehdä sen kymmenensylipukettaan käyttäen.

Kolme temppeliä vihitty käyttöön

Huhtikuun 2017 yleiskonferenssin jälkeen on vihitty tai vihitty uudelleen kolme temppeliä. Pariisin temppeli Ranskassa vihittiin toukokuussa, Idaho Fallsin temppeli Idahossa Yhdysvalloissa vihittiin kesäkuussa ja Tucsonin temppeli Arizonassa Yhdysvalloissa vihittiin elokuussa.

Meridianin temppeli Idahossa Yhdysvalloissa vihitaan 19. marraskuuta 2017, Cedar Cityn temppeli Utahissa Yhdysvalloissa vihitaan 10. joulukuuta ja Jordan Riverin temppeli Utahissa Yhdysvalloissa vihitaan uudelleen 20. toukokuuta 2018.

Eri puolilla maailmaa 23 temppelistä on ilmoitettu tai niiden valmistelu- ja rakennustyöt jatkuvat. Kuusi temppeliä on parhaillaan suljettuna peruskorjauksen vuoksi, ja viisi muuta temppeliä on määrä sulkea peruskorjauksen vuoksi vuonna 2018.

Päivityksiä ja tietoa on sivustolla temples.lds.org.

Profeetat ja apostolit palvelevat ympäri maailmaa

Profeetat ja apostolit on kutsuttu Kristuksen nimen erityisiksi todistajiksi koko maailmaan (ks. OL 107:23). Seuraavassa esitellään lyhyesti heidän toimintaansa huhtikuun yleiskonferenssin jälkeen.

Presidentti Thomas S. Monson juhli 21. elokuuta rauhallisesti 90. syntymäpäiväänsä **Utahissa Yhdysvalloissa**. Hän toisti syntymäpäivätoiveen, jonka oli ilmaissut aiemmin, että paras lahja, mitä hän voisi saada, olisi se, että ihmiset etsivät jonkun, jolla on vaikeaa tai joka on sairas tai yksinäinen, ja tekevät jotakin hänen hyväkseen.

Hamiltonissa **Uudessa-Seelannissa** presidentti Henry B. Eyring vihki Temple View'n rakennukset, jotka olivat aiemmin kirkon korkeakoulun kampus. Hurrikaani Irman jälkeen hän kävi **Puerto Ricossa, Saint Thomasissa** ja kirkon vapaaehtoistyöntekijöiden luona, jotka auttoivat jälkien raivaamisessa **Floridassa Yhdysvalloissa**.

Presidentti Dieter F. Uchtdorf kävi **Texasissa Yhdysvalloissa** ja näki, kuinka myöhempien aikojen pyhistä koostuvat ryhmät Houstonissa tekivät työtä naapureidensa kanssa hurrikaani Harvey'n jälkeen, ja sanoi, että "autanmiten-vain-voin"-asenne on yleinen myöhempien aikojen pyhien keskuudessa kaikkialla maailmassa.

Presidentti Russell M. Nelson luovutti osavaltion kuvernöörille **Nebraskassa Yhdysvalloissa** sukututkimusteoksen, kävi johtajien ja lähetyssaarnaajien luona **New Yorkissa Yhdysvalloissa** sekä kertoi instituutiopiskelijoille **Utahissa Yhdysvalloissa**, että Raamattu on "täynnä profetioita – palautuksesta".

Vierailtuaan jäsenten luona **Japanissa** ja **Koreassa** vanhin Dallin H. Oaks sanoi: "Herra on tietoinen lapsistaan. Hän tuntee heidän olosuhteensa ja huolensa ja on

armollinen rakkaudessaan." Face to Face -tapahtumassa Koreassa hän vastasi nuorten kysymyksiin. Hän tapasi vuoden 2020 Tokion olympialaisista vastuussa olevan ministerin. **Perun** presidentin pyynnöstä vanhin Oaks tapasi presidentin ja otti vastaan tämän kiitokset kirkon avusta tulvien aikaan.

Utahissa Yhdysvalloissa vanhin Ballard kannusti nuoria naimattomia aikuisia pitämään lepopäivää "suurenmoisena ja loistavana aikana" ja tutkimaan kirkon peruseriaatteita ja -oppeja. Hän kertoi temppeilyöntekijöille, että temppeleitä, joita nyt rakennetaan, tullaan käyttämään myös tuhatvuotisen valtakunnan aikana. Vanhin Ronald A. Rasbandin kanssa hän kävi **Texasissa Yhdysvalloissa** kannustamassa vapaaehtoisia, jotka raivasivat hurrikaanin ja tulvan aiheuttamien tuhojen jälkiä.

Vanhin Robert D. Hales otti vastaan erään yhteiskunnallisen järjestön vuoden 2017 Pioneers of Progress -kunnia-palkinnon **Utahissa Yhdysvalloissa**. "Se, että pystymme auttamaan toisiamme, kohottamaan toisiamme, vahvistamaan toisiamme, on mielestäni pioneerin suurenmoisin ominaisuus", hän sanoi.

Venäjällä ja Ukrainassa vanhin Jeffrey R. Holland opetti, että elämässä on tarkoitus olla koettelemuksia mutta evankeliumi antaa näkökulman, toivoa ja rohkaisua. Uskonnollista vainoa käsitelleessä toisessa Windsor-konferenssissa **Englannissa** hän sanoi, että usko auttaa monia nousemaan pakolaisen asemasta ja antamaan panoksensa yhteiskuntaan. Tuon konferenssin jälkeen hän antoi neuvoja kirkon jäsenille, lähetysohjoittajille ja lähetyssaarnaajille **Portugalissa** ja **Espanjassa**.

Vanhin David A. Bednar vieraili kolmessa Länsi-Afrikan maassa, joissa

kukaan apostoli ei ollut aiemmin vierailut: **Senegalissa**, missä hän piti pyhittämisrukouksen, **Guineassa** ja **Malissa**. Hän tapasi jäseniä myös **Nigeriassa** ja **Ghanassa**. **Pohjois-Carolinasta Yhdysvalloista** lähetytyssä maailmanlaajuudessa hartaustilaisuudessa hän kannusti nuoria aikuisia olemaan yhdistävä side ja lenkki heidän iankaikkisessa perheketjussaan.

Vanhin Quentin L. Cook tapasi jäseniä ja lähetyssaarnaajia **Taiwanissa, Hongkongissa, Intiassa** ja **Thaimaassa** huomauttaen, että "jäsenet ovat innoissaan kirkosta ja keskittyvät temppele- ja lähetysohjoon". **New Jerseyssä Yhdysvalloissa** hän puhui Seymour Institutun seminaarissa uskonnonvapaudesta. "Meidän tulee jatkaa meneillään olevia ja ratkaisevan tärkeitä ponnistelujamme lisätäksemme moraalia ja suojellaksemme perheitä", hän sanoi. **Kaliforniassa Yhdysvalloissa** hän kannusti

Myötäpäivään ylhäältä vasemmalta: presidentti Henry B. Eyring osallistuu Temple View'n viikimiseen Uudessa-Seelannissa; presidentti Dieter F. Uchtdorf halaa nuorta Helping Hands -vapaaehtoista hurrikaani Harvey'n jälkeen Texasissa Yhdysvalloissa; vanhin Jeffrey R. Holland puhuu paronitar Emma Nicholsonin kanssa uskonnollista vainoa käsitelleessä toisessa Windsor-konferenssissa; vanhin Ronald A. Rasband tervehtii erästä sisarta vierailullaan Etelä-Afrikassa; vanhin D. Todd Christofferson tervehtii opiskelijoita Kamalabai Joshin koulussa Kenjalissa Intiassa; vanhin Quentin L. Cook tapaa kirkon jäseniä Taiwanissa.

lakiyhdistyksen jäseniä säilyttämään elämässään uskon ja tasapainon sekä puolustamaan uskonnonvapautta.

Ecuadorissa ja **Kolumbiassa** vanhin D. Todd Christofferson opetti, että usko Kristuksen ylösnousemukseen lohduttaa ja tukee meitä. **Intiassa** hän otti vastaan Maailmanrauha-palkinnon kirkon puolesta ja luovutti Mormonin kirjan Nepalissa **Nepalin** presidentille ja varapresidentille sekä antoi Mormonin kirjoja myös Kathmandun seurakunnalle.

Kuukausia ennen hurrikaaneja ja tulvia vanhin Neil L. Andersen kävi **Puerto Ricossa, Haitissa** ja **Dominikaanisessa tasavallassa** puhuen omavaraisuudesta, koulutuksesta ja valmistautumisesta vastaanottamaan temppelein siunaukset. Arizonan osavaltiossa yliopistossa **Arizonassa Yhdysvalloissa** järjestetyssä myöhempien aikojen pyhien perheille tarkoitettussa koulutusillassa hän kannusti

myöhempien aikojen pyhiä ”avaamaan ovementa, arvostamaan muiden uskonkäsitteitä [ja] oppimaan niistä enemmän”. Vanhin Andersen perusti sadannen vaaran **Filippiineillä** ja vihki laajennetun lähetyssaarnaajien koulutuskeskuksen Manilassa.

Etelä-Afrikassa ja **Kongon demokraattisessa tasavallassa** vanhin Ronald A. Rasband huomautti, että nyt kun Afrikassa on kolme toiminnassa olevaa temppeleä ja viisi muuta rakenteilla tai niistä on ilmoitettu, ”Herra valmistaa afrikkalaisia ottamaan vastaan kaikki Hänen siunauksensa”.

Vanhin Gary E. Stevenson vieraili **Vanuatussa, Australiassa, Uudessa-Seelannissa, Ranskan Polynesiassa** ja Brigham Youngin yliopiston Havaijin kampuksella **Havaijissa Yhdysvalloissa**. ”Kun – – katsomme haasteitamme evankeliumin linssin läpi, löydämme vastauksia, jotka tuovat meille

onnea ja iloa”, hän sanoi. Hän tapasi Vanuatun presidentin ja pääministerin sekä Papeeten arkkipiispan Tahitissa.

Vanhin Dale G. Renlund vieraili kesäkuussa viidessä maassa: **Guatemalassa, Costa Ricassa, El Salvadorissa, Nicaraguassa** ja **Hondurasissa** perustaen ensimmäisen kekkisinkielisen vaaran Guatemalassa ja osallistuen uskonnollisten vapauksien konferenssiin ja nuorisokonferenssiin. Elokuussa hän ja hänen vaimonsa, sisar Ruth L. Renlund, osallistuivat ensimmäiseen **Accrasta Ghanasta** lähetettyyn Face to Face -tapahtumaan, ja syyskuussa hän kannusti opiskelijoita Brigham Youngin yliopiston Idahon kampuksella **Idahossa Yhdysvalloissa** luottamaan Kristuksen oppiin. ■

Päivitettyä tietoa näiden kirkon johtohenkilöiden palvelutyöstä on heidän kunkin Facebook-sivulla sekä sivustolla prophets.lds.org.

Aineistoa kuulovammaisille

”Temppeleissä ja seurakuntakeskuksissa on saatavana kirkon tarjoamia teknisiä laitteita kuulovammaisten jäsenten avuksi”, sanotaan johtajille ympäri maailman 14. syyskuuta 2017 lähetetyssä tiedotteessa. ”Johtohenkilöiden tulee tutustua tähän tekniikkaan ja varmistaa, että kaikki, jotka saattaisivat hyötyä näistä laitteista, ovat tietoisia niistä ja voivat käyttää niitä.”

Temppeleissä kuulovammaiset jäsenet voivat pyytää kuulokkeita. Kuulokkeissa käytetään infrapunajärjestelmää, jolla ohjelmaa lähetetään temppeleissä. Seurakuntakeskuksissa jäsenet voivat käyttää radiotaajuusjärjestelmää joko 1) käyttämällä kuuloa avustavaa radiotaajuusvastaanotinta (RF) eli taskukokoista laitetta, joka hyödyntää kappelin tai monitoimisalin audiojärjestelmää äänen vahvistamiseksi kuulokkeessa, tai 2) kuuloa avustavan järjestelmän kaulasilmukoita, jotka lähettävät äänen suoraan henkilön T-kelalla varustettuun kuulokojeeseen.

Tiedotteessa ohjeistetaan myös, että ”seurakunnilla tulee olla useita [RF-]vastaanottimia ja [kuuloa avustavan järjestelmän] kaulasilmukoita. Tarvittaessa lisälaitteita voidaan pyytää vaarnan kiinteistöedustajan kautta.”

Lisää tietoa kuuloa avustavista järjestelmistä on sivustolla mhtech.lds.org. Tietoa kuulovammaisuudesta, kuuroudesta ja viittomakielestä on sivustolla disabilities.lds.org.

Uusia pyhien kirjoitusten käännöksiä

Pyhien kirjoitusten uusia käännöshankkeita, joita useiden viime vuosien aikana on hyväksytty, ovat Mormonin kirja kielille burma, efik, georgia, katanganluba, navaho, pohnpei ja sesotho sekä kolmoissidos kielille amerikan viittomakieli, afrikaans, amhara, arabia, bislama, hili-gaino, hindi, hmong, joruba, kreikka, lao, lingala, malaiji, persia (farsi), puola, serbia, setswana, singali, slovakki, sloveeni, tahiti, tamil, telugu, tok-pisin, turkki, twi ja urdu.

Lokakuun 9. päivänä 2017 päivättyssä kirjeessä ensimmäinen presidenttikunta luetteli nämä hankkeet ja esitteli uuden prosessin, jonka ansiosta ihmiset voivat tutkia käännösten luonnosversioita ennen lopullisten käännösten julkaisemista.

”Käännösten edetessä voidaan aika ajoin julkistaa valmistuneita osia järjestyksessä”, kirjeessä sanotaan. ”Nämä peräkkäiset osat, vaikka niitä ei pidetäkään lopullisina ennen kuin koko käännös on valmis, tuodaan saataville sivustolla lds.org sekä Evankeliumiaiheinen kirjasto -mobiilisovelluksessa.” Muutamien valittujen kielten osalta alustava julkaiseminen aloitetaan 30. marraskuuta 2017. Kun käännökset tulevat valmiiksi ja tarvittavat tarkastukset ja hyväksynyt on saatu, aiemmat peräkkäiset luonnosversiot korvautuvat lopullisilla versioilla ja sitten painetuilla laitoksilla.

Käännöshankkeet vievät useita vuosia, sillä pyhien kirjoitusten tekstit käännetään huolella. Sen vuoksi hankkeet ovat parhaillaan eri vaiheissa. Ensimmäisissä hyväksytyjen käännösten luonnosversioissa on sisältöä, joka on käännetty ja jonka paikalliset johtajat ovat tarkastaneet. Lisäosia käännöksistä julkaistaan säännöllisin väliajoin. Käännöksistä, jotka ovat parhaillaan valmistumassa, ei julkaista luonnosversioita.

Ensimmäinen presidenttikunta pyytää, että kun käännöshankkeet ovat meneillään tai niitä odotetaan, jäsenet ja johtajat ”jatkatav nykyisten käännösten käyttämistä uskonkappaleista, sakramenttirukouksista ja kasterukouksesta, kunnes uudet käännökset ovat valmiit”.

MAP-laitoksia pyhistä kirjoituksista on käännetty ja ne ovat saatavilla seuraavasti: Pyhä Raamattu 3 kielellä, Pyhän Raamatun hyväksytty, ei-MAP-laitos 95 kielellä, Mormonin kirja 90 kielellä, Valittuja kohtia Mormonin kirjasta 21 kielellä ja Oppi ja liitot sekä Kallisarvoinen helmi 58 kielellä. ■

Lähetysaarnajien koulutuskeskuksia

Uusi lähetysaarnajien koulutuskeskus Accrassa Ghanassa ja laajennettu lähetysaarnajien koulutuskeskus Provossa Utahissa Yhdysvalloissa osoittavat lähetystyöpalvelun jatkuvaa tärkeyttä.

Äskettäin valmistuneeseen lähetysaarnajien koulutuskeskukseen, joka on Accran temppelin vieressä Ghanassa, mahtuu 320 lähetysaarnajaa, ja määrää voidaan kasvattaa. Aiempaa suurempiin tiloihin mahtuu lähetysaarnajia, jotka tulevat Länsi- ja Kaakkois-Afrikasta, sekä Afrikkaan palvelemaan kutsuttuja lähetysaarnajia eri puolilta maailmaa. Uusien rakennusten ansiosta lähetysaarnajien on helpompaa opiskella äidinkielellään – englanniksi tai ranskaksi – ja opetella sen alueen kieltä ja kulttuuria, jonne heidät on määrätty työskentelemään.

Filippiineillä sijaitsevan lähetysaarnajien koulutuskeskuksen laajennuksen ansiosta keskukseen mahtuu nyt kaksi kertaa enemmän lähetysaarnajia, jopa 280. Keskuksessa on kaksi

uutta rakennusta viiden rakennuksen kampuksella, ja se sijaitsee Filippiinien vyöhyketoimiston vieressä vastapäätä kadun toisella puolella olevaa Manilan temppeliä. Sen jälkeen kun lähetysaarnajien koulutuskeskus Filippiineillä avattiin vuonna 1983, se on palvellut lähetysaarnajia 60 maassa – joko näistä maista kotoisin olevia tai niihin kutsuttuja.

Lähetysaarnajien koulutuskeskuksen laajennus Provossa käsittää kaksi uutta kuusikerroksista rakennusta, joissa on 200 uutta luokkahuonetta, yli 100 opetusharjoitteluhuonetta ja 13 tietokonehuonetta, joissa lähetysaarnajat saavat koulutusta, ennen kuin heidät lähetetään heille määrätuille alueille ympäri maailmaa. Lähetysaarnajien koulutuskeskuksessa Provossa voidaan kouluttaa jopa 3 700:aa nuorta miestä, nuorta naista ja vanhempaa lähetysaarnajaa kerrallaan.

Kirkolla on eri paikoissa ympäri maailman 15 lähetysaarnajien koulutuskeskusta. ■

Sisar Bingham Yhdistyneissä kansakunnissa

Apuyhdistyksen ylijohtaja Jean B. Bingham puhui uskontoon perustuvan paneelikeskustelun osallistujana Yhdistyneissä kansakunnissa New York Cityssä 13. huhtikuuta 2017 pakolaisten kotouttamisesta. Hän ilmaisi toivovansa, että uskonnolliset järjestöt ”tekevät kaikki yhteistyötä pienin ja yksinkertaisin keinoin saavuttaakseen poikkeuksellisia asioita”.

Vuosittaisessa ”Focus on Faith” [Keskitämme uskontoon] -tiedotustilaisuudessa sisar Bingham kertoi kirkon humanitaarisesta työstä pakolaisten hyväksi ja ilmaisi vilpittömän kiitoksensa kaikille, jotka ovat mukana ”haastavassa mutta syvästi palkitsevassa työssä” kärsimyksen lievittämiseksi kaikkialla maailmassa.

Sisar Bingham oli äskettäin palannut Yhdistyneiden kansakuntien lasten rahaston (UNICEF) tutustumiskäynniltä Ugandasta sisar Sharon Eubankin kanssa, joka on ensimmäinen neuvonantaja Apuyhdistyksen ylimmässä johtokunnassa ja LDS Charities -järjestön johtaja. Myös sisar Eubank osallistui YK:n kokoukseen New York Cityssä. ■

Lisää tietoa siitä, mitä voit tehdä auttaaksesi pakolaisia, on sivustolla iwasastranger.lds.org.

Opettaja uudessa lähetysaarnajien koulutuskeskuksessa Ghanassa kuuntelee, kun lähetysaarnajat keskustelevat siitä, kuinka opettaa evankeliumia.

Uusia ohjeita Melkisedekin pappeuden ja Apuyhdistyksen kokouksiin

Uusi opetusohjelma tuo sunnuntaikokouksiimme innostavia muutoksia, jotka rakentuvat julkaisun Opettaminen Vapahtajan tavalla pohjalle. Ensimmäisen sunnuntain kokouksemme ovat aikaa, jolloin neuvottelemme yhdessä vastuistamme, mahdollisuksistamme ja haasteistamme tehdessämme Herran työtä. Muina sunnuntaina – sen sijaan, että saisimme opiskeltavaksemme uuden Kirkon presidenttien opetuksia –kirjan – keskitymme opettamaan viimeisimmän yleiskonferenssin sanomia ja kirkon ylimpien johtohenkilöiden valitsemaa aihetta. Mutta nämä muutokset vaikuttavat muuhunkin kuin aiheisiin, joita tutkimme – uusi opetusohjelma vaikuttaa myös siihen, kuinka valmistaudumme, opetamme, neuvottelemme ja opimme yhdessä sekä vastaanotamme innoitusta ja toimimme sen mukaan. Tämän uuden aineiston kokeiluun osallistui jäseniä ja johtajia Meksikossa sekä Utahin, Kalifornian ja Georgian osavaltioissa Yhdysvalloissa. Seuraavassa on heidän näkemyksiään ja kokemuksiaan:

”Mitä teen ilman oppikirjaa?” ajatteli Nancy Feragen, Apuyhdistyksen opettaja, tarkastellessaan ensimmäisen kerran aineistoa *Tule ja seuraa minua – Melkisedekin pappeus ja Apuyhdistys*. ”Aluksi hätäännyin”, hän myöntää. ”Sitten mieleeni tuli ajatus: Herra haluaa meidän ottavan enemmän vastuuta omasta oppimisestamme ja lisäävän hengellisyyttämme veljinä ja sisarina evankeliumissa.”

”On hieman pelottavaa luottaa Herraan ja tulla valmistautuneena johtamaan keskustelua ilman runsasta

aineistoa”, sanoo Linda Harmon, Apuyhdistyksen johtaja, ”mutta kun sen sitten tekee – jos on valmistautunut rukoilemalla, tutkimalla, käymällä temppelissä ja millä muulla tavalla tahansa, johon saa innoitusta – niin se on mahtavaa.”

OPETTAMISTA VAPAHTAJAN TAVALLA

”Yksi haaste uudessa opetusohjelmassa on saada ihmiset jättämään opettaminen ’vanhalla tavalla’”, sanoo piispa Boyd Roberts. ”Meidän pitää lopettaa se, että pelkästään jaamme tietoa. Sen

sijaan meidän on annettava Hengelle tilaa opettaa.”

”Tämä uusi opetustapa saattaa olla joillekuille vaikea”, sanoo Lisa Smith, Apuyhdistyksen johtaja, viitaten julkaisuun *Opettaminen Vapahtajan tavalla*. ”Siksi on tärkeää näyttää mallia hyvistä opetusmenetelmistä ja kannustaa johtohenkilöitä osallistumaan opettajien kanssa säännöllisesti opettajaneuvoston kokouksiin”, hän sanoo.

VALMISTAUTUMISTA JA OPETTAMISTA

David Mickelson, ylipappien ryhmän johtaja, sanoo, että ilmaus ”opettakaa tunnollisesti” kohdassa OL 88:78 ”liittyy valmistautumiseemme etukäteen ja kykyimme noudattaa opettaessamme tunnollisesti Hengen johdatusta. Jos opetamme tunnollisesti, Vapahtajan armo on kanssamme ja meitä opetetaan kokonaisvaltaisemmin. Uskon, että se on Herran täydellinen opetustapa. Opettajan – sen, joka johtaa keskustelua – täytyy olla halukas olemaan Hengen opettavana.”

Adam Bushman, vanhinten koorumin opettaja, valmistautuu oppiaiheisiin käymällä läpi valittua yleiskonferenssi-puhetta ja miettii sitten rukoillen, mitkä ajatukset ovat tärkeimpiä koorumille. ”Antaakseni miehille enemmän aikaa pohtia”, hän selittää, ”lähetän viikolla

sähköpostiviestin, jossa sanotaan: "Tulemme keskustelemaan tästä puheesta ja haluaisimme sinun pohtivan seuraavia kysymyksiä."

NEUVOTTELEMISTA JA YHDESSÄ OPPIMISTA

"Sunnuntait Apuyhdistyksessä eivät ole enää vain johtohenkilöiden vastuulla", sanoo Brooke Jensen, neuvonantaja Apuyhdistyksen johtokunnassa. "Jokainen jäsen ottaa aktiivisen roolin."

Veli Bushmanista tuntuu, että istuminen piirissä vaikuttaa siihen. "Pidän siitä todella paljon", hän sanoo. "Se muuttaa keskustelun luonteen. Se muuttaa ihmisten odotuksia. Nyt osallistutaan paljon enemmän. Sen sijaan että kysymykseen vastaavat aina ne samat pari kolme veljeä, uudet ihmiset kertovat ajatuksiaan."

Kun Rebecca Siebach, Apuyhdistyksen sisar, kuuli ensimmäisen kerran uudesta neuvostoihin keskittymisestä, hän ajatteli heti ystäviä, joista oli tullut vähemmän aktiivisia. "Tiesin heidän huolistaan", hän sanoo. "He olivat kertoneet minulle avoimesti epävarmuuksistaan ja vaikeuksistaan tulla kirkkoon, ja ajattelin, että tässä on täydellinen mahdollisuus tavoittaa heidät ja sanoa: 'Tarvitsemme sinua neuvostossamme! Tulethan antamaan oman panoksesi!'"

"Kun viimein avasin suuni neuvoston kokouksessa", sanoo LonaMarie Cook, neuvonantaja Apuyhdistyksen johtokunnassa, "oli hienoa kuulla ihmisten vahvistavan sen, mitä olin ajatellut, ja olla osa tuota yhteisöä."

INNOITUKSEN SAAMISTA JA SEN MUKAAN TOIMIMISTA

"Luomme ympäristön, jossa Henki voi opettaa ja me voimme kuulla ja kuunnella", sanoo piispa Roberts. "Silloin Hengestä tulee opettaja, ja Hän näyttää meille, mitä meidän pitää tehdä henkilökohtaisessa elämässämme, perheessämme ja kirkon tehtävissämme. Se, mitä teemme noiden kehotusten

seurauksena, johtaa todelliseen kääntymykseen ja palvelemiseen."

Susan Farr, Apuyhdistyksen johtaja, sanoo: "Tämä menetelmä työntää meidät jaloillemme ja tekemään eikä vain lähtemään pois oppitunnilta ajatellen: 'Se oli innoittavaa', ja sitten pian unohdetaan sen. Yhdessä neuvotteleminen auttaa meitä näkemään, että oppiminen ja toimiminen kuuluvat meille kaikille – eivät vain opettajalle."

"Kun kirjoitamme muistiin vaikutelmiamme ja sitten toimimme niiden mukaan, vahvistamme sydämenmuutosta ja meistä tulee parempia Herran palvelijoita", sanoo Susan Mitchell, neuvonantaja Apuyhdistyksen johtokunnassa.

"Tieto siitä, että joutuu kantamaan vastuuta jostakin ja että joku kysyy, miltä se tuntui", sanoo sisar Smith, "saa osallistumaan aktiivisesti oman todistuksen vahvistamiseen."

Landen Roundy, ylipappien ryhmän johtaja, sanoo, että sähköpostiviestien lähettäminen siitä, mistä keskusteltiin ja mitä suunniteltiin, "auttaa jäseniä huomaamaan kokemuksia, joita heillä on ollut viikolla ja joista he voisivat halutessaan kertoa seuraavana sunnuntaina".

"Olen nähnyt", piispa Roberts lisää, "noiden viestien tuovan jatkuvaa kertomisen ja oppimisen henkeä koko viikolle, kun veljet keskustelevat sähköpostitse lisää ajatuksista ja tunteista vahvistaen koorumiaan."

"Herra haluaa meidän kääntävän sydämemme toistemme puoleen, ja se voi tapahtua, kun kokoonnumme mielessämme tarkoitus", sisar Siebach sanoo lopuksi. "Tämä uusi opetusohjelma auttaa meitä huomaamaan kiinnostavia aiheita, asettamaan tavoitteita, etsimään vastauksia oikeasta lähteestä, vastaanottamaan henkilökohtaista ilmoitusta ja rakentamaan toistemme avulla kääntyesämme etsimään eläviltä profeetoilta vastauksia, joita tarvitsemme meidän aikanamme." ■

KUINKA VOIMME VALMISTAUTUA?

Utta Tule ja seuraa minua -aineistoa Melkisedekin pappisuuden ja Apuyhdistyksen kokouksia varten käytetään kaikkialla kirkossa tammikuusta 2018 lähtien. Miten siis kirkon yksiköt voivat valmistautua tähän muutokseen?

- Käyttäkää tulevassa seurakuntaneuvoston kokouksessa aikaa siihen, että tarkastelette aineistoa yhdessä ja keskustellette siitä, mikä on kenties erilaista. Mitä hyötyjä siitä seuraa?
- Kehottakaa seurakuntaneuvoston jäseniä ehdottamaan ensimmäisen sunnuntain neuvoston kokouksiin aiheita, jotka vastaavat osaltaan seurakunnan tarpeisiin. Pappesusjohtajat ja Apuyhdistyksen johtohenkilöt voivat päättää, milloin ja kuinka heidän järjestönsä käsittelee näitä tarpeita.
- Esitelkää uusi aineisto ja keskustelkaa siitä tulevassa koorumin, ryhmän tai Apuyhdistyksen kokouksessa. Mitä jokainen jäsen voi tehdä valmistautuakseen näihin muutoksiin?
- Kannustakaa pappisuuden ja Apuyhdistyksen opettajia ja johtohenkilöitä osallistumaan opettajaneuvoston kokouksiin, joissa he voivat kertoa uutta aineistoa koskevista kokemuksistaan, haasteistaan ja kysymyksistään sekä keskustella niistä.

Kurkistus neuvoston kokoukseen

On sunnuntaiamu, ja 45 sisarta Bugambiliasin seurakunnassa Guadalajarassa Meksikossa kokoontuvat neuvostona. Alkulaulun jälkeen Apuyhdistyksen johtaja Yara Ramirez kutsuu muutamia heistä kertomaan kokemuksiansa edellisviikon oppi aiheesta.

Kun sisaret ovat hetken aikaa kertoneet kokemuksistaan, sisar Ramirez kirjoittaa taululle yhden ainoan sanan ja istuu sitten paikalleen piiriin.

Sana on ”Ykseys”.

Sisar Ramirezin johdolla he ottavat esiin kohdan Moosia 18:21 ja lukevat: ”Heidän sydäntensä tulee olla yhteen liittyneinä ykseydessä ja rakkaudessa toisiaan kohtaan.”

”Miten me Apuyhdistyksenä voimme toteuttaa tätä pyhien kirjoitusten kohtaa käytännössä?” hän kysyy.

Sisaret miettivät hetken aikaa. ”No, nuoret eivät voi mennä temppeleihin”, yksi sisar sanoo. ”Heidän mukaansa ei ole lähdössä riittävästi aikuisia sisaria.”

”En tiennytkään”, sanoo toinen näyttäen yllättyneeltä. ”Ellei tiedä, että sellainen tarve on”, hän kysyy, ”kuinka voi auttaa?”

”Juuri siksi me olemme täällä”, sisar Ramirez vastaa. ”Saan tietää seurakuntaneuvostossa tällaisista tarpeista, joissa me kaikki voimme auttaa.”

”Mitä jos tekisimme kalenterin?” joku ehdottaa. Ryhmä kiinnostuu nyt enemmän. ”Mielestäni nuorilla on sovittu vuoro temppeleissä yhtenä torstaina kuukaudessa.”

”Minunkin on vaikea päästä temppeleihin”, myöntää eräs nuori äiti ryhmässä. ”En ole ollut siellä pitkään aikaan, ja olen tuntenut olevani vähän itsekeskeinen. Minusta olisi ihanaa mennä sinne ja palvella”, hän sanoo.

Muutammat muut nyökkäävät olevansa samaa mieltä. Heidänkin on vaikea käydä temppeleissä niin usein kuin he haluavat.

Toinen nuori äiti ehdottaa, että he hoitavat toistensa lapsia ja käyvät temppeleissä vuorotellen.

Sitten sisaret alkavat kysellä toisistaan, missä nämä asuvat ja kuka asuu lähellä nuoria. He keskustelevat siitä, kuinka he voisivat vuorotellen auttaa nuoria pääsemään toimintoihin.

”No, meidän täytyy oppia tuntemaan myös toisiamme”, joku sanoo. ”Meilläkin pitäisi olla toimintoja!”

Sisaret jatkavat keskustelua tarjoten ehdotuksia ja esittäen kysymyksiä.

Neuvoston kokouksen lopussa sisar Ramirez pyytää sihteeriään tekemään yhteenvetdon muistiinpanoistaan. ”Miltä teistä kaikista tuntui olla neuvostona?” hän kysyy.

He vastaavat tunteneensa, että he ovat tietoisempia toisten tarpeista, että heidän palvelemistaan tarvitaan ja että

he ovat ystävien joukossa.

”Sen perusteella, mitä koimme tänään, mihin nimenomaisiin toimenpiteisiin haluamme keskittyä Apuyhdistyksenä tässä kuussa?” hän kysyy.

He päättävät ryhmänä pitää nyytti-kestit samana sunnuntaina kirkon jälkeen, alkaa pelata lentopalloa torstai-iltaisina, tehdä kalenterin temppeleissä käymisestä ja suunnitella, kuinka he voivat auttaa nuoria pääsemään toimintoihin.

”Olemme kokeneet tänään ykseyttä”, sisar Ramirez sanoo lopuksi kehoittaen jokaista sisarta miettimään, kuinka itse kukin voisi palvella viikon aikana. ”Pyhä Henki antaa meille jatkuvasti kehoituksia, kun toimimme yksittäin ja Apuyhdistyksenä. Kutsun teitä olemaan valmiita kertomaan kokemuksistanne ensi sunnuntaina.” ■

EHDOTUKSIA NEUVOSTON KOKOUKSIIN

- Olkaa kärsivällisiä ja antakaa Herran opettaa teille, mitä yhdessä neuvottelemisen tarkoittaa.
- Voimme pitää mielessämme seuraavat periaatteet: noudattaa Hengen ohjausta, kertokaa ajatuksistanne ja toimikaa kehoitusten mukaan.
- Pitäkää sydämenne ja mielenne avoinna uusille ideoille, näkemyksille ja ratkaisuille.
- Ennen kuin kukin kokous päättyy, miettikää, mitä Henki on opettanut teille, ja päättäkää sitten, kuinka toimitte Hänen kehoitustensa mukaan.

Apuyhdistyksen sisaret Guadalajarassa Meksikossa kokoontuvat neuvostona.

Tule ja seuraa minua – Melkisedekin
pappeus ja Apuyhdistys

Tämä aineisto on Evankeliumi-
aiheinen kirjasto -sovelluksessa sekä
sivustolla comefollowme.lds.org.

Mikä on erilaista?

Näinä myöhempinä aikoina Jumala on palauttanut pappeuden ja järjestänyt pappeuskoorimit ja Apuyhdistyksen auttamaan Hänen työnsä toteuttamisessa (ks. Moos. 1:39). Niinpä joka sunnuntai tullessamme Melkisedekin pappeuden ja Apuyhdistyksen kokouksiin me kokoонnumme yhteen keskustelemaan ja suunnittelemaan, kuinka aiomme

toteuttaa Hänen työtään. Siksi näiden kokousten tulee olla enemmän kuin oppiluokkia. Ne ovat myös tilaisuuksia neuvotella pelastuksen työstä, oppia yhdessä tähän työhön liittyviä asioita kirkon johtajien opetuksista sekä organisoida työn toteuttamista. Nämä muutokset sunnuntaikokouksiimme auttavat meitä toteuttamaan näitä tarkoituksia.

Kuukausittainen aikataulu

Melkisedekin pappeuden ja Apuyhdistyksen kokouksissa noudatetaan sunnuntaisin tätä kuukausittaista aikataulua:

VIIKKO	TARKOITUS
Ensimmäinen sunnuntai	Neuvotelkaa yhdessä paikallisista vastuista, mahdollisuuksista ja haasteista sekä laatikaa suunnitelmia toimia
Toinen ja kolmas sunnuntai	Tutkikaa johtokunnan tai ryhmän johtohenkilöiden – tai joskus piispan tai vaarnajohtajan – valitsemia viimeaikaisia yleiskonferenssi puheita
Neljäs sunnuntai	Keskustelkaa ensimmäisen presidenttikunnan ja kahdentoista apostolin koorumin valitsemasta erityisestä aiheesta
Viides sunnuntai	Käsitelkää piispakunnan valitsemaa aihetta

Malli kokouksillemme

Jokaisessa Melkisedekin pappeuden ja Apuyhdistyksen kokouksessa noudattamme seuraavanlaista mallia toteuttaaksemme Jumalan työtä.

1. *Kertokaa kokemuksia* aiemmissä pappeuskokouksissa tai Apuyhdistyksen kokouksissa saamistanne vaikutelmista tai kehotuksista (johtokunnan tai ryhmän johtajan johdolla).
2. *Neuvotelkaa yhdessä* (ensimmäisenä sunnuntaina johtokunnan tai ryhmän johtajan johdolla) tai *oppikaa yhdessä* (toisena, kolmantena ja neljäntenä sunnuntaina tehtävään kutsutun opettajan johdolla).
3. *Tehkää suunnitelmia toimia* ryhmänä tai yksilöinä (johtokunnan tai ryhmän johtajan johdolla).

ENSIMMÄISEN SUNNUNTAIN NEUVOSTON KOKOUKSET

Kunkin kuukauden ensimmäisenä sunnuntaina koorumiin, ryhmien ja Apuyhdistyksen kokouksissa *ei ole opettajan pitämää oppiainetta*. Sen sijaan johtokunnat tai ryhmän johtohenkilöt johtavat neuvoston kokousta. Kukin koorumi,

ryhmä tai Apuyhdistys neuvottelee yhdessä paikallisista vastuista, mahdollisuuksista ja haasteista, ottaa oppia toistensa oivalluksista ja kokemuksista sekä suunnittelee, kuinka toimitaan Hengeltä saatujen vaikutelmien mukaan.

Ennen neuvoston kokousta

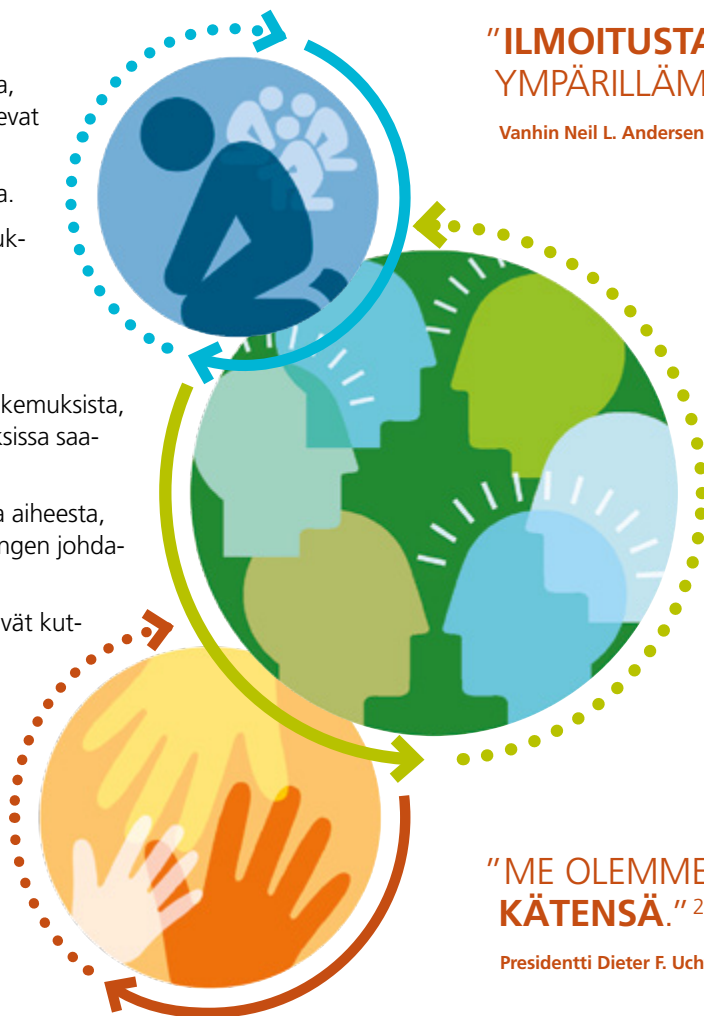
- Johtajat tarkastelevat paikallisia vastuita, mahdollisuuksia ja haasteita sekä valitsevat käsiteltävän aiheen rukoillen.
- Jokainen tavoittelee Hengen johdatusta.
- Jokainen valmistautuu kertomaan ajatuksistaan ja kokemuksistaan.

Neuvoston kokouksessa

- Johtajat pyytävät jäseniä kertomaan kokemuksista, kun jäsenet toimivat aiemmissa kokouksissa saamiensa vaikutelmien pohjalta.
- Kaikki neuvottelevat yhdessä annetusta aiheesta, kuuntelevat toisiaan ja tavoittelevat Hengen johdatusta.
- Johtajat tiivistävät avainkohdat ja esittävät kutsuja toimia.

Neuvoston kokouksen jälkeen

- Kaikki toimivat vaikutelmien tai kutsujen pohjalta, yhdessä ja erikseen.
- Jokainen valmistautuu kertomaan kokemuksistaan tulevissa kokouksissa.

**“ILMOITUSTA ON
YMPÄRILLÄMME.”¹**

Vanhin Neil L. Andersen

**“ME OLEMME HÄNEN
KÄTENSÄ.”²**

Presidentti Dieter F. Uchtdorf

VIITTEET

1. Neil L. Andersen, lainattuna Adam C. Olsonin artikkelissa ”Käsikirjakoulutuksessa korostetaan pelastuksen työtä”, *Liahona*, huhtikuu 2011, s. 76.
2. Dieter F. Uchtdorf, ”Te olette minun käteni”, *Liahona*, toukokuu 2010, s. 70.

Yhdessä neuvottelemisen periaatteita

Kaikki neuvoston kokoukset eivät näytä samalta. Antakaa Herran opettaa teitä. Tässä on periaatteita, joilla pääsette alkuun:

1. Neuvoston kokouksen tavoitteena on neuvotella yhdessä paikallisista vastuista, mahdollisuuksista ja haasteista, ottaa oppia toistensa oivalluksista ja kokemuksista sekä suunnitella, kuinka toimitaan Hengeltä saatujen vaikutelmien mukaan.
2. Neuvoston kokouksen tulee johtaa toimintaan – Hengen innoittamiin yksilöiden ja ryhmän suunnitelmiin toimia kokouksen jälkeen Herran työn toteuttamiseksi (ks. OL 43:8–9).
3. Neuvostoissa tulee käyttää pyhiä kirjoituksia sekä myöhempien aikojen profeettojen ja apostolien, muiden johtavien auktoriteettien ja ylimpien virkailijoiden sanoja, jotka ohjaavat ja tukevat keskustelua. Siten innoitettujen kirkon johtohenkilöiden sanat voivat auttaa koorumeja, ryhmiä ja Apuyhdistyksiä vastaamaan tärkeisiin tarpeisiin.

4. Keskusteluissa ei saa käsitellä yksittäisten jäsenten tai perheiden luottamuksellisia tai arkaluonteisia asioita.
5. Vaikka neuvoston kokousta johtaa johtokunnan tai ryhmän johtajiston jäsen, hän ei saa hallita keskustelua. Johtaja esittelee käsiteltävän asian ja kutsuu jokaista kertomaan ajatuksistaan ja kokemuksistaan Hengen ohjauksen mukaan.
6. Kaikkien tulee tuntea voivansa vapaasti esittää kommentteja ja ideoita ilman pelkoa arvostelemisesta, mutta ketään ei tule painostaa osallistumaan.
7. Piirissä istuminen, mikäli mahdollista, voi auttaa luomaan henkeä, jossa on hyvä keskustella asioista avoimesti.

Mahdollisia aiheita ensimmäisen sunnuntain neuvoston kokouksiin

Ideoita neuvoston kokousten keskustelunaiheiksi voi tulla seurakuntaneuvostolta, johtokuntien kokouksista, vyöhykkeen suunnitelmasta, vaikutelmista, joita johtohenkilöt saavat palvellessaan jäseniä, sekä vaikutelmista, joita saadaan Pyhän

Hengen välityksellä. Alla mainitut aiheet ovat vain ehdotuksia. Johtohenkilöt saattavat olla tietoisia muista tarpeista, joiden käsittelemiseen he tuntevat innoitusta.

- Kuinka voimme asettaa erilaiset vastuumme parempaan tärkeysjärjestykseen?
- Kuinka voimme päästä lähemmäksi Jumalaa ja saada enemmän Hengen ohjausta elämässämme ja kodissamme?
- Kuinka aiomme kertoa evankeliumista ystävillemme ja naapureillemme? (Ks. Alma 17.)
- Kuinka voimme suojella itseämme ja perhettämme sopimattomalta mediatarjonnalta ja pornografialta? (Ks. OL 42:22–23.)
- Mitä aiomme tehdä opastaaksemme ja vahvistaaksemme omalta osaltamme lapsiamme ja seurakuntamme nuoria?
- Kuinka lisäämme ykseyttä omassa koorumissamme, ryhmässämme tai Apuyhdistyksessä? (Ks. Moosia 18:19–22.)
- Kuinka voimme olla enemmän mukana sukututkimustyössä ja temppeleipalvelussa?
- Kuinka pyydämme Herralta apua pyrkiessämme saamaan vastauksia kysymyksiimme ja syvällisempää ymmärrystä evankeliumista?
- Kuinka vanhemmista voi tulla parempia johtajia kodissaan?
- Kuinka voimme lujittaa todistustamme Herrasta ja Hänen evankeliumistaan sekä auttaa perhettämme niin, että perheestämme tulee hengellisesti omavarainen?
- Mitä muiden palvelemisella tarkoitetaan? Kuinka palvelemme lähipiirissämme olevia? (Ks. 1. Piet. 4:11.)

Mikäli mahdollista, johtajat voisivat kertoa jäsenille keskustelun aiheesta etukäteen, jotta nämä voivat valmistautua siihen.

TOISEN JA KOLMANNEN SUNNUNTAIN KOKOUKSET

Kunkin kuukauden toisena ja kolmantena sunnuntaina Melkisedekin pappeuden koorumit ja Apuyhdistykset tutkivat elävien profeettojen, apostolien ja kirkon muiden johtohenkilöiden edellisessä yleiskonferenssissa esittämiä opetuksia. **Keskustelun aiheena voi olla mikä tahansa edellisen konferenssin sanomista.**

Useimmissa tapauksissa koorumin johtokunta, ryhmän johtajisto tai Apuyhdistyksen johtokunta valitsee tutkittavan konferenssisanomien jäsenten tarpeiden mukaan, mutta myös piispa tai vaarnanjohtaja voivat antaa ehdotuksia. Johtohenkilöt voi valita sanoman, joka liittyy neuvoston kokouksen aiheeseen ensimmäisenä sunnuntaina, tai he voivat Hengen innoittamina valita jonkin toisen sanoman. Johtajien ja opettajien tulee löytää tapoja kannustaa jäseniä lukemaan valitut sanomat etukäteen ja olemaan valmiita kertomaan oivalluksistaan muille. Alla ehdotetut oppimistoiminnat, jotka pohjautuvat kirjan *Opettaminen Vapahtajan tavalla* periaatteisiin, voivat innostaa jäseniä oppimaan yleiskonferenssisanomien pohjalta.

Sharon Eubank, "Syttyttäkää valonne"

Pyydä koorumin tai Apuyhdistyksen jäseniä miettimään, millä tavoin joku vanhurskas ja uskollinen nainen on ollut hyvänä vaikutuksena heidän elämässään. Voisit pyytää muutamia jäseniä kertomaan, kuinka tämä nainen on esimerkkinä yhdestä tai useammasta niistä vanhurskaan naisen ominaisuuksista, joita sisar Eubank mainitsee sanomassaan. Mitä opimme sisar Eubankilta siitä, kuinka meistä voi tulla *"merkittävä voima"* sekä kirkon lukumääräisessä että hengellisessä kasvussa [viimeisinä päivinä]?

Neill F. Marriott, "Jumalassa pysyminen ja sortuman korjaaminen"

Tämä sanoma voi auttaa jäseniä, jotka saattavat kokea joutuneensa eroon tai-vaallisesta Isästä tai lähipiirissään olevista.

Mikä saisi ne, joita opetat, ymmärtämään, mitä sortumalla tarkoitetaan? Voisit ehkä tuoda kuvia erilaisista sortumista. Kuinka sisar Marriott määrittelee sortuman? Mikä voi aiheuttaa sortuman suhteessamme Jumalaan ja muihin? Pyydä jäseniä etsimään sisar Marriottin sanomasta ehdotuksia siihen, mitä voimme tehdä korjataksemme elämässämme olevia sortumia. Anna jäsenille aikaa kirjoittaa muistiin, mitä Henki kehottaa heitä tekemään, jotta he voisivat päästä lähemmäksi Jumalaa ja muita.

Joy D. Jones, "Mittaamattoman arvokkaita"

Mitä siunauksia virtaa elämäämme, kun ymmärrämme oman jumalallisen identiteettimme? Koorumin tai Apuyhdistyksen jäsenet voisivat vastata tähän kysymykseen käytyään yhdessä läpi sisar Jonesin sanomassa olevat kertomukset Mariamasta, Renusta ja Taianasta. Mitä neuvoja sisar Jones antaa meille "muistaaksemme jumalallisen identiteettimme ja omaksuaksemme sen"? Kehota jäseniä etsimään sisar Jonesin sanomasta sellainen pyhien kirjoitusten kohta tai lainaus, joka auttaa heitä ymmärtämään heidän todellisen arvonsa Jumalalle, ja keskustelemaan siitä. Pyydä heitä kertomaan jostakin näistä pyhien kirjoitusten kohdista tai lainauksista jollekulle, joka tarvitsee muistutusta jumalallisesta arvostaan.

Dieter F. Uchtdorf, "Kolme siskoa"

Yksi tapa käydä läpi presidentti Uchtdorfin sanoma on jakaa koorumi tai Apuyhdistys pienryhmiin. Voisit antaa kullekin ryhmälle luettavaksi yhdestä siskosta kertovan osuuden presidentti Dieter F. Uchtdorfin sanomassa. Kukin ryhmä voisi kirjoittaa kirjeen tälle siskolle tiivistäen presidentti Uchtdorfin neuvon ja kertoa sitten kirjoittamastaan muille ryhmille. Mitä voimme tehdä tullaksemme enemmän kolmannen siskon kaltaisiksi? Kuinka voimme tehdä koorumistamme tai Apuyhdistyksestämme "turvallisen kodin" niille, joilla on vaikeuksia?

Dieter F. Uchtdorf, "Kaipaus kotiin"

Kuinka voit auttaa niitä, joita opetat, huomaamaan, miten Jumala käyttää heitä siunatakseen muita? Voisit pyytää heitä käymään läpi presidentti Uchtdorfin sanomasta kohdan "Jumala käyttää sinua" ja katsomaan, mitä luvataan niille, jotka heikkouksistaan huolimatta pyrkivät palvelemaan Jumalan valtakunnassa. Tämän sanoman lukeminen saattaa myös palauttaa jäsenten mieleen sellaisia kokemuksia, joista he voisivat kertoa muille, jolloin Jumala on käyttänyt heitä siunatakseen muita – tai jolloin Hän on käyttänyt muita siunatakseen heitä. Anna jäsenille aikaa pohtia, mitä he tuntevat innoitusta tehdä tämän keskustelun pohjalta.

Bonnie L. Oscarson, *”Edessämme olevat tarpeet”*

Yksi tapa aloittaa keskustelu sisar Oscarsonin sanomasta on antaa jokaiselle paperi, jonka yläosassa lukee ”Kuka tarvitsee minua tänään?” Apuyhdistyksen tai koorumin jäsenet voisivat muutaman minuutin ajan pohtia vastauksia tähän kysymykseen ja laatia niistä luettelon. Sen jälkeen he voisivat etsiä sisar Oscarsonin sanomasta ideoita siihen, kuinka he voisivat palvella luettelossaan olevia ihmisiä – tai lisätä siihen nimiä saamansa innoituksen mukaan. Voitit pyytää muutamia heistä kertomaan, mitä he ovat oppineet.

Dallin H. Oaks, *”Suunnitelma ja julistus”*

Kuinka koorumin, ryhmän tai Apuyhdistyksen jäsenet aikovat noudattaa vanhin Oaksin kutsua opettaa perhejulistusta sekä elää sen mukaan kotona, yhteiskunnassa ja kirkossa? Pyydä heitä kertomaan ajatuksiaan toisilleen. Saattaisi olla hyödyllistä etsiä tästä sanomasta perhejulistuksen sisältämiä opillisia lausumia. Kuinka nämä lausumat auttavat meitä selviytymään ”nykyisistä perheeseen kohdistuvista haasteista”? Vanhin Oaksin sanoman osa IV sisältää esimerkkejä näistä lausumista.

D. Todd Christofferson, *”Elävä leipä, joka on tullut taivaasta”*

Oheisena on kysymyksiä, joita Apuyhdistyksen ja koorumin jäsenet voisivat pitää mielessään käydessään läpi vanhin Christoffersonin sanomaa: Mitä on pyhyys? Kuinka voimme tavoitella pyhyyttä? Kuinka sakramentin nauttiminen auttaa meitä pyrkimyksissämme? Jäsenet voisivat lukea vanhin Christoffersonin sanomasta kohtia, jotka auttavat meitä vastaamaan näihin kysymyksiin. Kuinka autamme toisiamme eli muita pyhiä pyrkiessämme tulemaan pyhemmiksi?

Jeffrey R. Holland, *”Olkaa siis täydellisiä – lopulta”*

Jotkut niistä, joita opetat, saattavat kokea riittämättömyyttä, mitä tulee Vapahtajan opetusten mukaiseen

elämään. Mitä sellaista vanhin Holland opettaa, mikä voi lohduttaa ja kannustaa niitä, joilla saattaa olla tällaisia tuntemuksia? Voitit pyytää Apuyhdistyksen tai koorumin jäseniä etsimään tästä sanomasta jonkin ajatuksen kerrottavaksi jollekulle, joka kamppailee sellaisten tuntemusten kanssa, ettei hän ole ”tarpeeksi hyvä”. Tai sitten he voisivat etsiä sanomasta jotakin sellaista, joka innoittaa heitä tuntemaan ”enemmän rakkautta ja ihailua [Kristusta] kohtaan ja enemmän halua olla Hänen kaltaisensa”.

Gary E. Stevenson, *”Hengellinen pimennys”*

Onko joku koorumin tai Apuyhdistyksen jäsenistä nähnyt auringonpimennyksen? Mikäli näin on, voitit pyytää yhtä heistä selittämään vanhin Stevensonin esittämän ”hengellisen pimennyksen” vertauksen. Mitkä esteet voivat ”[peittää] Jeesuksen Kristuksen valon ja Hänen evankeliuminsa suuruuden, kirkkauden ja lämmön”? Kuinka sosiaalinen media voi estää meitä huomaamasta ”evankeliumin kauneutta, lämpöä ja taivaallista valoa”? Kuinka panemme silmillemme ”evankeliumin lasit”, jotka suojaavat meitä hengelliseltä sokeudelta? Mitä vanhin Stevensonin vertaus opettaa meille evankeliumin näkökulman säilyttämisestä?

Quentin L. Cook, *”Arki ikuinen”*

Vanhin Cookin sanoma muistuttaa meitä siitä, kuinka tärkeää on pyrkiä olemaan nöyrä monin eri tavoin. Yksi tapa virittää keskustelu hänen opetuksestaan on jakaa jäsenet kahteen ryhmään. Pyydä yhtä ryhmää etsimään vanhin Cookin sanomasta ehdotuksia, jotka voisivat auttaa meitä omaksumaan nöyryyttä, ja toista ryhmää etsimään tapoja, joilla ihmiset ilmaisevat ylpeyttä. Pyydä kumpaakin ryhmää kertomaan kuvauksensa toiselle ryhmälle. Jäsenet voisivat myös kertoa, millä tavoin he voisivat paremmin ilmentää elämässään ”nöyryyttä arjessa”, ja pohtia, kuinka tämä nöyryys voisi auttaa heitä valmistautumaan kohtaamaan Jumalan.

Ronald A. Rasband, *”Jumalallisen suunnitelman mukaan”*

Jotta herättäisit keskustelua vanhin Rasbandin sanomasta, voisi olla hyödyllistä pyytää muutamaa jäsentä tuomaan mukanaan ompelukaavan, rakennuspiirustuksen tai reseptin ja puhumaan siitä, miksi ne ovat hyödyllisiä. Mitkä esimerkit tai opetukset vanhin Rasbandin sanomassa innoittavat jäseniä huomaamaan Jumalan suunnitelman elämässään? Luokan jäsenet voivat kenties kertoa kokemuksista, jolloin he ovat huomanneet Herran ohjaavan heidän elämäänsä. Mitä he ovat tehneet osoittaakseen Jumalalle, että he arvostavat Hänen ohjaustaan? Miksi on tärkeää huomata taivaallisen Isän jumalallinen suunnitelma?

Russell M. Nelson, *”Mormonin kirja – millaista elämäsi olisi ilman sitä?”*

Presidentti Nelson kehotti ihmisiä pohtimaan kolmea kysymystä: 1) ”Millaista elämäni olisi ilman Mormonin kirjaa?” 2) ”Mitä te ette tietäisi?” 3) ”Mitä teillä ei olisi?” Pyydä koorumin, ryhmän tai Apuyhdistyksen jäseniä pohtimaan näitä kysymyksiä ja kertomaan, kuinka he vastaisivat niihin. Mitä sellaista he löytävät tästä sanomasta, mikä innoittaa heitä arvostamaan Mormonin kirjaa enemmän kuin ”timantteja tai rubiineja”?

Dale G. Renlund, *”Pappeus ja Vapahtajan sovittava voima”*

Kuinka voit auttaa koorumin tai Apuyhdistyksen jäseniä ymmärtämään, miten pappeus auttaa heitä pääsemään osallisiksi Vapahtajan sovituksen siunauksista? Voitit kirjoittaa taululle nämä kaksi otsikkoa: ”Miksi tarvitsemme Jeesuksen Kristuksen sovitusta” ja ”Miten pappeus ’toimittaa perille’ sovituksen siunaukset meille”. Kehota sitten jäseniä tutkimaan vanhin Renlundin sanomaa ja etsimään ilmauksia kirjoitettavaksi kummankin otsikon alle. Kuinka pappeus ja sen toimitukset toteuttavat osaltaan taivaallisen Isän tarkoituksia Hänen lapsiaan varten?

Dieter F. Uchtdorf, "Taivaallisen valon kantajat"

Kehota jäseniä tutkimaan presidentti Uchtdorfin sanomaa ja panemaan merkille, kuinka jumalallisen valon läsnäolo tai sen puute voi vaikuttaa elämäämme. Voisit pyytää jäseniä tutkimaan presidentti Uchtdorfin mainitsemia pyhien kirjoitusten kohtia ja etsimään hengelliseen valoon liittyviä totuuksia. Mitä vertaus pimennyksestä opettaa meille tahdonvapauden merkityksestä hengellisen valon tavoittelemisessa? Mitä voimme tehdä kertoaksemme Jeesuksen Kristuksen jumalallisesta valosta muille, etenkin perheellemme ja "nuorillemme, jotka etsivät valoa"?

Henry B. Eyring, "Herra johtaa kirkkooaan"

Kehota koorumin tai Apuyhdistyksen jäseniä kertomaan kokemuksista, jolloin heidän on pitänyt vahvistaa uskoaan siihen, että heidän saamansa tai jonkun toisen saama kutsu on tullut Jumalalta. Kuinka he osoittivat uskoaan? Kuinka he tulivat tietämään, että kutsu oli tullut Jumalalta? Pyydä jäseniä tutkimaan presidentti Eyringin sanomaa ja etsimään totuuksia, joita hän on oppinut omien kokemustensa pohjalta ja jotka voivat auttaa meitä luottamaan itseemme ja muihin, joita Herra on kutsunut, sekä olemaan kärsivällisiä niin itsemme kuin muiden suhteen.

Jean B. Bingham, "Jotta teidän ilonne tulisi täydelliseksi"

Sisar Binghamin sanoma voi auttaa Apuyhdistyksen tai koorumin jäseniä ymmärtämään, kuinka voimme elämän vaikeuksista huolimatta löytää iloa, kun tulemme Kristuksen luo. Yksi tapa virittää keskustelu hänen sanomastaan voisi olla se, että piirretä taululle polun, joka johtaa sanaan *ilo*. Kehota useita jäseniä kirjoittamaan polulle jokin sisar Binghamin sanomassa annettu ehdotus, joka johtaa todelliseen iloon. Kannusta jäseniä miettimään, millä tavoin he voivat noudattaa sisar Binghamin neuvoja. Pyydä useita jäseniä kertomaan ajatuksistaan.

David A. Bednar, "Suuret ja kalliit lupaukset"

Voit auttaa Apuyhdistyksen tai koorumin jäseniä keskustelemaan vanhin Bednarin sanomasta laittamalla taululle kuvia, jotka esittävät lepopäivän viettämistä, temppeleitä ja kotejamme. Pyydä jäseniä lukemaan vastaavat osuudet vanhin Bednarin sanomasta ja kirjoittamaan taululle, kuinka lepopäivä, temppeleitä ja kotimme auttavat meitä keskittymään Jumalan meille antamiin lupauksiin. Mitkä asiat elämässämme saattaisivat viedä huomionsi pois näistä lupauksista? Mitä askelia voimme ottaa varmistaaksemme, että muistamme ne?

Henry B. Eyring, "Älkää pelätkö tehdä hyvää"

Presidentti Eyringin sanoma voi auttaa niitä, joita opetat, saamaan rohkeutta ja uskoa tehdä hyvää maailmassa. Voisit pyytää muutamia jäseniä esittämään lyhyesti presidentti Eyringin kertomat esimerkit uskollisista ihmisistä. Mitä nämä esimerkit opettavat meille muiden palvelemisesta? Mitä näissä esimerkeissä mainitaan tavoista, joilla voimme palvella koorumina tai Apuyhdistyksenä?

Toinen tapa virittää keskustelu tästä sanomasta on tarkastella siunauksia, joita presidentti Eyring huomasi noudattaessaan presidentti Thomas S. Monsonin neuvoa tutkia Mormonin kirjaa. Mitä siunauksia olemme huomanneet tutkituamme Mormonin kirjaa?

M. Russell Ballard, "Taival jatkuu!"

Voisit virittää keskustelun vanhin Ballardin sanomasta pyytämällä jotakuta kertomaan kokemuksesta, jolloin hän on ollut menossa jonnekin, mutta on huomannut olevansa väärällä tiellä. Millä tavoin tällaiset esimerkit liittyvät henkilökohtaiseen "taipaleeseemme" takaisin taivaallisen Isän luo? Jäsenet voisivat sitten etsiä vanhin Ballardin esittämiä neuvoja ja varoituksia, jotka voivat auttaa meitä tietämään, olemmeko matkalla oikeaan suuntaan elämässämme. Anna jäsenille aikaa pohtia, mitä tietä he itse kulkevat, ja keskustella siitä, millä tavoin voimme auttaa ja kannustaa muita heidän "taipaleellaan" takaisin taivaallisen Isän luo.

Neil L. Andersen, "Herran ääni"

Apuyhdistyksen tai koorumin jäsenet voisivat ehkä kertoa kokemuksesta, jolloin jokin yleiskonferenssisanoma on tuntunut heistä erityisen merkitykselliseltä. Mikä teki nämä sanomat merkityksellisiksi? Mitä vanhin Andersen opettaa yleiskonferenssisanomien tärkeydestä sekä niiden valmisteleminen vaatimasta työstä ja siihen liittyvästä prosessista? Millä tavoin tämän tiedon tulisi vaikuttaa siihen, kuinka huolella tutkimme näitä sanoja ja noudatamme niitä? Voisit laatia luettelon viimeisimmässä konferenssissa esitettyistä kehotuksista. Mitä olemme tehneet toimiaksemme näiden kehotusten mukaan?

NELJÄNNEN SUNNUNTAIN KOKOUKSET

Kunkin kuukauden neljäntenä sunnuntaina koorumit, ryhmät ja Apuyhdistykset keskustelevat ensimmäisen presidenttikunnan ja kahdentoista apostolin koorumin valitsemasta aiheesta. Nämä aiheet päivitetään jokaisen yleiskonferenssin myötä. Seuraavaan yleiskonferenssiin saakka aiheena on lepopäivä. Johtajat tai opettajat voivat valita alla ehdotetuista opeista ja oppimistoiminnoista, yhdistellä useampia niistä tai laatia omia kokonaisuuksiaan jäsenten tarpeiden mukaisesti.

Lepopäivä on päivä muistaa, mitä Jumala on tehnyt hyväksemme.

Jumala on kautta historian liittänyt tiettyjä voimallisia tekoja lepopäivään. Näitä voimallisia tekoja ovat luominen (ks. 1. Moos. 2:1–3), israelilaisten lähtö Egyptistä (ks. 5. Moos. 5:15) ja Vapahtajan ylösnousemus (ks. Joh. 20:1–19; Ap. t. 20:7). Kehota jäseniä tarkastelemaan näitä kohtia ja keskustelemaan siitä, kuinka näiden kolmen tapahtuman muistaminen voi auttaa meitä lepopäivän kunnioittamisessa. Mitä voimallisia tekoja Jumala on tehnyt meidän hyväksemme? Kuinka voimme muistaa näitä asioita lepopäivänä? Voit tarpeen mukaan kehottaa jäseniä keskustelemaan tämänkaltaisista kysymyksistä perheessään.

Jeesus Kristus on sapatin herra.

Lepopäivää eli sapatia kutsutaan myös Herran päiväksi (ks. Ilm. 1:10). Miksihän Jeesusta Kristusta kutsutaan sapatin herraksi? (Ks. Matt. 12:8.) Tarkastelkaa yhdessä muutamia jakeita, jotka voivat osaltaan innoittaa jäseniä miettimään, millä tavoin keskittää lepopäivän kokemuksensa Jeesukseen Kristukseen (esim. Hel. 5:12; Et. 12:41; Moroni 10:32 ja OL 6:36–37). Mitä muita jakeita jäsenet voivat mainita, jotka voisivat auttaa heitä tekemään lepopäivän Kristus-keskeisemmäksi? Mitä sellaisia tavoitteita voimme asettaa, jotka

auttaisivat meitä keskittymään Vapahtajaan koko lepopäivän ajan?

Jeesus Kristus on esimerkkimme lepopäivän pyhittämisessä.

Palvelutyönsä aikana kuolevaisuudessa Vapahtaja käytti tilaisuuksia opettaa lepopäivästä. Pyydä jäseniä lukemaan seuraavat kertomukset ja laatimaan luetelo asioista, joita Jeesus teki lepopäivänä, sekä periaatteista, joita Hän opetti: Luuk. 6:1–11; 13:11–17; Joh. 5:1–20; 9:1–16. Mitä muita lepopäivään liittyviä periaatteita opimme seuraavista jakeista: 2. Moos. 20:8–11; 31:12–18; Jes. 58:13–14 ja OL 59:9–19? Pyydä jäseniä kertomaan, mitä he voivat tehdä noudattaakseen Vapahtajan esimerkkiä.

Ks. myös Russell M. Nelson, ”Lepopäivä on ilon päivä”, *Liahona*, toukokuu 2015, s. 129–132.

Lepopäivä on päivä palvella Jumalaa.

Kirjoita taululle sana *jumalanpalvelus* ja pyydä luokan jäseniä kirjoittamaan sen viereen siihen liittyviä sanoja. Tee sitten kolme saraketta, joiden otsikkoina on *ennen, aikana ja jälkeen*. Mitä voimme tehdä ennen kirkkoa, kirkon aikana ja kirkon jälkeen palvellaksemme Jumalaa Hänen pyhänä päivänään? Luokan jäsenet voisivat ideoita saadakseen lukea yhdessä kohdat Moosia 18:17–29 ja Moroni 6. Pyydä jäseniä pohtimaan, kuinka heidän asenteensa ja toimintansa lepopäivänä auttavat heitä palvelemaan Herraa sinä päivänä (ks. 1. Moos. 31:16–17). Kuinka voimme edistää Jumalan palvelemisen kokemusta, jonka perheemme ja seurakuntamme jäsenet saavat kirkon kokouksissa?

Sakramentin nauttiminen antaa meille mahdollisuuden pitää Henki aina kanssamme.

Kirjoita taululle seuraava kysymys: Miten sakramentti vaikuttaa elämääsi? Pyydä jäseniä vastaamaan tähän kysymykseen pareittain valitsemalla jokin ilmaus jakeiden OL 20:77, 79 sakramenttirukouksista

tai jakeen OL 59:9 neuvoista ja keskustelemaan siitä. Anna kullekin parille aikaa etsiä pyhien kirjoitusten kohtia, jotka auttavat heitä ymmärtämään valitsemansa ilmauksen paremmin, ja keskustella siitä, kuinka he vastaisivat taululla olevaan kysymykseen. Voisit myös pyytää luokan jäseniä valitsemaan sakramenttilauluista suosikkejaan ja laulamaan niitä yhdessä.

Ks. myös Cheryl A. Esplin, ”Sakramentti – sielun uudistuminen”, *Liahona*, marraskuu 2014, s. 12–14.

Lepopäivä on päivä, jolloin tulee palvella muita.

Mitä voimme oppia muiden palvelemisesta lepopäivänä sen pohjalta, millä tavoin Vapahtaja palveli ja siunasi lähipiirissään olevia? Kannusta jäseniä tarkastelemaan kohtia Matt. 9:10–13; Luuk. 19:1–9; Joh. 11:32–46; 13:1–5, 12–17 ja 3. Nefi 17:5–10 ja keskustelemaan niistä. Pyydä jäseniä näitä pyhien kirjoitusten kohtia miettiessään ajattelemaan, kuinka he voivat palvella lepopäivänä. He voisivat esimerkiksi palvella perheen jäseniä, auttaa yksilöitä ja perheitä, joita he palvelevat kotiopettajina ja kotikäyntiopettajina, tehdä sukututkimustyötä, vieraila sairaiden luona tai kertoa evankeliumista muille. Ehkäpä jäsenet voisivat perhe-neuvostossa suunnitella tapoja palvella muita lepopäivänä.

"Se evankeliumin suunnitelma, jota jokaisen perheen tulee noudattaa valmistautuakseen iankaikkiseen elämään ja korotukseen, on esitetty kirkon vuonna 1995 julkaisemassa asiakirjassa 'Perhe – julistus maailmalle'. --

Se on ollut kirkon opetuksen ja käytännön pohjana kuluneet 22 vuotta ja tulee olemaan jatkossakin. Pitäkää sitä sellaisena, opettakaa sitä, eläkää sen mukaan, niin teitä siunataan ponnistellessanne eteenpäin kohti iankaikkista elämää.

Neljäkymmentä vuotta sitten presidentti Ezra Taft Benson opetti, että 'jokaisella sukupolvella on omat koetuksensa ja mahdollisuutensa osoittaa arvonsa'. Uskon, että asenteemme perhejulistusta kohtaan ja sen käyttäminen on yksi noista tämän sukupolven koetuksista."

Vanhin Dallin H. Oaks kahdentoista apostolin koorumista, "Suunnitelma ja julistus", s. 29–31.

Tanssi,
Kathleen Peterson

”Lausun teille vakaan ja silti riemullisen todistukseni, että Herra Jeesus Kristus on ruorissa. Hän johtaa kirkkoaan ja palvelijoitaan”, sanoi presidentti Henry B. Eyring, ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, kirkon 187. puolivuotiskonferenssissa. ”Todistan, että Thomas S. Monson on ainoa mies, jolla on kaikki pyhän pappeuden avaimet maan päällä ja joka käyttää niitä. Ja rukoilen siunauksia kaikille nöyriille palvelijoille, jotka hyvin auliisti ja erinomaisesti palvelevat palautetussa Jeesuksen Kristuksen kirkossa, jota Hän johtaa henkilökohtaisesti. Todistan, että Joseph Smith näki Isän Jumalan ja Jeesuksen Kristuksen. He puhuivat hänelle. Pappeuden avaimet on palautettu kaikkien taivaallisen Isän lasten siunaukseksi. Meille on uskottu tehtävä palvella omalla paikallamme Herran työssä.”

MYÖHEMPIEN AIKOJEN PYHIEN
JEESUKSEN
KRISTUKSEN
KIRKKO

4

0214451130

3